கடவுள் துணை.

திருக்குறட் சாயம

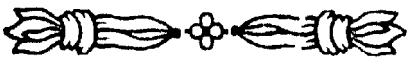

திருநெல்வேலி

பரமசிவன் பிள்ளை

எழுதியது.

முதற் பதிப்பு—உஉ

திரிபுரசுந்தரி

அச்சியந்திரசாலை

திருவல்லிக்கேணி

சென்னை.

சுக்கிலஞ்ஞ ஆவணிமீ கூ

1

பதிப்புரிமை பெற்றது]

[விலை அணை அ

மக்கள் மனத்திற் குறுதி பயக்கும்
மாண்புடைய நூல்கள்.

க. திருவேம்பாவை - திருப்பள்ளியெழுச்சி.

இது சமயாசாரியா நாலவரில மணிவாசகப பெருமானெனப பெயாபெறற மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் உலகம உயயுமபொருடடு உவநதருளிய தீநவாசகம் எனனுமதிவயதிராநததிலுளள பாராயண யோகியமான திருபபாடடகள அமையபபெறறது. மூலம குறிப புரை கதைக குறிபபு முதலியவைகளுடன நலல கடிதததில பெரிய எழுதததில அசசிடப பெறறது [சய பகம] விலை அணு ஒனறு.

உ. சிவார்ச்சனைத் திருமந்திரம்.

இது திருநாவுக்காசு சுவாமிகள் திருவாயமலாநதருளிய திருவா ரூப போற்றித் திருத்தாண்டகம் முலமும கதைகுறிபபும விசே டாரதமும அடஙகியது இது பாராயணதறற குரிய நூல எனபதுமலலாமல, சிவபெருமானை ஆராதிகுங்கால, நூறறெடடு முறை போறறியெனச சொலலி மலா தூவி அரசிதறகும தகுதி யான அரிய மநதிரமுமாகும அழகிய எழுததில உயாநத தாளில அச சிடப படடது [சஅ பகம] விலை அணு ஒனறு பை ஆறு

ங. ஆசார ஒழுக்க முறை

மகளாயப பிறநதவாகள தினநதோறறும நடநதுகொளள வேண டிய முறையை இது வெகு நனறாய எடுததுக காடடுவதாகையிலை இதனை ஒவவொருவரும வாஙகிப படிததல அவசியமாம இதில மக கள, செயயன, தவிாவன நிதிய கருமா நுடடானம ஆலயதரிசனம, பாராயணவிதி,விவாகமுறை,இலலற ஒழுகக்ம,ஆனறோ பெருமை, கடவுளின மகிமை,தேகஆரோகிய விதிகள,சீவகாருணிய விசேடம விரதாநுடடானமுறை இனனுமபல அரிய விடயஙகளும,தேவாரம, திருமநதிரம, திருகுறள முதலிய அரிய பெரிய நூலகளிலிருநது மேறகோளகாடடி விளகபபடடுளளன இநத ஒரு நூல படிததால பல அரிய நூலகளைப படிதத பயனை அடையலாம நலல கடதாசியில அசசிடப பெறறது [ாஅ பகம] விலை அணு நாலு.

ச. நால்வா சரித்திரம்.

இது சைவ சமயாசாரியராகிய திருஞான சமபநதா திருநாவுக காசா, சுநதரா, மாணிகக வாசகா எனனும நாலவராது புராண சஙகிரகமாகும. [எஉ பகம] விலை அணு ஒனறு.

ஞானசம்பநத நிலயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"சிகரம் முகத்திற் றிரளா ரகிலும்
மிகவுந் திவருந் திவவின் கரைமேல்
நிகரின் மயிலா ரவர்தாம் பயிலு(ம்)
நெல்வா யிலரத் துறைநின் மலனே
மகரக் குழையாய் மணக்கோ லமதே
பிணக்கோ லமதாம் பிறவி யிதுதான்
அகரம் முதலி னெழுத்தா கிநின்ற
யடியே னுய்யப் போவதொர் சூழல்சொல்லே."

—சுந்தரர் தேவாரம்.

முகவுரை.

'திருக்குறள்' என்பது தமிழ் இலக்கியங்களுளகுச் சிரோமணி யென விளங்கித் தமிழ்மகளால் தொனறுதொட்டுப் பொன்னே போலப் போற்றப்பட்டுவரும் ஓர் அரிய பெரிய நூலாம். இந்நூல் அறம் பொருள் இன்பம் எனனும் முப்பாற்பொருளையும் எஞ்சா மல் நாட்டி எப்பாற் சமயத்தாரும் ஒப்பக்கூறும் மெய்ப்பொருள் நூலாம். இதற்கு இணையான நூல் இவ்வுலகில் மற்றெப் பாஷை யினும் இலதென்பது இங்காட் டான்ரோலேயனறிப் பிறநாட்டுப் பெரியாராலும் போற்றிப் புகழ்ந்துரைக்கப்பட் டிருக்கின்றது. அப் பெரியாரிற் சிலர் இந்நூலினைத் தம்பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்துத் நாம் பெற்ற இன்பத்தைத் தம்மாபிலேரும் பெற்றுய்யுமாறு பேருதவி புரிந்தும் இருக்கின்றனர். ஆகவே தமிழலெருவனுக்கு அவன் தன்னைத் தமிழனென்று தருக்கித்துணிக்கத் தகுவதாகிய பெருமையைத் தருவது இந்நூலொன்றே யாகுமென்பது எப்பா லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாகும். அன்றி, இந்நூல் மக்களுயிர்க்கு மாறிலா உறுதியென உயர்ந்தோரால் நிர்ணயிக்கப்

படட உணமைபபொருளகளை வருணபதம சாதிபேதம மதபேதம காலபேதம இடபேதம எனபவை சிறிதுமினறி எததேசததிலும எகாலதததிலும உளள எததகைய உயிரகளும பொதுபபடட போதிப பதால, இது தமிழாகது மடடுமே உரியதாகாது எலலோராகளும பொ வா யுளளதாகும. இத நால முமலான ஒழுககததையும, நலவினை தீவினைகளின பாகுபாட்டையும, இலவாழவாரும சநநியாசிகளும அநுசரிகமவணடிய முறைகளையும, ஒவவொரு சமூகததாரும ததம நிலையில நினறு ழுகுய முறைமையும, அரசாஙக முறையையும, இனபதகின நுடபஙகளையும செவமன விளகஙக கூறுவதாம "இதிலுளள ஒவவொரு குறடபாவும தனனிடத துடகொணட உயநத கருததுகுத தகக உயாநத நடையை அநுசரிததும சுதத மான தமிழ சொறகளால அமமகபபெறறும வெளளிகமபியாற செயத வலகூடடினுளள வகபபடடு ஒளிவீசும தஙக மாமபழ மாகும' எனறு ஆஙகிலப பெரியாரொருவா அழகுபட வருணிதது கூறிய மாறறததால இநநூலின பெருமை இததகைத தெனபதை எவரும எளிதில அறிய கூடும சுருஙகசசொலலல முதலிய அழகோடுகூடிய ஒவவொரு குறளின அமைபபை நோகுமிடதது அது கூசசவாணிகுச சமானமாகும அநேக தலைமுறைகளால அநுபவிகக கூடியதும, எகாலதது காபபாறறக கூடியதுமான ஒரு சேமநிதியைப போனறு மாசறறகாத தமிழபபுதையலாகவுளளது இதிருகுறளாகும முழுநதது முழுததலாக,

"தேவா குறளுந திருநான மறைமுடிவும
மூவா தமிழ மூனிமொழியுங—கோவை
திருவா சகமுந திருமூலா சொலலும
ஒருவா சகமென றுணா" —(ஔவையார)

"ஒதிலுலோவேக தனேததம முருவத தொளிததெமகளிதத
வளளுவரே" —(வைராகியசீபம)

"ஆரியமுஞ செநதமபு மாராயந திதனினிது
சீரியதென றொனறைச செபபரிதா—லாரியம
வேத முடைதது தமிழதிரு வளளுவனூ
ஓது குறட்பா வுடைதது"— (வண்ணகளுசாததனூ)

"செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
அதற்குரியா ரந்தணரே யாராயி னேனை
இதற்குரியா ரல்லாதா ரில்" —(வெள்ளிவீதியார்)

என்றின்னோரன்ன மூதறிவாளர் முதுமொழிகளிலுல் திருக்குற ளும் வான்பற்றிநின்ற ஆரியவேதமாகிய எழுதாமறையும், திரு ஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்காசர் சுந்தரரெனனும் மூவராகு தேவாரங் களும், மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் திரு வாசகங்களும், திருமூலரது திருமந்திரமும் தம்முள் ஒக்குமென்ப தும், அதனால் அது தமிழ்வேதமெனலாந் தகுதியுடைத்தெனபதும், அம்மட்டேயன்றி ஆரியவேதம் அந்தணர்க்கே உரியதாயிருக்க இத் தமிழ்வேதமாகிய திருக்குறள் அந்தணா முதலாயினோர் அனைவர்க் கும் உரியதாயிருப்பதால் இது அதனினும் அதிகச்சிறப்புடையதாகக் கருதப்படுமெனபதும் எவராலும் கொள்ளக்கிடக்கும் குறிப்புக்க ளாகும.

இவவொரு நூலிலேதான் இல்லறம் நடத்துவோன் ஒருவன் எங்ஙனம் நடக்கவேண்டு மென்பது அழகாகக் கூறப்பட்டிருத்தலை நாம் பரக்கக்காணலாம். இலவாழ்வானெண்பான் அறவியல்பினை யுடைய ஏனைப் பிரமசாரியருக்கும் வானப்பிரத்தருக்கும் சந்நியாசி களுக்கும் அவர் செல்லும் நல்லொழுக்க நெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாயிருத்தலோடு எல்லாவுயிர்க்கும் உதவியாயிருப்பதால் அவ னது உயிர்வாழ்க்கை இவ்வுலகிற்கு நிவேதிக்கப்பட்டதாகும். அவன் இருப்போர்க்காவது இறந்தோர்க்காவது தன் கடமைகளைச் செய்யத் தவறுதவறு யுள்ளான். அவன் வாழ்க்கைத்துணைநலமாகிய அவன் மனைவி அவன் வீட்டுக்குக் கீர்த்தியை உண்டுபண்ணுபவளாவாள். அவள் அடக்கமும் ஒழுக்கமும் கற்பும் நிறைந்தவளாகி, தன் கண வன் வருவாய்க்குத்தக்க செலவு செய்பவளாய், தன் கணவனையே தெய்வமாகக்கொண்டு ஒழுகுபவளாவாள். அவனது குழந்தைகளோ அவனுக்கு மேலான திரவியங்களாகும். அவர்களுடைய மழலைச் சொற்களே அவனுக்குப் பிரியமான வாத்தியங்களாகும். அவர்கள் சிறுகைகளால் அளையப்பட்ட கூழை அவனுக்கு அமிர்தத்தினும்

ிய உணவாகும். தன்னைக்காட்டிலும் தன் பிள்ளைகளை அறிவில் மேம்பட்டவர்களாகச் செய்யவேண்டுமென்பதே அவனது முக்கியக் கருத்து. அன்புடைமை என்பது அவன் பிராணனுக்குச் சமானமான தருமமாகும். அது எல்லாத்தருமங்களுள்ளும் முதன்மையானதும் மேம்பட்டதுமாகும். அவன் வீடு விருந்தோம்பலே அணிகலமாக உடையது. அவன் ஒவ்வொரு விருந்தினரையும் மலர்ந்த முகத்தோடும் இனிய சொற்களோடும் வரவேற்றுத் தான் அருந்தும் அன்னத்தை அவர்களுடன் பகிர்ந்து புசிப்பவனாயிருக்கிறான். பிறர் பால் இனியவை கூறியும் தனனாற் பெறப்பட்ட உதவிகளுக்குச் செய்ந்நன்றியறிதலுடையவனாயும், தன் உயிர்வாழ்க்கையில் நடுவுநிலைமையோடு கூடியவனாயும், தனக்கு வாய்ந்துள்ள கடமைகளைச் செய்வதில் கண்டிப்புள்ளவனாயும், பிறர்தாரத்தை விரும்பாதவனாயும், பிறர்செய்த தீங்கைப்பொறுத்து அவரை மன்னிக்கும் இயல்புடையவனாயும், பொறாமை யில்லாதவனாயும், மிதமான இச்சையுள்ளவனாயும், புறங்கூறாதவனாயும், பயனில சொல்லாதவனாயும், தீவினையை அஞ்சுபவனாயும், ஒப்புரவறிந்து ஈகையுடையவனாயும், எல்லோராலும் புகழத்தக்க பெருமைவாய்ந்தவனாயு முள்ளான் என்றற் றொடக்கத்து விடயங்களெல்லாம் திருக்குறளில் தெளிவாகக்கூறி விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய அருமையான நூலைச் செய்தவர் திருவள்ளுவராவர். உலகத்திற் றோன்றியுள்ள பெரும்புலவர்களுள் இவர் ஒருவரென்று சிலரும், இவரின் மேம்பட்ட புலவர் இல்லையென்று வேறு சிலரும், இவரை நிகர்க்கும் புலவர் இல்லையென்று பின்னும் சிலரும் கூறியுள்ளார். இவர் சென்னையைச் சேர்ந்த திருமயிலாப்பூரில் வள்ளுவகுலத்தில் அவதரித்து நெய்தற்றொழில் புரிந்து தம்மில்லாளுடன் வாழ்ந்து இல்லறதருமத்தை தாமியற்றிய திருக்குறளிற் கூறியாங்கு நடத்திவந்தாரென்பது கர்ணபரம்பரையான ஒரு விருத்தாந்தமாகும். ஆனால், இவரைப்பற்றி இவர் காலத்திலிருந்த சங்கப்புலவர்கள் பாடிய

"அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமந் நான்கின்
திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்

வள்ளுவ னென்பானோர் தேவதை யவன்வாய்ச்சொல்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்''—(மாமூலனார்).

''உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தான்
உத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—விப்பக்கம்
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு''—(நல்கூர்வேள்வியார்)

என்னும் வெண்பாக்களால் இவர் வள்ளுவசாதியிற் பிறக்கவில்லை யென்பதும், மதுரையில் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் உயர்ந்த பதவியிலிருந்து அரசியல் சேவையே நடைபெறுவதற்கு ஆதாரபுருடராய் விளங்கி, அதனால் ''வள்ளுவர் சாக்கியரென்னும் பெயர் மன்னர்க்குட்படுங் கருமத்தலைவர்க் கொக்கும்'' என்னும் நியாயப்படி வள்ளுவரென்னும் பட்டத்தைப் பெற்று, அப்பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டாரென்பதும் பெறப்படும். மேலே கூறப்பட்ட விருத்தாந்தங்களினால் திருவள்ளுவர் திருமயிலாப்பூரில் அவதரித்து வளர்ந்து வாலிபப்பருவங் கழிந்தபின் மதுரையை அடைந்து, அங்கு அரசாங்க அதிகாரியாய் அமர்ந்திருந்து சிலகாலங் கழிந்தபின் மீண்டும் தம் பிறப்பிடமாகிய திருமயிலாப்பூருக்கு வந்து உத்தமமான நெய்தற்றொழிலைச் செய்து தங்காலங்கழித்து, பின்னர் மதுரைச் சங்கத்தில் தாம் திருமயிலாப்பூரிலிருந்தபோது பன்னூலாராய்ச்சி செய்து இயற்றிய திருக்குறளை எற்றிப் பின்னர்த் திருமயிலையில் சமாதி யடைந்தாரென்பது ஊகிக்கத்தக்க விடயமாகும். இவர் காலம் சற்றேறக்குறைய ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னென்று ஆன்றோர் கணக்கிட்டுள்ளார்.

திருவள்ளுவர் உலகியல் நெறி வீட்டியல் நெறி என்னும் இரண்டையும் நன்றாகவிசாரித்து உண்மை யுணர்ந்தவர். மாந்தர்க்கு இல்லறம் துறவறமென்னும் இருவகையறங்களும் உரியனவென்பதும், அவற்றுள் துறவறத்தை நோக்கியே இல்லறம் சாதித்தற்பாலதென்பதும், உலகந்தேடுவார்க்கு இல்லறமும் வீடுதேடுவார்க்குத் துறவறமும் உரியனவென்பதும் இவர் சித்தாந்தமாகும். இவர் இல்லறவியல் கூறுமிடத்து

"அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பு முரியர் பிறர்க்கு"

என்னும் திருக்குறளால் அன்பே அதற்குச் சிறந்த இலக்கணமாகு மென்றும், துறவறவியல் கூறுமிடத்து

"அவாவென்ப எல்லா வுயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து"

என்னும் திருக்குறளால் அதற்கு அவாவின்மையே சிறந்த இலக் கணமாகுமென்றும் சித்தாந்தஞ் செய்திருத்தலே ஈண்டு நோக்கி னால் அவரது அற்புதத் தெய்வப்புலமையின ஆற்றல் நன்கு புலப் படும். அவரால் விளக்கப்பட்டுள்ள நூற்று மூப்பத்து மூன்று விடயங்களுள் ஒவ்வொரு விடயமும் எஞ்சாமற் கடைபோக விசா ரித்து நிச்சயம் பண்ணப்பட் டிருத்தலின், எத்துணை மதிநுட்ப முடையாரும் ஒரு விடயத்திலாயினும் ஒன்றைக் கூட்டவேனும் குறைக்கவேனும் இடங் காணமாட்டார். திருவள்ளுவர் எடுத்துக் கொண்ட விடயங்களுட் சிலவற்றைத் தாமாக விசாரித்த பிறதேசப் புலவர்களுள் தலையாரேனும் அவ்விடயங்களின்மேற் கூறியவற்றை யும் திருவள்ளுவர் கூறியவற்றையும் ஒப்பிட்டு நோக்குமிடத்து, அவற்றுள் திருவள்ளுவர் கருத்துக்களே சிறந்து நிற்றலின், அவ ரின் மிக்கோர் பிறரில்லை எனலே சித்தாந்தமாம்.

நாயனாரது குறட்பாக்களின் அருமையும் பெருமையும் பின் வரும் பாக்களாலும் நன்கு விளங்கும் :—

"வறிதே நிலையாத இம்மண்ணுலகில் நாலுக வகுத்தனை நான் நிலையேன், பொறிவாயி லைவை ஐந்தனையும் அவியப்பொரு ளுன்னடியே புகுஞ்சூழல் சொல்லே" —(சுந்தரர் தேவாரம்)

"பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடு வாழ்வார்"—குறள்.

"மற்றே லொரு பற்றிலன் எம்பெரு மான் வண்டார் குழலாள் மங்கை பங்கினனே, அற்றார் பிறவிக் கடல்நீந்தி யேறி அடியேன் உய்ப்பப் போவதொர் சூழல்சொல்லே".—(சுந்தரர் தேவாரம்).

"பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்." — குறள்.

"ஓடுபுனற் கரையாம் இளமை உறங்கி
விழித்தா லொக்கும் இப்பிறவி"—சுந்தரர்.

"உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும பிறப்பு—குறள்.

"இன்றுளேன் நாளையில்லேன் எனசெய்வான்
தோன்றினேனே"—அப்பர் தேவாரம்.

"நேற்றிருந்தாள் இன்றுவெந்து நீறனாள்"—பட்டினத்தார்.

"இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக் கிருப்பரென்
றெண்ணவோ திடமில்லை."—தாயுமானவர்.

"நெருநல் உளனொருவன இன்றில்லை யெனனும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு"—குறள்.

"கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் தும்மறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே யுளவென்று - பண்டையோர்
கட்டுரையை மேம்படுத்தாள்"—சோமான் பெருமாளையர்.-
—திருக்கயிலாய ஞானவுலா.

"தலைப்பட்டா தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவரொன்று - நிலைத்தமிழின்
தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவருரைத்த
மெய்வைதத சொல்—உமாபதிசிவம - நெஞ்சுவிடுதூது.

"சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகி னனைறமையாற்
சாபுணர்தல் தானே தியானமுமாஞ்—சார்பு
கெடவொழுகி னல்ல சமாதியுமாங் கேதப்
படவநவ தில்லவினைப் பற்று"— திருக்கடவூர் - உய்யவந்த
தேவர் - திருக்களிற்றுப்படியார்.

"சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்"—குறள்."

"காக்கை கரைந்துண்ணுங் கால மறிமினே"
—திருமூலா திருமந்திரம்.

"காக முறிவு கிலந்துண்ணக் கண்டூர்"—தாயுமானவர்.

"காக்கை கரவா கரைந்துணணும் ஆக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே யுள"—குறள்.

மேற்கூறியாங்கு இவரது நூலின் பல பகுதிகளில் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் விளங்குவதையும், "பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினையப் பற்றைப், பற்றுக பற்று விடற்கு" என்றின்ன ரான்ன பாக்களில் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களே இவர் வற்புறுத்திக் கூறியிருப்பதையும், (சகல சாத்திர பண்டிதராய பகவனென்னும் அந்தணாளருக்குப்பிறந்து மயிலாப்பூரில் ஒரு வேளாளரால்வளர்க்கப் பட்டு வாசுகியென்னும் ஒரு தொண்டைமண்டல வேளாளப் பெண்ணை மணந்து சைவதலங்களிற் சிறந்தனவான திருமயிலை யிலும் தென்மதுரையிலும் வசித்திருந்து கடைசியாகத் திருமயிலை யில் சமாதியடைந்தாரென்னும் வரலாற்றிற்கேற்ப) இவர் சமாதி திருமயிலாப்பூரில் தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை சைவ நன்மக்க ளால் தெய்வமாகப் பூசிக்கப்பெற்றுவருவதையும் நோக்குமிடத்து, இவர் சமயம் சைவசமயமே யாகுமென்பது ஒருவாறு நிருண யிக்கப் படுவதாம். இன்னும் இவர் கடவுள் வாழ்த்தில் "கோளில் பொறியிற் குணமிலவே எண்குணத்தான், தாளை வணங்காத் தலை" என்னும் ஒன்பதாவது குறளிற் குறித்துள்ள தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பசாங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்ற லுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை, எனனும் எண்வகைக் குணங் களையும் அக்கடவுள் வாழ்த்தின்

க. அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு

உ. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்

ங. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்

ஸ. வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை யில

ஞ. இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு

க. பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுகக
நெறிநின்ரூ நீடு வாழ்வா

எ. தனகருவமை யில்லாதான தாளசேர்ந்தாக கல்லால
மனககவலை மாறறல் அரிது

அ. அறவாழி அந்தணன தாளசேர்ந்தார்க கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது

எனனும் எட்டுக்குறள்களில் விசேடிககப்பட்டிருக்கும முறையினை

''முனனம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
மூாதி அவனிருககும வண்ணங் கேட்டாள
பினனை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள
பெயாததும் அவரைககே பிச்சி யானாள
அன்னையையும் அத்தனையும் அனறே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடததார் ஆசாரத்தைத
தன்னை மறந்தாள் தன்னுமங் கெட்டாள்
தலைபபடடாள நங்கை தலைவன தாளே.''

எனனும் திருநாவுககரசு சுவாமிகளது திருத்தாண்டகததுடன் ஒப்பிட்டுப் பாாககில், இவரது சமயகொளகை சைவசமயக்கொள்கையே யாகுமெனபது வெளிடைமலைபோல் விளங்கும.

இவரது அருமையான நூலின பல திறப்பட்ட வனமைகளாற சுவரப்பட்ட பிறசமயததா ரெல்லாம் இவரைத தஞ்சமயததவரொனறு கூறுவதும ' எம்மதமும் சம்மதம் ' எனனும் உண்மைச் சைவசிதாந்தக் கொளகைககு மிகவும் பொருந்தியதே யாகும. இவா சாதியும் சமயமும எவையேயாக விருப்பினும இருக்க. இவரது நூல் எச்சாதியாாகும எசசமயததார்கும் பொருத்தமான உறுதிப் பொருளையே கூறி வற்புறுததுதலால், எணணரிய பிறவிகள் யாவற்றினும் அரிதாகிய இம்மானுடப் பிறவியைப் பூர்வசனம புண்ணியததின் பயனுகப் பெறறோ இம்மானுட்தேகமுள்ள காலததிலேயே இதனால் அடையக கிடப்பதாகிய அரும்பெருஞ் செல்வத்தை அடைதறகு இந்நூல் இனறியமையாத சாதனமாகு மெனபது எவரும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாகும.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த இந்நூல் ஆங்கிலம், கிரேக்கு, இலத்தீன், பிரஞ்சு முதலிய பல்வேறு பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுப் பிறதேசத்தாரால் படிக்கப்படும் இக்காலத்தில், இந்நூல் செய்யப்பட்ட இனிய தமிழிலே இதனைப்படிக்கும பாக்கியத்தைப் பெற்ற தமிழ்மக்களில் ஒரு மிகச்சிலரே இந்நூலை முற்றிலும் கற்றவராக விருக்கின்றனர். இதில் அங்கொரு குறளும் இங்கொரு குறளுமாகக் கற்றவர் சிலரும் ஒரு குறள்கூடக் கல்லாதவர் பலருமாக விருத்தல் மிக வெளிப்படையாம். இதனால், நம் தமிழ்மக்களின் நிலைமை மிகவும் பரிதாபப்படத் தக்கதா யிருக்கிறதென்பது தானறிவதாம். இந்நூலில் அயிரத்து முன்னூற்று மூப்பது குறட் பாக்களே உள்ளன ; அவற்றை முற்றிலும்படிக்க அவகாசமில்லாமற் போனபோதிலும், அனைருடம் ஒரு குறட்பாவையாவது நம் தமிழ்மக்கள் படித்துப் பயனடைய வேண்டுமென்னும் கருத் துடன இந்நூலின அறத்துப்பாலிலும் பொருட்பாலிலும் உள்ள நூற்றொட்டு அதிகாரங்களினின்றும் ஒவ்வோரதிகாரத்திற்கு ஒவ வொரு குறட்பாவாக நூற்றொட்டுக் குறட்பாக்களைத் தேர்ந் தெடுத்து அவற்றுடன் அவ்வவ் வதிகாரங்களிலுள்ள மற்றைக் குறட்பாக்களின சாரத்தையும் சேர்த்துச் சுலபமாக அருத்தமாகக் கூடிய நடையில் எழுதி அதனைப் புத்தக வடிவமாகப் பதிப்பிக்க லாமென்ன. ஓரியலவும் ஓரேநிறமும் ஓரெயொளியுமுள்ள இரத் தினங்களி னினறும் சிலவற்றைத தேர்ந்தெடுத்தல் அசாதியமே யனறோ ? அங்ஙனமே திருக்குறளிலே சில பாக்களை எனறிற்றறிவுக்கு எட்டியவளவு ஒருவாறு தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன். இதிலுள்ளவற்றில் ஒரு குறட்பாவையாவது நாடோறும் காலையில் நியமத்துடன படித்து, வேலைசெய்யும நேரம்போக மீதியுள்ள காலங்களில் மனனஞ் செய்து, அமைவுள்ள காலங்களில் அதன் சாரம் சிதத்தத்தின்கண் படியும்படி முயனறால், இதைப்படிப்போர் ஒவ்வொருவரும் மேல் நிலையை அடைவாரென்பதிற் சந்தேக மில்லையாம். பெரிய புத்தகங்களை மேலோடு படித்துப் பூரண வுணர்ச்சியில்லாமல் 'நான் அதைப்படித்தேன், இதைப்படித்தேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிலும், உலகத்தாரால்

உயர்ந்தோனை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நூலில் ஒரு சிறுபாகத்தை யாகிலும சரியாகப் படித்து அதிற சொல்லியபடி நடக்க முயலுதல் மேலனறோ? இகருத்துடனேயே திருக்குறளைப்படித்து இச்சிறிய நூலை வெளியிடலானேன. இதிற் காணப்படும் பிழைகளை அடியே னுடைய சிறுமையையும நூலினுடைய பெருமையையும நோக்கிப் பொறுக்குமாறு பெரியாரை வேண்டுகினறேன. அனறியும், அப் பிழைகளை அறிஞர் அடியேனுக்கு அறிவிப்பாராயின, அவை அடுத்த பதிப்புப் புதகம் திருத்தமாக வருதறகுச சிறநத சாதனமாகும.

இச்சிறிய நூல் பெரும்பானமையும் மாணவச் சிறவருக கெனறே எழுதப்பட்ட தாதலால இதில காமத்துப்பால் கலகக வில்லை.

இனி, சிறியெனியறறிய சிவார்ச்சனைத் திருமந்திரமென்னும் சிறிய நூலிற் செப்பிய நூற்றெட்டுச் சிவநாமங்களைப் பிரதிதினமும் நியமமாகப் பாராயணஞ செய்வோர இந்நூலில் திரட்டப்பட்டுளள நூற்றெடுக குறட்பாக்களையும் சிவாக்கினைத் திருமந்திரமாக மதித்துப பிரதிதினமும் பாராயணஞ் செய்யுமாறு தனியாய்க் கோகுகப்பட்டுள்ளன.

இந் நூல் எஞ்ஞானறுமை மகசட்கு உறுகினையப பயந்து இவ்வுல கினகண் நிலவுமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவனது இணையடிகளை இறைஞ்சுகினறேன.

"எல்லாரு மின்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாது வேறென்ன றறியேன் பராபரமே."

சுக்கில வருடம்
ஆவணி மாசம் க-ம் தேதி.

தி. சா. பரமசிவன்,
ஞானசம்பந்த நிலயம்,
உ2, பார்த்தசாரதி நாயடு தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

அணிந்துரை.

சென்னை வேதாந்தசங்கத் தலைவரும்
திருக்குறள் - தெளிபொருள் விளக்க உரையாசிரியருமாகிய
ஆசிரியர் - கோ. வடிவேலு செட்டியார் அவர்கள்
எழுதியது.

திருவாளர் - பாமசிவம் பிள்ளை எழுதிய - திருக்குறட் சாரம் எனனும் நூல் என் பார்வைக்கு வந்தது. அதனை யான ஆரம்ப முதல் அந்தம்வரை ஒருவாறு கவனித்துப் பார்த்தேன. அது பரிமேலழகர் உரையைப் பெரும்பானமையும் அநுசரித்து விஷய அமைப்பு மாறுபடுதலின்றிச் சிறுவர்களும எளிதில் அறியக்கூடிய செவ்விய நடையில எழுதப்பட் டிருகிறது. இப் புத்தகத்தைப் படிப்பவர் திருக்குறளில பரிமேலழகரின உரையின அமைப்பைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்வதற் குரியவராவர் என்பது எனது அபிப்பிராயமாம். திருக்குறளின அறத்துப்பால் பொருட்பால்களி லுள்ள 108 அதிகாரங்களில் ஒவ்வொரு குறட்பாவை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு அதிகார சாரமும் விளக்கப்பட் டிருத்தலின், இது எல்லாம்வல்ல இறைவனுக்கு அஷ்டோத்திர சதநாமாவளி அர்ச்சனை செய்வதுபோன் றமைகிருகினற தென்பது எனது அபிப்பிராயமாம்.

பிள்ளையவர்கள் இதுபோன்ற நூல் பல எழுதித் தமிழுலகம் விருத்தியடைய உபகரிக்க வேண்டுமெனறு எலலாம்வல்ல இறை வனை யான் வேண்டுகின்றேன.

திருக்குறள் விளக்க ஆசிரியர்
திருவாளர் - கி. குப்புசாமி முதலியாரவர்கள்
எழுதியது.

திருவாளர் - பரமசிவன்பிள்ளை எழுதிய திருக்குறட்சாரம் என்னும் நூலைக் கண்ணுற்றேன். முப்பால்களுள் அறம் பொருள் என்னும்

இரண்டு பால்களில் உள்ள நூற்றெட்டு அதிகாரங்களிலும் ஒவ்வோர் அதிகாரத்திலும் ஒவ்வொரு திருக்குறளை, "தண்டமிழின் மேலாந் தரம்" என்றும் தமிழ் ஆறனுள் ஒன்றாக விளங்கும் பரிமேலழகரது உரையையே உரையாகத்தழுவித்தம்மாலியன்றவரையில் கற்றோரே அறியக்கூடிய அப்பாஷையை மற்றையோரும் அறியும் வண்ணம் விளக்கியெழுதியுள்ளார். ஒவ்வோர் அதிகாரத்தும் பத்துத் திருக்குறளில் எத்திருக்குறள் உலகத்தார்க்கு மிகுதியும் பயனபடத்தக்கது என்று தம் மனதிற்குத் தோன்றியதோ அத் திருக்குறளையே பண்டைய உரையுடன் விளக்கி யெழுதியிருக்கின்றாதலால், "திருக்குறட்சாரம்" எனப் பெயரிட்டனர் எனத் தோன்றுகின்றது. பல திருக்குறள் பதிப்புக்கள் இக்காலத்து வெளிவந்து மக்களுக்குப் பயன்படுவதுபோல் திருக்குறள் முற்றும் படிப்பதற்கு இயலாத மக்களுக்கு இச்சாரம் பெரிதும் பயன்படுமென்று எண்ணுகின்றேன.

இந் நூலாசிரியர் என்னுடைய நெடுநாள் நண்பராதலால், இவரை ஒழுக்க சீலரென அறிவேன. ஒழுக்கத்தை உயிராக ஓம்புகின்ற இவ்வாசிரியர் இயற்றிய இந்நூலானது உலகிற்குப் பயன்பட வேண்டுமென்று எல்லாம்வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்

செந்திலாண்டவன் திருவடி துணை.

பாலவிநோதினி என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியர்
வரகவி - திரு. அ சுப்ரமண்ய பாரதி எழுதியது.

திருக்குறள் என்னும் நூலைத் தமிழ்நாடே யன்றித் தமிழ் வழங்கப்பெறுத ஏனைய நாடும் நன்குணரும் ஆதலின் அது பல பாஷைகளிலே மொழிபெயர்க்கப் பட்டுளது. அன்றியும் இதனைத் தமிழ் வேதம் என்றும் உலகம் போற்றுகிறது. இத்தகைய நூலுக்கு உரையெழுதினர் சிலர். அவ்வுரைகளுள் பரிமேலழகர் என்னும் பெரியார் எழுதிய உரையே போற்றப்படுகிறது. அவ்வுரையுடன் - தெளிபொருள் - தெளிபொருள்விளக்கம் முதலியன

சேர்த்து - ஆசிரியர் - கோ வடிவேலு செட்டியார் ஒரு பதிப்பு பதிப்பித்திருக்கிறார். அது உலகுக்குப் பேருபகாரம் புரிகிறது. திருக்குறள் ஆராய்ந்து பார்க்கப் பார்க்கப புலவர்க்குப் பல அரிய கருத்துக்களை விளக்கும். வித்தியார்த்திகளுக்கு இம்மை மறுமை நன்மைக்குரிய போதனைகளை இந்நூலில் சகல நீதிகளும் சாத்திரக் கருத்துக்களும் அடங்கியுள்ளன என்று பெருமைபெற ஓதியுணர்ந்து போற்றத்தக்கபடி போதிக்கும். ஆதலின இந்த நூலில் எத்தனை விதத்தில் எத்தனை பதிப்புகள் எத்தனை புலவர்களை வெளியிட்டாலும் தமிழுலகம் ஏற்கும; ஏற்றுகொள்ளத்தக்க கடமையையுமுடையது.

இப்பொழுது எனது நண்பர - திருவாளர - பரமசிவனபிள்ளை திருக்குறட்சாரம் எனறு பெயர்கொண்ட ஒரு பதிப்பு வெளியிட்டுளளார. இந்நூலை நான படித்துப்பார்த்தேன. பரிமேலழகர் உரையையும் - தெளிபொருள் விளகக உரையையும் தழுவி அமைக்கப பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒவ்வொரு அதிகாரமும் அதுமேற்கொண்ட விடயத்தைப் பற்றுக குறளினுல் விளக்குகிறது. ஆகவே பிள்ளையவர்கள் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் ஒவ்வொரு குறளை எடுத்துக் கொண்டு அதனை அதற்குரிய ஏனைய ஒன்பது குறளின பொருளினுல் வசனவடிவில் வெகு அழகாக விளக்கியிருக்கிறாதலால், இது நூற்றெட்டுக் குறட்பா அடங்கிய சிறு நூலாயினும் படிப்பவர்க்குத் திருக்குறள் முழுவதையும் படிததபயனைக்கொடுப்பதாக இருக்கிறது. ஆதலால் இதற்குத் திருக்குறட்சாரமெனப் பெயரிட்டது சாலப் பொருததமுடையதாகும். பிளளையவர்கள் தக்கவொரு நூலைத் தக்க வழியில் எழுதித் தமிழுலகுக்கு உதவினர் எனனும் பெருமைக்கும் இந்நூல் பாத்திரமாக்குகிறது. இவர்கள் - முதலில் - திருவெம்பாவை உரை - சிவார்ச்சனைத் திருமந்திரம் - ஆசார ஒழுக்கமுறை என்னும் நூல்களை இயற்றிப் பண்பட்டதை இந்நூலில் காட்டியிருக்கின்றனர் என்பது அந் நூல்களைப் படிப்பவர்க்கு இனிது விளங்கும்.

இத்தகைய முயற்சியில் பிள்ளையவர்கள் தங்கள் சாவகாச வேளையை உபயோகித்து இதுபோன்ற அரிய நூல்களை இன்னும் வெளியிடுமாறு செந்திலாண்டவன் திருவருள் புரிவாராக.

பிரம்மஶ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய
வே. சாமிநாதையரவர்கள் எழுதியது.

திருநெல்வேலி ப ா-ா-ஶ்ரீ பரபசிவன் பிள்ளை யவர்கள் எழுதியுளள திருகுறட்சார மென்னும் புதக கதிற் சில பகுதிகளைப் படிதது பாரதேன்.

திருகுறளின் வசனமாகப் பல நூல்கள் இக்காலத் தில் வெளிப்போநது உலாவிவரினும இப்புதகம ஒரு புதிய அமைப்னபப் பெறறு விளஙகுகினறதெனறு சொல்லலாம். ஒவ்வோர அதிகாரதது முத உளள சிறநத குறள் ஒன்றை எடுதது ககாட்டி அதன பொருளையும தெளிவாக எழுதி அவ் வதிகாரதது ளள ஏனைபபாகக ளின கருதது க்களையும் தொடர்பு படுதது நல்ல நடையிற் செவவனே விளக்கி உரிய இடஙகளிற சிறநத சைவநூற கருதது க்களை இதன் ஆசிரியர பிரமாணஙகளாகக கொடுதது ருபபது யாவராலும் பாராட்டத தககது. இதனை ப படிப்பவரகள திருக்குறளிற் கூறப்பட்ட நீதிகளையும சிவபகதி மாரகக தையுட எளி தில் அறிநதுகொளவரக ளென்பது என் கருதது.

'Thirukkural Saram' is a work of merit. I know the author very well as a Tamil Scholar, and the book bears the Stamp of his learning. His presentation, in a concise form, of the leading ideas in each section of the Kural is quite good.

The publication of the book is quite welcome at a time when increased attention is being paid to the study of Tamil in Schools and Colleges, as it is eminently suited for study as a text-book by senior students. I wish the author all success.

HINDU HIGH SCHOOL, Triplicane, Madras. } **P. A. SUBRAMANIA AIYAR,** *Headmaster.*

பொருளடக்கம்.

		பக்கம்
	நூலின் பெயர்களும் நூலாசிரியரின் பெயர்களும்	(யக)
உ.	சிறப்புப்பாயிரம்	(உய)
ங.	உரைப்பாயிரம்	க
ச.	பாயிரம்	ஙூ
ஞ.	அறம் - இல்லறம்	‘ய உ
சு.	,, துறவறம் - விரதம்	சஞ
எ.	,, ,, ஞானம்	ஙசு
அ.	ஊழ்	அய
கூ.	பொருள் - அரசு	அங
ய.	,, அங்கம - அமைச்சு	ஈஙஞ
யக.	,, ,, நாடு	ஈஞங
யஉ.	,, ,, அரண்	ஈஞசு
யங.	,, ,, கூழ்	ஈஞஅ
யச.	,, ,, படை	ஈசுய
யஞ.	,, ,, நட்பு	ஈகஙூ
யசு.	,, ஒழிப	ஈகஞ
யஎ.	அரும்பத அதிகார அகாதி அட்டவணை	உஉக
யஅ.	திருக்குறளின் பால், இயல் பகுதி, அதிகார விவரங்கள்	உஉசு
யகூ.	திருக்குறட்கோவை	உஉஎ
உய.	பிழை திருத்தம	உஙசு

நூலின் பெயர்கள்.

க. திருக்குறள் - சிறந்த குறள்வெண்பாவிஞலாகிய நூல்.

உ. முப்பால் - அறம் பொருள் இன்பமென்னும் மூன்று பாகங்களை யுடையநூல்.

ங. உத்தரவேதம் - (ஆரியவேதத்துக்குப்) பின்தோன்றிய வேதம்.

ச. தெய்வநூல் - தெய்வத்தன்மை அமைந்து தெய்வவாக்கெனத் தகும் நூல்.

ஞ. திருவள்ளுவர் - திருவள்ளுவரால் செய்யப்பட்ட நூல்.

கூ. பொய்யாமொழி - பொய்கலவாது உள்ளதை உள்ளபடி உணர்த்தும் நூல்.

எ. வாயுறைவாழ்த்து - உடற்கு உறுதிபயக்கும் மருந்துபோல் உயிர்க்கு உறுதிகூறும் நூல். (வாயுறை - மருந்து)

அ. தமிழ்மறை - தமிழ்வேதம். (மறை - இரகசியப்பொருள்)

கூ. பொதுமறை - நான்கு வருணத்தார்க்கும் பொதுவாகிய வேதம்.

ஐ. திருவள்ளுவப்பயன் - திருவள்ளுவராலாகிய பயன்.

நூலாசிரியரின் பெயர்கள்.

க. திருவள்ளுவர் - மறைப்பொருளைத் தமிழ்மக்கள் அறிந்துய்யத் தந்த வண்மையுடையவர்.

உ. நாயனர் - மக்களை நன்னெறியில் நடத்துபவர்.

ங. தேவர் - தெய்வத்தனமை யுடையவர்.

ச. முதற்பாவலர் - பாவியற்றும் வன்மையில் முதன்மையுடையவர்.

ஞ. தெய்வப்புலவர் - தெய்வத்தன்மையுடைய அறிஞர்.

கூ. நான்முகனார் - பிரமனது அம்சமானவர்.

எ. மாதானுபங்கி - திருக்கில்லாதவர். (மாதம் - திருக்கு; பங்கி - பங்கஞ் செய்தவர்) - உயிர்களிடத்திற் தாயன்புடையவர் எனலுமாம்.

அ. செங்நாப்போதார் - செம்மை வாய்ந்த நாவாகிய மலரையுடையார் (செம்மை - மனக்கோட்டமின்மை.)

கூ. பெருநாவலர் - பெருமை பொருந்திய நாவன்மையுடையவர்.

ஐ. பொய்யில் புலவர் - பொய்மையில்லாத புலமையுடையவர். (ஐயந்திரிபின்றி உள்ளதை உள்ளபடி உலகத்துக்கு உணர்த்தும் புலவர் என்றபடி.)

திருக்குறளின் சிறப்புப் பாயிரமாகிய
திருவள்ளுவ மாலை.

க. திருதகது செப்வத் திருவள் ளுவரா
டுருதகது நற்பலகை யொகக—விருக்க
உருகதிர சனம மெனவுரைகது வாணில்
ஒருககழ வனறரிதார் சொல்—(அசரீரி).

உ. வனறும புலரா தியாணாநாட் செல்லுகினும் [ருத
நின்றலர்நது நீகனபிலிற்று(ம்) நீர்மையதாய்க்—குன்
செருதனிக கற்பகதது ணெ றெய்வத் திருமலர்போல்
மனபுலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்—(இறையனார்).

கூ. மாலுக குறளாய் வளர்நதிரண்டு மாணடியால்
ஞால முழுது(ம) நயநதளந்தான—வலறினின்
வள் ளுவநு நுக தங்குறளிவ்வெண பாவடியால் வையதகதார்
உள்ளுவகிவல லாமளநதா ரார்நது—(பவணர்).

எ. தாரின முழுதுணாநது தணடமிழின் வெண்குறளால்
ஆனை வறமுதலா மநநான குமை—எரிஞருக்
கூழி னுரைகதாற் கு மொணணீர் முகலுக்கும
வாழியுல கெனனுற்று(ப) பறறு—(நச்சீர).

ஏ. மும்மலையு முநநாடு(ம்) முநநியு முப்பதிபு
மும மரசு(ம்) முத்தமிழு முககொடியும—மும்மாவும்
தாமுடைய மனனா தடமுடிமேற் றூரன்றூ [ஞர்).
பாமுறைதா வள ளுவர்முப் பால்—(சித்தலைச்சாதத

உச. ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப பொருளாய மிகவிளஙகித—தீதற்றூர்
உள்ளுரிதா றுளளுரிதா றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாணபு—(மாங்குடிமருதனார்).

க. நறபலகை - சஙகப்பலகை. கூ. யாணர் - அழகு. (எ) ஆனை - கெடாத. ஊழ் - முறை. (ஏ) மும்மலை - கொல்லி, நேரி, பொதியம. முந்நாடு - குடநாடு, புனனாடு, தென்னாடு. முந்நதி - காவிரி, வையை, தாமிரபருணி. முப்பதி-கருவூர், உறையூர், மதுரை. மும்முரசு-மங்கலம், வெற்றி, கொடை. முததமிழ் - இயல், இசை, நாடகம். முக்கொடி - வில், புலி, மீன. மும்மா - கனவட்டம், பாடலம், கோமம். (மா - குதிரை). மனனர் - சேர சோழ பாணடியர். தார் - மாலை.

கடவுள் துணை.

திருக்குறட் சாரம்

அறத்துப்பால்

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன முதலிய தலைவருடைய பதங்களையும் முடிவிலலாத இன்பத்தையுடைய அழிவிலலாத வீடடையும் வழியறிந்து அடைதற்குரிய மனிதாககு உறதியென ஓ யாந்தோராலே எடுககப்பட்ட பொருளகள அறம பொருள இனபம வீடெனனும நானகாகும். அவைகளுள வீடெனபபடுவது இப்படிப்பட்டதெனற நினைகக வும் சொல்லவும் கூடாத நிலைமையை ஓடையதாகலால் துறவ மாகிய காரணவகையாற கூறப்படுவதலலாமல் இலகணவகையாற கூறப்படாமையின நூல்களாற் கூறப்படுவன மறறை மூனறுமே யாம்.

அவற்றுள் அறமாவது மனுமுதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும விலக்கியன வொழித்தலுமாம். அஃது ஒழுககம வழகுத தண்டமென மூன்று வகைப்படும்.

அவற்றுள் ஒழுக்கமாவது பிராமணர் முதலிய வருணததார் தத்தமககு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளில் நினறு அந்தந்த நிலைகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட அறங்களில் வழுவாமல் நடத்தலாம்.

வழக்காவது ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்றிருப்பவர் அதகாரணமாகத் தம்முள மாறுபட்டு அப்பொரு

ளின்மேற செல்வது. அது கடனவாங்குதல், காக்கும்படி வைத்த பொருளை அபகரித்தல், உடையனல்லான் விற்றல், கூடி இலாபஞ் சம்பாதிததல், தானஞ்செயதபொருளைக் கொடாமை, சம்பளங் கொடாமை, கட்டுப்பாட்டை மீறி நடத்தல், ஒரு பொருளை விற்ற வது வாங்கியாவது பினபு சந்தேகித்தல, மாட்டையுடையவனுக்கும் மேய்ததவனுக்கும் வரும் வழக்கு, எல்லைவழகு, அடித்தல், திட்டல், திருட்டு, கொடியசெய்கை, அயலான் மனைவியை அபகரித்தல், மாதராடவா தருமம், தாயாபாகம், சூதாடல் ஆகிய பதினெட்டுப் பதங்களையுடையதாம்.

தண்டமாவது அவவொழுக்க வழியினும் வழக்கு வழியினும் தப்பினவரை அவவழியிலே நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்பாடி அக்குற்றத்திற்குத் தகுதியாகத் தண்டித்தலாம்.

இவற்றுள் வழகும் தண்டமும் உலகவழியிலே நிறுத்துமேயல்லாமல் ஒழுக்கமபோல் மக்களுயிர்க்கு உறுதியைத் தருவனவல்லவாகையாலும, அவைதாம் நூலாலேயல்லாமல் அறிவு மிகுதியாலும் தேயவியற்கையாலும் அறியப்படுதலாலும் அவவிரண்டையும் ஒழித்து இங்கே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரால் சிறப்புடைய ஒழுகமே அறமென எடுத்துக்கொளளப்பட்டது.

அவவறந்தான நால்வகை நிலைகளையுடையதாய் வருணந் தோறும் வேறுபாடு உடைமையால் சிறுபானமையாகிய அச்சிறப் பியல்புகளை ஒழித்து எல்லார்க்கும் ஒத்திருத்தலால் பெரும்பான்மை யாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறம் துறவறமென இருவகை நிலைகளாலே சொல்லப்பட்டது.

அவற்றுள் இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்கண் நின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடும் செய்யப்படுவதாதலின், அதனை முதலிலே சொல்லத் தொடங்கி, எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இலக்கியம் இனிது முடிதற் பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்து கூறுகின்றார்.

திருக்குறட் சாரம்

பாயிரம்

க. கடவுள்வாழ்த்து.

அகரவெழுத்து எவ்வாறு எழுத்துக்களுக்கெல்லாம் முதலாயிருக்கின்றதோ அவ்வாறே உலகத்திலுள்ள பொருள்களுக்கெல்லாம் முதலாயிருப்பவர் கடவுளாவர். அவ்வுண்மையை இவ்வாழ்த்து முதற்குறளில் வைத்துக் காட்டுகின்றது. எப்படியெனில், சதுரியம், பூரசுத்தம், வீரம் என்னும் முக்குணங்களால் மூன்றாகிய அரசர், பார்ப்பார், வணிகர் என்போரும் உறுதிப் பொருள்களுக்கு அக்குணங்களால் வேறுபட்டு நின்ற பிரமன், திருமால், உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளின் வடிவமாகிய முதற்கடவுளோடு சம்பந்தம் ஏற்படுதலால் அம்மூன்று பொருள்களும் சோலை, தொடங்கிய காரணம் அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ் வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறியதென வுணர்க.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. (க)

(இதன் பொருள்.) எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துக்களெல்லாம், அகரமுதல - அகரமாகிய முதலையுடையன; அதுபோல, உலகு - உலகம், ஆதிபகவன் முதற்றே - ஆதிபகவனாகிய முதலையுடைத்து, என்றவாறு.

எகாரம் தேற்றத்தில் வந்தது. தமிழெழுத்துக்களுக்கு மாத்திரமல்லாமல் வடவெழுத்துக்களுக்கும் முதலாதலை நோக்கி 'எழுத்தெல்லாம்' எனறார். ஆதிபகவன் எனனும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூல் முடிபாதலின் இயல்பாயிற்று. உலகென்றது இங்கு உயிர்களினமேல் நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தைக் கொண்டு காணப்படாத கடவுளுக்கு. இருப்புப் சொல்லவேண்டுதலின் 'ஆதிபகவன் முதற்றே' எனறு உலகின்மேல் வைத்துச்

சொல்லினால், அப்படிச் சொல்லினாலாயினும், உலகினுக்கு முதல் ஆகிபகவனெனபதை கருத்தாகக்கொள்க நாதமாதிரையான இயல் பான பிறப்பினால் அகாரத்திற்குத் தலைமையும், செயற்கை பரிவா லனறி இயறகை யறிவால் முழுதும் அறிதலால் ஆகிபகவனுக் குத் தலைமையும் கொள்க தலைமைபறறி வந்த அகாரத்திறகும் ஆதி பகவனுக்கும் பிறப்பு பிரதிபிமபபாவம் சொல்லுதலால் இது எதிர் தோடடுவமைபபு பகவனெனபபடும் அறிவு, பொறை, எலலைமை, செவ்வம் வைரிபம் அழுக்காறு ஆ ய ஆறு குணங்களோடும் உடைத்தா யிருத்தலின பகவன் எனபபட்டது இக்குறளால் முதற்கடவுளது உணர்வு கூறபபட்டது

அபபகவன் மெயயறிவினை யுடைத்தவனெனபதும், எலலா நூல்களாலும் கறறவாக்கு அகச்சான்றியறிவு தல உணடாகிய பிர யோசனம் அவனடிசேர் வணங்குப பிறவியை யறுத்தலெனபதும், அனபிறகேல் நினைபபவரது நெஞ்சில் அவர் நினைத்த வடிவோடு அவர் விரைந்து செலலுவனெனபதும், அவனது திருவடிகளை இடையிடாது நினைபபவர்கள் கடலுக்குத்தும்பில் அழிவினறி வாழ் வாரெனபதும், அவர் பெறுகிற பொருள்களாலும் விருமபுதலும் வெறுத்தலும் இலலாதவரெனபதும், அதனால் அவன அடிசேர்ந் தாருக்கு அவவிருபபு வெறபபுகள் இலலையெனபதும், அதனால் அவர்களுக்கு அவை காரணமாக வருகிற பிறவித்துனபங்கள் எக காலத்தும் இலலையெனபதும், அவனது மெயமமைசேர்ந்த புகழை எபபொழுதும் விருமபிச் சொலலுபவரிடத்து மயக்கத்தைபபறறி வரும் நலவினை தீவினையெனனும் இரணடு வினைகளும் உணடாகா வெனபதும், அவன சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாறறம் எனனும் ஐமபுலனகளிலே செலலுகின்ற ஆசையை அறுத்தவரைதலால் அவ னது மெயயான ஒழுக்க வழியிலே வழுவாது நினறவர் பிறபபில் லாமல் எக்காலத்திலும் ஒரு தனமையராய வாழ்வாரெனபதும், அவன ஒருவித்தத்திறனும் தனக்கு நிகரிலலாதவனெனபதும், அவ னது திருவடிகளைச் சேராதவர் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டாமையினாலே பிறபபும் இறபபும் அவற றால் வருகிற தினபங்களுள அழுந்துவாரெனபதும், அறத்தைச் செயது அறக்கடலாகிய கடவுளது அடியாகிய புணையைப பறறியே

வனைப பொருளும இனபமுமாகிய பிறவிக கடலைககடததல கூடு மெனபதும , கடவுள தனையததறதல , ஈயவிடமபினறதல, இயறகையுணாவினறதல, முறறமுணாத , இயலபாகவே பாசங களினீஙகுதல, பேரருளுடைமை, முடிவிலாறறலுடைமை, வரமபி னபமுடைமை எனனும எணவகைபபடட † குணஙகளையுடை யவரெனபதும, அததகைய குணஙகளையுடைய கடவுளது அடிகளை மனததால நினைதது வாககால வாழததித தலையால வணஙகுபவரே பிறவிபை ஒழிபபரமெனபதும, அவவாறனறி உலகிலலபை நினைப பவர பிறவியை ஒழிபபரெனபதும இதகு அறியதகசைகளாம.

உ. வானசிறப்பு.

அஃதாவது அகடவுளது ஆணையால உலகமும அதறகு உறுதி யாகிய அறற பொருளினபஙகளும நடதது றது எதுவாகிய மழையி னது சிறபபு அதிகாரமுறைமை மு இதனால விளஙகுமு

நீரின றமைபா துலகெனின யாபாராகுப
வானின றமையா தொழறது. (ய)

(இ ள) யாபாராகுமு எவவகை மேமபபடடாரகும, நீர - நீரை, இனறு - இலலாமல, உலகு - உலகிலுளளது அமையா தெனின - பொருநதாதாயின, ஒழுகு அநநீரினது நடுவே நீஙகாத ஒழுகமும, வான மழையை, இனற நிலலாமல, அமை யாது - பொருநதாது, எ று

† அணிமா (ஆணுமாபபோலாதல), மகிமா (மகததுவமாதல), கரிமா (தனனுடல கணடிபபினறுயக கணடிபபுளளவாறை யுருவ வேலலவுறுதல), லகிமா (இலகுததுவமாதல), பிராதகி (வேணடுவன வடைதல), பிராகாமியம (நிறையுளளுதல), ஈசததுவம (ஆடசியுள ளுதல), வசிததுவம (எலலாந தனவசமாகக வலலளுதல) என எடடு மாம [இவறறை அட்டமாசிததியெனப.] அனறி வரமபின ஞானம, வரமபில காடசி, வரமபிலினபம, வரமபிலாறறல, நாமமினமை, கோததிரமினமை, ஆயுவினமை, இடையூறினமை எனபனவுமாம.

இம்மையிலே அனுபவிக்கப் படுவனவாதலிற் பொருளின்பங் கூறி உலகிய லென்றார். நடுவே நீங்காத ஒழுக்கமாவது எக் காலங்களிலும் எவ்விடங்களிலும் தண்ணீர் உளதாதல். நீரின் றமையா தலகெனபது எல்லாராலுந் தெளியப்படுதலின அது போல வொழுக்கும் வாளின் றமையாமை தெளியப்படுமென்பார் 'நீரின் றமையா தலகெனின்' எனறார். இதனை நீரையின்றி யமையா தலகாயின் எத்திறத்தாகுமோ மழையையினறி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாரு முளர்.

உலகதிலுள்ள எல்லா உயிர்களும் சீவித்திருப்பதற்கு இனறி யமையாதனவாகிய எல்லா உணவுப் பொருள்களையும் உண்டாக்கி, அவ்வுணவுப் பொருள்களை உண்ணதகுமபகுவதகிற சமைத்து, அவ்வுணவுகளை யுண்பவாக்குத தாறும் உணவாய் நிற்பதும் மழையே யாகுமென்பதும்; அம்மழை பெய்யவேண்டுங் காலத்துப் பெய்யாது பொய்ததுமாயின் உணவின்மையால் பசியால் உயிர்கள் இறகுமென பதும்; மழை இடையறு நிரறலால் உயிர்கள் நிலைபெற்று வருகின் றன வெனபதும்; அதனால் அம்மழைதான் உயிர்களுக்கு அமிர்த மென்று அறியப்படுந் தனமையுடைத தாகுமெனபதும்; பூமியின் கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நினறு கெடுப்பதும், அவ்வாறு கெட் டார்கதுத் துணையாய்ப் பெய்து முன கெடுத்தாற்போல எடுப்பதும் மழையேயெனபதும்; மழை பெய்யாவிடில் புல்லின தலையையுங் காணுதல் அரிதெனபதும்; கடலினகண் வாழுமுயிர்கள் பிறத்தறகும் மணிமுதலானவை உண்டாதற்கும் மழையே காரணமாதலால், அம் மழை பெய்யாவிடில் கடலும் தனனியல்பு குறையுமென்பதும்; அம்மழை பெய்யாதாயின் தேவர்களுக்கும் இவ்வுலகத்திலே செய் யப்படுகிற திருவிழாவும பூசையும் நடவாவெனபதும; உலகத்தில் தானமும் தவமும் உண்டாகா வெனபதும் இங்கு அறியதகதவை களாம்.

கூ.—நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை. வான சிறப்பிற் கூறிய அறம பொரு ளினபங்களை உலகத்துக்கு உள்ளவாறு அறிவிப்பவர் அவராதலால இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. (எ)

(இ-ள்) உலகு-உலகமானது, சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம், என்று-என்று சொல்லப்பட்ட, ஐந்தின்-தன்மாத்திரைகள் ஐந்தனது, வகை-கூறுபாட்டை, தெரிவானகட்டே-ஆராய்பவனது அறிவினிடத்தையே, எ-று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன-நாற்றம் சுவை ஒளி ஊறு ஓசை யென்னும் ஐந்தும், அவற்றிலே தோன்றிய நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயமெனனும் பூதங்கள் ஐந்தும், அவற்றின கூறுகிய மூக்கு, வாய், கண், மெய், செவி யெனனும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபத்தமென்னும் கருமேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆக இருபதுமாம். வகை தெரிவான என்றதனால் தெரிகின்ற புருடனும், அவன தெரிதற்குக காரணமாகிய புத்தி அகங்காரம் மனம் எனப்பட்டவையும் அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப் பகுதியும் கொள்ளப்படும். தத்துவம் இருபத்தைந்தனையும் தெரிதலாவது மூலப்பகுதி ஒன்றில் தோன்றிய தல்லானமையாலே அது பகுதியே யாவதல்லது விகுதியாகா தெனவும், அதனிடத்துத் தோன்றிய புத்தியும் அதனிடத்துத் தோன்றிய அகங்காரமும் அதனிடத்துத் தோனறிய தன்மாதிரைகளுமாகிய எழும் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விகுதி யாதலும் தம்மிடத்துத் தோன்றுவனவற்றை நோககப் பகுதியாதலு முடைய வெனவும், அவற்றினிடத்துத் தோன்றிய மனமும் ஞானேந்திரியங்களும் கருமேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தம்மிடத்துத்தோன்றுவன வினைமையின் விகுதியே யாவதல்லது டகுதியாகா வெனவும், புருடன் தான ஒன்றில் தோன்றுமையாலும் தன்னிடத்துத் தோன்றுவன வின்மையாலும் இரண்டும் அல்லெனவும் சாங்கிய நூலுள் ஓதியவாற்றால்

ஆராய்தல். இவ்விருபத்தைந்து தத்துவக்கூட்ட மல்லது உலகென வேறில்லை யெனறு உலகினது இருப்பை உள்ளவாறறிதலால் உலகு அவனது அறிவினிடத்த தாயிற்று.

பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டனது துன்ப வின்பக் கூறுபாடு களை ஆராய்ந்தறிந்து அப்பிறப்பறுத்தற்கு இப்பிறப்பிலே* தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின கண்ணே நினறு துறந்தவரது பெருமையே இவ்வுல கில் உயர்ந்ததெனபதும்; அவர் பெருமையை இதுதகையதென்று அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாதென்பதும்; ஐம்பொறிகளையும் தத்தம் புலனகளிலே செல்லாமற் காப்பவரே உண்மைத் துறவிக ளாவ ரெனபதும், அனனவரே † இயமம், நியமம, ஆதனம், பிராணயா மம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதியென்னும் செயற் கரியவற்றைச் செய்யவல்லவராவரெனபதும்; அவரது பெருமையை

* தமக்குரிய வொழுகுகதினை கண்ணே நினறு துறத்தலாவது — தத்தம் வருணாசிரமங்களுககு உரிய ஒழுக்கங்களில் தப்பாமல் நடக் கப் புண்ணியம் வளரும, புண்ணியம் வளரப் பாவந் தேயும், பாவந் தேய அறியாமை நீங்கும, அறியாமை நீங்க இது நித்தியம் இஃது அநித்தியம் எனகிற பகுத்தறிவும் நிலையில்லாத இம்மை மறுமை யின்பங்களில் வெறுப்பும் பிறவித துனபங்களைம் தானறும், அவை தானற மோட்சத்தில் ஆசை புணடாம், அஃது உண்டாகப் பிற விக்குக காரணமாகிய வீண முயற்சிகளெல்லாம நீங்கி மோட்சத் துக்குக காரணமாகிய யோக முயற்சி உண்டாம், அஃது உண்டாகத் தத்துவ ஞானம் பிறந்து எனெனபதாகிய மமகாரமும் நானென் பதாகிய அகங்காரமும் விடும் ஆதலின, இவ்விரண்டு பற்றுக்களையும் இம்முறையே வெறுத்து விடுதலாம்.

† (க) இயமம்-கொலை, களவு, இச்சை, பொய, இவற்றினீங்கிப் புலனடங்கி யிருத்தல்.

(உ) நியமம் - தவம், தூய்மை, தத்துவ நூலோர்தல், மனமுவந் திருத்தல், தெய்வம் வழிபடல். (தவம் - மனம் பொறி வழிபோகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி சுருக்கலும், கோடைக்காலத்தில் வெயிலில் நிற்றலும்

நீதிநூல்பெருமை

அவரவர்க்கேற்பவாகச் சொல்லிய மருந்துவகைகளை கணக்கூடாகக் காட்டுமெனபதுபோல, அவர் அருளிஞலே சொன்னலும் கோபத்திஞலே சொன்னலும் அவ்வகைசொல்ல அஞ்சனை பயன்கொடுத்தே விடுமென்பதும் அவரது கோபம் சாபங்களளவு கண்மேயாயினும் கோபிக்கப்பட்டவர்மேலே தடுத்தல் சரிதனபதும், எல்லாவுயிர்களின் மேலும் சமவிய தண்ணளியை விரதமாகக்கொண்டு நடத்தலினஞலே அநுக்ரஹம்பண்ணுவர்களாகில் நன்மை வரவேயனபதும் இதற்கு வியதிரேகவாக்கியங்களாம்

மரிகாலத்திலும் பனிக்காலத்திலும் நீரில் நின்றலும் முழங்கால் சேற்றிலே மேய்ந்தாண்டு வயற்றிலே தம முயிர்க்கு வருந்தினபோக்கியா பொறுத்தலும், அந்திலே பற்பற்றவர்களை தமக்குத் துன்பம்விளைத்த காலத்தும் அவர்களுக்குத் தாம் நன்மை செய்தொழுகுதலுமாம்)

(ரு) ஆசனம் சுவத்திகம் (அம்முகம் நன்றாகக்கும் முழங்காலுக்கும் நடுவே இரண்டுள்ளங்காலையும் செலுத்தி இறுமாந்திருத்தல்

கோமுகம் (அம்முகமானது சங்கைப்போலே இருக்கும்படியும் மாறுவைத்து அவ்விருகால் பெருவிரலைக் கைப்பிடித்திருத்தல் சகனம் சாடையினை உடைத்தாகும்.)

பத்மம் (அம்முகமானது இருதொடை மேலும் இரண்டுள்ளங்கால் மாறிச்சேர்ந்தறல் கூடும்)

வீரம் (அம்முகமானது வலதுமுழங்காலில் இடக்காற்பாதத்தை சேர்த்து இறுமாந்திருத்தல்)

கேசரி (அம்முகமானது சீவனிக்கீழ்ச் சிவனியிடத்துப் பாடனைவைத்து இடமுழங்கையை முழந்தாளில் வைத்து அங்குலி விரித்து நாசியினுனியைப் பார்த்திருத்தல் சீவனி சீவநாடி அங்குலி - விரல்.)

ச. அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்மூனிவரால அறிவிகக்பட்ட மூன்றள அற மானது மற்றைப் பொருளினபங்கள போலாகாமல் இம்மை மறுமை வீடெனனும் மூனறையுந் தருதலால் அவற்றினும் வலியுடைத் தெனபதை நாட்டுதல். அதிகாரமுறைமையம் இதனுலே விளகும்.

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல. (அ)

பதவுரம் - (அஃதாவது பீசதகினகழச சீவனியிடதது பரட்டை வைகது அவிருபதததையும் இருகையால் இறகப்பிடிதது அசையாசிருபதல்.)

முத்தம் (அஃதாவது இடபாற்பரட்டாற் சீவனியை யழுத்தி வலககாபாடு அப்பரட்டினகீழ் அழுகத விருததல்.)

மயூரம் (அஃதாவது முழுகையிரண்டும் உந்திப்புறத்தி லழுந்தப் புவியிறகையூனறிக காலநீட்டிதத தலநிமிரத திருகதல்)

சுகம் (அஃதாவது சுகமும் திடமும் எவவாறிருககின எய் துமோ அவாறிருததல்.)

(சு) பிராணயாமம் பிராணவாயவை இசசக பூரக கும்பகஞ் செய்தல். (அஃதாவது பிராணவாயுவை வெளியே விட்டு உள்ளேயிழுதது சமப்படுத்தி அடககல்)

(ஙு) பிரத்தியாகாரம் உபாதியை நீககி உண்ணெகல் (உபாதி-தேகசம்பந்தகளில ஐயமவந்தால் அவறறுள் மனஞ் செல்லாமல மறதிதல்)

(க) தாரணை - கணட மு, இதயம், நெற்றி, கபாலம். நாபி இவற்றி லொனறிற சந்தகம சிந்தனைவததல்.

(எ) தியானம் - சப்தாதி ஐமபுலனகளையும் அடக்கி யோகஞ் செய்தல்.

(அ) சமாதி - இந்திரிய முதலிய தத்துவச் சேட்டைகட் கெலலாய் யாகனையுணினறு அவரறோடு கூடினும் அவற்றிற் பற்றின்றி யிருக்கும் ஆனமாவாகிய தனனைத் தான் காண்டல்.

(இ - ள்.) வீழ்நாள் - செய்யாது கழியுநாள், படாமை - டாகாமல, நனறு - அறதனை, ஒருவன ஆறறின - ஒருவன செய் வானகில், அஃது - அச்செயல். வாழ்நாள - அவன சீரதனோடு கூடி வாழுநாள, வழி - வரும் வழியை, அடைகுமம கல் - வாராமல் அடைகுங கல்லாம், எ - று.

அவிசனை (அநாதியாய ஆஞ்ஞானம்), அவவவிச்சை பறறிவரும் 'நான' என்னும அகங்காரமம, அவவகங்காரம் பற்றிவரும் 'எனக்கு இது வேண்டும்' எனனும அவா அவவவாபற்றி அப்பொருளினமேற் செல்லும் ஆசைப்பெருகமம, அவவாசை நிறைவேறறதவிடதது அப் பொருளை யுடையாரிடதது ணடாகும வெறுப்பு எனனும் ஐவகைக குறறங்களால வரும் நல்வினை தீவினை எனனும இருவகை வினைக ளும உள்ளவரைகுமம உயிர உடமபோடிங கூடிநினறு அவ்விரு வினைகளின பயனகளாகிய இனபதது னபங்கள அறுபவிகுமம ஆதலால அசசலபுழுதும 'வாழநாள' எனபபடட து. இசனால் அறம வீடுபயகுமமெனபது சொலலபபடட து.

ஒருவனுககு அறஞசெயதலின மேறபடட ஆகமுமிலலை, அதனை மயககததால மறநதுவிடுதலின மேறபடட கேடுமிலலை யெனபதும; தருமஞசெயபவன தனகியலும வகையால இடை விடாமல அது செலலுமிடங்களிலெலலாம (மனவாகுகாயங்க ளால) செய்தல வேண்டுமெனபதும; அவவாறாலை அறஞ்செயப வன தன மனததினிடதது குறறமில்லாதவனாயிருககவேண்டு மெனபதும; மனததிலை குறறமடையவனாகியபோது அதனவழிப் பட்ட வாககினாலும காயததினாலும செய்யப்படுகிற அறங்களிலை பயனில்லை யெனபதும; பொறாமை ஆசை கோபம கடுஞசொல் எனனும இநநானகுமினறிச் செய்யப்படுவதே அறமாகுமெனபதும; அறததினைப் பினனர்ச் செய்வோமெனறிராது நாடோறுஞ செய்ய வேணடுமெனபதும; அவவாறு செயத வறம இவவுடமபினறு உயிரபோங்காலத்து அதற்கு அழிவில்லாத துணையாகுமெனபதும; இல்லறத்தோடு பொருந்திவரும் இனபமே இனபமாகுமெனபதும; அதனோடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம துனபந்தருவனவாகு மென்பதும் இங்கு அறியத்தககனவாம.

பாயிரம் முற்றிற்று.

இல்லறவியல்.

ரு. இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லறத்தை விதிக்கப்பட்ட வழியிலே நின்று செவ்வனே நடத்துவதற்குத்தகுந்த துணையாகிய கற்புடை மனைவியோடு கூடி வாழ்தல். இந்நிலை அறன் செய்தற்குரிய இருவகை நிலையுள் முதலாதலின், இஃது அறன்வலியுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றானென்றாங்
கைம்புலத்தா ரோம்ப றலை (ரு)

(இள்) தென்புலத்தார் பிதிரர், தெய்வம்-தேவர், விருந்து-அதிதியர், ஒக்கல்-சுற்றத்தார், தான்-தானை, எனற-என்று சொல்லப்பட்ட, ஐம்புலத்து-ஐந்திடத்திலுஞ் செய்யப்படுகின்ற, ஆறு அறனெறியை, ஓம்பல்-வழுவாமல் செய்தல், தலை-இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம், எ-று.

பிதிராவார் படைப்புக் காலத்து அயனாற்படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி. அவர் இறந்துபோனவர்களுடைய புத்திராதியராற் செய்யப்படுங் கருமங்களினாலே திருப்தியடைந்து இறந்தவர்க்கும் அவரினத்தார்க்கும் நேர்ந்த துர்க்கதியை நீக்கி நற்கதியை அளிப்பர். அவர்க்கு இடம் தென்றிசையாகலின 'தென்புலத்தார்' என்றார். தெய்வமென்பது சாதியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை. அஃது இங்கு ஆகுபெயராய் புதியராய் வந்தார்மேல் நின்றது. அவர் இருவகையர், முன்பழக்கத்தினாற் குறித்துவந்தாரும் அஃதின்மையாற் குறியாது வந்தாருமென. எல்லா அறங்களும் தானுளனாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின தனியே யோம்பலும் அறனெயிற்ற. என்ற என்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. ஐவகையும் அறஞ்செய்தற்கிடனாகலின் 'ஐம்புலம்' என்றார். இவையைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறு வேண்டுதலால் அரசனுக்கு இறைப்பொருள் (வரிப்பணம்) ஆறிலொன்றாயிற்று என்பதறிக.

இல்வாழ்வான் பிரமசாரி வானப்பிரத்தன சந்நியாசி யென்னும் மூவர்க்கும் அவர்கள் தம் வாழ்முறைகளில் உலகியற்கை துணையாவ தென்பதும், அதனாலன்றோ வள்ளுவர் இவர்க்கெல்லாம் பொது வாகிய அவர்க்கு ஆதாரமாய் இவர் வேண்டுமென்று செய்யுமும், வறுமைப்பட்டவர்க்கு உண்டி முதலியன கொடுத்தும், இறந்தவர்க்கு ஈமக்கடன் முதலியன செய்து நல்ல நெறியை அடைவித்தும் வாழ்க்கடவனென்பதும், அவனை யே பொருள் சம்பாதிக்குமேற்பாடு பார்த்துக் கொடுத்து நல்ல வழியில் சம்பாரித்து அப்பொருளா முன்னோர் பெற்ற தென்பதாகவும் விருந்து ஒக்கல் பிரமசாரியா வானப்பிரத்தர் சந்நியாசி ஆதாரமாகவே யில் விட்டுப்போ வதியாராய் இந்தார் என்பதை ஒன்பதாமருக்கும் உதவி முன்னை உண்ணக்கடவ னென்பதும், வினித்தாலன்றிப் பாத்தாலும் இந்தப் பிரமபாரு ரூப பங்கிட்டுண்டால் அமானஸ்ய பொருளுடையானே யும் பாவமானது தன்னை அடைந்து சந்தித் தழிப்பதென்பதும்; மனையாளும் கணவனும் மனவொருமையுடனே செயலும் அறம் பயனடுமென்பதும், அவ்வாறு செயலப்படும் இல்லறம் துறவறத்துக்கு மேலாதென்பதும், இந்தத்தலை நில்லாதவர் தவர் செய்வாருக்கு சேரிடம் பரி முதலான இடைப்பாகளை நாதத்து அவரைத் தம்மை தவநெறியில் நடத்தி முன்னும் தன்னை அடுத்துள்ள தவமுனிவர்களை அந்தவழியிலிருக்கும் மேலானவர்களா யென்னும், பின்னே தேவர்ப்பட பிறந்து அ வாறபயனை அனுபவிப்பது திண்ணமென்பதும் இதனு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௫. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித் தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. (௫)

(இ - ள்.) மனைத்தக்க - இல்லறத்துக்குத்தக்க, மாண்புடைய ளாகி - மாட்சிமையுடையவளாகி, தற்கொண்டான் - தன்னைக்கொண்

டவனது, வளத்தக்காள் - வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையை யுடைய வளே, வாழ்க்கைத்துணை - ஒருவனது இல்வாழ்க்கைக்குத் தகுந்த துணையாவாள், எ - று.

நற்குணங்களாவன குறந்தவரை யுபசரித்தலும், விருந்தினரை யுண்பித்தலும், வறியாரிடத்தே யருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களறிந்து காப்பாற்றிவைத்தலும், உண்டி சமைத்தல் வல்லமையும், உலக நடையை யறிந்து, அதற்குத் தக்கபடி நடத்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது வரவுக்குத் தக்கபடி செலவு செய்தல். இதனால் இவ்விரண்டு நன்மைகளுஞ் பிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது.

இல்லறத்துக்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கைகள் மனையாளிடத்தே இல்லையாயின் அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தால் எவ்வளவு பெருமையை உடையதாயிருப்பினும், பிரயோசனமில்லையெனபதும்; ஒருவன் பெறுதற்குரிய பொருள்களுள் கற்புடைய மனைவாளினும் உயர்வாகிய பொருள் வேறில்லையென்பதும், அத்தகைய கற்புடைய மனையாள் தன்கணவனையே தெய்வமாகத் தொழுவாளெனபதும்; அனையவள் பெய்யென மழை பெய்யுமென்பதும்; அன்னவள் கற்பினினும் வழுவாமல் தனைக காத்துத் தன்கணவனுக்கும் உண்டி முதலியவற்றாற் பேணி இருவரிடத்தும் நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காப்பாளெனபதும்; கணவனைப் பூசித்த பெண்டிர் சுவர்க்கமடைந்து தேவர்களாலே பூசிக்கப்படுவரென்பதும்; கற்புடைய பெண்டிரை மனையிலராக அடைபவர்க்குப் பெருமித நடை இல்லையெனபதும்; மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளே ஒருவனுக்கு நன்மையெனறும், நல்ல பதிவிரதைப் பெறுதலே அந்நற்குண நற்செய்கைகளுக்கு நல்லாபரணமென்றும் அறிந்தோர் சொல்லுவரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாகும்.

எ. புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இல்வாழ்வாரால் இயல்பாக இறுக்கப்படும் கடன் மூனறனுள் முனிவர் கடன் கேள்வி (வேதாத்தியயனம்) யாலும் தேவர் கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும் அல்லது செலுத்தக் கூடாமையால், அக்கடன் செலுத்தறபொருட்டு மேர்கூறிய இல்லாளது நற்குண நற்செய்கை களுக்கு நல்ல அணிகலமெனறு நவிலத்தகுமாற்றால் அறியவேண்டி வன அறிதற்குரிய ஆண்மகவாப் பெறுதல். அதிகார முறைமை யும் இதனுமேல விளங்கும்;

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா வழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். (உ)

(இ - ள்.) பழிபிறங்கா - பிறரால் பழிக்கப்படாத, பண்புடை - நற்குணங்களையுடைய, மகக்ள் - புதல்வரை, பெறின் - ஒருவன் பெறுவானெயின், அவனை, எழுபிறப்பும் - ஏழவகைப்பட்ட பிறப்பி லும், தீயவை - தீவினைகள், தீண்டா - சென்றடையா, எ - று.

அவன தீவினை வளராது தேய்தற்குக் காரணமாகிய நல்வினை களைச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவானையின என்றவா ருயிறறு. தந்தை தாயர் தீவினை தேய்தற்பொருட்டு அவரைக் குறித்துப் புதல்வர் செய்யுந் தானதருமங்களுக்கு அவர் நற்குணங் காரண மாகலின் 'பண்புடைமகக்ள' என்றார். எழுபிறப்பாவன தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என் பன. இப்பிறப்புக்கள் மொத்தத்தில் எண்பத்துநான்கு நூறுயிரம் யோனி பேதங்களை யுடையன. அவற்றின் விவரம் பின் வரு மாறு:—தேவர் - பதினெனகு நூறுயிரம், மனிதர் - ஒனபது நூறு யிரம், விலங்கு - பத்து நூறுயிரம், பறவை - பத்து நூறுயிரம், ஊர்வன - பதினெரு நூறுயிரம், நீர்வாழ்வன - பத்து நூறுயிரம், தாவரம் - இருபது நூறுயிரம். எழுபிறப்பு - எழுவகைமுறையுமாம்.

ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள் அறிய வேண்டுமவைகளை அறிதற் குரிய புதல்வரைப் பெறுதலல்லது பிறிதொன்றில்லை யென்பதும்; புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள் தம்மைக் குறித்து அவர்செய்யும்

நலவினையினுலே தமக்குக் கவருமாதலால், தமமுடைய புதல்வரைத் தமபொருளென்று அன்புகொண்டு சொல்லுவரென்பதும், தமமுடைய மகளது சிறு கையால் மாவடு போன்ற பொற்றாகத்தை அத்தனையினும் மிக விளைய துடைத்தாயிருக்குமென்பதும், மகளது உடம்பைத் தொடுதல் ஒருவனது உடம்புக்கும் அவரது சொற்களைக் கேட்டல் செவிக்கும் இனபத்தைத் தருமென்பதும், மகளது மழலைச்சொல் வேறொரால குயிலிசையையும் வீணையின் இசைகளைவிட இனிதாகக் கருதப்படுமென்பதும், சபையில் நல்லியல் வல்லவனென்று முடிபடிருக்கச் சபதத்தில் தருமத்தை தன்னருகுக்குச் சேர்க்க நாணமாகுமென்பதும், இவனுடைய தருமத்தை இவனே பெறுதற்கு எனன் செய்ய வேண்டுமென்று அறிவாளர் சொல்லுகிற சொல்லில் உண்டாகுதலில் மகன் தருமத்துக்குச் செய்யும் உதவியாகுமென்பதும், அணமக்களது அறிவுடைமையைக்கண்டு பெறுகிறதாய் மகிழ்வதைவிட உலகத்தார் அதிகமாக மகிழ்வு ரென்பதும் தனமகனைக் கலவிக்களஞ்சியங்களில் நிறைந்தானென்று அறிவுடையோர் சொல்லக்கேட்டல் தாயானவள் தான் அவனைப் பெறாபொழுது அடைந்த மகிழ்ச்சியைவிட அதிக மகிழ்ச்சியை அடைவாளென்பதும் இதற்கு அறியத்தக்கவைகளாம்

அ அனபுடைமை.

ஆன்றாவது அமமனைவி புதல்வர் முதலிய தொடர்புடையாரிடத்துப் பிரியமுடைமை அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும் இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிர்களினமேல் அருள் பிறத்தலும் அனபின் பயனதலால் இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்கைக்குத் துணைமேல் அனபில்லாத விடத்து இல்லறம் இனிது நடவாமை, * ''அறமேனாக் களிதத்தல் மறத்தண் ரோமபலுங், குற

* இதன் பொருள் பிரமசாரிகளுக்கு வேண்டியன கொடுத்தலும், வானபிரத்தரைக் காத்தலும், சகலியாசிகளை உபசரித்தலும் தொன்றுதொட்டு வரும் ஒப்பற்ற சிறப்பினையுடைய அதிதிகளை மூன்று சென்று அளவளாவி யுண்பித்தலும் ஆகிய இவைகளை யிழந்த வனென்க, (எ-று).

வோரக கெதிரதலுந தொலலோரா சிறபபின, விருநதெதிர கோட லுமிழநத வெணனே'' எனனும சிலபபதிகாரச செயயுளாலும, அவ வணபிலை அருள பிரசல, † 'அருளெனனுமனபீன குழவி'' எனனும குறடபகுதியிலுமம அறிக

அறததிறகே யனபுசார பெனப வறியார
மறததிறகு மஃதே துணை. (கூ)

(இ ள) அறியார அறியாதவரசிலர, அனபு அனபானது, சாரபு துணையாவது, அறததிறகே-அறததிறகே, எனப எனறு சொலலுவர, மறததிறகும சினதனை நீகுவதாகும, அஃதே அவனனபே, துணை துணையாவது, எ –

ஒருவன செயத பகைமைபறறி உளளததில சினமதானறிய விடதது அவனை நடபாகக கருதி அவனமேல அனபு செயய அசசினம நீஙகுமாதலின மறததை நீகுதறகுச துணையாமெனபார 'மறததிறகும அஃதே துணை' எனறார, ''தினபததிறகியாரே துணையாவார'' எனறாறபோல மறததிறகும அஃதேதுணை' எனறதறகுப பெணடி புதலவர முதலாயிலலைர கலவழிபபடுதலும பொருடடு அவரைக குறிததுச செயயபபடுமெ கோபததுககும அனபே காரணமாமெனப டொருளரைபபினும ஆம

'' நிகரில கஙகடானு நேசததா லீசனசெயவ
தகரில மததாறகுறற மடிதததுதீத தசசமபண்ணி
இகரில மததிலலீல யீணடற மியறறிடென்பன
எகரில மததிலலு மிறசெய லருளேயெனறும
தகைததாய் பெறறதததம புதலவாக டருசொலாற்றின
வநதிடா விடினுறுகி வளாரிலு லடிதததுதீய
பநதமு மிடுவரெலலாம பாததிடிற பரிவேயாகும
இநதநீர் முறைமையனறே வீசனா முனிவுமென்றும ''

எனனும சிவஞான சிததித திருப்பாசுரஙகளின கருததை யுண ஓததுணாக.' இதனால அனபினது சிறபபுக கூறப்பட்டது

† எசு - பொருள செயல்வகை.

தமமால அனபுசெயயப்பட்டவரது தனபங கணடவிடதமேத அனபுடையாரகண பொழிகினற கணணீரானது உளளே யிருகிற அனபினை எலலாரும அறியத நாடபமெனபதும, அனபிலாபிறாகது ஒருசிறிதும பயனபடாமல தமபொருளகள எலலாவறறையும தாமே வைததிறபபாரெனபதும, அனபுடையாரோ வெனறால் *ததீசிமுனிவரபோலத தமமெலுமபையும பிறாகதுக கொடுபபரெனபதும, பெறறதறகரிய மகளுயிரகது உடமபோடு உணடாகிய சமபநததினை அனபோடு பொருநதுதறகு வநத வழியின பயனெனற அறிவுடையோர சொலலுவரெனபதும, ஒருவனுகசு சமபநதமுடையவரிடதமேத செயயபபடட அனபானது அதனமையிலுலே பிறரிடதது பிரியமுடைமையைத தருமெனபதும; அப பிரியமுடைமைதான இவனுகது யாவரும நடபினரெனறு சொலலபபடுகிற பெருஞசிறபபைத தருமெனபதும, இவவுலகதிலே இலவாழகையிலே தனற மனைவியோடும மகளோடும சுறறததாரோடும கூடி இனபமுறறவர தமமாலே செயயபபட்ட வேளவித தொழிலிலுலே தேவராயப பிறநது அஙகே பெரினபதனை அனுபவிபபரெனபதும, அவவிதம அனுபவிபபது அவர அனபுடையவராய இலலறததோடு பொருநதிய வழியின பயனகளக கருதபபடுமெனபதும, எலுமபிலலாத புழுகளின உடமபை வெயிலானது சுடுதலபோல அனபிலலாத உயிரகளை அறகடவுள சுடுமெனபதும, மனததில அனபிலலாத உயிர இலலாததோடுகூடி வாழுதல கடினமான நிலததில உலாநதமரம தளிரதனதை ஒகுமெனபதும, உடமபினகணதிலே இலலறததுகது அஙகமாகிய அனபிலலாதவாகது மறறைப புறவுறுபபுகளாற பயனிலலையெனபதும; அனபு முதலாக அதனவழி நினற உடமபே உயிரநினற உடமபாகுமெனபதும, அனபிலலாத உடல உயிரறற உடலாகுமெனபதும இஙகு அறியததகவைகளாம

* விருதராசுரனை வெலலுமபொருட்டுத தம்முதுகெலும்பைத ததீசிமுனிவர இநதிரனுககு கொடுத்தாரென்பது கதை.

௯. விருந்தோமபல்.

அதிதாவது முன அறிமுகமாகிய அதிதிகளும அவவறிமுகமினறியுந்த அதிதிகளுமாகிய இருவகை விருந்தினரையும ஆதரித்தல். † தெனபுலத்தார தெபவ விருந்தினர கூறுமதுதான எனனை, ஐவகையோரை ஒமபுதலில முனனிய இரண்டும காணப்படாதவரானும பினனிய மூவரானும விசபவன ஆகலானும பினனிய இரண்டும பிறர்க்குக கொடுத்தல அலலாமையானும, இவ்விரண்டற விருந்தோமபல சிறபடைத்தாய இலலறங்களுளளுக முதலாயிற்ற வேறபாடில லாத அனபுடைய கணவனும மனனாளும சுயலலது செய்யபபடாமையின, இவ்வனபுடைமையான வைகபபட்டது.

இனைதினைது எனபதான நிலலை விருந்தினனைதினைது வேளவி பயன். (எ)

(இ ள) வேளவிபபயன - பிரந்தினரை யுபசரித்தலாகிய வேளவியினபயன, இனைதினைது எனபது இனனவகை வினை தெனபதாகிய, ஒனறிலலை எனனும வேளவினையுடைபதனறி, விருந்தின அவவிருந்தினரது, தினை - தகுதியளவே, தினை அதறகு அளவாம, எ று

† பிரமயாகம, தெய்வயாகம, பூதபாக, பிதிரியாகம, மானுடயாகம எனனும ஐமபெருவேளவியில மானுடபாகம எனபபடுவது விருந்தோமபலாகலின 'வேளவி' எனறும, பொருளளவு சிறிதாயினும தகுகாககு உதவபபடின பெரிதாமாக ஆனைதினைத தெனபதான நிலலை எனறுங கூறினர இதனால விருந்தோமபுகாரனுமை மனனை இரணடினறுமையுமபயனுகுக காரணங கூறப்பட்டது.

† சஉ-ம பகுதம பாருக.

, பிரமயாகம - வேதமோதல, தெயவயாகம ஓமம வளாதல; பூதயாகம - காகபலி முதலியன நதல; பிதிரியாகம - தாபபணமுடித்தல; மானுடயாகம் - இரப்போருகு உணவு முதலியன ஈதல.

† "ಒರಕಕುಗ ತುಣೆಯತೋ ರಾಲಮವಿತ ತೀಣಿ
‡ ಇಱಪಪ ನಿಧಿರಪಯಗ ತಾಅಗ—ಕಱಪಪಯಣಗ
ತಾನಕಿಱಿ ತಾಯಿಣುಗ ತಕಕಾಕಾಕಪ ಪಟಕಕಾಲ
ವಾನಕಿಱಿತಾಪ ಪೋತತು ವಿಡುಮ"

ಎನಣುಮ ನಾಲಡಿಯಾರ ಅಱಣವಲಿಯುಱುತತಱ ಪಾಸುರತತಿನ ಕರುತತಿನೆ ಉಣಾಕ.

ಒರುವನ ಮನೆವಿಯೋಡುಮ ವೀಟ್ಟಿಲಿರುನತು ಪೊರುಳಕಳೆ ಕಕಾಪ ಪಾಱಱಿ ವಾಳವತು ವಿರುನತಿನೈರಪ ಪೇಣಿ ಅವಾಕಕು ಉಟಕಾರಣು ಸೆಯ ತಱಪೊರುಟೇ ಯಾರುಮೆನಪತುಮ, ಅವವಿತಮ ಸೆಯಯಾತವಿಟತತೆ ವೀಟಟಿಲಿರುತತಲಾಲುಮ ಪೊರುಳ ಕಾಪಪಾಱಲಾಲುಮ ಉಣಟಾಕಿಱ ತಿನ ಪಸ ಸೆಯಲಕಳುಕಕುಪ ಪಯನಿಲಲೆಯೆನಪತುಮ, ಉಣಣಪಪಡುಮ ಪೊರುಳ ಅಮಿರತಮೇ ಯೆನಿಣುಮ ತುಣಿನ ನೋಕಕಿವನತ ವಿರುನತಿನೈ ತನವೀಟಿನ ಪುಱತತಿರುಕಕತ ತಾನೆ ಉತನೆಯುಣಣುತಲ ಕೂಟಾತೆನ ಪತುಮ, ತನಿನ ನೋಕಕಿವನತ ವಿರುನತೆ ನಾಟೋಱುಮ ಉಪಚರಿತತು வருபவனது வாழககை கெಟಾತು ಮೇನಮೇಱ கிலேககுமெனபதுமற, ஞானவொழுககங்களால மேமப ட விருநதினரைக காபபவனது வீடடில திருமகள தன செலவ நலவழிபபடுதலேககணடு மன மகிழநது வாழநதுகொணடிருபபாளெனபதுமம, முனனே விருநதினரை உணபிததுப பின மகுநததை உணபவனது நிலம நனறுய விளைபுமெனபதுமம, தனிடமதே வநத விருநதை உபசரிததுப பினவரும விருநதைப பாரததிதத தான அதமேலுணண இருபபவன மறுபிறபபிலே தேவருலகத தேவாகளுககுச சிறநத விருநதாவ னெனபதுமம, விருநதினரை உபசரிதது அதனபயனை அடையாத வர பொருளை வருநதிககாதது போல பினபு அதனை இழநது இரங்குவ ரெனபதுமம, விருநதோமபலே இகழம பேதமை செலவதுள வறுமையாகுமெனபதுமம, தூரததிற கணடவிடததே முகமலாசசி காட்டலுமம, அதுகணடு சமீபததிலே வநதவிடதது இனசொற சொலலுதலுமம, அது கேடடு உடனபடடபோது உபசாரஞ செயத லுமம ஆகிய குணங்கள விருநதோமபுவாககு அவசியமம இருகக வேணடுமெனபதுமம, அககுணங்களை மூனறனுள முதலாகிய முக

† உறககும - கிளளியெடுககும ‡ இறபப - மிகவும.

மலர்ச்சியில்லாதபோது விருந்தினர் தூரத்திலிருந்தே வாடி நீங்குவ ரென்பதும்; அதனால், தீண்டியவிடத்தல்லது வாடாத அனிச்சப் பூவினும் விருந்தினா மெல்லியராயிருப்பரெனபதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

ம. இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்திலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுப்பன வாகிய இனிய சொாகளைப் பேசுதல். இது முகந்திரிந்து நோக்கக் குழையும் இயல்பினையுடைய விருந்தினரை ஆதரிப்பார்கு இனறி யமையாதாகலின, விருந்தோம்பலினபின வைகுகப்பட்டது.

அல்லவை தேய வறம்பெருகு(ம, நல்லவை
நாடி யினிய சொலின். (கூ)

(இ-ள்) நல்லவை - பொருளாற் பிறர்கு நனமை பயக்குஞ் சொற்களை, நாடி - மனத்தால் ஆராய்ந்து, இனிய - இனிமையாக, சொலின - ஒருவன சொல்லுவானையின, அவனுக்கு, அல்லவை தேய - பாவஙகள் குனறய, அறம் பெருகும - தருமம் வளரும், எ-று.

தேய்தல் - தன பகையாகிய அறம் வளர்தலின தனக்கு நிலை யினறி மெலிதல். * "தவதினமுன னில்லாவாம் பாவம்" என்ப தமம இப்பொருளையே யுடைத்து. நல்ல சொற்களை நாடிச் சொல்லு மிடத்தும் கடியவாகச் சொல்லின், அறனைகா தெனபதாம். இதனால் இனியவை கூறுவார்க்கு மறுமைப்பயன கூறப்பட்டது.

அனபோடு கலந்து வஞ்சனை யிலனனவா யிருக்கினற அறத் தினை உணர்ந்தார் வாய்ச்சொற்களே இனசொற்களாகுமெனபதும்; கண்டபொழுதே முகமலர்ந்து அதனோடு இனசொல்லையு முடைய ராகப் பெற்றால் அது மனமகிழ்ந்து ஒருவற்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்றென்பதும்; இனசொற் கலலாத ஈகை தரும மாகாதென்பதும்; இனியசொல்லை யுடையவர்க்கு யாவரும் நட்பின ராவரென்பதும்; அதனால் அவர் எல்லாச் செல்வமும் பெறுவராத

* நாலடியார்.

லால் அவர்க்குத் துன்பத்தைச் செய்யும் வறுமை யில்லை யென் பதும்; பொறையோரிடத்தே வணக்கமுடையவனாகி எல்லாரிடத்தும் இனிய சொல்லை யுடையவனா யிருத்தலே ஒருவனுக்கு ஆபரண மாகுமென்பதும்; அவனிடமிருந்து சொல்லானது அவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியை யுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்குமென்பதும்; இருபிறப்பிலும் இனபத்தைத் தருமென்பதும்; பிறர் கூறிய இன் சொல் தனக்கு இன்பந்தருதலை உள்ளபடி அனுபவித் தறிகின்ற வன் தனக்கேயன்றிப் பிறர்க்கும் இனிதாகாத கடுஞ்சொல்லைச் சொல்லாமலிருப்பதும்; இனிச்சொல் இருக்க வன்சொற் சொல்லுத லானது கையிலிருக்கும் இனியகனியைத் தின்னாது கசந்தகாயைத் தின்பதை நிகர்க்குமென்பதும் இங்கு அறியத்தகுவனவாம்.

யக. செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இயலை கூறி இல்லறம் வழுவாதார்க்குச் செய்ந்நன்றி கொல்லல் ஈடேற்றமில்லாத குற்றமாதலின் அதினைப் பாதுகாத்து நீக்குதற் பொருட்டு இஃது இவ்வியலைகூறலினபின வைக்கப்பட்டது.

எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு (எ)

(இ ள்) தங்கண் - தமதிடத்து உண்டாகிய, விழுமம் - துன் பத்தை, துடைத்தவர் - நீக்கினவருடைய, நட்பு - சிநேகத்தை, எழுமை - வினைப்பயன் தொடரும் எழுவகைப் பிறவினையுடைய, எழு பிறப்பும் - தம் எழுவகைப் பிறப்பிலும், உள்ளுவர் - நல்லோர் நினைப்பர், எ று.

எழுமை யென்றது வினைப்பயன் தொடரும் எழுபிறப்பினை; அது *வளையாபதியுட் கண்டது. வினைப்பயன எழுவகைப் பிறப் பும் தொடருமென்பதை உரை-ம் பக்கம் 'ஒருமையுள்' எனற்

* வளையாபதி - ஓர் இலக்கியநூல். அது பஞ்சகாவியங்களுள் ஒன்று. அவை குண்டலகேசி, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமே கலை, வளையாபதி என்பன.

ருடகததுக குறளிலும, † 'ஒருமைகட டானகறற கலவி யொரு வற, கெழுமைய மேமா புடைதது' எனனும குறளிலும, ‡ 'ஒரு மைச செயலாறறம பேதை யெழுமையுந, தானபுக கழுநது மழறு' எனனும குறளிலும காணக எழுவகைப பிறபபின விவரம கரிம பககதது ற சொலலபபடடது எழுமை யெழுபிறபபு மெனறதறகு எழெழு தலைமுறையும எனினுமாம விரைவு தானறக 'துடைதது' எனறு இறநதகாலதது ா கூறினா, விரைவாய வருபவன 'வநதே னெனறு கூறினற போல நினைததலாவது துனபம துடைததலால அவர்டதது உளதாகிய அனபு பிறபபுதோறுந தொடாநது அனபுடையராதல இதனால நனறி செயதாரது நபு விடலாகாதெனபது சு றபபடடது

தனககு மூனறேருதவியுஞ செயபாதிருகக ஒருவன பிற னுககுச செயத உதவிககு மணணுலகதையும விணணுலகதை யும ஈடாகக கொடுததாலும ஒததல அரிதெனபதும, ஒருவனுககு ஆபதது வநதவளவிலே ஒருவன செயத உதவி சிறிதாயினும அக காலததை நோகக நிலவுலகினும பெரிதாகக கருதபபடுமெனபதும; பிரதிபலன கருதாது செயயபபடும உதவியின நனமை கடலினும பெரிதாகக கருதபபடுமெனபதும, பெரியோ தமககுத தினையளவ தாகிய உதவியை ஒருவன செயதாலையினும அதனை பனையளவ தாக நினைபபாரெனபதும, கைமமாறறு உதவி காரணததாலும பொருளாலும காலததாலும முனசெயத உதவியளவினதனறி அவ வுதவி செயயப பெறறுககொணடவரது தகுதிபபடியினதாகுமென பதும, தினபகாலதது தனககு உதவியானவரது நடபை விட லாகாதெனபதும, அறிவொழுகஙகளில குறறமறறவா நபை மறததலாகாதெனபதும, பிறா செயத நனமையை ஒருகாலும மறததலாகாதெனபதும, அவா செயத தீமையை அபபொழுதே

† இதன பொருள ஒருவனுககு தான ஒருபிறபபினகண கறற கலவி எழுபிறபபிலும சென்று உதவும, எ று.

‡ இதன பொருள மூடனனவன வரும பிறவிகளி லெலலாம தான பகுநது அழுநதுதறகிடமாகிய நரகததை இவவொரு பிறப் புளளே செயதுகொளள வலலவனுவான, எ று

மறந்துவிடவேண்டுமென்பதும்; தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவர் பின் எத்தகைய கொடிய தீமையைச் செய்தாலும் அவர் செய்த நன்மை ஒன்றையும் நினைக்க அத்தீமைகளெல்லாம் கெடுமென்பதும்; † பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தவர்க்கும் பாவத்தில் நீங்கும் வழியுண்டு, ஆனால் ஒருவன் செய்த உதவியைக்கெடுத்தவனுக்கு அப்பாவத்தினீங்கும் வழியில்லை யெனபதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

கஉ. நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகைவர் அயலார் நட்பினரென்னும் மூவகையோரிடத்தும் அறத்தின வழுவாது ஒப்பநிற்கும நிலைமை. இது நன்றி செய்தவரிடத்து அந்நன்றியை நினைத்தபோது கெடுமாதலின அவ்விடத்துங் கெடலாகாதெனற்கு, செய்ந்நன்றியறிதலின்பின வைக்கப்பட்ட

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோலம்போல் அமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (அ)

(இ - ள்.) சமன் செய்து - முனைனெதான சமமுகநினறு, சீர்தூக்கும்-பின தன்னிடத்து வைக்கப்பட்ட பாரத்தை அளவுசெய்வதாகிய, கோல்போல் - துலாக்கோல்போல, அமைந்து - இலக்கணங்களாலே நிறைந்து, ஒருபால்-ஒருபக்கத்திலே, கோடாமை-சாயாமை, சான்றோர்க்கு - அறிவால் நிறைந்தோர்க்கு, அணி - அழகு, (எ.று.)

கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட சமன செய்தலும் சீர்தூக்கலும் சான்றோருக்கும், சானறோருக்குச் சொல்லப்பட்ட அமைதலும் ஒருபாற் கோடாமையும் கோலுக்கும் கூட்டி, சானறோர் சீர்தூக்கலாவது வாதி பிரதிவாதிகளாலே அறிவிக்கப்பட்டவற்றை முறையால் உள்ளபடி அறிதலாகவும், ஒருபாற் கோடாமையாவது அவ்

† பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது பசுக்கொலை (கோஹத்தி), சிசுக்கொலை (சிசுஹத்தி), பிராமணவதை (பிரமஹத்தி) முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்.

வுள்ளவாற்றை மறைக்காமல் பகைவர், அயலார், நட்பினரென்னும் மூவகையோருக்கும் ஒப்பச் சொல்லுதலாகவும் உரைக்க. இலக்கணங்களால் அமைதல் இருவழியும் ஏற்பன கொளக.

நடுவுநிலைமை எல்லா அறங்களுள்ளும் சிறந்ததென்பதும்; நடுவுநிலைமையுடையவனது செல்வம் பிறர் செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன சாமளவும அவனுககு உறுதியாய் நினறு பின அவன் வழியிலுள்ளார்ககும் உறுதியாகுமெனபதும; நடுவுநிலைமையில்லாது வருஞ் செல்வம் தீங்கனறி நனமை பயவாதெனபதும்; ஒருக்கால் நன்மை பயப்பதுபோல தோனறினும அதனக கொள்ளலாகாதெனபதும்; இவா நடுவுநிலைமை யுடையவர் இவா நடுவுநிலைமை யில்லாதவரென்பதை அவரவரது சுநதநியால் அறியலாமெனபதும்; கேடும் பெருகமும் இப்போதை முயாசியால் வருவனவாக நினைத்தக கேடு வாராமையைக் குறிதது பெருகமம வருதலைக குறிததும் ஒருபக்கத்திலே சாயாமல், அவறறுககுக காரணம் பழவினையேயனறி இச்சாய்தலல்லவென உணமை யுணரந்து நடுவுநிலையராயிருககை அறிவுடைமைககு அழகாகுமெனபதும; ஒருவன தன னெஞசம் நடுவுநிற்றலை ஒழிந்து நடுவலலவறறைச செய்ய நினைககுமாயின அஞ்சினைவைத் தனககுப பினவரகிடககும் தீமையை முனனறிவிககும் குறியாக அறியக்கடவனெனபதும்; நடுவாக நினறு அறத்தின கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை உயர்ந்தோா வறுமையென்று கருதாரெனபதும்; சபையினர் வாயிலாலே நீதிநூல் கூறிய விதிப்படி வரையறுத்துச் சொல்லிறுமம அவன மனம ஒரு பக்கத்திலே சாய்ந்திருககுமாயின அச்சொல் நடுவுநிலைமை பாகாதென்பதும்; வியாபாரஞ் செய்பவா கொளவது அதிகமும கொடுப்பது குறைவும் ஆகாமல் பிறர் பொருளையும தம்பொருள்போல ஒப்பநாடி நடுவுநிலைமையுடையவராய் வியாபாரஞ செய்யவேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியதககவைகளாம்.

கஉ. அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்களை தீயவழியிற செலலாமல அடங்குதலுடையவனுதல் அஃது பிறா குறைமபோலதானை குறைமுங் காணுமை நடுவுநிலைமையுடையவனுககு உரிததாதலால அது நடுவுநிலைமையினபின வைகபபடடது.

ஒ நமையு ளாமைபோ லொருதடகக லாறறின
எழுமையு மேமமாப் புடைகது (உ)

(இ) ள) ஆமைபோல ஆமையானது தனது தலைபையும காலகளை நானகினையும உடா புகுதாமல தன உடமபினுள அடககு யாறு போல, ஒருவன, ஐநது தனது பெய வாய கண மூகஞ்ச செவியெனனும ஐமபொறிகளையும ஒருமையுள தனது மனமாகிய ஒனறில. அடககல ஆறனை பாவம புகுதாமல அடகக வலல ரையின அவனனை அவனுககு, எழுமையும எழுபிறபபினசண ணும, எபா புடைதது காவலாகலை டையதம, எ று

ஒரு பிறபபிலே செயயபடட வினையின பயன எழுபிறபபுங சொடரு மெனபது இதனால காயததின அடககங கூறபபடட து

ஒருவனை அடககபாக ப அறம பினை தேவருலகதது றை கொணடு போய விடுமெனபதூம அடஙகாமையாகிய பாவம நரகதது றை செலுததுமெனபதும, மனிதருயிரகளு அடககததின மிகக செலவ மினலை யெனபதும, ஆதலால அ வடகஞ்சததை ஒவவொருவரும உறுதிப பொருளாகக கா ஞகடவ ரெனபதும, ஒருவன மனவாக குக காயஙகளோத தனவர படுதது நலவ ழியால அடஙகி நடபபாரை கில அவவடககம அவனு கு மேமபாடடைத தருமெனபதும, ஐம பொறி ளாலும் ஐமபுலனகளை ம ஒனுபவிதது கொணடே அடஙகி நடபபவனது அடககம மலையினும மிகபபெரிதா மெனபதும; பெருமைபபா டிலலாது அடஙகுதல எலலாருகும ஒபப னறே யெனினும அது செலவரிடதது உளதாயின சிறநது விளஙகுமெனபதும; காவடகமிலலாதவ செறகுற ரதிதினை யடைநது தினபுறுவரென பதும, ஒருவன நலலவாகசெலலும செறகளினகணணே

பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் தீயசொல் ஒருவருக்கும் உண்டாவதாயின் அவனுக்குப் பிறவற்றாலுண்டான நன்மைகளெல்லாம் தீமைகளாய்விடுமென்பதும்; ஒருவன் உரைத்த கடுஞ்சொல் அதனைக் கொண்டவன் மனதில் என்றும் மாறாதிருக்குமென்பதும்; மனத்தினகண் கோபம் தோன்றுமுன் காத்தும் கல்வியுடையவனாகி அடங்கியவனே அறக்கடவுள் அடையுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஙச. ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தானம் வருணத்திற்குமுரிய(ஆசிரமத்து)க்கும் சொல்லப்பட்ட நடையினின்றும் தவறாதிருத்தல். இது மெய்ம்முதலிய அடங்கியொழுகுதல் முடியாதாகலின் அடுத்த முறையில் வைக்கப்பட்டது.

உலகந்தோ டொட்ட வொழுகல் பலநூற்
கல்லா தறிவிலா தார். (ஙு)

(இ - ள்) உலகந்தோடு, ஒட்ட - பொருந்த ஒழுகல் - ஒழுகுதலை, கல்லார் - கல்லாதார், பல நூற்றும் - பல நூல்களாயினும் கற்றாயினும், அறிவிலாதார் - அறிவில்லாதவர், எ - று.

உலகந்தோடு பொருந்த ஒழுகுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் நடந்தவகையால் நடத்தல். அறநூல் சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏற்காதவைகளை விட்டு, அதிலே சொல்லப்படாதவைகளில் ஏற்குமவைகளைத் தழுவி வருதலால் அவையும் அடங்குதற்கு 'உலகத்தோ டொட்ட' என்றும், கல்விக்குப்பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன ஒழுக்கமும் ஆதலின். அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் 'பல நூற்றும் அறிவிலாதார்' என்றுங் கூறினர். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது - பெரியோரொழுக்கத்தைக் கைக்கொண்டு அப்பியசித்தல். "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும், வழுவல கால வகையினானே" என்னும் நன்னூற்சூத்திரத்தின கருத்தினை இங்கு உணர்க. தற்காலத்தில் ஆடவரில் பலரும் அவர்வழி நிற்கும் பெண்டிரில்

பலரும் இவ்வரியவாக்கின் அரும்பொருளை அறியும் வகையால் அறியாதவராய் அதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு அந்நிய நாட்டு அநாகரீக அநாசாரங்களை அநியாயமாய் அநுட்டித்து அயர்கின்றனர். அன்னோரை அறிவுறுத்தல் அறிஞருக் குரியதோர் ஆன்ற கடனாகும்.

ஒழுக்கம் உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் சமமாகச் சிறப்பினைத் தருமென்பதும்; உயிர் எல்லாப் பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் அது இருவினைகளை யியற்றி இன்பத்துன்பங்களை எற்றுங்கொள் வது போலாகாது இன்பமொன்றையே உண்டாக்குவதனால் ஒழுக்கம் உயிரினும் சிறந்ததாகு மென்பதும்; அறங்கள் † பலவற்றையும் ஆராய்ந்து இவற்றுள் இருமைக்குந்துணையாவது யாதென்று மனத்தை அடக்கித் தேர்ந்தாலும் துணையாய் முடிவது ஒழுக்கமேயாதலால் ஒருவன் அவ்வொழுக்கத்தினை ஒன்றிலும் அழிவுபடாமற் பேணி வருந்தியும் காக்கக்கடவனென்பதும்; ஒவ் வொருவரும் தத்தம் வருணத்திற்கேற்ற ஆசாரமுடையவரா யிருத் தல்வேண்டுமென்பதும்; இழிகுலத்திற் பிறந்தாரும் ஒழுகுதத்தால் உயர்குலத்தாராவரென்பதும்; உயர்குலத்திற் பிறந்தாரும் ஒழுக்க மிலராகில் தாழ்ந்தகுலத்தினராவரென்பதும்; பொன்னைய்ளவ னிடத்துச் செல்வமில்லாமைபோல ஒழுக்கமில்லாதவனிடத்து உயர்ச்சியில்லை யென்பதும்; பெரியோர் ஒழுக்கமில்லாமையால் வருங் குற்றத்தை யறிந்து அவ்வொழுக்கத்திற் குரியரென்ப தும்: ஒருவனுக்கு ஒழுக்கத்தினால் மேன்மையும் அஃதில்லாமை யால் இழிவும் உண்டாகுமென்பதும்; ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்குமென்ப தும்; தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் து பம் பயக்குமென்பதும்; நல்லொழுக்கமுள்ளவர்கள் மறந்தும் தி சொற்களைச் சொல்லாரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

† அறங்கள் மூப்பத்திரண்டு. அவையாவன:—ஆதுலர்க்குச் சாலை (ஏழைகட்குத் தங்குமிடம்), ஒதுவார்க்குணவு (ஒதுவார் - தேவராதி அருட்பாக்களை விதிமுறையில் ஒதுவதையே தொழிலா

14. பிறனிலவினழயாமை.

அஃதாவது காமமயமாதலால் பிறனுடைய மனைவிய விரும்பாம இஃது ஒழுக்கமுடைமாரிடத்தே நிகழுவதாகலின், ஒழுக்கமுடைமயினபின வைக்கப்பட்டது

அறனகடை நின்றாருள்ளுமாம் பிறனகடை
நின்றாரிற் பேதையார் யார். (2)

(இ ள்) காமங்காரணமாக, அறனகடை - பாவத்தினகண, நின்றாருள்ளுமாம் நின்றாரெலாருளரும், பிறனகடை நின்றாரினும் பிறர் மனையாளை யிச்சித்து அவளை யாயினிடத்தே சென்று நின்றாரேபோல் பேதையாரார் மூடரா, இலரில்லை, (எ று)

அரசு கினைறம் செய்யப்பட்டமையின் அறனகடை' எனறார் அறனகடை நின்ற பெண்ணவளிச் செல்வாரும் பரத்தையரோடும் இழிகுல மகளிரோடும் கூடி இனபமனுபவிப்பவருமேபோல, அறமும் பொருளும் இழந்தலையாறிய பிறனகடை நின்றார் அச்சத்தால் தாம் கருதிய இனபமும் இழக்கின்றாராதலின் 'பேதையாரில் எனறார் எனறுமாம், மனமுடைமை எனபது பெறப்பட்டது

சுகதெரணடலர் பண்டாரங்கள்) அறுசமயத்தார் [வைணவம் சைவம் சாகதம் (சாதிசமயம்) சௌரம் (சூரியசமயம்), காணபதம் (கணேசசமயம்), கௌமாரம் (குமாரசமயம்) எனபன அறுசமயங்களாம்] பசுவுககு வாயுறை (வாயுறை உணவு) சிறைசசோறு, ஐயம் (பிசசை) தினபண்டம் நல்கல், அறவைசசோறு (அறவை - அநாதம), மகபபெறுவித்தல், மகவுவளாத்தல், மகபபால் வாத்தல், அறவைபபிணஞ் சுடுதல், அறவைதறுரிபம் (தூரியம் - ஊடை), சுணணம், நோயமருந்து, வணணா, நாவிதர், கணணாடி, காதோலை, கணமருந்து, தலைகெணணெய், மணமுடிபபித்தல், பிறாதுயாகாத்தல், தணணீரபபந்தல், மடம், தடாகம், சோலை, ஆவு நிஞ்சுதறி, (பசுவுறையுஞ்சும குறுங்கல), விலங்கிறகுணவு, எறு விடுதல (மணமுடிகக வருபவன பிடிககுமபடி இடபம் விடுதல்), விலைகொடுத்து உயிராகாத்தல், கனனிகாதானம் எனபனவாம

பிறனை மனைவியை இச்சித்தொழுகும் அறியாமை அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந்தவரிடத்து இல்லையெனபதும், தமமைச் சாராதிருப்பவரது மனைவியினிடத்தும் பாவஞ்செயதலை விரும்பு வோரா உயிருடையவராயிருந்தாலும் அவருயிர் அடைதற்பாலதாகிய அறம் பொருள் இனபங்களாகிய பயனற்ற அடையாமைபால் நீங்கு தலேயாகுமென்பதும்; தெளிதல முளளவரது மனையியாகிய அகவி கையை விரும்பிச் சேராதிருத்தல அதிசயம்; செய்யபிறனிலை தனது பெருமை கெட்டு இழிவை யடைந்தாலம்பால, பிறனமனை வியை விரும்பிச்சேர்வோனை எவ்வளவு பெருமையுடையவரும் யாதும் அதனை யெல்லாம இழந்து சிறுமைபடைவானெனபதும், பகை பாவம அசசம பழி எனனும இந்நான்கு குற்றங்களுந் தமக்கு விட்டு ஒருகாலும் நீங்காவெனபதும், பிறன மனையை விரும்பாதவனின அறமாகிய இயல்பினோடுகூடி இல்வாழ்வானெனனு மிச் சொலலப்படுவா னெனபதும்; பிறனமனைவியைச் சாராதவர்களின் இம்மை நனமை மறுமை நனமைகளுக்கும் அடைதற்கு உரியவர்களாவாரென்பதும் இங்கு அறியதக்கனவைகளாம்.

கக. பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணமபற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒரு வன தமக்குத் தீங்குசெயத விடத்துத் தாமும் அதனை அவனிடத் தில் செய்யாது பொறுத்தலை யுடையராதல். நலம்வாழுகையதினினறும் நீங்கிய பிறனமனையாளை விரும்புதல முதலிய அகாரியங்க ளைச் செய்தவராயினும் பொறுக்கவேண்டுமென்றதற்கு, இது பிற னில்விழையாமையின்பின வைக்கப்பட்டது.

உண்ணாது நோறபா ரெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொ லின்னாரிற பின. (ய)

(இ - ள.) உண்ணாது விரதங்களினாலே உணவைவிட்டு, நோற் பார் - தம்மை அடைந்த நோயைப் பொறுப்பவர், பெரியர் - எல்லா ரினும் பெரியவராவர், அவர் பெரியவராவது, பிறர் - அயலார்,

சொல்லும் - தம்மைச் சொல்லும், இன்னாச் சொல் - வெறுக்கப் படுஞ் சொற்களை, நோற்பாரின் - பொறுப்பவரின், பின், எ - று.

பிறர் - இங்கே அறிவில்லாதவர். விரதங்களிலுள் ளுணவை விட்டுத் தம்மையடைந்த பசி நோய் முதலியவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்ளாமைக்கு எதுவாகிய யாதானுமொரு இருவகைப்பற்று களோடிருந்தித பொறுத்தலால் 'இனிதாச்சொல் நோற்பாரிற்பின்' எனலுற். பிறர்சொல்லும் வெறுக்கப்படும் சொற்களைப் பொறுப்பவர் தவஞ்செய்வாரினும் பெரியராகச் சொல்லலாயிற்று. இதனால் பிறர் வருத்தமுண்டாகச் சொல்லிய வார்த்தைகளைப் பொறுத்தல் சொல் லப்பட்டது.

தம்மைக் கொலை செய்வதை யொத்த குற்றஞ் செய்தாரையும் பொறுப்பதும், பொறுப்பதுடனை அவர்களை காப்பதும் சிறந்த தரும மாகுமென்பதும் ; பிறர் செய்த குறைதனைத் தனக்குள் தண்டிக்கக் கூடிய காலத்திலேயும் பொறுத்தல் வேண்டுமென்பது ; அக் குற் றத்தைத் தானியாமல் அப்பொழுதே மறத்தல் அப்பொறுமையினும் மிக நல்லதென்பதும் ; விருந்தினர்க்கு உதவாதவன் எராளமான பொருளையுடையவனை யிருப்பினும் தரித்திரனைகளே நிகழ்படுதல் போல், அறிவினர் செய்த குற்றத்தைப் பொறுக்கவன எவ்வளவு வலிமையுடையவனை யிருப்பினும் வலிமையில்லாதவனைகளே கருதப் படுவானென்பதும் ; சகல நற்குணங்களுமு நிறையப்பெற்ற ஒருவன அந்நிறையுடைமை தனனிடத்தினின்று நீங்காமையை வேண்டு வானையின் அவன பொறுமையுடையவனை யிருக்கவேண்டுமென்ப தும் ; பிறன தமக்குத் தீங்கு செய்கவிடத்துப் பொறுத்து அவனை வருத்தினவரை அறிவுடையோர் ஒருபொருளாக மனதிற்கொள்ளா ரென்பதும் ; அதனைப் பொறுத்தவரைப் பொனனைப்போலப் போற்றுவரென்பதும் ; தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை வருத்தின வர்க்கு உண்டாவது வருத்திய அநநாளொன்றிலும் நினைத்தது முடித்தோமென்று தருக்கியிருக்கும் பொய்யினபமேயாக, அதனைப் பொறுத்தவர்க்கு உலகம் அழியுமளவும் புகழுண்டாமென்பதும் ; செய்யத்தகாத கொடியவற்றைத் தனக்குப் பிறர் செய்தாராயினும் இப்பாவத்தினாலே இவர் மறுமையிலே எரிவாய் நரகத்திலே வீழ்

வாரேயென்றவருந்தச் சான அறமல்லாத செயலைக்கூசச் செயயாதிருத்தல ஒருவனுக்கு நன்றென்பதனை, மனச்செருக்கால தம்மிடத்துத் துவரானறை ஒருவர் செயதபோது நாமும் அவரிடத்துத் தியவற்றைச் செயது தம்மால்வியடையாமல் தமது பொறுமையினாலே அவரை வெல்லக்கடவ ரென்பதும் பயனறியில நடப்பவராது கடிஞ்சொற்களோ டொற்றப்பவர் இல்லாத்தன்கையில் ஒருவர் துறந்தவாபோலப் பரிசுத்தமான குணத்தைக் கைடவராவ ரென்பதும் இருகு அறியதற்கானவைகளா.

கள அழுக்காறுமை.

இதனுள் அழுக்காறென்னடது ஒருசொல் அதனபொருள பிராகாகம பொறுமை எனபது இப்பதிம சொல்லால உடனபாடாயிருப்பினும பொருளால எதிர்மறையை உணர்த்தியது அழுக்காறுதல் என்ற செல விகுதிகெடடு முதனிலை திரிந்து அழுக்காறு எனறியதால இது முத நிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர் பின அழுக்காறனைச் செயயாமை யென்னும பொருளபட எதிர்மறை ஆகாரமும் மகர ஐகார விகுதியும் பெற்று அழுக்காறுமையென நின்றது. இப்பதம் சொல்லால் எதி மறையாயிருப்பினும பொருளால உடனபாட்டை உணர்த்தியதைம் அறிச இப்பொறுமையும் பொறைசகு மற்றதலையாகலின இத்தின் விளக்குதறகு இது டொனடயுடையையின்பின வைக்கப்பட்டது

அவவிய நெஞ்சததா னைகளமுஞ் செவவியான
கேடும(ம்) நினைகைப படும. (கூ)

(இ ள) அவவிய நெஞ்சத்தான பொறுமையுளள மனதைதயுடையவனுக்கு, ஆக்கமும செலவமும, செவவியான - பொறுமையில்லாத மனதைதயுடையவனது கேடும வறுமையும, நினைகைப படும - ஆராயப்படும, எ - று

உளவாயினென்பது குறைந்து நின்றது. பொறுமையானது தன்னை உடையானது செலவதனைக கெடுத்து அவனை நரகத்திற

செலுத்திவிடுமென்னும் விதிக்கு மாறாகப் பொறாமையினாலே செல்வமும் பொறாமையில்லாமையினாலே கேடும் உண்டாகுதல் கூடாமையால் அறிவுடையார் இவை உண்டாதற்கு எதுவாகிய பழவினையாதென்று ஆராய்வராதலின் 'ஈட்டல்' எனலாம்.

† "இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை
உம்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்திந்
திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது"

எனவும் (சிலப்பதிகாரம்)

"எனைசெயலாவதி யாதொன்றுமிலவிலி யினிதறிகய்வமே
உன்செயலேயென வணைபடிற்றொனிதவரினெடுத்த
பின்செய்தவினை யாதொன்றுமிலைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்தவினை யோவிங்ஙனைவருது மூண்டதுவே."

(பட்டினத்தார்)

எனவும் நினைக்கப்பட்ட வாறறிக.

ஒருவன் தன மனதில் அழுக்காறெனனுங் குற்றமில்லாத இயல்பினைத தனகது (உரு-வது அதிகாரத்திலே) ஏகிய ஒழுக்க நெறிபோல உயிரிலும் சிறந்ததாகக காப்பாற்றக கடவனென்பதும்; யாவரிடத்தும் பொறாமையில்லாதிருத்தலே ஒருவனுக்குச் சிறந்த பேறுகுமென்பதும்; பொறாமையுடையவனை அறமும் பொருளுமில்லாதவனுவானெனபதும்; அறிவுடையோர் பொறாமை காரணமாகச் செல்வங் கல்வி முதலானவையுடையவரிடத்தே தீங்கு நினைக்கவும் சொல்லவும் செய்யவும் மாட்டாரெனபதும்; பொறாமையானது தன்னைக் கொண்டவனைப் பகைவர் கெடுக்கவேண்டாது தானே கெடுக்குமென்பதும்; பிறர பேறுகண்டு பொறாமைப்படுதல் தன் பேறு மாத்திரமேயல்லாமல் தன் சுற்றத்தின் பேறுகளையும்

† இதன்பொருள்:—யானறிய இப்பிறப்பிற் செய்தனவெல்லாம் கல்வினையாகவும் இம்முழு மாணிக்ககொழுந்து போனற மனைவியுடன் நீ வந்து ஒருதுணையுமின்றித் தனியேயலந்தது முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையின் பயன்தானே என்பது.

இழக்கச் செய்யுமெனபதும்; பொருமையுடையவனை மூதேவி அடைவாளெனபதும்; பொருமையானது தனனையுடையவனைத் தரித்திரனாக்கி நரகத்தில் தளளிவிடுமெனபதும; பொருமைப் பட்டுச் செல்வம் பெற்றாரும் அஃதினறி வறுமையுறாரும் யெனபதும இங்கு அறியதகதகவைகளாம்.

கஅ. வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறாகுரிய பொருளை அபகரிக்க நினையாமை. பிறருடைமை கணடவிடதது பொருமைபபடுதலே யல்லாமல் அதனைத தான அபகரிக்க நினைதததலும் குறறமெனறறகு இஃது அழுகாருமையினபின வைகபபட்டது.

அருள்வெஃகி யாறறின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். (சு)

(இ - ள்) அருளவெஃகி - அருளாகிய அறவறதததை விரும்பி, ஆற்றினகண் - அதறகு வழியாகிய இலலறததினகண், நினறான - நினறவன, பொருளவெஃகி பிறா பொருளை விரும்பி, பொல்லாத - அதனை வருவிககும குறறவழிகளை, சூழ - எண்ண, கெடும் - கெடுவான, எ - று.

இல்லறவழியால் அறிவு முதிரந்தவிடததல்லது அறக்கக் கூடாமையால், அதனைத அறவறததிறகு ஆறு எனறார. கெடுதல் - இல்லறமும் அறவறமும ஒரு சேர விழுதல். எண்ணியவளவிலே கெடுமெனமே செயதாற் கெடுதல் சொல்லாமலே பெறப்பட்டது.

பிறாக்குரிய பொருளைக கொளளுதல் அறமல்லவெனவே நடுவுநிலைமை யில்லாமல் அவா ஙனபொருளை ஒருவன அபகரித்தற்கு விரும்பின அவவிருப்பு அவன குடியைக் கெடச்செய்து பல குறறஙகளையும அப்போதே அவனுக்குக கொடுககுமெனபதும; நடுவுநிலைமையல்லாமையை அஞசுவோர் பிறர் பொருளை அபகரித்தலினாலே தமககு வரும் பயனை விரும்பிப் பழிச்செயல்களைச் செய்யாரென்பதும; பேரினபத்தை விரும்புவோர் இற்றின்பத்தை விரும்பி அறமல்லாத செயல்களைச் செய்யாரெனபதும; புலன்களை

வென்ற அறிவுடையோர் யாம் வறியமென்று கருதி அவ்வறுமை தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை விரும்பாரென்பதும்; யாதொரு வரிடத்தும் பொருளை யிச்சித்துத் தீமை செய்யாமையே அறிவின் பயனென்பதும்; பிறன்பொருளை அனுபவிக்கும்போது அது நன்றுதலில்லை யாதலால் அப்பொருளை விரும்புதல் ஆகாதென்பதும்; பிறனை பொருளை விரும்பாமையே தன செல்வங் குறையாமைக்குக் காரணமாகுமென்பதும்; இஃது அறனென்றறிந்து பிறன்பொருளை யிச்சியாத அறிவுடையாரைத் திருமகள் அடைவாளெனபதும்; ஒருவன பின விளைவதறியாது பிறன பொருளை விரும்புவானையின் அவ விருப்பம் அவனுக்கு அழிவைத் தருமென்பதும்; அப்பொருளை விரும்பாமை அவனுக்கு வெற்றியைத் தருமென்பதும் அறியத்தக்கவைகளாம்.

௧௫. புறங்கூறாமை.

அஃதாவது காணுதவிடத்துப் பிறரை இகழ்ந்து பேசாமை. வாக்குக்குற்றம் மனக்குற்றத்தினை வழியாக வருதலால், இஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

எதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. (ய)

(இ - ள்) எதிலார் குற்றம்போல் - அயலாரைப் புறங்கூறுவார் அதற்கு அவர் குற்றங் காணுமாறுபோல, தம் குற்றம் - புறங்கூறலாகிய தமது குற்றத்தையும், காண்கிற்பின் - காணவல்லராயின், மன்னும் உயிர்க்கு - அவருடைய நிலைபேறுடைய வுயிர்க்கு, தீது உண்டோ - வருவதொரு துன்பமுண்டோ? (இல்லையென்றபடி), எ - று.

நடுவு நிலையில் நின்று ஒப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக் 'காண்கிற்பின்' எனறும், கண்டவிடத்தே புறங்கூறுதலாகிய குற்றம் ஒழிதலினாலே பாவம் இல்லையாகவே வரும் பிறவிகளிலுந் துன்பம் இல்லையென்பது நோக்கி 'உயிர்க்குத் தீதுண்டோ' எனறுங் கூறினர். இதனால் புறங்கூறுதலை ஒழித்தற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

ஒருவர் அறனெனறு சொலலுவதனுல் செயயாது பாவங்களைச் செயயுமாகிலும், பிறனைப் புறங்கூறுனெனறு உலகத்தாரால் சொலலப்படுதல் நனறெனபதும், ஒருவனைக் காணுதபோதே இகழ்ந்து பேசுதல் கணடவிடத்தே அமைந்து பொயதனறு மகிழ்தல் அரசனை யழித்துப் பாவத்தைச் செயவினை புனைபவனுக்கு நனமையுண்டாதல் தனபதும், அவ்விதத்தால் உயிர் வாழ்தல் நனறெனபதும், ஒருவன் மாறுபட்டு மூன்று நாள் நிலைமை பின் நுகராதிருக்கக்கடவனெனபதும், புறங்கூறுவான் ஒருவனை அறத்தைச் செலலென்று சொலலுவதும் தனனை யறச் சொலலுகின்றானல்லனெனபதும் அவன் புறங்கூறுதல் வேண்டி அறியப்படுமென்பதும், காரணத்தை விடத்தே தனனைக் குறித்துப் பலவும் சொலலப்படுவனவற்றைக் கேட்டவன் அப்பழியைச் சொல்லுவதற்கு அவனைப் பலவும் வருந்தும்படி அதிகமாகிய பழிகளை ஆராய்ந்து எதுதான் சொலலுவானெனபதும் கூடியபடி இச்சொல்லாகச் சொலலி அவரோடு சிநேகமுடையவரையும் அறிபாதவரும் புறங்கூறுவானது உடலைத் தருமதிற்குறைத்து சுமக்கின்றவனென்பதும் இவை அறத்தினுக்கு

உடு. பயனிலசொலலாமை.

அஃதாவது சமகுறளாகுறள் அறம் பொருள் இனபமாகிய பயனைகளை யெனறும் பயவாத சொல்லாமை பொய குறளை, கடுஞ்சொல், பயனிலசொல் எனவாகின்ன கண் நிகழும் பாவம் நானகினுள், பொய குறளை தானுதோனறாகலலது எனையோருக்குப் பறறற விடக்கூடாமையால் அதனையொழிதது இலவாழுவாரால் விடக்கூடிய மறறைய மூன்றினுள் கடுஞ்சொல் இனியவை கூறலாலும், குறளை புறங்கூறாமையாலும் விலக்கி, நின்ற பயனிலசொல் இதனால் விலக்குண்டாகலின் இது புறங்கூறுமையினை வைக்கப்பட்டது

சொலலுக சொலலைற பயனுடைய சொலலறக
சொலலைற் பயனிலாச சொல. (ஆ)

(இ - ள்.) சொல்லில் - சொற்களிலே, பயனுடைய - பிரயோசனமுடைய சொற்களே, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர், சொல்லில் - சொற்களிலே, பயனிலாச்சொல் - பிரயோசனமில்லாத சொற்களே, சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவர், (எ - று.)

சொல்லுக சொல்லில் பயனுடைய, சொல்லற்க சொல்லில் பயனிலாச் சொல் என்னும் இவ்விரண்டு வாக்கியங்களிலும் சொல்லில் என்னும் பதம் மிகையாயினும் † சொற்பொருட்பின் வருநிலை யென்னும் அணி நோக்கிவந்தது, * "வைகலும் வைகல் வாகக்கண்டு மஃதுணரார், வைகலும் வைகலை வைகுமென நினைபுறுவர், வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாளுண்மல் வைகுதல், வைகலும் வைத்துணரார்" என்பதுபோல. இதனுலே சொல்லுக சொல்லற்க என்பனவும் நியமிக்கப்பட்டன.

அறிவுடையோர் பலருங் கேட்டு வெறுக்குமபடி பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுபவனை எல்லோரும் இகழப்படுவானென்பதும்; பயனில்லாத சொற்களே அறிவுடையார் பல முனை ஒருவன் சொல்லுதலாகாது விருப்பமில்லாகிய செயல்களேத் தன் சிநேகிதரிடத்தே செய்தலினும் கடியத்தகுமென்பதும்; பயனிலவாகிய பொருளைகளே ஒருவன் விரித்துரைக்கும் உரைதானே ஒருவன் நீதியில்லாதவனென்பதனை அறிவிக்குமென்பதும்; பயனெனும் பொருந்தாதவையும் இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய குணங்களில்லாதவையுமான சொற்களே ஒருவன் பலரிடத்தே சொல்லுவானையின், அச்சொற்களை அவரிடத்தே நீதியோடு பொருந்தாதவையாகி அவனை நற்குணங்களிலிருந்து நீக்குமென்பதும்; பயனிலலாத சொற்களை நற்குணத்தையுடையவர் சொல்லுவாராயின், அவரது மேம்பாடும் அதனால வரும் நன்மதிக்கற்பாடும் அவரிடத்திலிருந்து நீங்குமென்பதும், பதருக்கு அரிசியாகிய உள்ளீடு இல்லையாதல்போலப் பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலும் சொல்லுபவனுக்கு அறிவாகிய உள்ளீடு இல்லையாதலால் அவன் மனிதருகளுள்ளே பதரென்று

† சொற்பொருட்பின் வருநிலையணி - முன்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின் பலதரம் வருவது.

* வைகல் - நாள்.

சொல்லப்படுவானென்பதும்; நீதியோடு பொருந்தாத சொற்களினும் பயனில்லாத சொற்கள் கொடியனவென்பதும்; அறிவுடையோர் அவ்விருவகைச் சொற்களையும் மறந்தும் சொல்லாரென்பதும்; முத்திப்பேறும், மேற்கதியடைதலும் முதலாகிய அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார் மிக்கபயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லாரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உக. தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனால் உடம்பினிடத்து நிகழும் பாவங்களெல்லாந் தொடுத்து விலக்குகின்றாராகலின், இது பயனிலசொல்லாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. (ச)

(இ - ள்.) ஒருவன், பிறன் - பிறனுக்கு, கேடு - கேட்டைத் தரும் காரியத்தைச் செய்ய, மறந்தும், சூழற்க - எண்ணுதிருக்கக் கடவன, சூழின் - எண்ணுவானாயின், சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணினவனுக்கு, கேடு - கேடு பயக்கும் வினையை, அறம் - அறக்கடவுள், சூழும் - செய்யவெண்ணுவான், (எ - று.)

கேடு அதனைத் தரும் வினையையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். ஒருவன் பிறனை கேடு சூழும்பொழுதே அறக்கடவுள் அவன் கேடு சூழ்தலின், அவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுள் எண்ணுதலாவது அவன் கெடத்தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலும் ஆகாதென்பதாம்.

தீயகாரியங்களைச் செய்தற்குத் தீவினையுடையார் முற்பிறப்பிலே தொடங்கிச் செய்து பழகிவந்தமையால் அஞ்சாரென்பதும்; அப்பழக்கமில்லாத மேலோர் அஞ்சுவரென்பதும்; தனக்கு இன்பந் தருதலைக் கருதிச் செய்யுந் தீவினைகள் செய்தவனைச் செய்தகாலத்திலேயேயன்றிப் பிறிதொரு காலத்திலும் செய்தவிடத்திலேயே

லன்றிப் பிறர்தோரிடத்திலும் செய்த வுடம்பிலேயேயன்றிப் பிறி தோருடம்பிலும் சென்று பற்றித் தானபுறத்துமாதலால், அத்தீவி னைகள் தீயினுங் கொடியனவாமென்பதும்; தமக்குத் தீங்கு செய்ப வருக்கும் தீங்கு செய்யாதிருத்தலே எல்லா அறிவினுள்ளும் தலை சிறந்த அறிவென்பதும்; வறுமை காரணமாகப் பிறர்க்குத் தீங்கு செய்பவன் இப்பிறப்பிலே அதிக வறுமையை அடைதலேயன்றிப் பின்வரும் பிறவிகளிலும் வறியனாகவே யிருப்பானென்பதும்; பொருளால் வறியனெனக் கருதித் தீவினைசெய்பவன் அப்பொரு ளாலேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளாலும் வறியனுவானென்ப தும்; தான் துன்பமடைதலே விரும்பாதவன் துன்பந்தரும் தீச் செயல்களைப் பிறர்க்குச் செய்யாதிருக்கக் கடவனென்பதும்; எத் துணைப் பெரிய பகையுடையாரும் அதனை ஒரு வழியால் தப்புவார், ஆனால் தீவினையாகிய பகைக்கு ஒருவராலும் தப்பமுடியாதென்ப தும்; தீவினையானது நிழல்போலத் தன்னைச் செய்தவனையே பற்றிநிற்குமென்பதும், தீவினை செய்யாதவனுக்குக் கேடில்லை யென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவைகளாம்.

۱۰. ஒப்புரவறிதல்.

ஆஃதாவது உலகநடையினை அறிந்து செய்தல். உலகநடை (லௌகீகாசாரம்) வேதநடை (வைதீகாசாரம்) போல அறநூல் களுள் கூறப்படுவதன்றித் தாமே அறிந்துசெய்யுந் தனமைத்தாக லின் 'ஒப்புரவறிதல்' என்றார். மேலே மன மொழி மெய்களில் தவிரத் தகுவன கூறினர். இனிச் செய்யத்தகுவனவற்றுள் எஞ்சி நின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது (ஒப்புரவு - உபகாரம்).

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின். (எ)

(இ - ள்.) செல்வம் - செல்வமானது, பெருந்தகையான்கண் - உபகாரஞ் செய்யும் பெரியதகைமையை யுடையவனிடத்தே, படின் - உண்டாயின், அச்செல்வம், மருந்தாகி - எல்லாவுறப்பும்

O-JC5 y5
C9

பிணிகளுக்கு மருந்தாய், தப்பா - பயனபடுதலில் தவறுத, மரத் தற்று - மரததை ஒக்கும், எ - று.

தப்புதலாவது கொள்ளுதற்கு அரிய இடங்களில் நின்றுவது, மறைந்து நினறுவது, காலத்தால் மேவறுபட்டாவது பயன்படாமை. எல்லா வுறுப்புமெனறது மரத்தின் மேவா, தூர, தோல், உடல், கிளை, கொம்பு, இலை, காய், கனி முதலியனவாதம். மருந்தாகித் தப்பாத மாமானது பிறர் நனக்குச் செய்யும ஒழுதல. வெட்டல், முறித் தல், பறிததல், செதுகுதல் முதலிய நாபச் செயகைகளாப் பொருட்படுத்தாது, அவரது பிணிகளாத தீர்த்தல், அவர்கு வேண் டிய சீவியப் பொருளகளா உதவுதல முதலிய உபகாரங்களைச் செயது இனபதனைச் செய்யுமெனபதம். அதுபோலவே பெருந் தகையாளிடதனிள்ள செல்வமும் பிறரது துனபதனை நீக்கி இன் பம் பயகுமெனறறிக. ஆல் - அசை. இதனால் பிறாகது உப காரஞ் செயதல் தனது கடமையாகக கொளபவனது செல்வம் பயனபடுமாறு கூறப்பட்டது.

பிரதிபலன் கருதாது உபகாரஞ செய்பவரா மேகங்களுக்கு ஒப் பாவாரெனபதூ; ஒருவன முயறசி செய்து சமபாதித்த பொரு ளெல்லாம் கல்வி கேளவி அறிவு ஒழுக்கஙகளால அமைந்தவர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்யும் பொருட்டாமெனபதும; சுவர்க்கலோகததிலும் பூலோகததிலும் உபகாரததுக்கு மேறபட்டது மேலறுனறில்லை யெனபதும்; உலக நடையை யறிந்து செய்பவனே உயிரோகெடி வாழபவனுவா ரெனபதும; அஃதறிந்து செய்யாதவன இறந்த வருள ஒருவனுக கருதப்படுவா ரெனபதும; உலக நடையை விரும்பிச செய்யும் பேரறிவாளனது செல்வம் பாழ்படாமல் ஊருணி நீர் நிறைந்தாபோலவும் பயனபடுமரம் நடுவரிலை பழுத்தாற்போல வும் எல்லாருகும் வேண்டுவன உதவுமெனபதும்; தாம் செய்யத் தகுமனவைகளா அறிந்த இயலபை யறிவுடையோ செல்வம் சுருங் கிய காலத்தும் தகாாக்கு உதவுதலில் தளராரெனபதும்; உபகாரஞ் செய்தலை யுடையவென வறுமைப்பட்டவ ரெதிதலாவது வேரா செய்யும் தனமையுடைய அவயவகாரகளைச செய்யப் பெறா வருந்துகினற இயல்பெயனறித் தான் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்

கலை அறைபவிக்கப் பெருமையென றெனபதும், உபகாரஞ் செய்தலிறைலே ஒருவனுக்குக் கேடுவருமெனபவருண்டாயின அக்கேடு ஒருவன் தனனை விரும்பி றும் கொள்ளுந் தகுதியை யுடையதாகு மெனபதும், உபகாரஞ் செயபவலிடமலே கெடுவதுங் கேடலலவென பதும் இதன் அதிகாரக்கருத்தாகும்.

உரை.

அம்மூவனுஞ் சோழனாகிய பாரி தலைக்கு அவரால் வேண்டப் படுவதை யாதொரு பிரதிபலனையுங் கருதாது கொடுத்தலும். இதுமறுமை நோக்கிய தான வினையும் ஈண்டை நோக்கிய ஒப்புறவறிதலின் பின வைக்கப்பட்டது.

வரையாதளிகான வீவ்க பீலிகமற றெலலாம
குரிசிலிரபபை கீர துணைதது. (7)

(இ ள) வரியாதகுந் தன் னருள் வலலாதவாகுந், தனறு-அவர் வேணடிய வரனறை யாயுந் தெரிபபதன றிறந - பிரிதன் கொடுதலாகுமா லவ் அஞ் சாதிருத வலலாகலானுமை, குரிசிலிரபபை குரிகபபட்ட வினவரும படிறேறுகூடிய, கீரது குணதனை, உடைதது - உடைதாகும எ - று.

வரியாதகுந் தன்னருளலாதது தன்னாடகளாவன வறியா அலலாதாருஞ் சுறறத்தாரும் ஈண்டிறந்த தன்னாடடுப் பொருளை வாஙகி அவரவாஙகியபடியே அவரிடத்து மீணடும் நிரதாயக கொடுபபது. கீரது எனபதில் அது எனபது சுதது பருள விகுதி. வறியார் அலலாதாரிடத்துக் கொளளப்பட்ட பொருள் பினனும் தமமிடததே வருதலால் 'குரிசிலிரபபை கீர துணைதது' எனறார். இதனால் எலகணங் கூறப்பட்டது.

எறறல வீடாகிறகு நலலகம் யெனபதூஉம் உளராயினும் அதி தீதெனபதும், சிவாகுஞ் அவவுலகபபதல இலலையெனபாரு உள ராயினும் ஈதலே நனறெனபதும், பாரி வறியேனெனறு சொல லும் தனபந்தருமொழியை இரபபவன சொலலுவதறகு முனனே

அவன குறிபபறிநது கொடுததலும, ஒருககால அவவிரபபான தன குறைனைச சொலலிவிடடால அதனைப பினனும பிறரெருவன பாறசெனறு அவன சொலலாவகையாலும, அதனைத தான பிற ரிடததுச சொலலாமலும யான இதுபொழுது பொருளுடையேன அலலேனெனக கரபபா சொலலும சொலலைச சொலலாமலும, கொடுததலே நறகுடியிற பிறநதவா செயகையாகுமெனபதும, இரப பாருகுக கொடுபபேனென றிருபபாருகு அவவிரபபாரைக காணும போது அவா நாடிவநத பொருளொனறைக கொடுககக்கூடாமை நேரிடுமோ வெனனும அசசம அவவிரபபா விரும்பியதைப பெறறதனால இனிதாகிய அவாமுகதைக காணுமளவும நிகழுமாத லால, இரததல இரபபாருகுத தனபநுசெயதல போலவே இரக கபபடுவாருகுத தனபநு செயபுமெனபதும, தாமுபசிதது பிறா பசியையும தீரககமாடடாத தவததினரது வலலமையைககாடடிலும தாமும பசியாது பிறாபசியையும ஈதலிறலே தீரபபவராகிய இல லறததாரது வலலமை பெரிதாகுமெனபதும, பொருள பெறறு ளெருவன அபபொருளைத தனகுதவ வைகுமிடம அறமேயாத லாலும, அவவறததிறசிறநதது ஈகையேயாதலாலும அவவீகையும வறியாருகே யுரிததாதலாலும அவவறியாரது மிகபபசியை அற லேகுகித தீரததல அறிவுடடா செயகையாகுமெனபதும, எந நாளும பசிததாருகுப பகிடடுணணும பழுகமுடையவனைப பசி யெனனும †கொடியநோய தீணடுதலிலலை யெனபதும வறியாருகு வேணடிய பொருளைககொடுதது அவா நிழுதலினால அருளுடை யா அடையும மகிழசசியை, வறியாருகுக கொடாது வைததிழுக கும அருளிலாதா அறியாரெனபதும, இரபபவாகுக கொடாது தானே உணணுதல ஒருவனுகுப பிரிடமபோய யாசிததலினும அதிகத தனபமாக முடியுமெனபதும, அறிவுடையா வறியாரய வநதிரநதோ வேணடியதெனறைக கொடுகக முடியாதபோது

† இவவுடமபிலே நினறு ஞானதததையும ஆசாரதததையும கெடுதது, அதனால பினவரும உடமபுகளுகுகும தனபநுசெயதலால பசியாணது நோயகளிலெலலாம மிகுகொடிய தெனறறிக

அவவறியார படுநனபதனைப பாதனுச சகிகமுடியாதவராய உயிநறதனலை விருமபுவ ரெனபதும இஙகு அறியதனகவைக ளாம

உச. புகழ்.

அஃதாவது இவ்வாழகைமுதல ஈகையிருகச சொலலபபட்ட இலலறதனின வழுவாதாகசு இமமைபபயனஙகி இவவுலகதனின கண விளஙகி அழியாது நிறபதாகிய கீரதகி இது பெருமபான மையும ஈதலபறறி வருதலின, அதனபின வைகபபட்டது

நிதகமபோற கேடு முளகாகுஞ சாககாடும
விதகாக கலலா லரிது (ரு)

(இ - ள) நதகம (ஆகும) கேடும புகழுடமபிறகு ஆக மாகும வறுமையும, உளதாகும சாககாடும அபபுகழுடமபு நிலை பெறுவதாகும மரணமும, விதகாகலலால சதாரபபாடு உடைய வாகலலாமல, அரிது மறறவாகசு இலலை, எ று

நநது எனனும முதனிலைத தொழிறபெயர நதது என விகாரப படடு, பின அம எனனும பகுதிபபொருள விகுதிபெறறு நதகம எனறுயிறறு போல எனபது ஈணடு உரையசை ஆக மாகுங கெடாவது புகழுடமபு செலவதனையடைதறகுப பூதவுடமபு வறுமைபபடல உளதாகுஞ சாககாடாவது புகழுடமபு நிலைபெறற குப பூதவுடமபு இறதனால நிலையிலலாத வுடமபை வருதறபாலும விட டும நிலையான புகழை வளாதனாலும நிறுதனாலும விதகாகலலா லரிது' எனறார இதனால புகழுடைபா அடையும மேனமை கூறபபடடது

மகளுயிராகசு இவவுலகதனிலேபே அடையகூடிய பயன 'புகழலலது பிறிதொனறிலலை யாதலால, வறியாராகசுக கொடுதது அதனால புகழுணடாக வாழகவடவ ரெனபதும, புகழபட வாழு தறகுக கலவி ஆணமை முதலியவறறை விட ஈகை சிறநத†தெனப

† ' உணவின பிணடம உணடி முதறறு " (புறநானூறு) எனபதனால ஈகை சிறநததாதலை யறிக. (இதன பொருள) உண வால உளதாகிய உடமபு உணவை முதலாக உடைதது எனபதை

தும்; தனக்கு இணையென்றுக ஒங்கிய புகழல்லது உலகத்தில் அழி யாது நிற்பது பிறிதொன்றில்லை யெனபதும்; புகழைச் செய்பவன் தேவராலும் போற்றப்படுவா*னென்பதும்; மனிதராய்ப் பிறந்தின் புகழ்க்கு ஏதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க வேண்டுமென்பதும்; அக்குணம் இல்லாதார் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நலமென்பதும்; புக ழுண்டாக வாழமாட்டாதவர் அதுபற்றிப் பிறர் இகழ்ந்தபோது இவனிகழ்ச்சி நமது மாட்டாமையால் வந்ததன்று கம்மை நோவாத வராகித் தம்மை இகழ்பவரை நோவதில் பயனில்லை யெனபதும்; ஒருவ ர உலகத்தில் புகழைச் செய்யாவிடில் அச்செய்யாமை தானே அவனுக்கு வசையாமென்பதும்; புகழில்லாத உடம்பைச் சுமந்த நிலம் அப்பாவமுடம்பை சுமந்த மையால் வியாவு குன்று மென்பதும் இங்கு அறிய தக்கனவாம்.

இல்லறவியல் முற்றுப்பெற்றது.

* "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின், வலவ னேவா வான வூர்தி, யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்து"—புற நானூறு - (வலவன - பாகன். வானவூர்தி - விமானம்.)

துறவறவியல்.

சுரவாமாவது மேருகிய ஓலலாதகின வுபாகு ஒழுகி அறிவுடையாராய பிரபஞ்சை அரசி முதுதி பெரறம்பாரு மித கிராகரிகது ஒரிதராய பரம அதகிறவராக தான இருவினை களால உணடாகுக குறரம் நகி உருதகரணஙகளாற சுதிபாகும பொருடகள அருசுருதயரார காகபபதில விராதஙகளும் அலலாதகு களாக அவவருதிரணஙகளாற சுத பானபடாதது உணடாவதாகிய நாளாரீ எனு நுலகைபபடும

விரதம்.

அவசறள விரதஙகளாவன, நுனண ஆசாரமே செயலே வனனறம, இனன பாவஙக ரெ யபாது விடமெனனறு தட ஆறறுகுரு தகபடி சபதரை செயவனவாம. அவை தாம அளிலலாதனையா பிருரவால மபருதலெனனரி அவைக ளுளளே ப வாணமம அடகஙகாகுர சிறபபுடைய சிலரறை இஙகே சொலலத தொடஙகி முதலாவதாக அருளாடமை கூறு கிரார.

உரு. அருளுடைமை.

அஃதாவது மனவி யகள சுறறதாரா உறமோ எனனுந தொடாபு பாரறது இலபாக எலலாவுயிரகள மேலும செலவதாகிய கருணை. இலலறதிறகு அனபுடைமைபோல, இது துறவறத்திற குச் சிறந்தமையின முதலாவது கூறபபட்டது.

நலலாற்று ணடி யருளாள்க பல்லாற்றல்
தேரினு மஃதே துணை. (உ)

(இ - ன) நல்லாற்றான - நல்ல வழியிலே நின்று, நாடி - அள வைகளாலும் யுத்தியாலும் நமக்குத் தகுணையாகும் அறம் யாதென்று ஆராய்ந்து, அருளாளக - அருளுடையா ராகுக்கடவா ; பல்லாற்றால் - ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத சமயநெறிகள் எல்லாவற்றாலும், தேரினும் - ஆராயுந்தாலும், தகுணை - தகுணையாவது, அஃதே - அவ கருமேள, (வேறொன்றில்லை என்றபடி) எ - று.

† அளவைகளாவன மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் ஞானேந்திரியங்களால் காணுங் காட்சியும், குறிகளால உய்த்துணரும் ‡ அனுமானமும், கருத்தாபொருட்டாகிய § ஆகமமும் என மூன்று. இவைமூன்றும் முறையே காண்டல், கருதல், உரை என்றும், அனுபவம், யுகதி சுருதி எனறும் சொல்லப்படும். ஒப் புமைபற்றி அறிகிற ¶ உவமானமும், இப்படி அல்லாமற்போனால் இது கூடாதெனற அறிவ $ அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்கு எதி ராகிய * இனமையும் என இவ்வறையுங்கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். இவையும் ஒருவகையால் அமைமுன்றினுளே அடக்குதலால் மூன் றென்றலே முருத்து. யுத்தியாவது இது கூடும் இது கூடாது எனத் தன்னிடத்தே தோன்றுவது. ஆற்றான என்பது ஆற்றில் எனப் பொருள் பட்டமையால் வேற்றுமை மயக்கம். ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராமையாவது மதவேறுபாட்டால் அளவைகளும் பொருள் களும் தமமுள மாறுகொளலுதலாம். அப்படியிருந்தாலும் அருள் தகுணையென்று சொல்லுமிடத்து எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்கு மென பதாம். உயிரைவிட்டு நீங்காமல இருமையிலும் உதவுதலால், 'தகுணை' எனறார். இதனால் அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

† அளவை - பிரமாணம்.

‡ அனுமானம் - புகையைக்கண்டு நெருப்புண்டெனல்.

§ ஆகமம் - ஆண்டவர் ஆகியில் ஆணைகள் உய்யுமாறு அரு ளிய சாத்திரம்.

¶ உவமானம் - மயிர பசுப்போலெனல்.

$ அருத்தாபத்தி - பகலுண்ணான டருத்திருப்பான் என்புழி இரவில் ஒழித்துண்பானென உணர்தல்.

* உண்மைக்குமாறாய இனமை - (அபாவம்) - முன்னுமில்லை பினனுமில்லை ஒன்றினென்றில்லை ஒருகாலத்துமில்லை யெனல்.

செலவுகள பலவுறறுளளும மேலானதென்று சொல்லபபடும செலவமானது உயிகளைக காபபாறறி அவவுறதுதால மேமபடுத லாகிய அருடசெலவமே பெனபதும, இழிநதோரிடததும உளள மற்றை பொருட்செலவுகா சிறபபைபுடையன அலலவென பதும, அருளசெரிநத நெஞசினையுடையவா நாகமடையா ரென பதும, உயிகளைபபேணி அருளுடையவரான கொலைமுதலிய பாவஙகள செயயாமையால அவறறுகுப பாவமிலலைபாகமே அவன நாகமடைவதிலலை யெனபதும, அருளுடையவறறுகு இமமையி லும தூனபமிலலையெனப தும, உயிகளிடததுச செயயவேணடும அருளவிட டு, விடவேணடும கொடுமைகளைச செயபவா தாம முனபிறபபிலேயும அறதைதச செயயாமல பாவதைதசசெயது, அதனபயனுக இபபிறபபில தூனபபபடுகினறமையை மறநதவரா ரெனபதும, பொருளிலலாதவாகு இவவுலகதகினபம இலலையாயி னுறபோல, உயிகளினமேமல அருளிலலாதவாகு வீடடுலகதினப பம இலலையெனபதும, விதிவசததால வறியராயிறா அது நீஙகிப் பினனொரு காலததில செலவராவா, ஆனால அருளிலலாதா பாவம நீஙகாமையால பினனொரு காலததிலும அருளுடைபராவதிலலை யெனபதும, ஏனமிலலாதவன இடையே மெயபபொருளை உணாநதால, அதனைத தன ஞானமினமையால தாமின அழிதது விடுவதுபோல, அருளிலலாதவன இடையே அறஞசெயபதால அத னைத தன அருளிலலாமையால காமின அழிததுவிடுவா னெனப தும, அருளிலலாதவன தனனிலும வலியவா தனனை வருதத வருமபோது அவாமுன தான அழுகிறகும நிலைமை நினபபா னுனால, அவன தனனிலும மெலியாரை வருததுவதாகுச செல லுமபோது அவாகளும அபபடியே அசசமுணடாகு மெனறறிநது அவாமேல் அருளுடையவனுவா னெனபதும இஙகு அறியததகக வைகளாம.

உஊ புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலை ஒறுத்தல். கொலைப்பாவத்தைப் பினவும் உண்டாகலால் அதற்குக் காரணமாதலையும், முன்னும் அதனால் வருதலால் அதனை காரியமாதலையும் ஒருங்கு உடைத்தாகிய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இயைவது அன்மையின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃது அருளுடைமைபின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உண்ணாமை யுள்ளது உயிர்நிலை ஊனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு. (நி)

(இ - ள்.) உயிர் - ஒருவகை உயிர்கள், நிலை உடம்புகளின்மேல் நிற்றல், ஊன மாம்சத்தை, உண்ணாமை உள்ளது - உண்ணாமையெனகின்ற அறத்தினிடத்தது, ஆதலால், உண்ண - அந்நிலைகுலைய ஒருவன் அதனை உண்பானையின், அளறு - அவனை வீழ்ங்கிய நரகமானது, அண்ணாத்தல் செயயாது - பின உய்த்தற்கு வாய்திறவாது, (எ - று.)

உணப்படும் விலங்குகள் அதனால் குறைந்து மற்றைய பலவாய் விருத்தியடைதலால 'உண்ணாமையுள்ளது உயிர்நிலை' எனறார். உண்ணினை எனபது உண்ண எனத் திரிந்து நினறது. ஊனுண்டவன அப்பாவத்தால் நெடுங்காலம நரகத்துள அழுந்துவான எனபதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேல் நிற்றலின பின ஊனுண்பாருக்குப் பாவில்லை யெனபவரை மறுத்து, பாவம உண்டெனபது இப்பாட்டாற் கூறப்பட்டது. இனனும், அப்பாவம் கொன்றவனையும் தின்றவனையும மட்டுமேயனறி, அம்மாமிசத்தை அறுத்துக் கூறுசெய்பவன, விற்பவன, வாங்குபவன், சமைப்பவன், பரிமாறுபவன எனனும் இவர்களையும் பறறி வாதிக்கு மென்பதும் இவண் உணரற்பாலது.

"கொன்றவன் குறைத்தவன் கொணர்ந்து விற்றவன்
ஒன்றொரு பொருள்கொடுத் துவந்து கொண்டவன்
நன்றடு மடைமக ஞவிற் பெய்தவன்
என்றிவ ரறுவரு(ம) நரக மெய்துவர்."

பயனில்லாத உடல் வளர்த்தலைப் பயனென நினைத்துப் பிறி தோருயிரின் உடம்பைத் தினபவன அருளும் அறிவுமில்லாத கொடியோனெவா னெனபதும்; பொருளைக் காப்பாற்றுதவர் அதனை இழந்து அதனலாகும் பயனை அடையாததுபோல, அருளினுக்கு இருப்பிடமாகிய உயிர்களைப் பேணுது அவற்றின உடம்பைத் தின் பவன அருளை இழந்து அதனலாகும் பயனை அடையாதவனெவா னெனபதும்; கொலைக்கருவியைக கைபிற் கொணடவாது மனம் கொலையையே நோகதுவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல, ஊன் தின்பவரது மனம் அவ்வூனையே நோகதுவதல்லது அருளை நோக்காதென்பதும்; அறியாமை காரணமாக அல்லது ஊன தினகை காரணமாக உலகததார பிராணிகளைக கொல்லாராயின ஒருவரும ஊனை விறகமாட்டா ரெனபதும்; மாமிசம் பிறிதோருடம்பின் புண்ணுவதோடு பிணமாவதையும தெளிந்த அறிவினையுடையோர் அறிந்து அதனை நீக்குவரெனபதும்; ஆபிரம் யாகஞ் செய்தலினும் ஒருயிரைக் கொன்று அதன் மாமிசத்தை உண்ணுதிருத்தல் நனறு மெனபதும்; ஒருயிரையும் கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலையும் உண் ணுதவனை எல்லா வுயிரும கைகுவித்துத் தொழுமென்பதும இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம.

உஎ. தவம்.†

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாமல் நிற்கும்பொருட்டு விரதங்களினலே உண்டியருக்கலும் கோடைகாலத்து வெயிலில் நிற்றலும் மழைக் காலத்திலும் பனிக்காலத்திலும் எரி முதலிய நீர நிலைகளில் நிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவைக ளால் தம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களைக காப்பாற்றுதல். புலாலை மறுத்து உயிர்களின் மேல் அருள்முதிர்ந்த விடத்தே செய்யப்படுவதாகலின, இது புலான்மறுத்தலின்பின னவைக்கப்பட்டது.

† இஃது அட்டாங்கயோகநிலையின் இரண்டாவது அங்கமாகிய நியமத்தின் முதலுறுப்பாதலை அறிக. அந்நிலையின் விவரம் அ, கு, டு-ம் பக்கங்களிற் கூறப்பட்டுளது.

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. (கூ)

(இ - ள்.) தவம் செய்வார் - துறந்து தவத்தைச் செய்பவர், தம் கருமம் செய்வார் - தமது கருமத்தைச் செய்பவராவார், மற்று அல்லார் - அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்பவர், ஆசையுள்பட்டு - அவற்றின்கண் ஆசையாகிய வலையுட்பட்டு; அவம் செய்வார் - தமக்குக் கேடுசெய்வார், எ - று.

† அநித்தமாய * மூவகைத் துனபத்தராய் உயிரின் வேறாய உடலுக்கு வருத்தம் வருமென்று ஒழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களால் அநாதியாகத் துன்பமெய்தி வருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து மோட்சத்தை அடையுமாதலால், தவஞ் செய்வாரைத் 'தங்கருமஞ் செய்வார்' என்றும், கணத்துள் அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின் பொருட்டுப் பல பிறவிகளிலுந் துன் புறத்தக்க பாவஞ்செய்து கொள்ளுதலால், அல்லாதாரை 'அவஞ் செய்வார்' என்றும் கூறினர். மற்று - தவஞ்செய்தலாகிய வினையை மாற்றியதனால் வினைமாற்றின்கண் வந்ததாகும்.

முற்பிறப்பில் தவத்தினைச் செய்தோர் அதனபயனை இப் பிறப்பில் சகல செல்வங்களையும் அடைவதேயல்லாமல், முன்

---

† அநித்தம் - நிலையின்மை.

* மூவகைத் துனபங்களாவன:—

(க) ஆதிதைவிகம் (தெய்வத்தால் வருவது) - கருப்பவாச காலத்தில் நிகழும் விசனம், சனன மரண விதனம், இயம தண்டனை, நாகலோகவேதனை முதலியவற்றால் வருந் துன்பம்.

(உ) ஆதிபௌதிகம் (பூதங்களால் வருவது) - குளிர், வெப் பம், மழை, காற்று, மின்னல், இடி முதலியவற்றால் வருந் துனபம்.

(ங) ஆதியான்மிகம் (உயிர்களால் வருவது) - பிணிகளாலும், விலங்குகளாலும், அரசராலும், திருடராலும், பேய்களா லும், மனிதராலும் சரீரசம்பந்தமாய் வருந்துன்பங்களும், காமக் குரோத லோப மோக மத மாச்சரிய மென்னும் உட்பகைகளால் வரும் மனத்துன்பங்களும்.

பழகுகதால நுணணிய அறிவும ஆறறலும உடைபராய, முறபிறப பில தொடஙகிய அததவததை இபபிறபபிலே செயதமுடிபபா ரெனபதும, அததவததை அமமுணனேதவ மிலலாதார செயயத தொடஙகுவது வீணமுபறசி பெனபதும, சவமானது வேணடிய வைகளை வேணடியபடியே பெறசதருவதெனபதும, அது பிரம சாரி முதலிய நானகு ஆசிரமததாராலும செயபபதகுவதெனபதும; இலவாடவாராற செயயபபடடும தானதகிலம தவம பிகவுபாரததெனப தும, இலவாடவா தறநதாரகத உணடியும மருநதும இருபபிட மும உதவுதலை விரமபித தாம தவஞசெயதலை மறநதாரபோலு மெனபதும, தமது அறததுககுப பகைபாய அறிவு செயதார எவ வளவு பெரியராயினும அவரைக கெடததலும, அததுறவற வெழுக கததை விரமபி ஒழுவார எவவளவு சிறியராயினும அவரை உயாத தலும ஆகிய இரணடையும தவஞசெயவார நினைபபாரயின, அவ ரது தவவலிமையினை உலை அவருககு உணடாகுமெனபதும, இமமையிலே தவததை ஆராதிதது செயபவா மறுமையிலே பெறறதறகும பயனகளாகிய ஆகாரண முதலிய இறைபவன பதங களையும வீடுபேறறையும வேணடுவாரே பெறுவரெனபதும; புடமபோட படட பொனனுககு தனிஞறு கலநத மாசுநீஙகி ஒளிமிகுகினற விதமபோலத தவஞ செபவோருககு அதனால வரு கிற குணம வருதத வருதத தமமோடு கலநத பாவநீஙகி ஞான மிகுமெனபதும, இநதிரியஙகளை அடகிய தவமாகிய தஙகருமஞ செபவாரே தமமுயிரைத தமககுரிதாக பெறறவராவரெனப தும, அனனவா சாபமும அனுகரகமுமாகிய இருவித வலலமை யும உடையராதலால, அவரை எலலாவுயிரகளும தொழுமெனப தும, தவவலிமை யுடையார இபபிறபபிலேயும செயிபபரெனபதும;

† இதறகுச சானறாவா மாககணடேயராவதை யறிக

"உலபா முயறசி களைகளை வுழின, வலிசிநது வணமையு முணடே - உலகறியப, பானமுளை தினறு மறபி யுயிராகுடிதத, கானமுளையே சாலுங கரி" —நீதிநெறிவிளககம.

[பானமுளை ஊழ்முளை மறலி — இபமன. கானமுளை - (மாக் கணடேயப) பிளளை.]

உலகத்திலே செல்வரும் அறிஞரும் சிலராக வறியரும் அறிவிலாரும் பலராதற்குக் காரணம் தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செய்யார் பலராதலே * யாகுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

உஅ. கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்ட காமவின்பத்தை மனத்திடனில்லாமையால் பின்னும் விரும்புமாறு தோன்ற அவ்வாறே கொண்டுநின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில். (கூ)

(இ - ள்.) நெஞ்சின் - மனத்தினின்றும், துறவார் - பற்றுக்களை நீக்காதவர்களாகி, துறந்தார்போல் - பற்றற்றார்போலத் தம்மைக்காட்டி, வஞ்சித்து - தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து, வாழ்வாரின் - வாழுமவரைப்போல, வன்கணர் - கொடியவர், இவ் - உலகத்தில் இல்லை. எ - று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமையில் தேவராதற்பொருட்டு இந்த அருந்தவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்போமென்று அறியாமற் கொடுத்தவரை அதை வாங்கிக்கொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதலை

" அடங்கலர்க் கிந்த தானப் பயத்தினை லலறு முநரீர்த்
தடங்கட னடுவுட் டீவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி
உடம்பொடு முகங்க ளொவ்வா வூழ்கனி மாந்தி வாழ்வர்
மடங்கலஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே "

என்னும் சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளா லறிக. இச்செய்யுளின் கருத்து :- இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்யாது துறந்தாரைப்போல் நடிப்ப

---

* " நண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை, பண்ணப்
பணைத்த பெருஞ்செல்வம் " (நாலடியார்)—என்னும் செய்யுட்
பகுதியின் கருத்தினை இவண் உணர்க.

வாகதுத தானங்கொடுத்தவாகள சமுதாயத்தின நடுவிலுளள தீவு களிலே மகளுடமபும விலங்கின முகமுமுடைய பிராணிகளாகத தோனறி அஙகுளள மாஙகளினினறும உதிரகினற பழஙகளை யுணடு வாழவராகள எனபது இதனால தகவிலாக கீநததானம தாழவினைத தருமெனறோக தமகது ஆவன செயதாகது ஆகா தன விளைதலால 'வனகணோ' எனறா

உலகததிலே களவுடையா பிறா அறியாமற செயயுங காரியங களுகது நிலம நீர தீ காறறு ஆகாயம எனனும ஐமபெரும பூதஙகள சாட்சியாதலின, காமம தனனிடததே யுணடாகி வருததிகொணடிருகக்கும, அகாமம இலலாமையைப சொலலிப புறததாரை வஞசிதலதொழுகும வஞசனைசததான அவவருததம பொறுகமாடடாமற செயயும களளசசெயகையையும, அவன மனகினற விதததையும உடமபாய அவனோடு கலநது நிறகினற பூதஙகள ஐநதும கணடு தமமுளளே நகுமெனபதும, தான குறறமென றறிநத விடயததிலே செலலும மனமுடையவனுகது அவனுடைய தவவேடததால யாதொரு பயனுமிலலை யெனபதும, மனததைத தனவசபபடுததும வலியிலலாத கூடாவொழுகுகததான பசுவானது தனகுரிய புலலைவிடடுப புலிததோல போரதது பிறாகுரிய பயிரை மேயதலபோல, தனகுரிய மனைவியைவிடடுத தவவேடங கொணடு பிறாகுரிய பெணடிரை அணுபவிபபா ரெனபதும, பிறா தமமை நனகு மதிததறபொருடடு யாம பறறறறோமெனறு சொலவாரது மறைநத ஒழுகுகமானது அபபொழுது இனிதுபோலத தோனறுவதாயினும பின எனசெயதோம எனசெயதோமெனறு தாமே இரஙகுமபடி பல தினபஙகளையும அவருகது கொடுகது மெனபதும, குனறிமணியின புறமபோல வேடததாற செமமை யுடையராயினும, அதன மூகுபோல மனம அறியாமையால இருணடிருபபா உலகததிற பலருள ரெனபதும, மனதைச சுதத மாகக முயலாது உடலைச சுததிசெயது உலகததை மயகுவாரும பலருள ரெனபதும, அமபு வடிவினற செவவிதாயிருநதாலும செயலினாலே கொடிதாயும வீணை கோடடினாலே வாளவினதா யிருநதாலும செயலினாலே செவவிதாயும இருபபதுபோலத தவஞ செய்வோரையும கொடிபா செவவியரெனபதும அவரது வடிவி

ஞலே கொள்ளாமல் அவரது செயலிஞலே அறியவேண்டுமென் பதும்; உயர்ந்தோரால் தவத்திற்கு ஆகாதென்று குற்றங்கூறப் பட்ட ஒழுக்கத்தை ஒழித்துவிட்டுத் தவஞ்செய்வாருக்குத் தலை மயிரை மழித்தலும் சடையாக்கலும் வேண்டாவென்பதும் அறியத்தக்கவைகளாம்.

உங. கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாய் உள்ளவைகளில் யாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாமையாம். நினைத்தலும் செய்தலோ டொத்தலின 'கள்ளாமை' எனலுற். இல் வாழ்வார்க்காயின் சுற்றத்தார் முதலியோரிடத்து விளையாட்டுவகை யால் அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதற்குத் தகுந்த பொருள்களை அவ்வாறு கொண்டாலும் பொருந்தும்; துறந்தவர்க்காயின் அப் பொருளை அபகரிக்க நினைத்தவிடத்தும் பெரியதொரு குற்றமாக லின், இது துறவறத்திற் குரியதாயிற்று. சப்தாதி விடயங்களிலே செல்லாது மடங்கி ஒரு முகப்பட்டு உயிரையே நோக்கவேண்டிய தாகிய அவரது மனம * அதைவிட்டுப் புறத்திலே போய்ப் பல விடத்தைபுற்று உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலே யல்லாமல், அப்பொருளையும் வஞ்சித்துக்கொள்ள நினைத்தல் அவ ருக்குப் பெரியதொரு குற்றமாதல் அறிக. இவ்விதம் வாய்மை முதற்கொல்லாமை முடிவாகிய நான்கு அதிகாரங்களுக்கும் ஒக்கும். இது பொருளைப்பற்றி யுண்டாகுங் குற்றத்தை விலக்குகினறதாக லின், காமம்பற்றி யுண்டாகுங் கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப் பட்டது.

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்ற தவர். (கூ)

(இ - ள்.) களவல்ல - களவல்லாத, மற்றைய - பிறவற்றை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர், காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட

---

* அவ்விதம் மனம் அடங்கிநின்று உயிரை நோக்குதலே சொரூபதியானம் எனப்படும்.

உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற கல்வினை தீவினைகளின் பயனுகிய சனன மரணங்களையும், அவ்வினைகளால் அவ்வுயிர மக்கள் தேவர் நரகர் விலங்கு என்னும் நாற்கதியுட் பிறந்தும் இறந்தும் வருதலையும், அவ்வாறு பிறந்திறந்து உழலாமல் அவ்விருவினைகளைக் கெடுப்பதற்கு உபாயமாகிய யோக ஞானங்களையும், அவயோகஞானங்களால் அவ்வுயிர் அடையும் முத்தியையும் அளவுசெய்து உள்ளவாறு அறிந்து அறிந்தவாறு ஒழுகமாட்டாதவராகி, அளவல்ல - அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுகளை, செய்து - நினைத்து, ஆங்கே - அப்பொழுதே, வீவர் - கெடுவர், எ - று.

தீய நினைவுகளாவன - பொருளுடையாரை வஞ்சிக்கும் விதமும், அவ்வஞ்சனையால் அதைக் கொள்ளும் விதமும், கொள்ளப்பட்ட அப்பொருளினுலே தாம் போகங்களை அனுபவிக்கும் விதமும் முதலாயின. நினைத்தலும் செய்தலாகலிற் 'செய்து' என்றும், அந்நினைப்பு உள்ளவறங்களைப் போக்கி மறைப்பான சொற்களையும் செயல்களையும் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் 'ஆங்கே வீவர்' என்றும் கூறினர். மற்றையவாவன - துறந்தார்க்கு உணவாகச் சொல்லப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலானவையும், இல்லறத்தார் செய்யும் தானங்களுமாம். தேர்ந்துமை அவற்றையே புசித்து அவ்வளவால் திருப்தியடைந்திருத்தலை அறியாமை. இதனால் களவு செய்வார் கெடும்விதம் கூறப்பட்டது.

† முத்தியை இகழாது விரும்புபவன் பிறர்பொருள் ‡யாதொன்றையும் திருடுதலை மனதினுல் நினைக்கவும் கூடாதென்பதும்; கள

---

* அளவைகளின விவரம் உரு-ம் அதிகாரத்திற் கூறப்பட்டுளது.

† முத்தியை இகழ்தலாவது - காட்சியே பிரமாணமென்றும், நிலம், நீர், தீ, காற்று எனப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவைகள் கூடுதலின் சிறப்பினுலே தானறிப் பிரிவினுலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அறிவு மதுவினிடத்தே களிப்புப்போல் வெளிப்பட்டு அழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனது முயற்சியால் வருவதென்றும் சொல்லும் உலோகாயத முதலிய மயக்க நூல்களைத் தெளிந்து அவற்றிற்கேற்ப நடத்தலாம்.

‡ ஞானமுண்டாதற்குக் காரணமான உண்மை நூற் பொருளாயினும் ஆசிரியனுக்கு வழிபாடு செய்யாமல் அவனை வஞ்சித்துக் கொள்ளின் அதுவும் களவேயாகு மென்றறிக.

விஞ்ஞல உண்டாகிய பொருளானது வளாவதுபோலத தோனறிப் பின அகளவினைச செயதவனுககு இமமைகுப பழியையும மறு மைகுப பாவததையும வைதது அவன செயத அறததை அழித துத தானும அழியுமெனபதும, அதனால அகளவினிடதது ஆசை வைததவன எபபொதும தொலையாத தனபததையே அநபவிபபா னெனபதும, தமகுரிய பொருளையும அதன குறறம நோகவி வெறுததுத துறநதவா பினனே பிறாகுரியபொருளை நனறெனறு விரும்பி அதனை வஞ்சிதது க கொளளுதறகு விரும்புவாரானால, அவரிடதது, உயிரகளினமேல அருளசெயதல நமககு உறுதியாகு மெனறறிநது அவவருளிலை தவறு நடககும தெளிவு கூடா தெனபதும, உணமையை அறிநதவரது நெஞசில அறம நிலை பெறுறபோலக களவறிதாா நெஞசில வஞசனை குடிகொண டிருகுமெனபதும, களவினைப படுகுவோாககு இமமையிலேயே அவாகள உடமபும அரசனால தணடிகபபடுதலால தவறுமெனப தும, அது செயயாதவாககு இஙகே உடமபு நிலைபெறுதலோடு மறு மையில விணணுலகமும தவறு தகிடகுமெனபதும இஙகு அறியததககவைகளாம

கூ0. வாயமை. *

அஃதாவது மெயயினது தனமை மெயயெனபபடுவது பிறி தோருயிாகுத தீஙகு சிறிதும பயவாத சொல. இதனால நிகழநத தொனறைக கூறினும அது தீஙகு பயபபின பொயமமையேயா மெனபதும, நிகழநததலலாத வொனறைக கூறினும அது குறறங்

---

* இது சதத்துவ குணததொனறு

குணம் கூ சதத்துவம, இரசசு, தமசு

சத்துவம் ஞானம, அருள, தவம, பொறை, வாயமை, மேல மை, மோனம, ஐமபொறியடகல.

இரசு - மனவுகுகம, ஞானம, வீரம, தவம, தருமம, தானம, கலவி, சேகவி

தமசு பேருணடி, பெருநதுயில, சோமபு, நீதிவழு, ஒழுகக வழு, வஞ்சம, மறதி, பொய, கோபம, காமம, கொலை.

தீர்ந்த நன்மையைப் பயப்பின் மெய்ம்மையா † மென்பதும் பெறப் படும். பெரும்பான்மையும் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமை களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. (ஐ)

(இ - ள்.) யாம் - யாம், மெய்யா - மெய்ந்நூல்களாக, கண்ட வற்றுள் - கண்ட நூல்களுள், யாதொன்றும் - யாதொரு தன்மை யாலும், வாய்மையின் - மெய்ம்மையினும், நல்ல - மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்கள், இல்லை - இல்லை, எ - று.

மெய்யை யுணர்த்தும் நூல்களை 'மெய்' என்றது காரியவாகு பெயர். அம்மெய்ந் நூல்களவன தம்மிடத்து மயக்கம் இல்லாத தால் பொருள்களை உள்ளவாறு உணரவல்லவராய்க் காமவெகுளிகள் இல்லாததால் உணர்ந்த பொருள்களை உணர்ந்தபடியே உரைக்கவும் வல்லவராய பெரியோர் அருளால் உலகத்தார் நன்மையடையும் பொருட்டுக் கூறிய * ஆகமங்கள். அவை யெல்லாவற்றினும் 'வாய் மையின் நல்ல பிற இல்லை' என்பது ஒப்பமுடிந்த தென்பதாம். இதனால் இவ்வறத்தினது தலைமை கூறப்பட்டது.

ஒருவன் தான் அறிந்ததொன்றைப் பிறர் அறிந்திலரென்று பொய்த்தானையின் அதனை அறிந்த அவனது நெஞ்சே அப்பாவத் துக்குச் சாட்சியாய் நின்று அவனை அப்பாவத்தின் பயனுகிய

† "மெய்மையையே யொருவர்குற்ற விபத்தினை மீட்குமாயிற், பொய்ம்மையு மெய்ம்மைபோலப் புண்ணியம் பயக்குமாதோ"— பாரதம்.

* ஆகமம் - ஆனமாக்களை அநாதியாய்ப் பற்றிப் பீடித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னும் மும்மலங்களை ஒழித்து அம்மலங்களால் மூடப்பட்டிருந்த சிவஞானத்தை ஒளிரச் செய்து அவை முத்திபெறும் வகையை உணர்த்தும் நூல். பதி பசு பாச விலக்கணங்களை உணர்த்தும் நூலெனக் கூறினும் ஒக்கும்.

தன்பத்தை அடைவிக்கு † மெனபதும்; பொய் பேசாது உண்மை பேசுபவனே உலகத்தார் போற்றுவ ரெனபதும்; மனத்தோடு பொருந்த உண்மை பேசுபவன் காயத்தால் தானமும் தவமும் ஒருமித்துச் செய்பவரினும் சிறப்புடையவனுவா னென்பதும்; பொய்யாமை இம்மைக்குப் புகழையும் மறுமைக்கு அறத்தையும் தருமென்பதும்; பொய்யாமையாகிய அறத்தைச் செய்யாதவன் செய்யும் மற்றை அறங்கள் நன்றுகாவெனபதும்; ஒருவனுக்கு உடம்பு நீரினுலே சுத்தமாதல்போல் அவனது மனம் உண்மை பேசுதலால் சுத்தமாகுமென்பதும்; துறவால் அமைந்த நல்லோர்க்கு அஞ்ஞானமாகிய அகத்திருளை நீக்குவது பொய்யாமையாகிய விளக்கேயாகு மெனபதும்; அதனுல் அப்பொய்யா விளக்கை நோக்கப் புறத்திருளை நீகுகிற ஞாயிறு, திங்கள், தீயெனனும் விளக்குகள் விளக்குகளாகா வெனபதும், ஒருவன் கல்வி முதலிய வற்றுல் அமைந்தனனுயினும் வாய்மை யில்லாதவிடத்துப் பயனில்லையெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

நடு வேகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக காரணம் ஒருவனிடத்து உண்டாயவிடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. அச்சினத்தைத் தம்மின

---

† "கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ளுண்ணாதா
தங்காது தகைவினு றிந்து தாஞ்செய்யும் வினைகளுள்
நெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவாம்
நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லை யாகலின்."

—கலித்தொகை

இதன்பொருள் - அறியாதவர்கள் தம்மனத்திலுலே தடுக்கப் படாமல், வேறு தடுப்பாருமின்றி உலகத்திற் கண்டவர்களு மில்லை யென்று நினைத்துத் தாம் செய்யும் கொடுந்தொழில்களில் தம் மனமறியச் செய்தவைகளைப் பின் பிறரறியாமல் மறைத்தார்க ளாயினும் அவர் நெஞ்சமே அவர் செய்த அத்தீச்செயல்களுக்கு நெருங்கிய சாட்சியாய் நினறு அவற்றை வெளிப்படுத்தும் எனறு வாறு.

வலியாரிடத்துச் செய்யின அதனால் அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கின்றித் தனக்கே தீங்காய் முடிதலால் அதனை அவரிடத்துக் காத்தல் அறனுகாது. அதனைத் தம்மின் மெலியாரிடத்துச் செல்லாது தடுப்பவரே அருளாற் றடுப்பவராவார். அதுவே சிறந்ததோர் அறனுகும். இது பொய்ம்மைபற்றி உண்டாவதாகிய கோபத்தை விலக்கலால், வாய்மையின்பின வைக்கப்பட்ட

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும். (கூ)

(இ - ள்.) சினம் எனனும் - சினமெனறு சொல்லப்படுகிற, சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - நெருப்பு, தனக்கு இடமானவரையே யன்றி. இனமெனனும் - அவர்க்கு இனமாகிய, ஏமம் - இதஞ் சொல்வோராகிய, புணையை - மாக்கலத்தையும், சுடும், - எ - று.

'சேர்ந்தாரைக் கொல்லி' யெனபது காரணப்பெயர்; தான் (நெருப்பு) சேர்ந்த விடத்தைக கொல்லும(அழிக்கும்) தொழிலை யுடையதென்பது அதனபொருள். சோந்தாரையென உயாதிணைப் பன்மையாகிய பலர்பால்மேல் வைத்து மறறை ஆண்பால் பெண் பால் ஒனறன்பால் பலவினபால் எனனும் நானகுபாலையும் தமது கருத்தோடு கூடிய பொருளாறறலாற் கொண்டார். இங்கு உருவகஞ் செய்கினறது குறந்தா சினத்தையே யாகலின, சினமெனனும் நெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்து நெருப்புச் சுடுவது தான்சோந்த விடத்தையே; இங்நெருப்புச் சோாத விடத்தையுஞ் சுடுமெனனும் விததியாசந் தோனறு கினறது. இங்கு இனமெனறது யான எனதென்னும் இருவகைப் பற்றினையும் முற்றத் துறந்து தவத்திறலும் ஞானத்திறலும் பெரியவராய், பிறப்பிற்கஞ்சித் தம்மை யடைந்து வீடடையும் நெறியைக் கேட்டவர்களுக்கு அதற்குரிய உறுதி மொழிகளை இனிமையாகச் சொல்லுகின்றவரை. சினமெனனுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி என்று கூறிய உருவகத்தை நோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தா ராயினும், சுடுமெனபதற்கு அகற்றும் (நீக்கும்) என்பது பொருளாகக் கொள்க. ஏமப்புணை - இனிமையாகிய மொழிகளை யுபதேசிக்குந் தோணி. இனத்தைப் புணையாக உருவகஞ் செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பித்து முத்திக் கரை

யைச் சேர்க்கின்றவென வருவித்து அப்புணைக்குமுன் கூட்டுக. புணையையும் என்னும் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை தொக்கு நின்றது. தன்னையும் பிறவிக் கடலில் வீழ்வித்து எடுப்பாரையும் நீக்குமென்பதாம். நெருப்பிற்குச் சோராத விடத்தையும் சுடுதலை யும், தோணிக்கு இதோபதேசஞ் செய்தலையும் அதிகமாகச் சொல் லுதலால் மிகையொற்றுமை யுருவகவணி.

மெலியார் மேலே கோபம் செய்யாதிருத்தலே தருமமென் பதும்; வலியார் மேலே கோபஞ் செய்தவிடத்து அதனால் அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கு இல்லாமையால், அடக்கிய விடத்தும் அறமில்லை யென்பதும்; ஒருவனது கோபமானது தன்னின் வலியார்மேலா வது தன்னை ஒத்தார்மேலாவது உண்டாயின் அது உண்டாய அப் பொழுதே தனக்குத் தீங்குபயக்கு மாதலாலும், தன்னின மெலியார் மேல் உண்டாயின் அது அப்பொழுது தனக்குத் தீங்குபயவா திருப் பினும் இம்மையிலே பழியையும் மறுமையிலே பாவத்தையும் தரு தலாலும், மனத்தினால் யான் எனதென்னும் இருவகைப் பற்றையும் விட்டவர்க்கு ஆகாதனவாகிய தீயசிந்தனைகளை யெல்லாம் உண்டாக்க லாலும், கோபம் ஒருவரிடத்தும் ஆகாதென்பதும்; துறந்தோர்க்கு அருளினாலே உண்டாகிய முகமலர்ச்சியையும் அகமகிழ்ச்சியையும் கோபம் கெடுக்குமென்பதும்; கோபஞ் செய்பவன் வேண்டிய பயன்களை வேண்டியபடியே யடைவிப்பதாகிய தவத்தைப் பிறர் மேலே சாபமிடுதற்காக இழந்து அத் தவத்தின்பத்தோடு பழைய பிறவித் தின்பமும் ஒருமிக்க அடைதலால், தன்னைத்தான் துன்ப மடையாமற் காக்க விரும்புபவன் தன் மனத்திலே கோபம் வராமற் காக்கக் கடவனென்பதும்; கோபத்தைத் தனது வல்லமையைக் காட்டுகிற ஒரு குணமென்று தன்னிடத்துக் கொண்டவன் பூமியில் அறைந்தவனது கையானது வலியிழத்தல்போலத் தப்பாது தன் வலிமையை இழப்பானென்பதும்; நெருப்புத் தோய்ந்தாலொத்த பொறுத்தற்கரிய தின்பத்தை ஒருவன் தனக்குச் செய்தாலுயினும், கூடுமாயின் அவன்மேலும் கோபஞ் செய்யாதிருத்தல் நலமென்ப தும்; கோபமில்லாதவன் எண்ணிய பயன்களெல்லாவற்றையும் பெறுவானென்பதும்; மிக்க சினத்தை உடையார்க்கு ஞானமெய்து தற்குரிய உயிர் இருக்கினும் கலக்கத்தினாலே ஞானத்தை அடை

யாமை நிச்சயமாதலால், அவர் உயிருடைபராயிருக்கினும் செத்தவரோடொப்பாவ ரென்பதும்; ஞானத்தை விட்டவர்க்கு மரணமடைதற்குரிய உடம்பு இருக்கினும் ஞானத்தினால் முத்தியடைந்து சீவன்முத்தராதல் நிச்சயமாதலால், மரணத்தை யொழிந்தாரோடொப்பாவ ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஊஉ. இன்னாசெய்யாமை.

ஆஃதாவது தனக்கு ஒருபயனைக் கருதியாவது கோபத்தினாலாவது சோர்வி(மறதி)னாலாவது ஒருயிர்க்குத் துன்பந்தருமவற்றைச் செய்யாமை. இன்னாசெய்தல் வெகுளி ஒழியவும் நிகழுமென்பதை அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அறிவினு ஞகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்றுக் கடை. (ரு)

(இ - ள்.) அறந்தார்க்கு, அறிவினுள் - உயிர் முதலியவற்றை உள்ளவாறு அறிந்த அறிவினால், ஆகுவது - ஆவதொரு பயன், உண்டோ - இல்லை, பிறிதின் நோய் - பிறிதொரு பிராணிக்கு வரும் நோயை, தம் நோய்போல் - தம்முயிர்க்கு வந்ததுபோல, போற்றுக் - காவாதவிடத்து, எ - று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களாலும், வேறு விதங்களாலும், உயிர்கள் அடையும் துன்பங்களை முன்னேயறிந்து அவை வாராமற் காத்தல். இத்துன்பம் பெரும்பாலும் அஃறிணையிலே எறும்பு முதலாகிய சிறிய உடம்புடைய பிராணிகளைப்பற்றி வருதலால் பொதுப்படப் 'பிறிதின்நோய்' என்றும், மறப்பினாலே அவை துன்பத்தை யடையினும் நமக்குத் துன்பஞ் செய்தலா மென்று அறிந்து காக்கவேண்டுமாகலின், அது செய்யாதவிடத்து அறிவினாலே பயனில்லையென்றும் சொல்லினார்.

யோகமாகிய சிறப்புத்தரும் அணிமா † முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்குத் துன்பந் தருமவைகளைச்செய்து பெறலாமாயினும், அவற்றைச்செய்யாமையே நல்லதென்பதும் ; ஒருவன் வைராங்கொண்டு இன்னுதவற்றைச் செய்தவிடத்து மீண்டு அவற்றை அவனிடத்துச் செய்பாது மனத்திலும் வையாது விடவேண்டு மென்பதும் ; தான் முன்பு ஒரு தீமையுஞ் செய்யாதிருக்கத் தன்மேல் வைராங் கொண்டவர்க்கும் துணிந்தவன் துன்பஞ் செய்தானாயின், அச்செயலால் அவன தவமிழந்து பழியும் பாவமும் எய்துவனென்பதும் ; ஒருவன் தனக்குத் தீமை செய்தார்க்கு நன்மைசெய்து, அவர் செய்த தீமையையும தான் செய்த நன்மையையும் மறக்கவேண்டு மென்பதும்; ஒருவன் தான துணபமென் றறிந்தவற்றைப் பிறரிடத்துச் செய்தலாகா தென்பதும் ; எந்தக் காலத்திலும் எத்தனைமையோருக்கும் எவ்வித தீமையையும் எக்காரணத்தாலும் மனமறியச் செய்யாதிருத்தலே முதனமைபான தருமமாகுமென்பதும்; பிறர் செய்யுந் தீமைகள் தன்னுயிர்க்குத் துணபமாயிருத்தலே அனுபவித்தறிகின்றவன், இப்படியே இவை பிறவுயிர்க்கும் துன்பந் தருமவையாகுமென்பது அனுமானத்தால் அறிந்திருந்தும், செய்கின்ற இப்பாவம் பிராயச்சித்தத்தால் ஒழிக்கப்படுதலில்லாமையால், பிறவுயிர்க்குயானசெய்த தீமைகள் யான் வருந்திப் பின்னை வருத்தவருமென்பது ஆகமத்தாலும் அறிந்து, பிறவுயிர்களுக்குத் தீமைசெய்தலே ஒழிக்கக்கடவ னென்பதும் ; இவ்விதம் ஒழிக்காது பிறவுயிர்க்குத் தீமை செய்பவன் பேதையாகக் கருதப்படுவானெனபதும்; துறந்தவர் பிறர்க்குத் தீமைசெய்யின் தமது தவம் அழியப்பெற்றுத் தாம் பிறர்க்குச்செய்த தீமைகளைப் பிறர் தமக்குச் செய்யாமல் தாமே விரைவிலும் எளிதிலும் அடைவரென்பதும் ; பிறவுயிர்க்குத் தான் செய்யுந் துன்பம் தன்னையே வந்தடைதலால், துன்பமில்லாதிருத்தலே விரும்புபவன் தான் பிறிதோருயிர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாதிருக்கக் கடவனென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

† நூம் பக்கம் அடிக்குறிப்பினைப் பார்க்க.

கூகூ. கொல்லாமை.

அஃதாவது * ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையன சுரு கிய உயிர்களைச் சேர்ந்துங் கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது மேற்கூறிய அறங்கள எல்லாவற்றினும் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறப் படாத மறையறவுகளை யெலலாம் தனனுள அடக்கி நிற்றலால், இறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புக ஈரோலார்
தொகுத்தவறறு எல்லாந தகல (உ)

(இ - ள்.) பகுத்து - உணபதனைப் பகிர்ந்த உயிர்களுகுப் பங் கிட்டுக் கொடுத்து, உண்டு - உண்டு, பல்லுயிர் - ஐவகை உயிர்களை யும், ஓம்புதல் - காப்பாற்றல், நூலோர் - அறநூலுடையார், தொகுத்தவறறுஎல்லாம் - தொகுத்துவைத்த அறங் கள் எல்லாவற்றினும், தலை தலையாய அறம், எ - று.

பல்லுயிரும் என்னும முற்றும்மை விகாரத்தால் தொகுகு நின் றது. ஓம்புதல் - மறந்தும் தொலை வாராந் தூறிக்கொண்டு காத் தல். அவ்விதம் காத்தற்குப் பகுத்துண்டல் இனறியமையா உறுப் பாகலின, அச்சிறப்புத தோனற, அதனை இறுதிகால விளையச் சத்தாற் கூறினார். எல்லா நூல்களிலும் நல்லவைகளை எடுத்து எல்லார்குகும் பொதுப்படக் கூறுதல் இந்நூலாசிரியர்கு இயல்பாத லால் இங்குகும் பொதுப்படை 'நூலோர்' எனறும், அவரெல்லாருக் கும் ஒப்ப முடிதலால் இது தலையாய அறம என்றுங் கூறினார்.

---

* ஐயறிவுயிர் - சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாறறம் என்னும் ஐம்புல நுகர்ச்சியுடைய உயிர் - மகளிர், தேவர், நரகர், விலங்கு, பறவை.

நாலறிவுயிர் - சுவை ஒளி ஊறு நாற்றம் எனனும் நாற்புல நுகர்ச்சியுடைய உயிர் - தும்பி வணடு முதலியன.

மூவறிவுயிர் - சுவை ஊறு நாற்றம் என்னும் மும்புல நுகர்ச்சி யுடைய உயிர் - சிதல், எறும்பு முதலியன.

ஈரறிவுயிர் - சுவை ஊறு என்னும் இருபுல நுகர்ச்சியுடைய உயிர் - இப்பி, சங்கு முதலியன.

ஓரறிவுயிர் - ஊறு என்னும் ஒருபுல நுகர்ச்சியுடைய உயிர், புல் மரம் முதலியன.

கொலைப்பாவம் பிரமஹத்தி, கள்ளுண்ணல், திருடுதல், சூதாடல் முதலிய பாவங்கள் எல்லாவற்றினும் கொடியதென்பது எவரும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாதலால், அக்கொலையைச் செய்யாமையே ஒருவனுக்கு அறங்களெல்லாமாகிய செய்கையாகுமென்பதும்; அதனால் 'யாமெய்யாகக் கண்டவற்றுளில்லையெனத் தொன்றும், வாய்மையினல்ல பிற' என முன் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட பொய்யாமையினும் கொல்லாமை மேலான தென்பதும்; யாதொருயிரையுங் கொல்லாமையே மேற்கதியும் முத்தியும் பெறுதற்கு நல்லவழியாகுமென்பதும்; மனிதர் முதலாகிய † சரமும் மரமுதலாகிய ‡ அசரமும் ஆகிய இருவகைப் பிறப்புகளிலும் இன்பமென்பதொன்றில்லாமல் உள்ளதெல்லாம் * துனபமேயாகப் பிறப்பு நின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப் பொருட்டு மனவாழ்க்கையைத் துறந்தவர் எல்லாருள்ளும் கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவனே உயர்ந்தோனென்பதும்; மிகப்பெரிய § அறத்தினைச் செய்தாரும் மிகப்பெரிய

† சரம் - அசைவன. ‡ அசரம் - அசையாதன.

" ஒடுங்குகும் பிணிபிறவி கேடென்றிவை யுடைத்தாய வாழ்க்கை"
" சாநாளும் வாழ்நாளுந் தோற்றமிவை சலிப்பாய வாழ்க்கை",

" பன்னீர்மை குன்றிச் செவிகேட்பின் படர்நோக்கிற் கண் பவளந்கிற, நன்னீர்மை குன்றித் திரைதோ லொடு நரைதோன்றும்",
" இறையூண் டகளோ டிடுக்கணெய்தி யிழிப்பாய வாழ்க்கை"
" பல்லீழ்ந்து நாத்தளர்ந்து மெய்யில்வாடிப் பழிப்பாய வாழ்க்கை."
" பகடோ பசிநலிய நோய்வருதலாற் பழிப்பாய வாழ்க்கை"

—திருஞான சம்பந்தர்.

" மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான் "—ஔவையார்.

§ இதற்குப் பிரமாணம்—

வேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையிலே டுள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண்டா வொன்றும்
வேயனதோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே.

—சம்பந்தர் தேவாரம்.

பாவத்தினைச் செய்தாரும் மறுமையிலே சுகதுக்கங்களை யனுப விப்பாரென்னும் முறையில்லாமல் இம்மையிலேதானே அவை களின் பயனை அனுபவிப்பா ரென்பதை அறநூற் றுணிவுபற்றி, கொல்லாமையாகிய இப்பெரிய அறத்தினைச் செயதவனதானும் இம்மையிலே துன்பமின்றி இனபவாழ்க்கை வாய்ந்து இரமபயமின் றிக் காலங்கழிதது ஞானமுண்டாகி மோட்சதனைத் பெறுவானென் பதும்; தனனை ஒன்று கொல்லவந்த விடதனும் தனனையிரைக காப் பாற்றுதறகாகவேனை அதனைக கொல்லலா தென்பதும்; வேள் விக்சண் டேவா பொருட்டுப் பிறிதோருயிரைக் கொல்ல தல் சுவர்க் கதனையடைய விருபபிய இல்லறதானபகு ஆகுமென பார் உளராயி னும அச்சுவாகசனை பம போட்சனை பதனை நோகக அறபமா யிருதலாலும், பினனும் பிரப்பதறகு காரணமா யிருப்பதாலும். இவவுலகதிறபோலவே அங்கும் காமக குரோதாதி பகைகளும், பிணி அச்ச மரணமுதலிய துனபங்களும உளதாகலாலும், மோட்ச மனடய முயறசிகும் தூறவறதார்கு ஒருயிரைக் கொல்லவருஞ் செல்வம் இழிந்ததாகு மென்பதும்; கொலைவினையாகிய மன வுணர்ச்சியில்லாத மாந்தர் அதனதொழிலினது இழிவை அறியாரா யினும அவவிழிவை அறிவாலே சணடாளராக கருதப்படுவ ரெனபதும்; பார்கக்கூடாத நோயுடம்புடனே எறுமை மிகுந்த இழிதொழில் வாழ்க்கையினை யுடையவரை இவ் முறபிறப்பில்

---

* இதற்குப் பிரமாணம்—

"குற்றமுருவைக கூறைகொண்டு கொலைகள்சூழ்ந்த களவெலாம
செற்றமுருவைச் செய்திமைகள் இம்மையே வருந் தின்மையே
மற்றமுருவைப் பற்றினனைமற வாதெழுமட நெஞ்சமே
புற்றரவுடைப பெற்றமேறி புறம்பயந்தொழப் போதுமே."

—சுந்தரர் தேவாரம்.

[வேய் - மூங்கில். கூறை - துணி. பெற்றம் - எருது]

† காடு போந்தனன் னிந்திரன் பொன்னகர் கீழ்ந்து
பாடு சேர்ந்தது சயந்தனுஞ் சிறையிடைப் பட்டான்
நாடில் விண்பதச் செய்கையீ தெம்பிரா னல்லும்
வீட தேயலாற் றுனபறு மார்க்கமவ் வுலகே."

—கந்தபுராணம்

கொலைப்பாவஞ் செய்தவராவரென்று வினைவிளைவுகளை அறிந்தோர் சொல்லுவ†ரென்பதும் இங்கு அறிபதற்கேவைகளாம்.

ஞானம்.

இனி அவவிரதங்களின பயனுகிய ஞானம் கூறத் தொடங்கினர். ஞானமாவது மோட்சத்தைத் தரும் அறிவு. அது நிலையாமை, துறவு, மெய்புணர்தல், அவாவறுத்தல் என்னும் நான்கு அதிகாரங்களுள் அடக்கப்பட்டது.

ருக. நிலையாமை.

அஃதாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலைத்திராதனவாகிய தன்மை. மயங்கியவிடத்துக் கானலில் நீரைப்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவிடத்துப் பழுதையிற் பாம்புபோலக் கெடுதலாற் பொய்யெனறு சொல்லுவோரும், நிலை வேறுபட்டு வருதலாற் கணந்தோறும் பிறந்திறக்குமெனபாரும், ஒருவிதத்தால் வேறுபடுதலும் ஒருவிதத்தால் வேறுபடாமையும் உடையதிஞல் நிலைத்தலும் நிலையாமையும் ஒருங்குடையதெனபாரும் எனப் பொருளின தன்மை கூறுவார் பலவகைப்பட்டவராவர்; அவரெல்லார்க்கும் அவற்றின் நிலையாமை உடனபாடாகலின, ஈண்டு அதனைமே கூறுகின்றார். இதை யறிந்தவிடத்தல்லது, உலகப்பொருள்களிலுள்ள பற்று விடாதாகலின, இது முனவைக்கப்பட்டது.

ஒருபொழுதும வாழ்வு தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. (எ)

(இ - ள்.) அறிவிலாதார், ஒருபொழுதும் - ஒருபொழுதளவும், வாழ்வது - தம்முடம்பும் உயிரும் கூடியிருக்கையை, அறியார் -

† "அகலேபோ லங்கை யொழிப விரலழுகித்
துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே—அகலால்
அலவனைக் காதலித்துக் கான்முறித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால்"—நாலடியார் - தீவினைபச்சம்.
[அக்கு - சங்கு. அங்கை - உள்ளங்கை. தொழுநோய் - குட்டநோய். அக்கால் - முற்பிறப்பில். அலவன் - நண்டு]

அரிபமாடடாரா , மாடடாகிருநதுமை சோழிபுமலல கோழியளவு மாறி, பல - அதனிறுமை பலவாகிய நினைவுகளை, கருதுப நிலைபா கிறபா (எ று)

ஒருவாபு கமை எனை ஆழ்வு நிறபுமை யபால இங்கே பொழு தெனைக்கு கணபுதைகளாடி நினறதை காரணமாகிய வினையி னளமை வாபுதாகுட புலனாகளை அங்கே அடிபபடடா ஏபாறு பலவாய நினைவுகளாமை — ஆகாயமாக ஊபவிக்கபபடுமை இனபதை தமகுரியனை ஆகுபெயரமை, அபினை நுகாசிகதுப பொருட குணைகாரணமாகுமை பிறபுட அபபொருளை தருவாசிக காலவருமைதலுமை அமுவாசிகளை தாமரசபமைதலுமை அவை களைகுவருமை இனை பூபுகளுட உபமை—பூபுகளை நீகுமை விக முமை நீகி அபபொருளைச மாறுமை விசுமை ஆகுபெறா மெனறுமேபாகாமற காகுமை நிகழ அபபொருளால சினகிதத வரை ஆகுமை விசுமை காக மாற அழிவுரை விசுமை, தாம அவ வினபங்களை அறுபவிகுட விசுமை முதலாமனையபாம ஆகிலா ரதது யிமை நினறேமல வைதது லாமை சொலபடி இதனால அவுட டபுகா ஒருகணமாகிறு தெறமனபது நமபபடாமை சொலலபபடடது இனிக கருதுப பதினை அமைபபடடா ஙகி உரைபாருமை

மீதா முனடையவறனை அழிவிலலாதனை மெயனபு நினைதது வெறுமனே பறறசசெபதல அலலை வினைபமை, அது பிற விதது னபதது கு எதிரகாலதில வீடடை மிருபபுவாறகு இதி லெனபதுமை கூதாடுதல செயகினை சனபினிறதேது காணபோரா கூடமை கூதாடுகாரணமாகுப பலபிதது தாமனைவருது அக பபாடடுக காரணமை போனறவிட மீது தாறுமை போலகுமபோல, நிலவுமை ஒருவனது நலவினை காரணமாக அவனிடதது பல விதது தாமை வருது, அநநலவினைபாகிய காரணமை போன விடதது தாறுமை போலுமெனபதுமை, இவவிதமை நிலையிலலாது செல வதனை ஒருவன பெறறால அது வபோது அபபொழுது அவனது கொணடிருபுனதாகிய மேலாடசியை அவனிடமிருது நீகக கூடிய தருமத தைச செயயவேணடுமெனபதுமை, உபிரானது உலகியல நடதது பொருடடுசு சூரியன முதலாகிய அளவைகளால கூறுபடுததபபடட

கால் மாதம் வருடமென்னும் காலவளவுபோல் தனனைக காட்டி உடம்பை இடைவிடாமல் அறுத்துச் செல்லுகின்ற காலசக்கரத் தின் வாயினிடத்தனைபதும் ; இந்நிலையை உள்ளவாறு உணர்பவர் உலகத்தில் உளராதல் அரிதெனபதும் ; பேசாதிருகும்படி நாவை யடக்கி விக்குள் எழுவகற்கு முனனே மோட்சத்துக்கு ஏதுவாகிய கருமத்தை விரைந்து செய்ய வேண்டுமெனபதும் ; † இவ்வுலகம் நேற்றிருந்தான் இன்றில்லையெனனும் பெருமையுடையதா யிருக்கிறதெனபதும் ; உடம்பிறகும் உயிருக்கும் உளதாய கிரேகித மானது, முனனே கருவுந்நாணும் ஒனறுப்பிறந்து அக்கரு உருப் பெறுமளவும் அதற்கு ஆதாரமாக நிறற முட்டை தனித்துக்கிடக்க, அதனுளிருந்த பறவை பருவம் வந்தபோது பறந்துபோம் தனமை போன்றதெனபதும் ; அறிவாயும் அருவாயும் நித்தமாயுமுள்ள உயிரும், அறியாமையாயும் உருவாயும் அநித்தமாயுமுள்ள உடம்பும் தம்முள்ளே மாறுபட்டிருத்தலால், வினைவசத்தாற் கூடியதல்லாமல் நட்பில்லை யெனபதும் ; உயிர்களுக்கு உறக்கமும் விழிப்பும் இயல் பாய்க் கடிதில் மாறிமாறி வருதல்போலவே இறப்பும் பிறப்பும் இயல்பாயக கடிதில் மாறிமாறி வரு*மெனபதும் ; உயிரானது வாத பித்த சிலேட்டுமங்களாகிய மூனறு நோய்களுக்கு வீடாகிய உடம்பில அந் நோய்களை இருகக ஆளும் காலத்திலும், கோபித்த காலத் திலே விட்டுப்போயும் ஒருடம்பிலும் நிலைபெறாமல் ஒதுக்குகுடி யிருந்து வருகிறதெனபதும், அதறகு எனறைக்கும் இருப்பதாகிய ஒருடம்பு இதுவரை அமைந்ததில்லையெனபதும் இங்கு அறியத் தகுவனவாம்.

† "நினறனே அலறுமபுனனேறன சீசனேன் ஈசனேயோ, இனறுளேன் நாளையில்லேன் எனசெய்வான் நினறிலேனே"

திருநேரிசை.

* "ஓடுபுனற்கரையாம் இளமை உறங்கி விழித்தாலோக்கும், இப்பிறவி, வாடியிருந்து வருந்தல் செய்யாது அடியேன் உய்யப் போவதோர் சூழல் சொல்லே" — சுந்தரர் தேவாரம்.

௩௫. துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்திலும் அகமாகிய உடம்பிலும் உண்டாகிய பற்றை, அவைகளது நிலையாமையைப் பார்த்து விடுதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க் குடம்பு மிகை. (இ)

(இ - ன்) பிறப்பறுக்கலுற்றார்க்கு - பிறவியை நீக்கு முயற்சியை மேற்கொண்டவருக்கு, உடம்பும் - *அப்பிறப்பை நீக்குதற்கு உதவியாகிய உடம்பும், மிகை - அதிகமாம்; ஆனபின, மற்றும் - அதற்குமேலும், தொடர்ப்பாடு - சம்பந்தமில்லாதவையுஞ் சில பொருள்கள் பற்றப்படுதல், எவன் - என்னுகும், எ - று.

கொல் - அசை, பொதுப்பட உடம்பென்றதால் உருவுடம்பும் அருவுடம்புங் கொள்ளப்படும். அவ்விருவகை யுடம்புகள், அருவுடம்பாவது † பத்துவகை இந்திரிய வுணர்வோடும்

* சென்ற பிறவிகளில் ஈட்டப்பட்ட வினைத்தொகுதிகளில் அவ்வப்பிறவிகளில் அனுபவித்துத் தொலைக்கப்பட்ட பகுதிகள் போக எஞ்சிநின்ற சஞ்சிதமென்னும் வினைக்கூட்டத்தை அனுபவித்துத் தொலைத்தனறிப் பிறப்பு நீங்காதாகலானும், அதனை அனுபவித்தல் சரீரத்தானன்றி வேறுவகையால் ஆகாதாகலானும், பிறப்பறுத்தலுக்கு உடம்பே உதவியெனபது பெறப்படும். இவ்வினைத் தொகுதி பின் சரீரமெடுப்பதற்குக் காரணமாயிருத்தலின் காரண சரீரமெனப்படும். இதனால் பிறப்பறுக்கலுற்றார்க்கு உடம்புமிக்கையெனபதின் பொருள் விளிதமாகும்.

† செவி மெய் கண் வாய் மூக்கு என்னும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் வாக்குப் பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தமென்னும் கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆகிய பத்துவகை இந்திரியங்களின் உணர்வு. அவற்றுள செவி ஆகாயத்தின் உதவியால சத்தத்தையும், மெய் வாயுவின் உதவியால் பரிசத்தையும், கண் அக்கினியின் உதவியால் உருவத்தையும், வாய் நீரின் உதவியால் உருசியையும், மூக்கு மண்ணின் உதவியால் வாசனையையும் அறியும்; வாக்கு ஆகாயத்தின் உதவியால் வசனிக்கும்; பாதம் வாயுவின் உதவியால் இயக்கத்தைச் செய்யும்; பாணி (கை) அக்கினியின உதவியால் கொடுத்தல் வாங்குதல்களைச் செய்யும்; பாயுரு (மலவாயில்) நீரின் உதவியால் மலத்தைக் கழிக்கும்; உபத்தம் (குறி) மண்ணின் உதவியால் ஆனந்தத்தைச் செய்யும்.

* ஐவகை வாயுக்களோடும்† காமவினை விளைவுகளோடுங் கூடியமனம், இது நண்ணுடம் பெனவும்படும். இவ்வுடம்பினிடத்தில் அபிமானம் கிலேயாமையை யறிந்த மாத்திரமே விடாமையினல், விடுதற்கு உபாயம் 'எல்லாப் பொருள்களையும்பற்றி நின்றே பற்றற்ற இறைவன அருளிய முத்தகெறியை இதுவே கன்னெறியென்று மனத்திற் கொண்டு அதனிடத்து உபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க' என்று இவ்வதிகாரத்தின் கடைசிச் செய்யுளிற் கூறியுள்ளார். உருவுடமபு (தூலசரீரம்) அருவுடம்பு (சூக்குமசரீரம்) எனனும் இவ்விருவகை யுடம்புகளால் துன்பம் இடைவிடாமல் வருதலையறிந்து, இவ வுடமபுகளாலாகிய பந்தத்தினைக் கணப்பொழுதும் பொறுக்காமல் முத்தியினிடத்து விரைந்து செல்லத்துணிலை 'உடம்புமை' எனறார். இவ்வுடம்புகளை யறுபவித்தலினல் உயிர்போது ‡ ஒத் துணமை யடைந்திருத்தலால் இவ்விருவகை யுடம்புகளும் யாவனை சொல்லப்படும். இதழில் அகப்பற விடுதல் கூறப்பட்டது.

---

* பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் சமானன் என் பன ஐவகை வாயுக்களாகும். அவற்றுள் பிராணன் இருதயத்தி லிருந்து ஆகாயத்தின உதவியால் விடயங்களை விசாரிதலைப் புத தியை நடத்திப் பலத்தைச்செய்யும்; அபானன குதத்திலிருந்து மலசலங்களைப்பிரித்து வெளியேவிடும்; சமானன நாபியிலிருந்து அக்கினியின உதவியால் அன்னபானாதிகளின் சாரத்தை நாடி தோறும் செலுத்திச் சரீரத்தில் எங்கும் சமமாக நிரப்புவது; வியா னன் நீரின் உதவியால் சரீரமுழுதும் இடையீடின்றி வியாபித் திருந்து அன்னபானாதிகளை யாறறையும் குறைவுமாகச்செய்து அத னல் நோயை உண்டாக்கித் தேகத்தை இளைக்கச்செய்வது; உதா னன் கண்டத்திலிருந்து பிருதிவியின் உதவியால் சத்தத்தை உண் டாக்குவது.

† காமவினை விளைவு - ஆசையும் அதன்பயனுகிய சுகதுக்க நுகர்ச்சியும்.

‡ உயிரினின்றும் உடல் வேறுபட்டதென்னும் உண்மையறி வின்மையினல்.

ஒருவன் எந்தெந்தப் பொருளினின்றும் நீங்குகிறானோ, அவனுக்கு இப்பிறப்பிலே அந்தந்தப் பொருளைத் தேடுதலாலும் காப்பாற்றலாலும் இழத்தலாலும் வருந்தின்பங்களும், அவைகளைத் தேடுமுறையில் ஈட்டப்பட்ட பாவங்களால் வருபிறப்பில் அனுபவிக்க நேரிடுந் துன்பங்களும் இல்லை யெனபதும்; எல்லாப் பொருள்களையும் ஒருமிக்கவிடுதலே தலைமையான துறவாகுமென்பதும்; எல்லாப் பொருள்களையுந் துறத்தலால் ஒருவனுக்கு அப்பொருள் காரணமாக மனவாக்குக காயங்கள் அலையாது நிற்கையாலும், அவை நல்வழியிலே செல்லுதலாலும், இப்பிறப்பிலே உண்டாகும் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பலவாமெனபதும்; அவன் அவ்வின்பங்களைத் தான் அனுபவிப்பதோடு உலகத்துக்கும் மிகப் பெரிய உபகாரங்களைச் செய்யக்கூடுமெனபதும்; அவ்வினபங்களை நெடுங்காலம் அனுபவிக்கவும், உலகத்துக்கு மிகவதிக உபகாரங்களைச் செய்யவும் விரும்புபவன் இளமையிலேயே துறக்கக்கடவனென்பதும்; சப்தாதி விடயங்களை அனுபவித்தலானது மனத்தைத் துன்பத்திலும் பாவத்திலும் தேடப்பட்டுவரும் பொருள்களின்மேல் அல்லாமல் முத்திவழியாகிய யோக ஞானங்களிலே செல்லவொட்டாதாதலாலும், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே செல்லுல் அவ்வனுபவிப்பு விரகுபெற்ற நெருப்புப்போல வளர்வதல்லது கெடுக்கப்படாதாதலாலும், முத்தியடைய விரும்புவோர் இந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்வதோடு எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றறத்துறக்கவேண்டுமென்பதும்; துறந்தானொருவன் எல்லாப் பொருள்களையும்விட்டு ஒரு பொருளை விடாதவிடதும், அது சார்பாக விடப்பட்ட பொருளகளெல்லாம் திரும்பிவந்து தவத்துக்கு விரோதமாய் அவனுக்கு மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பதும்; தானல்லாத உடம்பையானென்றும் தனதென்று சம்பந்தமில்லாத பொருளை எனதென்றும் நினைத்து அவற்றிலே பற்றுச்செய்தற்குக் காரணமாகிய அகங்காரம் மமகாரமென்னும் மயக்கங்களை ஞானாசிரியரிடத்துப் பெற்ற உபதேசத்திலும் யோகப்பயிற்சியிலும் அவ்விருவகைப் பொருள்களும் யான் என்பதும் எனது எனபதும் அல்லவென்று தெளிந்து அவற்றினிடத்துப் பற்றை விட்டவனே முத்தியடைவா†னென்

† "அற்றது பற்றெனி லுற்றது வீடு"—திருவாய்மொழி.

பதும்; அப்பற்றினை விடாதவனுக்குப் பிறவித்துன்பங்கள் நீங்கா வாதலால் முத்தியில்லை யெனபதும்; அவவிருவகைப் பற்றுக்களுள் ளும் யாவெண்ணும் அகப்பற்றாகிய அனுதியாக வரும் தேகாபி மானத்தினிடத்தே எனதென்னும் புறப்பற்றுப் பிறத்தலால், அவ் வகப்பற்று நீங்கியவழி மற்றைப் புரப்பற்று நீங்குமென்பதும்; அவ் வகப்பற்றினை விடுதற்கு எல்லாப் பொருளகளையும் பற்றினதே பற்றில்லாத கடவுள் அருளிய முத்திநெறியை இதுவே நனனெறி யென்று மனத்தகொண்டு தியான சமாதிகளை அப்பியசித்தல் வேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஈக. மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது துனபத்திற்கு உறையிடமாகிய பிறப்பினையும் இன்பத்திற்கு உறையிடமாகிய வீட்டினையும், அப்பிறப்பு வீடு களின் காரணங்களாகிய அஞ்ஞான ஞானங்களையும், † விபரீத * சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையால அறிதல். இதனை வட நூலார் தத்துவஞான மெனபர் இதுவும் எல்லாப் பொருளையும்

† விபரீத உணாவு - முதலுசிப்பியை வெளளியென்றும் மரப்பொம்மையை மனிதனென்றும் இவ்வகைகளே ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளாக நிச்சயித்தல் போல் மறுபிறப்பும் இருவினைப் பயனும் கடவுளும் இல்லையெனவும மறறும இப்படிப்படடவைகளை யும் சொல்லுகிற மயக்கநூல் வழக்குகளை மெய்ந்நூல் வழக்கென்று ணிதல்.

* சந்தேக உணர்வு - கானலோ நீரோ, கயிறோ பாம்போ, கிளிஞ்சலோ வெள்ளியோ எனறு ஒனறிலும் நிச்சயம் உண்டா காது நிற்பதுபோல மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயன்களும் கடவுளும் உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றிலே துணிவுபிறவாமல் நிற்றல்.

பற்றினின்றே பற்றற்ற இரைவன் ஒதிய வீட்டு நெறியை இதுவே கன்னெறியென்று மனத்திற் கொண்டவிடத்தே உண்டாவதாகையால், அக்காரண வொற்றுமைபற்றித் தூறவின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. (அ)

(இ - ள்.) பிறப்பென்னும் - பிறவிக்கு முதற்காரணமான, பேதைமை -அஞ்ஞானம், நீங்க - கெட்டொழிய, சிறப்பெனனும் - முத்திக்கு நிமித்தகாரணமான, செம்பொருள - செவ்வியபொருளை, காண்பது-காணபதே, அறிவு-ஒருவர்க்கு மெய்யுணர் வாவது, எ-று.

பிறப்பிற்குக் காரணமாய அஞ்ஞானத்தைப் 'பிறப்பெனனும் பேதைமை' எனறும், சிறப்பிற்குக் காரணமாய செம்பொருளைச் 'சிறப்பெனனுஞ் செம்பொருள்' எனறும் காரியங்களைக் காரணங்களாக உபசரித்தார். அவிச்சை (அஞ்ஞானம்), அகங்காரம், அவா, ஆசை, கோபம் எனறும் ஐவகைக் குற்றங்களுள் அவிச்சை மற்றை நானகிலுக்குங் காரண மாதலுடைமைபால், அச்சிறப்புப் பற்றி அதனையே பிறப்புக்குக் காரணமாகக் கூறினர். எல்லாப்பொருள்களினுஞ் சிறந்ததாதலால் வீடு சிறப்பென்று கூறப்பட்டது. உற்பத்தி நாசங்களில்லாமையால் நித்தியமாய்ப், பெருமையால் தன்னை யொறறுங் கலத்தலில்லாமையிறறால் பரிசுத்தமாய்த், தான் எல்லாப் பொருளையுங் கலந்து நிறகினற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞானறும் ஒரேதன்மையாயிருத்தல்பற்றி, அம்முதற் பொருளைச் 'செம்பொருள' என்றார். இவ்வதிகாரத்தின் 'எப்பொரு ளெத்தனமைத் தாயினு மப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு' எனனும் ஐந்தாவது செய்யுளில் 'மெய்ப்பொருள்' என்றும், 'ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னெரு தலையாப், பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு' எனனும் எழாவது செய்யுளில் 'உள்ளது' என்றும் சொல்லியதும் இதுபற்றி யென்றறிக. அச்செம்பொருளைக் காணுதலாவது உயிர் தன் அஞ்ஞானங் கெட்டு அச்செம்

பொருளோடு ஒற்றுமையுண்டாக இடைவிடாது பாவித்தல். இப் பாவித்தலைச் சமாதியென்றும் சுகநிலத்தியானமென்றும் கூறுவர். உயிர் உடம்பை விட்டு நீங்குங்காலத்தில் அவ்வுயிரால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது, அவ்வுயிர் அப்பாவிக்கப்பட்டதாய்த் தோன்று * மென்பது எல்லா ஆகமங்களுக்கும் துணிபாதலால், முத்தியெய்து வார்க்கு அக்காலத்தில் பிரப்பிறுக காரணமான பாவனை கெடுதற் பொருட்டுக் † கேவலப் பொருளையே பாவித்தல் வேண்டுதலால்,

* "வேதமுட னைகமபு ராணமிரு காசமூதல
வேறுமுள கலைகளெல்லாம
மிக்காக வத்துவித துவிதமார்க கத்தையே
விரிவா வெடுத்துரைக்கும்,
ஓதரிய துவிதமே யத்துவித ஞானத்தை
யுண்டுபண்ணு(ம்) ஞானபாகம்
உலகமறு பவபவசன மூன்றுகரு மொழியமீ
திபயவா திகள்சம்மதம்,
ஆதலி னைனகினி சரியையயா திகள்போத
மியாதொன்று பாவிக்க நான்
அதுவாத லாலுனை நானென்று பாவிக்கி
னத்துவித பா முறலாம்,
எதிபா வித்திடு பதுவாகி வந்தருளெ
யெந்தைநீ குரு யுமுண்டோ
இகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்கு(ம்)நிறை கின்றபொருளே"

என்னும் தாயுமானவர் திருவாக்கின் கருத்தை இங்கு உணர்க.

† கேவலப்பொருள் - யாதொரு சம்பந்தமுமின்றித் தனிமை யாய் விளங்கும் சச்சிதானந்தப் பரம்பொருளாகிய முழுமுதற் கடவுள்.

அக்கேவலப்பொருளை முன்னே பாவித்துப் பழகுதலாகிய இதனிலும் மேலாய வபாயமில்லை யெனபதுணர்க இம்மக்கட் பிறப்பின்கண்ணே உபதேச மொழிகளை அனுபவமுடைய ஞானசிரியரிடங் கேட்டு அதனால் அஞ்ஞானம் நீங்கப்பெற்று, அங்ஙனங் கேட்ட உபதேச மொழிப்பொருளை நிச்சயப்படப் பிரமாணங்களாலும் யுகதியாலும் தெளிய ஆராய்ந்து அதனால் விபரீத சந்தேக உணர்வுகள் ஒழியப்பெற்று, தனி முதற்பொருளாகிய பரப்பிரமத்தைத் தன்னுள்ளே பாவித்துச் சமாதியடைதலே உண்மையறிவெனபது இக்குறளிற கொள்ளக்கிடப்பதைக குறித்துக் காண்க. சமாதியெனபது அட்டாங்க யோகநிலைகளில் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரதியாகாரம், தாரணை, தியானம் எனனும் எழுபடிகளையுங் கடந்து மேலே நிற்பதாகிய எட்டாநிலையாகும். அவற்றின் விவரங்கள் முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளன. [அ-ம் பக்கம் பார்க்க.]

மெய்பொருளல்லாதனவைகளை மெய்ப்பொருளென்று உணரும் விபரீதவுணர்வாலே துன்பத்தைத்தரும் பிறவி உண்டாகுமென்பதும்; அஞ்ஞானத்தினீங்கி மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றவர்க்குப் பிரமஞானம் உண்டாகி, அதனால் அவர் தம்முள்ளே பிரமத்தைக்கண்டு பிறப்பினீங்கிப் பேரின்ப வீட்டினை யடைந்து, * நிரதிசய ஆனந்தத்தை அனுபவிப்ப தெனபதும்; ஒருவிதத்தினாலே பிறர் மதத்தை நிராகரித்துத் தமது மதத்தைத் தாபித்தல் (நிறுத்துதல்) எல்லாச் சமயங்களுக்கும் இயல்பாகலால், அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட பொருள் நூல்களிலே எது உண்மையென்று உண்டாகிற சந்தேகத்தை யோக முதிர்ச்சியுடையார் தமது அனுபவ ஞானத்தினாலே நீக்கி உண்மையை அறிவா ரென்பதும்; அவர்க்கு அனுபவ ஞானம்

---

* நிரதிசயவானந்தம் - தனக்கு மேற்பட்டதோர் இன்பத்தையுடைத்தாயிராத ஆனந்தம்.

வினைவை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அறுத்தலாம். அதிகார முறைமையும் இதனுமேல் விளங்கும்.

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றும்
தவாவப் பிறப்பீனும் வித்து. (க)

(இ - ள்.) எல்லாவுயிர்க்கும், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், தவா - கெடாது வருகின்ற, பிறப்பு - பிறவியை, ஈனும் - விளைப்ப தாகிய, வித்து, அவா - அவாவாகும், என்ப - என்று நூலோர் சொல்லுவர், (எ - று.)

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து உயிரைப்பற்றித் தொடரும் வினையும், அவ்வினை அவ்வுயிருக்குக் காட்டும் கதியும் (புகலிடமாகிய யாதாமொருவகைப் பிறப்பும்), அப்பிறப்பினை அவ்வுயிர் அடைதற் குக் காரணமும், அப்பிறப்பினைகண் அவ்வுயிர்கு உண்டாகும் விருப் பமும் ஒன்றன்பின ஒன்றாக அவ்வுயிரினிடத்து வந்துதோன்ற, அச்சமயம் அறிவை * மயக்கமாயைகளால் ஒன்றாகிய மோகமென் னும் விபரீதபுத்தி மறைக்க, அவ்வுயிரை அவ்வவ்வானதை அக்கதியி னிடத்தே கொண்டு செல்லுமாகலால், அதனைப் 'பிறப்பீனும் வித்து" என்றும், கதிவசத்தால் உளதாகிய அவ்வுயிரின மேலுறபாட் டிலும், அம்மேலுறபாடுகள் தன்மை மாறுபடும் † உற்சர்ப்பிணி ‡ அவ சர்ப்பிணி யென்னுங் காலவேறுபாட்டிலும் அது வித்தாகுகை வேறு

* மாயை - தமம், மாயை, மோகம், அவித்தை, அகிர்த்தம்; அவையாவன - சீவசைதன்னியத்தை மறைக்கையால் தமம், - சகத் தாரூபமான வனித்தத் தோற்றுதற்குக் காரணமாகையால் மாயை,— விபரீதஞானை முண்டாகுகையால் மோகம்,—உணர்வழிக்கையால் அவித்தை,—சதசாரூபத்துகு அனனியமாகையால் அகிர்த்தம். [சைதன்னியம் - தத்துவஞானம், அறிவு. வனிதை - பெண்.]

‡ உற்சர்ப்பிணி - உலகம் வாழ்நாள் போகம் முதலியவைகளால் வளர்பிறைபோலப் பெருகுங்காலம்.

† அவசர்ப்பிணி - உலகம் வாழ்நாள் போகம் முதலியவைகளால் தேய்பிறைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

படாமையால் 'எல்லா வுயிர்க்கும் எஞ் ஞானறும்' என்றும், இம்மை எல்லாச் சமயங்களுக்கும் ஒத்தலால் 'பாப' என்றுங் கூறினர்.

இவ்வுலகத்துச் சிற்றின்பத்தைக் குறித்து ஒருபொருளா அவாவினை, அவ்வவா பிறப்பினும் விடுதாயபபினாலும் முடிவிலாத துன்பத்தையே விளைக்குமென்பதும், அதாவது பத்தான பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புகளால் துன்பப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றமையை உள்ளபடி அறிந்தவன் பேரின்பவீட்டில் ஆசையுடையவனாகி அவ்வீட்டினை அடைதற்குச் சாதனமாகிய பிரகாமையை அவாவுவானென்பதும்; அப்பிறவாமை தான ஒருபொருளையும் அவாவாமையை மேண்மேட அவனுக்குத் தானே உண்டாகுமென்பதும்; அதனால் அவ்வவாவானை மக்களும் தெய்வங்களுக்கும் தேவராகச் செல்வங்களுக்கும் மேலானதாகு மென்பதும்; அத்தகைய சிறப்பினையுடைய அவாவானை மெய்ம்மையேண்மேட தானே உண்டாகுமென்பதும்; மெய்ம்மை செலலப்பட்ட நிலையாமை துவ்வாமை மெய்யுணர்தல் ஆசிய காரணங்களெல்லாம் பிறப்பு, அவைகளால் முதுகினையடைதற் குரியவனாகிய ஒருவனை [illegible] பிறவிமேல் நடைந்து பிணமும் பிறவியில் எளிதில் கடலினது [illegible] வல், அவ்வவாவினை துஞ்சிக்காம்பதே தூய்மையாவ தென்பதும்; அவாவினை அறுத்தவனுக்கு முதுகிடுவ தவிடத்தில் உடம்போடுகூடி நின்றவிடத்தும் இன்பமே துணைபுரிந்தனபதும்; ஒருபோதும் நாம் பாத இயல்பினையுடைய அவாவை ஒருவன் [illegible] அவ்விடுதலை அவனுக்கு அப்போதே எப்போதும் ஒரு நிலைமையதாந் தன்மையைக் கொடுக்குமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாகும்.

"நனறுய்ஞானங் கடந்துபோய் நல்லிருநிலம் மிலலாதீர்ந்து
தொனறுய்க்கிடந்த வருமெப்பழுலபிலதனை யுணர்ந்தனை
சென்றுங்கினபத் தனபங்களை மகற்றுகவென்று பணைய றுல்,
' அன்பேறையப்போ தேவீடு மதுவேவீடாமே "

† "எழுது பாவைநல் லாதரம் விட்டுநானே
தொழுது போகினை றேனையுஞ் சூழ்ந்துகொண்
டழுத சால்வழி போழுவான்பொருட்
டிழுதை நெஞ்சமி தெனபடு கின்றதே"

—திருக்குறுந்தொகை.

என்னும் திருவாய்மொழிச் செய்யுளின் கருத்து இவ்வுண்மையை உணர்த்தற் பாலது. இச்செய்யுளின் பொருள் - ஒருவன் விடயங்களைச் செவ்வையாகக் கடந்து இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்து உயிரோடு ஆகாதியே ஒன்றுய்க்கிடந்த தூய பெரிய கெடுதலில்லாத பிரகிருதியை (குணியத்தை மாயையை) நன்றாய் உணர்ந்து அட்டாற்சென்று இன்பத்தில் விருப்பும் துன்பத்தில் வெறுப்பும் ஒழியப்பெற்ற ஆசை அறப்பெற்றால் அவ்வாசை நீங்கிய அன்றே அச்சமயத்திலேயே அவனைப் பல பிரவிகளாகப் பற்றிநின்ற பழவினைகள் விட்டொழியும். அவ்வினைகள் அவனை விடுதலே அவனுக்கு வீடாம் (முத்தியாம்) என்பது.

5. ஊழ்.

அஃதாவது நல்வினைப் பயனுகிய இன்பமும், தீவினைப்பயனுகிய துன்பமும், அவ்வவ்வினைகளைச் செய்தவனையே சென்றடைதற்குக் காரணமாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். இது பொருளின்பங்கள் இரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப் படாமையாலும் மேற்கூறிய அறத்தொடு சம்பந்தமுடைமையாலும் அதன் இறுதியிலே வைக்கப்பட்

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது. (எ)

(இ - ள்) கோடி - மெய்வாதி ஐம்பொறிகளால் அனுபவிக்கப் படும் பொருள்கள் எண்ணிறந்தவற்றை, தொகுத்தார்க்கும் - முயற்சி செய்து சேர்த்தவர்களுக்கும், வகுத்தான் - தெய்வம், வகுத்த வகையல்லால் - வகுத்தவகையால் அல்லாமல், துய்த்தல் - அனுபவித்தல், அரிது - உண்டாகாது, எ - று.

* "பல்லாவு ளூய்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லதாந் தாய்நாடி கீகாடலேத—மெனல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தே தறசெய்த
கிழவனை நாடிக் மகளற்கு".

என்றுற்போல ஒருயிர் செய்த வினையின்படன் பிறிதோருயிரிடத்துச் செல்லாதபடி அந்தவினையைச செய்த அந்த வயிர்க்கே வகுத்தலால் 'வகுத்தான' என்றார். ஈறு திரிந்து வாய்பாடு (வாயிலாட் சிப்பட்டு வரும் சொல்) வேறுபட்டவழி காலமுதலாகிய சொல் உயர்திணையா யிசைத்தலுழியு மெனப் பொருளபடும் "இசைத்தலுழியு மிவற்படதானை" என ஐய மெதால்காப்பியச சூத்திரதிதல் உயர்திணைப்பொருளை யணைத்திய செய்வயினையும் அஃறிணைச் சொல் வகுத்தானெனை உயாதிணையாயற்ற இந்திரியங்களால் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள் பலவற்றைச் சோக்காதவர்களுகமே யல்லாமல் சோத்தவர்களுக்கும் எனறதலால் தொகுத்தார்க்கும் என்பதிலுளள உம்மை இழிந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. வேறு முயற்சிகளால் பொருள்களைச் சோகசுலாமே யல்லாமல் அனுபவித்தல் முடியாது, அதற்கு ஊழ்வேணடு மென்பதாயிற்று.

ஒருவனுக்குக் கைப்பொருள் விருத்திடையதற்குக் காரணமாகிய வூழிறைமேல முயறசியும், அப்பொருள அழிதறகுக் காரணமாகிய வூழிறைமேல சோம்பலும் உண்டாகுமெனடதும்; ஒருவனுக்கு எல்லா அறிவும் உண்டாயிருந்தாலும், கைப்பொருள் இழுதற்குக் காரணமாகிய வூழ்வந்து உற்றவிடத்து அவையுழ் அவறிவினை அறியாமையாசகு மெனபதும்: இனி அவறிவு சுருங்கியிருந்தாலும், கைப்பொருள் விருத்தியடைதற்குக் காரணமாகிய வூழ்வந்து பொருந்தியவிடத்து அஃது அவறிவை விரிக்குமென்பதும்; அறியாமையாக்கும் வூழுடைய ஒருவன் நட்பமான பொருள்களை உணர்த்தும் பலநூல்களையும் கற்றுணையினும், அவனுகுப் பின்னும் தன வூழிறைலாகிய பேதமையறிவே மேற்படு † மென்ப

* நாலடியார்—பழவினை.

† "காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா, காதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்" எனனும சீவக சிந்தாமணிச் செய்யுளின் கருத்தை இங்கு உணர்க. இதன்பொருள் - ஆசை மிக்கவிடத்துத் துன்பதிதற்குத் துணையென்று கற்ற கல்வியும பிறா குற்றம் நீக்குதற்கு உதவுதலன்றித் தன்குற்றம் நீக்குதற்கு உதவாதொழிதல் கண்ணினுட் கிடந்த அஞ்சனம்(மை) அதற்குப் பயன்கொடாதது போலும், (எ - று.)

தும் ; செலவத்தைச் சம்பாதித்தலும் காப்பாற்றலும் அனுபவித்தலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாவன்றே, அவ்விதமல்லாமல் அறிவுடையார் வறியராகவும் அறிவிலார் செல்வராகவும் காணுதலால், அறிவுடையராதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் செல்வராதற்குக் காரணமாகாதென்பதும், செல்வமுடையராதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் அறிவுடையராதற்குக் காரணமாகாதென்பதும் ; அழிக்குமூழ் உற்றவிடத்துக் காலமும் இடமும் கருவியும் தொழிலும் முதலானவை கல்லையா யிருந்தாலும் அழியுமென்பதும் ; ஆக்குமூழ் உற்றவிடத்து அக்கால முதலானவை தீயவையாயிருந்தாலும் ஆகுமென்பதும் ; ஊழிலூலே தமக்கு உரியவையாகாத பொருள்கள் வருந்திக் காப்பாற்றிலூலும் தம்மிடத்து நில்லாமற் போகுமென்பதும் ; ஊழிலூலே தம்முடையவையாகிய பொருள்கள் புறத்தே கொண்டுபோய் எறிந்துவிட்டாலும் தம்மைவிட்டுப் போகாவென்பதும் ; வறியராயினர் துறவறத்தை மேற்கொள்ளாது வருந்துதற்குக் காரணம் ஊழேயாமென்பதும் ;* இருவினைகளும் தாமே முனை செய்துகொண்டமையாலும், பயனெக்கொடாது கழியாமையாலும், அவற்றின் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்கள் இசைந்து அனுபவித்தற்கு உரியவையாயிருக்க, அவைகளிலே இன்பத்தை அனுபவித்தற்கு இசைந்து துன்பத்தை அனுபவித்தற்கு வருந்துதல் அறியாமையாகுமென்பதும் ; ஊழானது தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத் தனக்குப் பகையாகிய ஒருபாயத்தை ஆராய்ந்தாலும், தான் அவ்வுபாயத்தையாவது மற்றொன்றையாவது வழியாகக்கொண்டு வந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு முற்பட்டு நிற்குமாதலால், அவ்வூழைப்போல மிகுந்தவலியுடையவை யாவையுமில்லை யெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

* இனபமிடனென் றிரண்டுற வைத்தது
முன்பவர் செய்கையி லூலே முடிந்தது
இன்பமதுகண்டு மீகிலாப் பேதைகள்
அன்பிலார் சிந்தை யறமறியாரே—திருமந்திரம்.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின வழியிற் பொருந்துவனவாகிய பொருளின்பங்களுள் இம்மைப்பய னும் மறுமைப்பயனும் பயப்பதாகிய பொருளைச் சொல்ல வெடுத்துக்கொண்டார். இப்பொருளை தனக்குத் துணைக்காரணமாயுள்ள அரசனீதி சொல்லலே டங்கும். அரசனீதியாவது காலநடத்தும முறைமை. இம்முறைமையை ஆசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல் எனறு மூன்று பிரிவாக்கி, பாரத இடத்தைடையை உலகிற்கு உபகாரம்பற்ற நிறைந்துள்ள அரசனது தனமையை இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாற் சொல்லத்தொடங்கி முதலில் இறைமாட்சி சொல்லுகினறார்.

ஈக. இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவ்வரசனது நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலர் வடிவாய்நின்று உலகத்தைக் காத்தலாலே இறை என்று கூறினார். * "திருவடை மன்னரைச் சாணில் திருமாலைக் கண்டேனே யென்றும்" என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

அறனிழுக்கா தல்லவை தேய்க்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு. (சு)

(இ - ள்.) அறன் - தனக்குச் சொல்லப்பட்ட அறத்தில், இழுக்காது - தவறாது நடந்து, அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை, தேய்கி - தனது நாட்டிடத்தும் உண்டாகாமல் ஒழித்து, மறன்-வீரத்தி லிருந்து, இழுக்கா - தவறாத, மானம - மானத்தை (தாழ்தலில்லாமையை), உடையது - உடையவனை, அரசு - அரசன், எ - று.

அவ்வறமாவது வேதமோதல், யாகஞ்செய்தல், ஈதல் என்னும் பொதுத்தொழில்களிலும், படைக்கலம் பயிலல், பல்லுயிரோம்பல்,

* திருவாய்மொழி. திரு - கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை.

பகைத்திற மழித்தல எனனும சிறடபுத தொழிலகளி ம தவறுமல நிறகை * ' மாணட, வறவநறி முதறமேற யாசின † கொறறம ' எனபதறல இவவறறம பொருடகுக காரணமாழ நிக. அலலவை கொலை களவ குதாடல மதுபான ட யி படிசார ம முதலாயின கு ாயகிய மான ச்தை நீகுதறகு 'ம ணிபூகுகா மாணம எனறா , அம்தாவகு ‡ வீறினை மையி வி ங மாபென மதமே ழுமெறியான, எறணடவா நிகாயிறை ம ாறாசிலென வறிடான, மாறணைம யின ாரவாடுமென நியாயமா மெறியான, ஆறணைமயின முதியானா மெறியா னயி லுபவ ா ' எனவும § '' அழிபுரா புறக கொடை யயிலமே ழொசசா ' எனவ மசாலலபபடுவ கு அரசு அரசனகு ழ னமை, அம்ச ு ச சாரபகளால அவ ரசணமேமல நினறது

துணைசச (மநதிரி), நாடு, நா—ழி றகுக காவலான மதிலமுதலி யன, பொருள, ஃசுரா, நட்பு எனறு சொலலபப—ட ஆற அஙகங கூளியும ு லடையவமென அரசருட ாறநதவனவா எனறபதும, அவவா வைவா ளை நிலவாதவிடதது ஆசசரி கு செலலமாட்டா தெனபதும, அ ரசருககு ம ா ரி ஆஙகஙகளுகளுகும ு சித தான அறிவம கலவி ரஃச கச ப் பயான ைகையர, தொழி லுகு உரியவனவா ர அ ரசமம ம கழ ி, சுருசுருபபுட ஆணமையும ஆகிய இகுகுணஙகளெ ா ம இயலபாக அமைந

---

* புறநானூறு † கொறறவ வெளி

‡ சீவகசிநதாம - இதனபொருள - மேலுகதையிலநதிய வீரன மதயானையை யெறிநதாலும விலஙகை யெறிநதா ளெனப தொனற நினைதது அதறமேல வெறியினமையின யானையையும வெட்டாலை, முனபு வெடகுணடவா தனகு ஒபபாராயினும பிறாபடை தீணடின எசசிலெனறு அவரையும வெட்டாலை, தனகுறாயாரையும நிகரனமையின ம ாம வாடுமெனறு வெட் டாலை, அறமனையற றனனின மூதமேதாரையும வெடடாலை கினறனெ ா

§ புறபபொருள வெணபாமலை - இதனபொருள - தோற் றோறபவரதி முதறகி கூரியவரினை யறியாத வீரனெனபது.

திருகுகு மெனபதுமை தனகுகு மனி, பொன, நெல முதலான பொருளகள வருவதாகுச சாதகமாகிய பணகவரையழ்தல, நிறைகொளல, தனதுகாதல முதலான வழிகளை மேலு மேலும உணடாகுகலுய அபபடிபடட பொருளை விரைவிலசேர்தது மேசாதகுணவைகதலும மேசாதகுணவைகபபட பொருளகளை பதுகை வா, களவா, சூறாதாவா தெளிவில்லாசெயலகளா முதலானவா மகாளளாமற காதது மாகுபடடனைவரு * மடாருபபு களினை பொருடகிச செலவுசெயதலும வலலவரே அரசனெனபது, அவரசன வலிய ராவ வருதது மனைட குவருமுறை சேணடிவராகுமபொழுதை ராவ வருகிவதகு சாமாயராகுமகாகுமகாலுழுது குளிபதைபோல பாவிடதலும கடமையினறி இனசாரசேரகி சேணடிவராகுது சேலாதவனை சேணடிபபடி வெகாதுகுகுமகுடகளை தனபவரை மரபறகவராமை நலிவு படாமல காபபவரும அனைசெ முடிவிலசேரா கனடிதுபபு புதகிசாலலை செறகளை பொறுகுதா தணமை படாதவகையாக இருதலவேணடுமெனபதுமிவா அறிவுறுதகுவரு.

ஏடு கலவி.

அஃதாவது அவையசென்று கற்கப்படுகிற நூல்களைக் கற்றல. அவை பாவன, உரை, நீதி நூலும பாவை, குறுந்தொகை, பழைகளை (ஆகமம) முதலாயின அரசன அறிவு விரிவடையவதற்குருதாக தன்னுடைய சபதகளினறி மனனுயிராகுமபடி சபதகளில குறிபபது, இஃது அரசிபபுள வைக

* கடவுளா, அருணா, வறியாரனைகினறிவாகுத, புகழுகதும கொடுதது மலை அருளின பொருடடாவும பாவை, குறிஞ்சி, பழை, காடு, அரண எனகின இவறறுகுமபகைபபாடு கூடுதலினினறும பிரிகபபடுவேறாகுமதனனவிடடுப பிரிகினினறும கூடடுப படுவேறாகுத கொடுதது மலைப பொருடபொருடடாகவும, மணடபம, வாவி (குளம) செயகுனறு, நுளமாகுகா (இராமசேசாலை, நந்தவனம) முதலானவைகளைசசெயதலுகும இம்மபொறிகளால அனுபவிகபடுமவைகளுகுகும கொடுதது மலை இனபப்பொருட்டாகவும கொளக.

கபபட தாயினும யாவாகும உறதிமை க தருவதாகிய சாப புடைபையிலே பொதுபபடக கூறுகினறு முனனதிகாரத திலே நகாமை கலவி அரியடைமை யிறமுனறும, நீஙக நிலனுள பலாகு ஊனத தோறுவரா செபத மாடசியை விரித திக கூறுகினறமையின, லும் நூறுமாடசியினபின வைகுகபபடடது

கறசக கசடறக கறபல ா கறறிவின
நிறக வதறகு நூ க. (க)

(ஆ ள) ஒருவன, கறபவை காரணகுறி நூலகளை, கசடற குறறமொழிய, கறக நாகுகடவன, கறபின அபபடிக கறறால அதறகு அகலவிகு தக - தகுகிய க நிறக அறி செலலுகினற வழியிலே நாகுகடவன என று

கறபவை யெனறதனால, ஒருமபொருள ஆனபம லிடடனலும உறசிபபெ பாளகளை உணாதறகு நூலகளலலாமல மேறறூலகள சினனட பலபிணிச சிறறறிவினாககு ஆகா * வெனபதனி பொபபடடது கசடறக கறறலாவதகு விபரீத சநதேதஙகளை நீககி மெயபொருளை நலலோரா பலருடனும பலதாமும பழகுதல நிறலாவதகு இலவாதகைகயிலே அறம பொருளகளுகுக காரணமான கருமஙகளையும உடனபடடுச செயது, அவவறம பொருளகளால உணடாகும இனபதனையும ஒபபவிதது, தான முதலாய அஙகளாக கலவி அறிவு ஒழுகஙகளால தகுதியுடையவ ராய பினபேபாகுகே செயதலும தானவிலே தவததால மெப யுணாநது அவாவறதலும தவறை முதகியடைய விருபபு

* "கலவி கரையில கறபவா நாளசில மெலல நினைகறப பினபல மெளளிகின ஆராயந தமைவுடைய கறபவே நீரொழி யப, பாலுண குருகிற றெரிந்து , ' அலகுசால கறபி னறிவு நூல கலலா, அலகநூ லோதுவ தெலலாங கலல, கூடிந தாணை யலலாற கொணடு தடுமாறறம, போலுந தாணைய ரிவா ரில என னும நாலடியா நலவாகின கருததினை இஙகு உணாக [அமை வுடைய நிறைவுடைய நூலகள குருகு - அனனம அலகு அளவு தடுமாறறம பிறவிததினபம]

பவன் கற்றல் வேண்டுமென்பதும், அவனுற் கற்கப்படவேண்டிய நூல்களும், அவற்றைக் கற்கும் விதமும், கற்றதனாற் பயனும் இதனுற் கூறப்பட்டன.

காரணமும் காரியமுமென இருவகைப்படும் கணிதநூலும் ஏனை இலக்கணநூலும் அறமுதலாகிய நால்வகைப் பொருளையும் ஐயந்திரிபறக் கண்டுணர்தற்குக் கருவி * யாகலின், அவ்விரண்டையும் அறிவிற்சிறந்தார் தங்களிருகண்களாக மதிப்பரென்பதும்; எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக்காலங்களிலும் உள்ளவைகளைக் காணும் ஞானக் கண்ணுடைமையால் கற்றோர் கண்ணுடையரென்றும், அந்த ஞானக்கண் இல்லாமல் நோய் முதலானவைகளாலே துன்பஞ் செய்யும் ஊனக்கண்ணே யுடைமையால் கல்லாதார் முகத்திலே இரண்டு புண்களே யுடையரெனறும் மதிக்கப்படுவரென்பதும்; தாங்கள் சனமார்க்கத்தில் செல்லுதலால் யாவரையும் அவர் மகிழும்படி சேர்தலும், பிராக்கு ஊறுதி தருவனவற்றைக் கூறுதலால், இனி இவரை நாம் எப்போது கூடுவோமெனறு நினைக்கும்படி நீங்குதலும் ஆகிய இவ்விரண்டும் கற்றோரது செய்கைகளாகுமென்பதும்; நல்லொழுக்கங் காணுதலாலும் தங்களுக்கு இனிமையும் உறுதியுமான சொற்கள் நிகழ்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும்

* அவை கருவியாதல் "ஆதி முதலெழுத்தியல்லா தனெவெண்ணில், நீதி வழுவா(ம்) நிலைமையவான - மாதே, அமரா பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின், திறமாமோ வெண்ணிறைந்தாற் செப்பு"; "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான், மொழித்திறத்தின் முட்டறிந்தா ரைகு -மொழிதிறத்தின், முட்டறுத்த நல்லோன முதனூல பொருளுணர்ந்து, கட்டறுத்து வீடு பெறும்" என்னும் செய்யுட்களா லறிக. [முதல் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்பவற்றை உணர்த்தும் முதனூலாகிய வேதம். அல்லாதனவாவன நூல் காமநூல் முதலிய வேதத்துக்கு மாறுபட்ட நூல்கள். எண் இறந்தால் - முதனூற்பொருளைக் கணிதநூலோடு மாறுபட அறிந்தால். திறம் - பாகுபாடு. ஆமோ - ஆகாது, சித்திக்காது. எழுத்து - இயற்றமிழ். இழிதகைமை - பேதைமை. மொழித்திறத்தின் முட்டு - சொற்பாகுபாட்டில் தோன்றும் மாறுபாடு. அறுப்பான் - ஒழிப்பான். கட்டு - பந்தம். வீடு - மோட்சம்.]

இன்பத்தைத் தருதலினாலும், கற்றோரிடத்து யாவரும் அன்புடையராவரென்பதும்; வழிபாட்டு நிலைமையை வெறுக்காது கற்றல் நல்லதாகலால் ஆசிரியர்முன் படிக்கவேண்டும் என்னும் ஆசையினால் தாழ்ந்து நின்று கற்றவரே உயர்ந்தோராவரென்பதும்; அவ்வாறு நிற்றலுக்கு வெட்கப்பட்டுப் பொய்யாய மானம் நோக்கி மெய்யாய கல்வியிழந்தவர் இழிந்தவராவரென்பதும்; மனிதர்க்கு அறிவானது தாம் கற்ற கல்வியின் அளவாகப் பெருகுமாதலால் சிறிதுகற்ற அளவிலேயே போதுமென்று விடாமல் மேலுமேலும் கற்றல்வேண்டுமென்பதும்; கற்றவனுக்குத் தன்னூருமே தன்னூருமேயல்லாமல் பிறர்நாடுகளும் ஊர்களும் பொருளிகாடுத்தும் பூசையும் மகிழ்ந்து செய்தாகேத்தியாகலால், கல்விமேம்பாடு சிறந்தது மேன்மையுறநில்லையெனபதும்; அகல்வியானது விளைகளமேபால உயிரினிடத்தேதங்கி எழுபிறப்புகளிலும் சென்று உதவுமாதலால், அகல்வியை ஒருவனதான இறக்குமளவும் கற்கவேண்டுமெனபதும்; கற்றறிந்தார் கீழ்காலத்திலே சொற்பொருள்களின் சுவையை அனுபவித்தலாலும், புகழும் பொருளும் பூசையும் பெறுதலாலும், எதிர்காலத்திலே அறம் வீட்டைத் தருதலாலும், அடுத்தல் இடையறுதல் இன்பத்தை அடைதற்கு வழியாகிய கல்விக்கு உலகத்தார் ஒப்பரியவரோடு கூடி அறிதற்கருமையான மேலாப்பியாசமுதலிய விடயங்களையெல்லாம் அறியப்பெற்றோமெனறும், அதனாலே வருடங்கள் பலவாகநரையிலமாயினோமெனறும் இனபமடைதலால், அச்சிறப்பு நோக்கிப் பின்னும் அக்கல்வியையே விரும்புவரென்பதும்; தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசர் என்றிவராற் கொள்ளப்படாமையாலும் வழிபட்டாராக்கும் கொடுத்தவிடத்துக் குறையாமையாலும் கல்வி அழியாத செல்வமெனபதும்; அரசனாழிந்த மண்ணும் பொன்றும் செல்வமல்லவெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சக. கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச் செய்யாமை; என்பது கல்லாமையினால் ான இழிவை. கல்வியின சிறப்பு முன்னே உடம்பாட்டு வாயிலாகவுஞ் சொல்லியவளவில் முடிவு பெறுமை நோக்கி எதிர்

மறை வாயிலாகவுஞ் சொல்லுதலால், இது கல்வியின்பின் வைக்கப் பட்டது.

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்ஞரீத
கல்லார்கட் பட்ட திரு. (அ)

(இ - ள்.) கல்லார்கண் - கல்லாதாரிடத்து, பட்ட-நின்ற, திரு - செல்வமானது, நல்லார்கண் - கற்றவரிடத்து, பட்ட - நின்ற, வறுமையின் - வறுமையினும், இன்ஞ்ஞ - துன்பஞ்செய்வதுபாகும், (எ - று.)

வறுமையின் எனபதில் இழிவு சிறப்பும்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குநின்றது. செல்வம் தனக்குரிய கற்றவரையும் வறுமை தனக்குரிய கல்லாதவரையும் விட்டு மாறி நிற்கையால் தாம் இவ்விக் கண்படுதலும உலகத்துக்குத் தீனபஞ்செயதலும் இரண்டிலுக்கும் ஒக்குமாயினும், செல்வம் கல்லாதாரைக் கெடுக்க, வறுமை கற்றோரைக் கெடுக்காது நிற்பலால் வறுமையினும் திரு இனைதது எனறார். இதனால் கல்லாதார் பெற்ற செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப் பட்டது.

நிரம்பிய நூலறிவில்லாதவன் சபையிற் பேசுதல் ஒழுங்கில்லா தொழிந்து அவனுக்கு அவமானத்தைத் பண்டாக்கு மென்பதும்; கல்லாதவர் தமக்குக் கல்வியறிவில்லாமையைத் தாம் அறிந்தாராகில் கற்றோர் சபையினிடத்தில் யாதொரானறையும் பேசாதிருப்பதோடு பின் கல்வியை விரும்பிக் கற்பாரென்பதும்; கல்லாதவனது அறிவுடைமை ஒரோவிடத்தில் மிக நன்மையிருப்பினும் அது நீர் மேலெழுத்துப் போல்வதொன்றாய் வகையுடைபதாகலால், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை அறிவுடைமையாகக் கொள்ளமாட்டா ரென்பதும்; நூல்களைக் கல்லாத ஒருவன் யான் அறிவுடையே னெனத் தன்னை மதிக்கும் மதிப்பு அவற்றைக் கற்றவன்முன் பேசக் கெடுமென்பதும்; எப்படிக் களர்நிலம் தானும் விரும்பப் படுதலொழிந்து உயிர்களுக்கும் உணவு முதலானவைகளை உதவுவ தில்லையோ, அப்படியே கல்லாதவர் தாமும் நன்குமதிக்கப்படுதலொழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலானவைகளை உதவாரென்பதும்; நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பல நூல்களிலும் சென்ற அறி

வினை * இல்லாதவனுடைய † எழுச்சியும் அழகும் சுண்ணச்சாந்தி னலே மாட்சிமைப்பட அலங்கரிக்கப்பட்ட பாவையினது எழுச்சி யையும் அழகையும் ஒக்குமென்பதும்; கல்லாதார் உயர்ந்த சாதி யிலே பிறந்தாராயினும், தாழ்ந்த சாதியிலே பிறந்திருந்தும் கற்றவ ரது பெருமையளவினதாகிய பெருமையில ‡ ரென்பதும்; விலங் கைக் காட்டிலும் மனிதர்க்கு மேலான அறிவு மிகுதி காணப்படுவது கற்றவரிடத்தே யாதலால் கற்றவரே மனிதராவாரென்பதும்; கல் லாதார் விலங்கேயாவ ரெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சஉ. கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கத்தக்க நூல்களின் பொருள்களைக் கற்றறிந் தார் கூறக் கேட்டல். கற்றவிடத்தே அக்கல்வியினாலாகிய அறிவை உறுதிப்படுத்தலாலும், கல்லாதவிடத்தும் அக்கலவியறிவை உண் டாக்கலாலும் இது கல்வி கல்லாமைகளினபின வைக்கப்பட்டது.

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினு மென் (ஈ)

(இ - ள்.) செவிபிற்சுவை - காதுகளால் அனுபவிக்கப்படுஞ் சுவைகளை, உணரா - அறியாத, வாயுணர்வின் - வாயால் உண்ணப் பட்ட உணவின சுவையை அறியும் அறிவினையுடைய, மாக்கள் -

---

* அறிவுக்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களை விரைவிற் காண லும் மறவாமையும் பிறர்க்கு விளங்கும்படி போதித்தலும் அறநூல் கள் செய்தலும் முதலாயின.

† உருவின் மிகுந்தோர் உடம்பைப் பெறுதலும் அரிதாக லால் எழில் நலங்களும் ஒருபடியே யாரிடத்தும், நூலறிவில்லாத விடத்தே சிறப்பில்லனவா மென்பதாம்.

‡ உடம்போடு அழியும் சாதியுயர்ச்சியிலும் ஒருவற்கு (முன் னதிகாரத்திற் கூறியபடி) உயிரினிடத்தே தங்கி எழுபிறப்புகளி லும் சென்று உதவும் கல்வியினது உயர்ச்சி சிறப்புடைத்தென்ப தாம்.

மனவுணர்ச்சியில்லாத மார்தர், அவியினும் - இறந்தாலும், வாழினும் - வாழ்ந்தாலும், என - உலகத்துக்கு வருவது யாது, எ - று.

காதுகளால் அனுபவிக்கப்படுஞ் சுவைகளாவன சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும். அவற்றுள் சொற்சுவை குணம் அலங்காரம என இருவகைத்து. பொருட்சுவை சாமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம் (வெகுளி), அச்சம், இழிவு(அருவருப்பு), வியப்பு, சாந்தம் என ஒன்பது வகைத்து. அவையெல்லாம் இங்கே சொன்னால் விரிந்துபோவது பற்றிச் சொல்லாமல் விடப்பட்டன. வாய்ச் சுவையியன்பது இடையிலே பதங்கள் தொக்குநின்ற மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகை. இந்த உருபும் பொருளும் உடன்தொக்க தொகை யெனப்படும். அது வாயால் நுகரப்படுஞ் சுவைகளை யுணரும் உணர்வு என விரியும். அச்சுவைகள் கைப்பு, காரப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, இனிப்பு, துவர்ப்பு என அறுவகையாம். அவர் செத்தால் இழப்பதும் வாழ்ந்தால் பெறுவதும் இல்லாமையால், அவர்க்கு இரண்டும் சமானந்தா னென்பதாம். வாயுணர்வினை யென்ற பாடமோதுவாரு முளர். செவியிற சுவை யுணராமைகள் என்றதனால், மனவுணர்ச்சியில்லாத மகளது செவிகள் தமக்கு விடயமான ஓசையையும் கேட்குமாயினும் அச்செவிகள் கேளாவியாகிய கருவிநிலைமேல் நோக்கப்படாமையினை அவர் மனத்திலே நாம் பொருள் நுழையாதாக ஓசை மாத்திரத்தால் உறுதியடையாமையால் செவிடாக தனமையினவே * யாமென்பதும்; வாயுணர்வின மாக்கள் என்றதனால் கேள்வியறிவில்லாத மகளது வாயானது தனக்கு விடயமான சுவை மாத்திரத்தை நுகருமாயினும் பணிந்த மொழியினைப் பகர்தல் கூடாதென்பதும் பொருப்படும். இதனால் கேளாதவழிபடுங் குறைபாடு சொல்லப்பட்டது.

ஆனமாக்கள் அறியவேண்டிய அரும்பொருள் அனைத்தையும் அறியுமாற்றில் அறிந்து அழிவிலாவீட்டினை அடைந்து அந்தமில்லா

* "ஆளாகா மானா வுரையடைந்துய்யார்
மீளா வாட்செய்து மெய்ம்மைய, ணிர்கிலார்
தோளாத சுரையோ தொழும்பர் செவி
வாளா மாய்ந்து மண்ணுகிக் கழிவரே-திருக்குறுந்தொகை.

ஆனந்தத்தைக் அனுபவிப்பதற்குக் காரணமாகிறபடியால், கேள்விச் செல்வம் அழிவுந் தன்மையுடையவும் குணபந்தருவனவுமான பொருட்செல்வங்களை எல்லாவற்றினும் சிறந்ததெனப்படும்; அக் கேள்வியானது கேட்கும்போது மிகுந்த சுவையையும் கேட்டபின் பெரும்பயன் தருதலையும் உடையதாயிருத்தலால், அது செவிக்கு உணவெனத்தகுமென்பதும்: அறிவுடையார் அசனசெயினுணவை உண்ணாமேற்பாது வாயுணவினாலே விருமபாரவராகி, செவிக்கு உண வில்லாதபொழுதே வாயுணவை உண்ணுவரென்பதும்; அவவா யுணவும் அதிசமானவிடத்து அசனசமயாதிக்குற்ற தன்மைத்தி ராம் அவரவர்க்கு நோயுங் காமமுமதிகரித்தலால், அவ்வுணவுக ளெல்லாமாகவே உணாவெனப்படாமை; அதுதானும் பிணம் பிணத்திருந்து செவியுணவினை உண்ணும்பொருட்டேயாகச் செய்வ தெனப்படுவது; செவியுணவாயின கேள்வியினை யுடையவர் தேவரோடொப்பர் எனப்படுவது, ஒருவன் உறுதிநூல்களாகக் கல் லாதவற்றையுங் கற்றவர்களுக்கு முன்னே பொருளுகளைக் கற்றறிந்தா ரெல்லாங் கேட்டால் முன்பு அவனைத் தாழ்மையாலாவது அறி வினமையாலாவது தனக்கு மேற்பட்டிடத்து உதவிசெய்யுமென பதும், வயற்றிலை டைப சேறாறு நிலைதிரிந்து நடப்பவாகுக வைகறுதோறும் அவ்வயற்றை முன்பாகு நடப்பதற்கு உதவி செய்வது போல், நல்லொழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்லானது ஒருவற்கு ஆபத்துக்காலத்தில் உதவிசெய்யுமென்பதும், கல்வியுடையவராயி னும் ஒழுக்கமில்லாதார் அறிவில்லாராகலால், அவர் வாய்ச்சொல் கேட்கலாகாதெனப்படும்; ஒருவன் சிறிதாயினும் உறுதிப்பொருள் களைக் கேட்க்க கடவனெனப்படும்; அச்சினிய கேள்விகளும் மழைத் துளிகள்போல் வந்து அவன் மனத்திலுள்ளே நிறைந்து எல்லா அறிவுகளையும் உண்டாகி நிறைந்த பெருமையைத் தருமாதலால் அக்கேளவிகளைச் சிறிதெனற் இகழலாகாதெனப்படும்; பொருள் களைத் தாழும் நடபமாக ஆராய்ந்தறிந்து, அதனமேலும் நிறைந்த கேள்வியையுடையவர் தாமதருணத்தால் மயங்கினராயினும் தமக் குப் பேதமையை உண்டாக்கும் அறிவீனமான சொற்களைச் சொல்லாரெனப்படும், கேளவியில்லாதார் அறிவின்மையால் தம்மை வியந்து கூறுவரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௪௨. அறிவுடைமை.

அஃதாவது கல்வி கேள்வி களிலுலாகிய அறிவோடு பொருந்தியவழுதல். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும.

எப்பொருள யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. (௪)

(இ - ள்) எப்பொருள் - யாதெதுபொருளை, யார்யார்வாய் யாவர் யாவர்செவியில், கேட்பினும் - கேட்டாலும், அப்பொருள - அப்பொருளினை, மெய்ப்பொருள் மெய்யாகிய பயனை, காண்பது காண்பவனது, அறிவு - அறிவாம், எ - று.

* சத்துவம், இராசத, தாமத வென்னுங் குணங்களை மூன்றும் மாறிமாறி வருதலை யாவர்க்கும் உண்டாதலால், உயர்ந்த பொருளை இழிந்தார்வாயிலும், இழிந்தபொருளை உயர்ந்தார்வாயிலும் உறுதிப் பொருளைப் பகைவர்வாயிலும் கெடுபொருளைச் சிநேகர்வாயிலும் ஒரோவழி(சிலவிடத்து)க் கேட்கப்படுதலால் 'எப்பொருள யார் யார்வாய்க் கேட்பினும்' எனறார். யாயாயார் எனனும் அடுக்குப் பலவுமபற்றி வந்தது. வாய் எனபது அவர்களை அப்பொருளகளிற் கேட்டதுப் பகுதானை கரண ஆகுபெயர். மெய்ப்பொருள் நிலைத் தூக்கதகல். செல்வுபவாதது இபலபினை நீகுகதல் அப்பொருளின் பயனை நீகுகா நல்லனைதது கொண்டு தபதை விடுவது அறிவெனப தாம.

அறிவானது ஒருவனுடைகுச் சோவிலில் வருங் கெடுதியை முனனறிந்தெதிர்க்குங் கருவியாதலையனறிப் பகைவர்கு அழிக்க முடியாத உளளாறு மாகுமெனபதும், முனதிதை அது போன போகுகிலே ம்பாவிடாமல் விடயங்களினை நனமைதீமைகளை ஆராய்ந்து தியதிலிருந்து நீகி நல்லதனிடதுச் செலுத்துவதாகு மெனபதும்; அறிவுடையவனை தான செலலுஞ் செயகளை வழுவில்லாமல் நன்றாக விளங்கச் செல்லுவானெனபதும்; பிறர் சொல்லக கேட்கப்படுமவைகள் வழுவினலும் நனறாக் விளங்காமற்போனலும் அவைகளினை பயனைக் கொண்டுவிடுவானெனபதும; செல்வம்

---

*இவற்றின் விவரம் ருசு-ம் பக்கத்திற் பார்க்க.

வந்தவிடத்து மகிழ்ந்திருத்தலும் தரித்திரம் வந்தவிடத்து வருந்தி யிருத்தலுமின்றி, எப்போதும் ஒரு தன்மையதாய் உயர்ந்தோரை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு அறிவுடைமையாகுமென்பதும்; அறிவுடையார் உலகத்தோடு ஒத்து நடப்பர்* என்பதும்; பின்னை வரக் கடவதை முன்னே ஆலோசித்துணர்வாரென்பதும்; பழியும் பாவமும் தேடும் முதலாக அந்நெறிக்குமவற்றை அஞ்சி நடப்பாரென்பதும்; வரக்கடவதாகிய துன்பத்தை முன்னறிந்து காக்கும் அறிவுடையவர்க்குத் துன்பமுண்டாகாதென்பதும்; செல்வங்களெல்லாம் அறிவிலே சம்பாதிக்கவும் படுதலால், அறிவுடையார் பிறிதொன்றும் இல்லாதவராய் இருந்தாலும் எல்லாம் உடையவராவரென்பதும்; அவையெல்லாம் முன்னரே அமைந்து கிடந்தாலும் அழியாமற் காத்தற்கும் வளர்ந்தவிடத்தே பாதுகாத்தற்கும் கருவியாகிய அறிவினை உடையராகாதவர் எல்லாம் உடையவராயிருந்தாலும் ஒன்றும் இல்லாதவராவரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

சச. குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது † காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், பாவம் உவகை, மதம் எனப்பட்ட ஆறு குற்றங்களையும் அரசனது தனனிடத்தே தோன்றுமுன் ஒறித்தல். இவை உட்பகை யெனப்படும். இவைகளைக் குற்றமென்று அறிதலும் ஒறுத்தலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையால் அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

---

* உலகத்தையெல்லாம் யான் நியமித்தலால் எனை நியமிப்பா ரில்லையென்று நினைத்துத் தான் நினைத்தபடியே நடந்தால் பழியும் பாவமும் ஆதலால், அப்படி நடத்தல் அரசனுக்கு அறிவன்றென்று விலக்கப்பட வேண்டியதாதலை அறிக. முன் கசு-ம் அதிகாரத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள குறள்வெண்பாவில் இக்கருத்து விளக்கப்பட்டிருத்தலையுங் காண்க.

† காமம் - பெண்டு பிள்ளைகளினிடத்தும் மண் பொன் முதலிய பொருள்களினிடத்தும் உண்டாகும் ஆசைப் பெருக்

செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும் (எ)

(இ - ள்.) செயற்பால - பொருளிருதலே தனக்குச் செய்து கொள்ளப்படுமவற்றை, செய்யாது - செய்துகொள்ளாமல், இவறியான் - அப்பொருளினிடத்து உலோபஞ செய்தவனது, செல்வம் - செல்வமானது, உயற்பாலதன்றி - பின்னுள்ளதாகும் பகுப்பினதன்றி, கெடும் - வீணுகக் கெடும், (எ . று.)

செய்து கொள்ளப்படுமவையாவன - அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற் பொருள் செய்தலாவது அப்பொருளை விருத்தியாக்குதல்; அது ×"பொன்னி னுகும் பொருபடை*யப்படை, தன்னி னுகுந் தரை‡தாணியிற், பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொருள், $ ஆனலுங் காலத் தினுதவ வில்லையே" என்பதனுலறிக. செல்வமானது அதனை செய்யாமையாலும், பொருளை விருத்தியாக்காமையாலும் 'உயற்பாலதன்றி' என்றும், இனபத்தின் பயனை அனுபவியாமையால 'கெடும்' என்றும் சொல்லினர். உலோபத்தினது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருமித்திருந்தாலும் அவைகளைக் கீழ்ப்படுத்தித் தான் மேற்படவல்ல வியல்பு. அதனல் தீகுணங்களிலெல்லாம் சிறந்தது உலோபமென றறிக.

வெகுளி - அவவாசையைப் பெருக்கும் வழியில் தடை யாபட்டவிடத்து உண்டாகும் கோபம்.

கடும்பற்றளவம் - ஆசைப்பெருக்கால் அடைந்த பொருளில் அணுவேனுமை அயலாருக்குக் கொடுக்க மனமில்லாமல் அப்பொருளினிடத்து அதிகப்பற்று வைத்தல்.

மானம் - அப்பொருள்களைத் தனினிலும் அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களைப் பார்த்துப் பொருமைப்படுதல்.

உவகை - தன்னதல்லாத பிறபொருளை அடைய விரும்பி அதிலே மனம் சரித்தல்.

மதம் - கல்வி செல்வம் பிறப்பு முதலியவற்றில் தான் உயர்ந்ததாக நினைத்து அடையும் செருக்கு.

× சீவகசிந்தாமணி * சேனை ‡ இராச்சியம் $ கிட்டும்.

பழியை அஞ்சுவோர் தினையளவான சிறியகுற்றம தம்மிடத்து வந்ததாயினும் அச் சிறிய குற்றமும் தமக்கு வராமையால் அது வானச் சிறிதென்று பொருக்காது பெரிதாகக்கொண்டு வருந்திப் பின்னும் அக் குற்றமவாராமற் காப்பதுமன்றி; ஒருவனுக்கு மூடி வைத்தரும் பகை குற்றமேயாகினன, அதனை அவன தனனிடம் வராமற் காக்கக்கடவனெனபதும்; பிறரிடத்துக் குற்றங் காண்பவ னெருவன் முன்னே தனனிடத்துளள குற்றஙகளை கண்டு நீக்கிப் பின்னே அவரதுகுற்றத்தை நீக்க முயலக்கடவனெனபதும்; ஒரு வன தனனை நன்குமதித்தவிடத்தும் இடமும் காலமும வலியும் அறியப்படாமையாலும், அறமும பொருளும இகழப்படுதலாலும், தான மிகவும் உயர்ந்த காலத்தும் தனனை நனகு மதியாதிருக்கக் கடவனென்பதும்; தினைதனது முடித்தலே விடுதலெனனு அறம் பொருள்களைத் தாராத தொழில்களை விரும்பினால் அத் தொழில்களால் பாவமும் பழியும கேடும் வருமாகலால், அவற்றை ஒருவன் விரும்பாதிருகக்கடவனெனபதும்; ஒருவன ஒருபொருளை அனுபவிக்க விரும்பிடில் அவனிருப்பதறினை அவன பகைவர் அறிந்தவிடதது அவன விரும்பிய அப்பொருளின வழியாகப் பிர வேசித்து அவனை வருத்தப்பாதலால, அவன அதனை அப்பகைவர் அறியாமல் அனுபவிக்கக்கடவ னெனபதும் இங்கு அறியதகக வைகளாம்.

சநு. பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது காமம் முதலிய அறுவகைக் குற்றங்களையும் முறைப்படி யொழித்தலால் ஆக்கினைசக்கரத்தைச் செலுத்துதற் குரியவனை அரசன தனனை தீயவழியிற் செல்லாதபடி விலக்கி நல்வழியிற் செலுத்தும் பொறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணை வராகக் கொள்ளுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும். பொறிவுடையவராவார் அரசருகும் அங்கங்களுக்கும் மாறுட னாலும் தெய்வத்தாலும்வரும் குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர் (மந்திரிகள்), புரோகிதர் (பின்வருமவற்றை முன்னறி விப்போர்).

உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். (உ)

(இ - ள்.) உற்ற - தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு வந்த, நோய் - துன்பங்களை, நீக்கி - நீக்கும்விதம் அறிந்து நீக்கி, உறுமை-பின் அப்படிப்பட்ட துன்பங்கள் வராதபடி, முற்காக்கும்-முன்னறிந்து காக்கவல்ல, பெற்றியார் - தன்மையினையுடையவரை, பேணி - அவர் மகிழத்தக்கனவைகளைச் செய்து, கொளல் - (அரசன்) துணையாகக் கொள்ளக்கடவன், எ - று,

தெய்வத்தால்வருந் துன்பங்களாவன - மழையில்லாமையாலும், அதிக மழையினாலும், காற்றுத் தீப் பிணி எனற இவைகளாலும் வருவன. அவை கடவுளரையும் கல்வியறி வொழுக்கங்களால் மூதிர்ந்த பெரியோரையும் நோக்கிச்செய்யும் யாகம் விழா தானம் முதலிய சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மனிதரால்வருந் துன்பங்களாவன - பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழில்செய்வார் என்ற இவர்களால் வருவன. அவை * சாம தான பேத தண்டங்களாகிய நால்வகை யுபாயங்களுள் தகுதிநூல் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தால் வருமவைகளை † உற்பாதங்களால் அறிந்து அச்சாந்திகளாலே காத்தலும், மனிதரால் வருமவைகளை அவாதகுணம் இங்கிதம் ஆகாரம் செயல் எனபவைகளால் அறிந்து மேற்கூறிய உபாயங்களுள் ஒன்றாலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புரோகிதரையும் அமைச்சரையுங் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் - குறிப்பால் உண்டாகும் அவயவத்தினது தொழில். ஆகாரம் - குறிப்பில்லாது உண்டாகும் வேறுபாடு. மகிழத்தக்கவை - நன்குமதிக்கை முதலியன. 'உற்றநோய் நீக்கி உறுமை முற்காக்கும் பெற்றியார்' எனப்படுவார் நீதியையும் உலகியலையும் அறியும் அறிவாலும், அறிந்தவாறொழுகலாலும், வயதாலும் முதிர்ந்த பெரியாரேயாவர் என்றறிக. இதனால் பெரியாரது இலக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்பதும், துணைகொள்ளும் விதமும் சொல்லப்பட்டன.

* சாமம் - சமாதானம், தானம் - பொருள்கொடுத்தல், பேதம் - பிறரைப் பிரித்தல், தண்டம் - வருத்துதல். ஈக-ம் பக்கம் பார்க்க.

† உற்பாதம் - துன்னிமித்தம், அற்குறி.

அறத்தினது நுட்பத்தைச் சாத்திரங்களின் வாயிலாக அறிதலேயல்லாமல் உலகநடையை யாராய்தலாலும் அறிந்து, அறிவாலும் சீலத்தாலும் காலத்தாலும் முதிர்ந்த பெரியாரது நட்பை அதனது அருமையைத் தெரிந்து நன்குமதித்தல், உயரச்செய்தல், அவர் சொல்வழி நடத்தல் எனபன முதலாக அவர் தனக்கு உள்ளாந்திறமறிந்து அரசன் அவரைக் கொள்ளக்கடவ னென்பதும்; அப்பெரியாரை அவர் மகிழத்தக்கவைகளை யறிந்துசெய்து, அவரது சிநேகத்தைக் கொள்ளக்கடவ னென்பதும்; அப்பெரியார் அரசனது அங்கங்களுட் சிறந்தனவாய பொருள், படை, அரண்களால் நீக்கப்படாத தெய்வத்துன்ப முதலியவற்றை நீக்குதற்கு உரியவராதலால், அவரது துணைவலிமை அரசனது வலிமை பலவற்றுள்ளும் சிறந்ததென்பதும்; அத்தகைய பெரியாரைத் துணையாகக் கொள்வதோடு தானும் அறநீதிகளின்வழி தவறாது நடப்பவனைப் பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொரு துன்பமுமில்லை யென்பதும்; அப்பெரியார் தம்மைத் துணையாகக் கொண்டாரிடத்துத் தீயசெய்கைகளைக் கண்டால் அவரை நெருங்கிக் கோபித்துப் புத்தி சொல்லித் திருத்துவரென்பதும்; அத்தகையாரைத் துணையாகக் கொள்ளாத அரசன் பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் பாகனில்லாத யானைபோல் வழியல்லாத வழியிலே சென்று தானே கெடுவானென்பதும்; முதறபொருளில்லாத வணிகர்க்கு அதனால் வரும் ஊதியம் இல்லையாதல்போலத் தம்மைத் தாங்குவதாகிய துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனால்வரும் நிலையில்லையென்பதும்; அரசன் பெரியார் சிநேகத்தை விடுதல் தான் தனியனாயிருந்துகொண்டு பலரோடும் பகை கொள்ளுதலினும் பெருந்தீதாகுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கூ. சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய இனமாவது நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லையென்போரும் விடரும் (காமுகரும்) தூர்த்தரும் (வஞ்சகரும்) நடரும் (கூத்தாடிகளும்) உள்ளிட்டுள்ள கூட்டம். அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும்

கெடுக்கும் இயல்பினதாகிய அக்கூட்டத்தைப் பொருந்தினால் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதல் பயனில்லையெனபது அறிவித்தற்கு இஃது அதன்பின வைக்கப்பட்டது.

மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநலம்
எல்லாப் புகழுந் தரும். (எ)

(இ - ள்.) மன்னுயிர்களு - நிலைபெறுமுயிர்களுக்கு, மனநலம் - மனத்தினது நன்மையானது, ஆக்கம் - செல்வத்தை, தரும்-கொடுக்கும்; இனநலம் - இனத்தினது நன்மையானது, எல்லாப்புகழும் - அதனோடு எல்லாப் புகழையும்; தரும் - கொடுக்கும், (எ - று.)

மன்னுயிரென்னும் அஃறிணைப் பெயர் இங்கு மக்களெனனும் உயர்திணைப் பெயர்மேல் நின்றது. இடைவழுவமைதியாய் வந்த தரும் எனனும் சொல் மனநலம் என்பதனோடும் கூட்டப்பட்டது. புகழும் என்றதிலுள்ள உம்மை இழிந்தது தழுவிய எச்சவும்மை. மனது நன்றாகல்தானே அமைவதால் அதனை ஆக்கந்தரும் என்றும், புகழ்கொடுத்தற்குரிய நல்லோர்தொடர்பு இனமாதலால் 'இனநல மெல்லாப்புகழுந்தரும்' என்றும் கொளலாம். முனனே 'மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டும், இனந்தூய்மை நூலாவரும்' எனறு இவ்வதிகாரத்தின் இரண்டாவது குறளில் மனநன்மை இனநனமை பற்றிவருமென்பதனை உட்கொண்டு அம்மன நனமையை இயல்பாகவே யுடையவாகளுக்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அம்மனநலமேயல்லாமல் அப்படிப்பட்ட பலவற்றையுந் தருமென்று அவர்க்கும் அதுவேணடுமென்பது இதனாற் _றப்பட்

தத்தம் அறிவு வேறுபடும் விதமும், அதனால் தமக்கு வரும் துன்பமும் நோக்குதலால், அறிவுடையார் அறிவிலாருக்கு அஞ்சுவ ரென்பதும்; அறிவு ஒற்றுவமைப்பட்டு நிற்கையால் வேறு நோக்காமையால் அறிவிலார் அறிவிலாரைத் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவ ரென்பதும்; ஆகாசத்திலே தன் தன்மையதாயிருந்த நீரானது நிலத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து நிறம் சுவை முதலாகிய குணங்கள் வேறுபட்டாற்போலத் தனித்திருக்கையில் தன் தன்மையதாயிருந்த அறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சி கருத்து ஒழுக்க

முதலியன வேறுபட்டு அவவினத்தினது தனமையாகுமெனபதும், மனிதர்க்கு இயற்கையாகிய ஐம்புலவறிவாம் பொதுவறிவு தம்மனங் காரணமாகவுண்டாகுமென்பதும்; செயற்கையறிவாகிய சிறப்பறிவு உண்மையை நோக்கி யறியாததற்கு மூனமே மனத்துள்ளது போலக் காட்டியும், நோக்கியவிடத்தே பழகிய இனங்காரணமாக வுண்டாகுமெனபதும்; ஒருவன பரிசுத்த இனத்தனகேவ அவவினத்தோடு பழகுக வசததால் பரிசுத்த மனத்தனகி அம்மனத்தினிடதேத சிறப்பறிவு வெளிப்பட்டு உதறல் பரிசுத்தமான சொல்லும செயலும உடையவனவா னெனபதும்; காரணத்திலேயுள்ள பொதுக்குணம காரியத்தினிடததும் உண்டாயிருகது மாதலால், நல்ல மனமுடையவர்க்கு நல்ல பிளளைகள் பிறக்குமெனபதும்; நல்ல இனமுடையவர்க்கு எல்லா நனமைகளும உண்டாகுமெனபதும்; மூனமே நல்வினையிலேல மனநனமையைத் தாமே உடையவராய்ப் பல நற்குணங்களாலும் நிறைந்தவர்க்கும் இனநலமானது அம மனநலததை வளர்த்து வருமென்பதும்; ஒருவனுக்கு மன நன்மையாலே மறுமையின்பம் உண்டா மென்றலும், ஒரோவிடததத் தமோ குணத்திலுலே மனநலம வேறுபட்டாலும், நல்லினம அம்மனதைத் திருத்தி மன நலதைய நிலைபெறச் செய்து மறுமையை யடைவிக்குமெனபதும்; ஒருவனுகது நல்லினம் அறியாமையினின்று நீக்கித துயரபபடாமற காததலால், அந்நல்லினததை விடச் சிறந்த துணையும், தியினம் அறிவினின்று நீக்கித் துயரப்படச் செய்தலால், அத்தியினத்தைவிடக் கொடிய பகையும் யென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சஎ. தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான் செய்யுந் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதல் படலுடைத்தாயவிடத்து, அவருடன் செய்யப்படுவதாகலால் இது சிற்றினஞ் சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கருமஞ
எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. (எ)

'(இ - ள்) கருமம் செய்யத்தக்க தொழிலும், எண்ணி - முடிக்கும் உபாயத்தை எண்ணி, துணிக தொடங்குக துணிந்த பின் தொடங்கிவைத்தற்குப் பின் எண்ணுவம் என்பது எண்ணுமே மென்றெழுதிற்று, இழுக்கு குற்றம், எ - று

துணிவு காரணமாக நிகழுந் தொழில் துணிவு எனற் கூறப் பட்டது கருமம் எனப்பதில் உயர்வு சிறப்புப்பற்றி செய்க என்றார் தொகுத்தல் தொகுநிலை யணி. உபாயம் என்பது † அவாயநிலையால் வந்து உபாயமாவது தொகுத்தல் இரண்டாம் சொல்லல், தேறுபடுத்தல் ஒறுத்தல் என நான்கு வகைப்படும் இவை வடநூலார் தானம் சாமம் பேதம் தண்டம் என்ப. அவற்றுள் தானம் கிடைத்தற்கரிய பொருளைக் கொடுத்தல், தனக்குப் பிறன் கொடுக்கவேண்டிய பொருளை யாங்கு வெவ்வுதல், கொடுக்க வேண்டிய பொருளை மறுக்காது கொடுத்தல், பிறன் பொருளை கொண்டுகொடுத்தல் முப்பத்தாறு வகைத்தொழிற்று என ஐந்துவகைப் படும், சாமம் வண்மை, புகழ்மை, தேர்ச்சிகளால், நட்புக்கூறல், உறவுகூறல் என ஐந்து வகைப்படும் பேதம் நட்பாழித்தல், கூடினாரைப் பிரித்தல் மேற்பாலை வினைத்தம் என மூன்றுவகைப் படும் தண்டம் ஆறனுருபாகிய பொருளாகக் கொள்ளுதல், கொலலுதல் என மூன்றுவகைப்படும் ஆவுபாயங்களால் பல லாம எண்ணுதல் மேற்கொண்டு துணிதற்றொழில் பகைவனுலை வென்றுப் படற்கு முடிபாமையால் நடுவே விடுதல் கூடாமையாலும், அரசன் பின் தூபாதனை யடைதலால், அவ் வெண்ணுமையை ஒழுகு' என்றார்

ஒருதொழிலைச் செய்யக் கருதுபவன் அதனைச் செய்யுமிடத்து அப்போது அதனால் அழிவதையும் அழிந்தால் பின்னே ஆவதை யும் ஆயினும் பிறகாலத்துத்தரும் இலாபத்தையும் தெரிந்த நல வினதோடு ஆராயந்து செய்யவேண்டு மென்பதும், அறிவுடை யார் பின்பெறக்கடவதாகிய இலாபத்தை நோக்கி முன்பெறற்குள்ள முதலையும் இழத்தற்கு எதுவாகிய செய்தொழிலை மேற்கொள்ளார்

† அவாயநிலை - அருத்தம பூரணமாகாமல் எஞ்சி நிற்பது.

னெபதும, பினனே அழிவை அடைநதவிடதது அதனமேலும அறிவம மாணமும இலலொனற உலகததார இகழும இகழசசியை ஆளசேவார இனதமேகாடும தனிதது ஆராயநது நிசசயிததலில ொத தொழிலேத தொடாகாெனபதும, பகைவனை வெலலக கருதி எபவன வலி காலம இடம எனகிற இவைகளால தனகும பகைவாகும உணடாகிய நிலைமைகளும, தொழில தொடஙகும விதமும அததொழிறகுவரும தடைகளும, அததடைகளை யொழிக கும வகை ம, பகைவனை வெலலுவிதமும, வெலலுதலினாலே யனடயும பயனும முதலானவைகளை முறை எணணிச செயய வேணடுமெனபதும அரசன தனது தொழில்களிலே பெரு முயறசியை யுடையவையம, செயதாற பயனிலலாதவையும, பயன றறதானவையும, சநதேகமானவையும பினனே துயரம விளைப வையும ஆகிய செயலகளாத காரியஙகளைச செயதாலும, அவற றிறகு மாறானவைகளாச செயயாதிருநதாலும, அறிவு ஆணமை பெருமை எனனும மூவாக ஆ றலகளில பொருள படையென இருவகைபபடட பெருமை சுருஙகிப பகைவாகது எளியவனெகிக கெடுவானெனபதும, ஆடாருளாசைகாரனிடதமேத கொடுததலை யும நடுநிலையாளனை சோம வளன முனனே பிறரோடு போர செயது வெறறவனை எனனே இவாகளிட தமேத துனசெலலலையும, துணை பலமுளளார தம அபிபபிராயததுடன பொருநதாதவன எனனும இவாகளிடதமேத மேறபடுததலையும இமமூவகை உபா யஙகளின வழிவாாதவிடதது இவாகளிடதமேதயும நமபகூடாத கீழமகளிட தமேயும ஒறறதலையும செயது வெலலும வழியால முயலாத முபறசி துணைவா பலாநிளறு காபபினும தான எணணிய நனமையைத தாாது சமையைத தருமெனபதும, மேறகூறிய உபாயஙகளுள நலலவைபான கொடுததலையும துனசெல செலலு தலையும செயதலிலும அவை செயயபபடுமேவாது குணஙகளை ஆராயநதறிநது அககுணஙகளுகுப பொருநதச செயடாவிடதது க குறறமுணடாமெனபதும, அாசா தொழில முடிதததறபொருட் டுத தாம வலியாாயிருநதுகொணடு மெலியாா செயதாருரிய தான சாம பேதஙகளைச செயதாலும, தாம் மெலியராயிருநதுகொணடு வலியாா செயதாருரிய தணடதனதைச செயதாலும, உலகம அவனா

இழுமாதலால, உலகததால் இகழப்படாத உபாயஙகளை ஆராயநது தமது நிலைமையோடு பொருநதச செயயககடவனெபதும இஙகு அறியததககவைகளாம.

சசு. வலியறிதல்.

அஃதாவது அவவுபாயஙகளில தண்டஞ செயயக குறிதத அரசன தான செயயகசருதிய தொழிலின வலிமையையும, அத னைச செயது முடிகக்கும தனவலிமையையும, அதனை விலகக்கும பகைவனது வலிமையையும, இருவாகக்கும துணையாவோரது வலி மைகளையும ஆளநது அறிதலாம அதிகார முறைமையும இதனாலே விளஙகும

நுனிககொமப ரேறினு மஃதிறந துககின
உயிரககிறுதி யாகி விடும. (சு)

(இ - ள) கொமபா ஒரு மாகொம்பின நுனி - நுனியிலே, ஏறினா - ஏறி நினறவா தமது மனவெழுசசியால, அஃது அவ வளவினை, இறாது கடாது, ஊககின மேலும ஏறுமனவெழுசசி கொளளுவாராலை, அவ வெழுசசி, உயிரகக - அவருயிரகக, இறுதி யாகிவிடும - முடிவாகிவிடும், (எ று.)

கணகடை எனபது கடைககண எனறுயதுபோலக கொமபர் நுனி யெனபது நுனிககொமபா எனறுடது. இது பினமுனனு கத தொகக ஆறும வேறறுமைத தொகை ஏறினா எனனும பனமை அறிவிலலாமைபாறி இழிதகக கூறுதலில வநதது இறு திகசக காரணமாவதனை இறுதி எனறது காரியங காரணமாய உடசார வழசகு பகைவாமேர போாகசச செலலத தொடஙகித தனனை கூடியமடடும சென்று நினறவன பின அவவளவிலே நிலைமல் மனவெழுசசியினாலே மேலுஞ செலலுவானையின, அவ வெழுசசியானது தொழில முடிதறகக காரணமாகாமல அவனுயிர முடிதறகக காரணமாகும எனகிற பொருளபட நிறகையினாலே, இகுறளும மேலே 'பீலி † பெய * சாகாடும அசசிறும அபபண்

† பீலி - மயிலிறகு. * சாகாடு - சகடம, வணடி

டம், சால மிகுத்துப் பெயின்'' என்றாற்போலப் பிறிது மொழி தல் என்னும் அலங்காரம். அளவறிந்து நிற்கவேண்டுமென்றமையின், இதனால் தொழில் வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

ஒருவன் தான் செய்யக்கருதிய தொழிலது வலிமையையும், அதனைச் செய்துமுடிக்கும் தனது வலிமையையும், அதனை விலக்கும் பகைவனது வலிமையையும், இருவருக்கும் துணையாவோரது வலிமைகளையும் ஆராய்ந்து, தனது வலிமை மிகுமாயின், அத் தொழிலைச் செய்யக்கடவனென்பதும்; தனக்குச் செய்யக்கூடுந் தொழிலையும் அதற்கு அறியவேண்டுவதான வலியையும் அறிந்து, அதனிடத்து மன வாக்குக் காயங்களை எப்போதும் வைத்துத் தொழிலைச் செய்பவனுக்கு முடியாதபொருள் இல்லையென்பதும்; எளிய ரொன்று பலரோடும் பகையைக் கொள்வான தான் வலியனாகவே யிருந்தாலும் அவரெளியர் பலர் கூடியவிடத்து வலிபழிவானென்பதும்; ஒருவன் தன் வருமானத்தை நாலுபங்கிட்டு, அவற்றுள் இரண்டைத் தன் செலவுக்காக்கி, ஒன்றைப் பின்னை இடர் வந்தவிடத்து அதை நீக்குதற்கு இருப்பாக்கி, மற்றொரு பங்கை வறியார்க்கு வழங்குவானையின், அவன பொருள் நிலைத்துநிற்குமென்பதும்; ஒருவனுக்கு வருமானம் குறையாயிருந்தாலும் அவனது செலவினளவு அதிலும் அதிகப்படாதாயின் அவனுக்குக் கேடில்லையென்பதும்; தனக்குள்ள பொருளின் அளவையறிந்து அதற்கேற்ப வாழாது அதிகச் செலவு செய்பவனது வாழ்க்கை உள்ளதுபோலத் தோன்றி மெய்ம்மையால் இல்லையாகிப் பின்பு அத்தோற்றமும் இல்லாமல் கெட்டுவிடுமென்பதும்; உபகாரஞ்செய்தலையாயினும், அதுவும் வலியினளவினை ஆராயாது செய்யிற் கெடுதலையே பயக்குமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாகும்.

சுகூ. காலமறிதல்.

அஃதாவது மேலே கூறப்பட்ட வலிகள் நான்கனுள் தன் வலியும் துணைவலியும் மிகுதியாக உடையவனாய்ப் பகைவன்மேல் போருக்குச் செல்லத்தொடங்கிய அரசன் அவ்வாறு செல்லுவதற்

குத. தகுந்த காலத்தினை ஆராய்ந்தறிதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனோடு ஒன்றி விளங்கும்

தொகொகக கூம்பும பருவத்து மறற்தன
குக்கொக்க சோத்த விடத்து. (ய)

(இ ள.) ஒருவன கூம்பும பருவத்தை தொழிலினமேலே செலலாதிருக்கவேணடுங காலத்தில், கொக்கு ஒக்க கொக்கு இருக்குமாறுபோல இருக்கக்கடவன மற்றுச சோத்த இடத்தி - மற்றைச செலலுங்காலம வாய்த்து அதன குத்தி ஒக்க - அது தப்பாமல மீனைக்குத்தி எடுக்குமாறுபோலத் தான கருதிய தைத் தப்பாது செயது முடிக்கக்கடவன (எ று)

மீனெகாளளுஞ சாகு இருக்கும் - தது அமமீன வருமளவும் அதி தன முயறசியை முனனறிந்து தப்பிப்போகாமற பொருடடு உயி ரிலலாதுபோல இருக்குமாதலாலும வந்தவிடத்தும பினபு தப்பிப் போவதறகு முனனமகவே விரைந்து குத்துமாதலாலும, இருதிறத்தும செயதறகுமெகொக்கு உவமானமாயிற்று 'கொகெகாக்க' எனறாயிறு அது கூடபுணரறும்போ கூம்புக எனறும, 'குத்தொக்க எனறாயிறும அது குத்தும்போன குத்துக எனறும உரைத்துக்கொள்க இது தொழிலுவமையணியாதலால, உவமான வாயிலாக இருத்தலுங்கும தொழில் செயதலுங்கும இலக்கணங் கூறியவாறாயிறு பகைவரை வெல்ல முற்கக் கலம வாய்க்கும வரை அடங்கியிருந்து அக்காலம வாய்த்த விடத்துக் குறித்தகாரியத் தைத் தப்பாமல செயது முடிக்க வேணடுமெனபது கருத்து

காக்கையானது தன்னிலும வலிமையுடையதாகிய கோட்டா னைப் பகற்பொழுதில வெல்லலாகாதாதலால, பகைவரை வெல்லக் கருதுவானுக்கு அதற்கேறற காலம அவசியமாய வேணடுமெனபதும, காலமறிந்து தொழில செயவேறுக்கு அதனதொழில தப்பாது கை கூடி வருதலால அதனால உணடாகும செலவம எந்நாளும அவரை விடடு நீங்காதெனபதும, தொழிலகளுக்குச செயதறகாகும காலத்தை யறிந்து அவற்றை முடித்தற்காகும சாதனங்களாகிய அறிவு ஆணமை பெருமையென்னும மூவகையாற்றல்களுடன தான சாம பேத தண்டமென்னும நாலவகை புபாயங்களாற செயயவல்லானுக்கு

முடியாத காரியம ஒனறுமிலலையெனபதும, அவவிதம காலம பாராது இடததோடு பொருநதத தொழில செயபவன உலகததை யாளகருதினும அதுவும அவனுககுக கைகூடுமெனபதும, மிகுநத வலிமையையுடையவன பகைவாமேற செலலாது காலம பாரத திருகினற இருபபு, போா செயகினற ஆட்டுககடா தன பகை கெடப பாயதறபொருடடுப பினனே காலவாஙகுந தனமைததென பதும, அறிவுடையாா பகைவா தீஙகுசெயத அப்பொழுதே அப பகைவரறியப புறததிலே கோபஞசெயயாது தாம அவரை வெல லுமபோதறற காலதததையறிநது அதுவருமளவும உளளே கோபஞ செயதும † அவா பகைமை திருமபடி மிகவும வணஙகுவாரெனப தும, தமது ஆறறல முதலானவைகளாலே பெறுதறகாிய காலம தாழினவநது கூடியபோது, அதுநிறகுமளவிலே அது வருமுனனே செயதறகு ஆரியவையாயிருநத தொழிலகளைச செயது வெறறி பெறுவரெனபதும இஙகு அறிபபதறகுாியவைகளாம

நடு இடனறிதல்.

அஞசாவது வலியும காலமும அறிநது பகைவாமேற செலலு வோன தான வெலலுத தக குநத நிலததிலே அறிதல அதி காரமுறைமையும இதனாலே விளஙகும

நெடுமபுனலுள வெலலு முதலை யடுமபுனலின
நீஙகினதனைப பிற. (நி)

(இ - ள.) முதலை, நெடுமபுனலுள - ஆழமுளள நீரிலாலை, பிற பிறவுயிரகளை யெலலாம, வெலலும தான வெலலாதறகும, புனலின அநநீரினினறும, நீஙகின - நீஙகுமாறுபோல, அதனை - அம முதலையை, பிற பிறவுயிரகளெலலாம அடும - வெலலாதிறகும. (எ - று)

† பகைவரறியக கோபஞசெயதவிடததே அவா தமமைக காதது கொளவராகலால புறததிலே கோபஞ செயயாரெனவும, கோபம ஒழிநதவிடதது பினபும தீஙகுசெயயாமல அடகுதல கூடாமையால உளளே கோபஞசெயவாரெனவுங கொளக.

•எனவே, எல்லாரும் தமது இடத்திலே வலியராயிருப்பர் ரென்பது கூறப்பட்டது. நிலையாத நீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள் நிற்கமாட்டாமையால் அவையெல்லாம் முதலைக்கு எளியனவாகும்; அவை சஞ்சரித்தற்குரிய நிலத்தினிடத்தே அம்முதலை சஞ்சரிக்க மாட்டாமையால் அஃது அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதாமென்றது, பகைவர்மேற் செல்லுமரசர் பகைவர் நிற்கமாட்டாத இடமறிந்து சென்றால் அப்பகைவர் எத்துணை வலியராயிருப்பினும் தமக்கு எளியராவார்; அவ்வாறல்லாமல் தாம் நிற்கமாட்டாத விடத்தே சென்றால் அப்பகைவர் எதுத்துணை எளியவராயிருப்பினும் அவர்க்குத் தாம் எளியவராவரா எனுங் பொருள் தோன்ற நின்றமையால், இது பிறிதுமொழிதல் என்னும் அலங்காரம் அப்பகைவனை அவர் நிற்கமாட்டாதவிடத்துச் சென்று வெல்லவேண்டுமெனபதாம். மேலே அவையெல்லாம் எளியன எனறதனால் மிகப்பெரிய யானையையும் நீரில் முதலை வெல்லுமெனபதும் அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதெனறதனால் மிகச் சிறிய முயலுக்கும் நிலத்தில் முதலை தோற்குமெனபதும் பெறப்படுமே.

* போர் செய்யத்தக்க விடத்தைப் பெறாமுன பகைவரை எதிர்த்தலும் இகழ்தலும கூடாதெனபதும்; † மாறுபாட்டோடு கூடிய வலிமை யுடையவருக்கும் அரண்வேண்டுமெனபதும்; வலிமையில்லாதவரும் இடமறிந்து போர்செய்தாற் பகைவரைச் செயிப்பரெனபதும்; அறிவு ஆண்மை பெருமைகளால் எதுத்துணைச் சிறந்தவராயினும சமக்குரிய இடம் விட்டு மாறினால் ஒரு காரியமும் செய்யமுடியாதெனபதும்; பகைவரிடத்துத் தொழில்செய்

---

* போர் செய்தற்குத்தக்க விடமாவது - வாயில்களாலும், மதிலறைகளாலும், பகைவர் வருகையும் போகுதலும் ஒழியும்வகை அரணைச்சூழ்ந்து ஒன்றறவகொன்று துணையாய்ந்த தமக்குளளே பல படைகள் இருப்பிறகும், மதிலும் அகழும் முதலாகிய அரண் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும் என்ற நிலக்கிடகையையும் நீரையும் உடையது.

† மாறுபாடாவது - பூமி பலவரசாலுளுதற்குப் பொதுவாயுள்ள தென்பதைப் பொறுக்காத அரசாதி மனதிலே தோன்றுவது.

யும் விதங்களையெல்லாம நனறாய யோசித்து அவைகளை நீடித் தோடு பொருந்தச்செய்ய வல்லார்க்குத் தமது தைரியமல்லாமல் வேறொருதுணை வேண்டுவதில்லையென்பதும்; பெரும்படை யுடைய அரசன தன படைப்பெருமை நோக்கி இடம் நோக்கா மற் சிறுபடையுடையானை அழித்தல் கருதிச் செல்வானாயின, அச்செலவு அப்படைக்கு ஒருமித்துச் சென்று தொழில் செய் யக் கூடாமையாலாவது பழக்கமில்லாமையாலாவது அப்பெரு மையாற பயனிலலாமல் தான அழிந்துவிடுவானென்பதும்; ஆண்மையுடையவரைச் சிறுமை நோக்கி அவரிருப்பிடத்திலே சென்று தாக்கினால் அவர அதைவிட்டுப் போவதற்குத் தாமதியாமல் சாவதாகுத கலிந்தவராய்ப் போர்செய்வாராதலால், அவருக்குப் பெரிய சேனையும் தோறறோடிப்போமென்பதும் இங்கு அறியத தக்கவைகளாம்.

ருக. தெரிந்துதெளிதல்.

அமைச்சர் (மந்திரிகள), புரோகிதர், சேனாபதி, தூதர் முதலாயினரைப் பிரப்புக குணம் அறிவு எனப்படுகினறவை களாலும செய்கையையும் காட்சி, கருத்து, ஆகமம் எனனும் பிரமாணங்களால் ஆராய்ந்து தெளிதல். வலி, காலம், இடமென னும் மூனறையும் அறிந்து பகைவாமேல செல்வானுக்குச் சேனை கருதுதொடு தொழில்செய்தற்கும், எதிரிடாமைக்கும் இத்தெளிவு வேண்டுதலால அவற்றின்பின வைக்கப்பட்டது.

அறமபொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
திறநதெரிநது தேறப படும். (க)

(இ - ள்.) அரசனாலே தெளியப்படுவானெனறவன, அறம் - அறமும், பொருள் - பொருளும், இன்பம் - இனபமும், உயிரச்சம்- உயிர்ப்பொருட்டால் வரும் அச்சமும், நான்கின - என்கின்ற உபதை நான்கினை, திறம் - திறத்தினால், தெரிந்து - மனவியல்பு ஆராய்ந்தால், தேறப்படும் - பின்பு தெளியப்படுவான, எ - று.

அந்நான்கு உபதைகளுள், அறவுபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் அணுப்பி, அவரால், இவ்வரசன் அறமில்லாதவனு

யிருக்கையால் இவனை நீக்கி அறமும உரிமையும் உடையானொரு வனை வைத்தற்கு எண்ணினேம்; இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உன கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனோடு சம்பந்த மானவரையும் அனுப்பி, அவரால், இவ்வரசன் உலுத்தனாயிருக்கை யால் இவனை நீக்கி ஈகையும் உரிமையும் உடையவனொருவனை வைத்தற்கு எண்ணினேம்; இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உன கருத்து எனனவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். இன்ப வுபதையாவது ஆறுதொட்டு உரிமையோடு பழகிய ஒரு கவருமு மகளை அனுப்பி, அவளால், உரிமையுள இனஞ்சொல் உனனைக்கண்டு வருதற்குமுற்றுக் கூட்டமேண்டுமென்று எனனை அனுப்பினாள்; அவனைக கூடினையானால் உனக்கு அதிக சுகமாதிரமல்லாமல் அதிக திரவியமும் கிடைக்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒரு நிமித்தத்தின்மேல் வைத்து ஒரு மந்திரியி னிலை மற்றவரை அவன வீட்டில் அழைப்பித்து, இவர் எதிர்க்கும் படி எண்ணற்குக் கூடினரென்று தான காவல்செய்து, ஒருவனால், இவ்வரசன நம்மைக்கொல்ல எண்ணுகினறமையால் முந்தி நாம் அவனைக்கொனறு நமக்கினிய அரசனொருவனை வைத்தல் எங்கே யாவர்க்கும் சம்மதம், உனகருத்து எனனவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். இந்நானகினும் வேறுபடாதவரை யிருந்தவிடத் தும் பிற்காலத்திலும வேறுபடாரெனன்று அதுமானப் பிரமாணத் தினால் தெளியப்படுவா ரெனபதாம்.

உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்து, காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதம், சோமபல், மறப்பு, தவறு எனனும் குற்றங் களினினறு நீங்கி, நமக்குப் பழிவருமோவென்று அஞ்சி, இழி தொழில்களிலே மனஞ்செல்லாத நற்குணமுடையவனை அரசன் தனக்குரியவனெகத் தெரிந்துகொள்வா ரெனபதும்; அரியநூல் களைக்கற்று, மேறகூறிய குற்றங்கள் அற்றவிடத்தும் நுட்பமாக ஆராயுமிடத்து அறியாமை இல்லாதிருக்கை அரிதென்பதும்; குணங் குற்றங்களில் ஒனறேயுடையார் உலகில் இல்லாமையால், ஒருவனது குணங் குற்றங்களை ஆராய்ந்து, அவற்றுள் மிகுதியா யுள்ளதிலை அவனைத் தக்கவன் தகாதவனென்று அறியவேண்டு

மென்பதும்; குடிப்பிறப்பு குணம் அறிவு என்பவைகளால் மனித ரடையும் பெருமை சிறுமைகளை அவரவரது செய்கைகளாலேயே அறியகூடுமென்பதும்; உலகத்தார் பழிப்பன ஒழிதற்கும் புகழ் வன செய்தற்கும் காரணமாகிய உலகநடை யியல்பு சுற்றமில்லா தார்கது இல்லாமையால் அவனை நம்பலாகாதென்பதும்; தன்னேடு அவரிடத்து நின்ற அன்புபற்றி அரசன அறிவில்லாதவரிடத்துத் தொழிலை வைத்தால், அத்தொழில் அவரறிவில்லாமையினாலே கெடுமெனபதும்; தன குடியோடு தொடர்ந்த மரபில்லாத ஒரு வனைப் பிறப்பு முதலானவைகளாலும் செய்கையாலும ஆராய்ந்தில ஞகித் தெளிந்த அரசனுக்கு அதனதனிவு அவன சந்தகிங்கிரமத்தி லும் நீங்காத குணபத்தைக் கொடுக்குமெனபதும்; மேறகூறிய விதங்களால் தெரிந்து தெளியப்படும் ருவனிடத்தில காணப்படும் சிறிய குறைங்களைப் பொருட்படுத்தலாகாதெனபதும்; அவவாறு தெளியப்பட்டவனிடத்து ஒரு தொழிலை வைத்தபின ஒரு தப்பும் காரணமல் சந்தேகப்படுவாயினை, அதனை அவன அறிந்து இனி இது நில்லாதென்னும் கருத்தால் அத்தொழிலைத் தளரவிடுவது மாதரமேயல்லாமல் பகைவராலே எளிதில பிரிசுவைபடுவா ரதலால, தெளியப்பட்டுத தொழில் செய்பவனிடத்துச் சந்தேகப் படுதலும் ஆகாதெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

நஉ. தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அதனதெளியப்பட்டவரை அவர் செய்யவல்ல தொழில்களை அறிந்து அவைகளிலே ஆளுந்திறம். அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

வாரி பெருக்கி வளம்படுத் தூற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை (உ)

(இ-ள்) வாரி - பொருள்கள் வரும் வழிகளை, பெருக்கி - விரியச்செய்து, வளம்படுத்து - அப்பொருள்களாலே செல்வங்களை வளர்த்து, உற்றவை - அப்பொருள்வரும் வழிகளுக்கும் பொருள் களுக்கும் செல்வங்களுக்கும் வந்த இடையூறுகளை, ஆராய்வான் -

தினந்தோறும் ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன், வினைசெய்க - அரசனுக்குத் தொழில் செய்யக்கடவன், எ - று.

பொருள்களாவன மணி பொன் நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரை யழித்தலும், * திறைகொள்ளலும் தன்னுடு காத்தலும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் வார்த்தையுமாம். அப்பொருள்களாலே வளர்க்கப்படும் செல்வங்களாவன - கடவுளர், அந்தணர், வறியோர் என்றிவர்க்கும் புகழிற்குங் கொடுத்தலாகிய புண்ணியங்களும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரண், பகையோடு கூடுதலினின்றும் பிரிக்கப்படுவோர், தன்னைவிட்டுப் பிரிதலினின்றுங் கூட்டப்படுவோரா ஆகிய பொருள்களும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா என்பனவும் ஐம்புலன்களால் அனுபவிக்கப்படும் பிறவுமாம். இடையூறுகளாவன தொழில் செய்வோர், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வர் எனகிற இவர்களால் வரும் தன்பங்கள்.

தன்னை உரிமை அறிதறபொருட்டு உள்ளுக்கும் புறத்துக்கும் நடுவாகிய ஒருமைதாழ்வில அரசன் தன்னிடத்தே வைதத விடத்து அத்தொழிலிலே ஆமவையும் ஆகாதவையும் ஆகிய செயல்களை ஆராய்ந்தறிந்து, அவைகளுள் ஆமவைகளையே செய்தவன் பின்னும் அத்தன்மைய தெருதல்பற்றி அவ்வரசனுலே உள்ளாகிய சிறந்த தொழில்களிலே ஆளப்படுவானென்பதும்; அரசனிடத்தே அனபும், அவனுக்கு அமவைகளை அறியும அறிவும், அவைகளைச் செய்யுமிடத்துக் கலங்காமையும், அவைகளாலே பொருள கைகூடியவழி அப்பொருளின்மேல் ஆசையில்லாமையும் ஆகிய இந்நான்கு குணங்களையும நன்றாக உடையவனிடத்தே அரசனுக்குத் தெளிவுண்டாகுமென்பதும்; † கட்டியங்காரன்

---

* திறை - வரி.

† கட்டியங்காரனென்பான் சீவகனது தந்தையான சச்சந்தனது மந்திரிகளுள் ஒருவன். இவன் சச்சந்தன் தன் மனைவியான விசயையிடத்து மிகுந்த காதல்கொண்டு அரசாட்சியைக் கவனியாது போகமனுபவித்திருக்கும்போது அச் சச்சந்தனைக் கொன்று அரசாட்சியைக் கவர்ந்துகொண்டானென்பது கதை.

போல அரச வின்பத்தை விரும்பி வேறுபடுவதல்லாமல் அதனைக் குற்றமெனறு விட்டுப் பின் தம்மையல்பிலே நிற்பவர் அரியராத லால், தொழில் வைப்பதற்கு முனனே எல்லாக்குணங்களும் உடை யவராகி வைத்தபின் வேறுபடுவோரை நடுவானேரார் தொழிலை வைத்து அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதும்; செய்யும உபாயங்களை அறிந்து, செயலாலும் இடையூறுகளாலும் வருந்தின்பங்களாற் பொறுத்து முடிவுசெய்ய வல்லவனிடத்தல்லது, இவன நம்மிடத்து அன்புடையவனென்று வேறொருவனிடத்தில தொழிலைவைத்தல் கூடாதெனபதும்; செய்பவனிலக்கணத்தை முனனே ஆராய்ந்து, செய்யப்படும் தொழிலின் இயல்பைப் பினனே ஆராய்ந்து அதன் பின் இக்காலத்தில் இவ்விலக்கண முடையவன் இத்தன்மைய தாகிய தொழிலை இகசருவியாக செய்துமுடிக்க வல்லவனென்று காலத்தோடும் கருவியோடும் கூறுபடுத்தி ஆராய்ந்து, அத்தொழிலை அவனிடத்தே விடவேண்டுமெனபதும்; ஒருவனை அரசன தன் தொழில் செய்தற்கு உரியவனாக ஆராய்ந்து துணிந்தால் பின் அவனை அத்தொழில் செயதற்கு உரியவனாகும்படி உயரச்செய்யக் கடவனென்பதும்; தனது தொழிலினிடத்தே எப்போதும் முயற் சியையுடையவன் அத்தொழில்செய்யும் உரிமையால் தனக்குச்சுற்ற மாய் நடக்கினற தன்மையை அது பொறாதவனாகி சொல்லக்கேட்டு அரசன் அவனை அவமதித்துக் கோபிக்க நினைப்பானையின், பின ஒருவரும் உட்பட்டு முயல்வாரில்லை யாகவே, தன் செல்வம் கெடு மென்பதும்; தனது தொழில் செய்பவன் மாறுபடாது தொழில் செய்வதனால் உலகம் மாறுபடாதிருத்தலால், அரசன் தொழில் செய்பவனது உரிமை அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்துகொண்டு வரவேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாகளாம்.

ருக. சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கும்படி தழுவுதல். தொழில் செய்வோரைச் சொல்லி மற்றைச் சுற்றத்தாரைச் சொல்லுகின்றார் ஆதலால், இது தெரிந்து வினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

விருப்பறுச் சுற்ற மியையி னருப்பறு
ஆக்கம் பலவுந் தரும். (உ)

(இ - ள்.) விருப்பறு - அன்பு நீங்காத, சுற்றம் - சுற்றமானது இயையின் - ஒருவனுக்கு கிடைக்குமாயின, அது, அருப்பறு - கிஷேத்தல் (மேலுமேலும் விருத்தியாதலினின்றும்) நீங்காத, ஆக்கம் பலவும் - பல செல்வங்களையும், தரும் - அவனுக்கு கொடுக்கும், (எ - று).

உட்பகையினினறும் நீக்குதற்கு 'விருப்பறுச் சுற்றம்' எனறும், தானே வளர்க்கும் உறுதியுடையதாய செல்வத்தினின்றும் நீக்குதற்கு 'அருப்பறுவாக்கம்' எனறும் அடைகொடுத்துச் சொல்லினார். அருமபு எனனும் மூதனிலைத தொழிற்பெயர் * தொடை நோக்கி அருப்பு என விகாரப்பட்டு நினறது. இயையினனபது அது கிடைத்தலினது அருமையைக் காட்டி நினறது. ஆக்கத்திற்கு காரணமாய செல்வத்தை ஆக்கமென்றதனால் அது காரியவாகு பெயராகும். பலவுமெனறது அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, கட்பு என்னும் அங்கங்கள் (உறுப்புகள்) ஆறனையும் நோக்கி. சுற்றத்தார் பலர்கூடி வளர்த்தலால் அச்செல்வங்கள் மேலுமேலும கிஷைகளுமென்பது கருத்து.

ஒருவன் செல்வந்தொலைந்து தரித்திரனை விடத்தும் அவனை விடாமல், அவன் செல்வத்தோடிருந்த காலத்திலே தமக்குச் செய்த உபகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டாடுமியல்புகள் உண்மையான சுற்றத்தாரிடத்தே உளவாகுமெனபதும்; சுற்றத்தோடு நெஞ்சு கலத்தல் இல்லாதவனது வாழ்க்கை தாங்குவாரில்லாமையால் கெட்டழியுமென்பதும்; ஒருவன் தனது சுற்றத்தினுல் தான் சூழப்படும்வகை அச்சுற்றத்தைத் தழுவி நடத்தல் அவன் பகையில்லாமல் வாழுதற்குக் காரணமாதலால் தன் செல்வத்தினுல் அச்சுறறத்தார்க்கு உதவிபுரிந்து வாழ்தலே அவன் செல்வம் பெற்றதனால் பெற்ற பயனுகுமென்பதும்; அவ்விதம் உதவிபுரிதலும் இன

* பலவடிகளிலேனும் பலசீர்களிலேனும் எழுத்துக்களில் ஒன்றிவருவது செய்யுட்டொடை யெனப்படும்.

சொலாலின்றிப் பயன்படாதெனபதும் ; * காகங்கள் தமக்கு இரை யாயுள்ளவற்றைக் கண்டவிடத்து மறைக்காமல் தம்மினத்தை அழைத்து அதனைடுங்கூட உணபதுபோலத் தம்மால் அனுபவிக்கப் பட்ட பொருள்களையெல்லாம் தம் சுறறத்தாரும அனுபவிக்கும்படி மறையாது வைத்து அழைத்துக் கொடுப்பவர்க்கு அறமும் இன்ப மூமேயன்றிப் பொருளும் வளருமெனபதும் ; அரசன எல்லாரை யும் ஒரு தனமையராக நோகாமல் அவரவர் தகுதிக்கு ஏறக நோக்கு வானையின, அச்சிறப்பு நோக்கி அவவரசனை விடாது வாழுஞ் சுற்றத் தார் பலரென்பதும் ; அரசனிடத்து இயற்கையாகமை அன்புடைய ராகிய சுற்றத்தார் அவனிடதது நெறிகெட வொழுகல், வெறுப்பன செய்தல், காமம் வெகுளி உவகைகளை அளவுகடந்து செய்தல் முத லிய குற்றங்களைக் கண்டவிடத்து அவனைவிட்டுப் பிரிந்து அவன் அக்குற்றங்களினினறும் நீங்கியவிடத்து அவனைத் தாமே சேருவ ரெனபதும் ; காரணமினறித் தனனிடத்து நினறும் பிரிந்துபோய்ப் பின ஒரு காரணத்தால்வந்த சுற்றத்தானை அரசன அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழுவிக்கொள்ளக்கடவ னென்பதும் இங்கு அறியத்தககவைகளாம்.

* "காகமுறவு கலந்துண்ணக் கண்டீ ரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பே ரினபவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப் பூரணமாய்
ஏகவுருவாய்க் கிடக்குதையோ இன்புற்றிடநாம் இனி யெடுத்த
தேகம்விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்தீரே"

—தாயுமானவர்.

"ஆர்க்கு மிடுமின் அவரிவ ரென்னன்மின்
பார்த்திருந் தண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லை யுண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணுங் கால மறிமினே"—திருமந்திரம்.

ருசு. பொச்சாவாமை

அஃதாவது அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தனனைக் காத்துக்கொள்ளுதலிலும் பகைவரையழித்தல் முதலாகிய காரியங்களிலும் மதிசெய்யாமையாம். முன் சொல்லப்பட்ட சுற்றதாரால் பயனுள்ளது இம் மறதியில்லாதவிடத்தாகலால், இது சுற்றத்தழாலினபின வைக்கப்பட்டது.

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புகொன றாங்கு. (உ)

(இ - ள்.) புகழை - ஒருவனது கீர்த்தியை, பொச்சாப்பு - அவமறதி, கொல்லும் - கெடுக்கும, நிசசநிரப்பு நித்திய வறுமை அறிவினை - அறிவை, மகாளாங்கு - கெடுக்கும் விதம் போல், (எ - று.)

நிச்சநிரப்பு - நாள்தோறும் யாசித்தலால் வருந்திய தன வயிற்றை நிறைத்தல். அஃது அறிவுடையானிடத்தே உண்டாயின் அவனுக்கு இளிவர(இழி)வாலும பாவத்தாலும் இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவனது நனகுமதிப்பினை அழிக்கும; அதுபோல, மறதியும் புகழுடையவனிடத்தே உண்டாயின அவனுகுத் தனனைக் காத்துகொள்ளாமையாலும் காரியக் கெடுதியாலும் இகழ்ச்சியை உண்டாககி அவனது நனகு மதிப்பினை அழிக்குமெனபதாயிற்று. இவவாறு பொச்சாப்பானது தனனால் அடையப்பட்ட ஒருவனுக்கு வசையை உண்டாக்கி அவனது இசையை அழித்தலாலும்,* ''வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா இசையொழிய, வாழ்வாரே வாழாதவர்'' எனறமையால் இசைகெடப்பெறற ஒருவன இறந்தவனேயாவான ஆகலாலும், பொச்சாப்புடையவன் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவனுகவே கருதப்படுவானெனபது இதனாற் பெறப்படும். ஆதலினாலே தனக்கு இணைபிறிதொனறிலதாக வோங்கி உலகத்து இறவாது நிற்பதாகிய புகழை இழக்காதிருகக விரும்பும் ஒருவன் தன் பெருஞ்செல்வம் பேரின்பம் பெருமிதம் முதலியவற்றால் மகிழ்ச்சியடைந்து செருக்குற நேரிடும்போது, முற்காலத்திலே அதனாலாகிய மறதியினாலே கெட்டவர்களை நினைந்து அக்கேடு

* புகழதிகாரம்-ல் வது செய்யுள்.

தனக்கும் உண்டென்று அஞ்சி அப்பொச்சாவமையை யாவரிடத்தும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி ஒப்பக்கடவன் என்பதறிக.

மிகுந்த அகமலாச்சியினது களிப்பால் வருவதாகிய மறதியானது ஒருவனுக்கு அளவுகடந்த கோபத்திலும் தீதா * மென்பதும்; காடு மலை மதில் அகழி எனனும் அரண்களுளளே நிற்பினும் மனத்தினகண் அச்சமுடையானாகு அவ்வரணகளாற் பயனில்லையாதல் போலச செல்வமெல்லாம உடையராயினும் மனத்தினகண் மறதியையுடையார்க்கு அசசெலவத்தாற் பயனில்லையெனபதும்; தனலுற் காகபடுந்தனபங்கமோ (தன செராவபார்த்துப் பகைவர் செய்யும் தனபங்கமோ எனாபடி) அவை வருதற்கு முாபட அறிந்து காலமல் மாந்திருந்தவன் பின ஆவை வந்து உற்காலத்துக் காக்ககூடாமையால் தனலினைய குற்றத்தை நினைந்து விசனப்படுவனென்பதும்; மறவாமைக குணமானது பகைவரிடத்து மாத்திரமே யனறித் தொழில்செய்வார் சுற்றதாரொன்னும் தம்மவரிடத்தும தாம் செல்வமுதலியவறறா பெருகிய காலதிலும் சுருங்கிய காலத்திலும் எல்லாகாரியஙகளிலும் சமமாயிருந்தால் அதறகாதத நனமை பிறசொனனிலலை யெனபதும்; இடைவிடாத நினைவும் தப்பாத அபுசயிம் உடையாருக்குச் செய்யமுடியாத காரியம் ஒனறுமிலலை யெனபது; நீதிநூலுடையார் உயர்தறகுரிய செயல்களாகிய † மூவகை ஆறறலையும் ‡ நால்வகை உபாயத்தையும் § ஐவகைத தொழிலையும் $ அறுவகைக குணத்தையும்

* பகைவரை வெல்லுதலகும கொடியோரைத் தண்டித்தலகும் வேண்டியதாகிய அளவினைக் கடந்தகோபம் தனனைக் கொல்வதே யல்லாமல் ஒரோவிடத்துப் பகைவரையும் கொல்லும், மறறி அப்படிப்பட்டதல்லாமல் தன்னையே கொல்லுதலால் அதனினும் தீதாயிறறு.

† மூவகை ஆற்றல் - அறிவு, ஆண்மை, பெருமை.

‡ நால்வகை உபாயம் - ாக-ம் பக்கம் பார்க்க.

§ ஐவகைத் தொழில் - எளிய முயற்சி, செய்தாற் பயனுள்ளது, பெரும்பயன தருவது, ஐயமில்லாதது, பின்பு இனபந்தருவது.

$ அறுவகைக் குணம் - நட்பாக்கல், பகையாக்கல், பகைமேற் சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல்.

கண்டுபிடித்தனர். செப்பேடுகள் மற்றவை ஏழு பிறப்பிலும் நன்மை பிலலே யென்பதும் இவ்வுண்மை அறியத்தக்கவைகளாம்.

ருரு. செங்கோன்மை

அம்மரபில் அரசரிலே செப்பஞ்செய்யும் முறை(நீதி) யினது தன்மை அந்த முறையானது ஒருபக்கத்தில் சாபமாக செய்வனவாகிய வேல்களால் இருதலைப்பாம்பு உருவங்களால் எழுதப்பட்டது இவ்வடநூலாருடைய தண்டமென்னும் (தண்டம் வேல்) அதுமரபில்லாத அரசர்பக்கல் செப்பேடுகளுக்கு ஆகின்ற இந்த சாபச்சாயலையுடையன வைக்கப்பட்டது

ஓர்துகளை ஈண்டோ திறைபுரி கயாமாடு
ஏதாருஞ்செய வஃதே முறை. (க)

(இ-ள்) தனக்கு வாழ்வாகிய குடிகள் செய்பதால் அக்குற்றத்தை, ஒருவன் நாடி, யாமாடுமென பாவியிடத்தும் கண்ணோட்டம் காட்டாமல் இரைபுரிந்து நல்வழியையடைய பொருந்தி, ஏதாருஞ் அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலளவாகவும் ஆராய்ந்து, செய்வஃதே - அவ்வண்ணமே செய்தலில், முறை நீதி (எ-று)

பகைவர் அல்லாதவரிடத்தில் எவ்வகையிலும் இம்மூவகையரிடத்தும் அற்றகின்ற வழுவாமல் நல்வாழ்வு இன்னதென்னுமிடத்து அரசனுக்கு ஆபத்துக்களால் அதனை இன்ன தன்மையிற்றென்று தெரிந்திடத்தும் என்பார் யாமாடுதும் என்றும் விசாலவிழி இன்னமை இன்ன என்றும் செய்வது செய்வஃது என்றும் விகாரப்பட்டன அரசனுக்குச் செங்கோலெனப்படுவது யெதிரியோர், தீக்கொள்வோர், நஞ்சிடுவோர், கருவியிற் விகாலமோர், களவர் வழிப்பறிப்போர், கொள்ளையிடுவோர், பிறன் மனைவிழைவிருப்புமோர் முதலியோரைத் தண்டஞ்செய்தல், பொருளாவாங்கல் யெதிரறுத்தல் என்னுந் தண்டங்களுள் பொருந்துமாறறிந்து மூடாமல் (தாட்சண்யத்தால் தடுக்கப்படாது) தண்டித்தற்றின குடிகளுக்கு காத்தற்றொழில் வருத்தாமல் ஆதரித்தலேயாகும். அதனால் அச்செங்கோல் அவனை

யும் காப்பதாகும். இதனைச் செங்கோன்மையது இலக்கணங் கூறப் பட்டது. முட்டாமல் முறைசெய்த முடிமன்னரில் முதன்மை யானவர் மகனை முறைசெய்த மனுநீதிச் சோழனும் தன்னை குறைத்த பொற்கைப் பாண்டியனும் ஆவார் - அவர் சரிதத்தின் சாரம் பின்வருமாறு:—

திருவாரூரில் அரசுசெலுத்திய மனுநீதிச்சோழன் தனது ஒரேபுத்திரன் ஒரு பசுவின் கன்றின்மேல் அறியாது தன் இரதத்தை யேற்றிக்கொல்ல, அதனால் அக்கன்றின் தாய் மனம்வருந்தி தலைக் கண்ணுற்று, ஆவருத்தத்திற்கு ஏதுவான இனபத்தை நீக்கமாட்டாதவனாய், அப்பசுவினது துயரத்தைத் தானும் தாங்குவதே கருமமென்று தீர்மானித்து, தன் புத்திரனைக் கீழே கிடத்தி அவன்மேல் இரதத்தைச் செலுத்திக் கொன்று, கடவுளருளால் மீண்டும் அப்புத்திரன் உயிர்பெற்று எழப்பெற்றான்.

மதுரையில் அரசுசெலுத்திய பாண்டியர்களுள் ஒருவன் தன் பால் அடைக்கலமாக வைத்து அயலூருக்குச் சென்ற ஒருவேதிய னது மனைவியைப் பாதுகாத்துவரும் நாளில், ஓரிரவில் நகர்சோதனை வரும்போது அவ்வேதியன் வீட்டில் ஆண்குரல்கேட்டு ஐயமுற்று உள்ளே யார் என்று வினவிக் கதவைத்தட்ட, அப்போது அயலூரி லிருந்து அன்று வந்துசேர்ந்த அந்தணன் கதவைத்தட்டுபவன் யார் என்று கேட்க, அரசன் அச்சங்கொண்டு அங்குள்ள வீடுகளின் கதவுகளையெல்லாம் தட்டிக்கொண்டே போய் அரண்மனையை அடைந்து விடிந்தவுடன் மந்திரிகளை நோக்கி, தனித்திருக்கும் மகளிருள்ள வீட்டின் கதவை நடுராத்திரியிற்சென்று தட்டினவனை தண்டிக்கும்விதம் யாதென்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் அவன் கையை வெட்டவேண்டுமென்றார்கள். உடனே அரசன் தனகையை வெட்டிக்கொண்டு நடந்ததைக் கூறிப் பொன்னால் ஒருகைசெய்து தரித்துக்கொண்டு அதனால் அன்றுமுதல் பொற் கைப்பாண்டியனென்று விளங்கினான்.

முன் வாஞ்சிறப் பதிகாரத்திற் கூறியபடி மன்னுயிர் வாழ் விற்கு மாறிலா ஆதாரமாவது மழையேயென்பது ஒப்பமுடிந்த-

உண்மையே யெனினும், அரசனது காவல் இல்லாவிடத்து அம் மழையினாலாகிய உணவின் பயனைக் குடிகள் அடைதல் அரிதென் பதும்; அரசனது செங்கோல் வேதமும் அதனைச் சொல்லப் பட்ட அறமும் * நிலைபெறுதற்குக் காரணமாயுள்ள தென்பதும்; தன் குடிகளிடத்து இன்சொற் சொல்லுதலும், அவர்களுள் தளர்ந் தார்க்கு வேண்டுமவை கொடுத்தலும், அவர்களுக்குக் கள்வர் முதலி யோரால் கெடுதிவாராது காத்தலும் ஆகிய நற்குணங்களை யுடைய அரசனிடத்து யாவரும் நீங்காத அன்புடையரா யிருப்ப ரென் பதும்; நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட இயல்பாற் செங்கோல் செலுத்தும் அரசனது நாட்டில் பருவமழையும் குறையாதவிளை வும் உளவாகா நிற்குமென்பதும்; செங்கோன்மை யில்லாத அர சனுக்கு அவனது வேற்படை பயன்படாதென்பதும; வழக் கறிவிப்பவர்க்கு அடைதற்கெளியனாகி, அவரால் அறிவிக்கப்பட் டவைகளை நூலோர் பலரோடும் ஆராய்ந்து, நின்ற உண்மைக்குப் பொருந்த முறைசெய்யாத அரசன் பாவமும் பழியும் அடைந்து, பிறர்கெடுக்கவேண்டாது தானே கெடுவா † னென்பதும்; குடிக ளிடத்தே குற்றம் உண்டானால் அதனை ஒழிக்கும்படி அவரைத் தண்டித்து அவரை அக்குற்றத்தினின்று நீக்கிப் பரிசுத்தராக்கு தலும், அவரில் மிகக்கொடியராய் உலகத்தாரைத் துன்பப்படுத்து வோரைக் கொல்லுதலும் அரசனுக்குச் சாதிதருமாதலால் அது அவனுக்குப் பழியாகாதெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ருகூ. கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அச்செங்கோலினது கோணுதற்றனமை. இங் கும் உவமானமான கொடுங்கோலின் பெயர் உவமேயமான அநீதி யின் மேலாயிற்று. செங்கோனமைக்கு மாறுகலால் இஃது அதன் பின் வைக்கபபட்டது.

* "மாதவர் நோன்பு மடவா கற்புங் காவலன் காவலிற் றங்கா" ஆகலின், இங்கு அறமென்றது அவையொழிந்தவற்றையென்றறிக.

† "அல்லவை செய்தார்க்கறங் கூற்றம்"—நான்மணிக்கடிகை.

ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். (ய)

(இ - ள்.) காவலன் - காப்பாற்றற்குரிய அரசன், காவா னெனின - உயிர்களைக் காப்பாற்றாவிடின், தருமமில்லாத அவனது நாட்டிலே, ஆ - பசுக்களும், பயன குனறும - பால் சுருங்கும, அறு தொழிலோர் - அந்தணரும், நூல் - நூல்களை, மறப்பர் - மறந்து விடுவார். எ - று.

ஆபயன - ஆவினின்றுங் கொள்ளப்படும் பயன். அறுதொழி லாவன. வேதமோதல, ஓதுவித்தல, யாகஞ்செய்தல, செய்வித்தல, ஈதல, ஏற்றல் எனபனவை. இவை அந்தணாகுரியன. ஓதல், யாகஞ் செய்தல், ஈதல், உலகோகாமபல், படைபயிறறல், பொருதல் என் பனவை அரசா அறுதொழில். ஓதல், யாகஞ்செய்தல், பொருளீட் டல, ஈதல், பசுகாதல், எருழல எனபனவை வைசியா அறுதொழில். எவல் செயல், பொருளீட்டல, உழதல், பசுகாதல் குபிலுவத் தொழில் செயல், காருகவினைகளாக்கல எனபனவை சூத்திரா அறு தொழில். இவற்றுள குபிலுவதொழில்களாவன - மீதாற்கருவி களைக் கொட்டலும தூளைகருவிகளை யூதலுமாம்; காருக வினை களாவன - பட்டு நூலையும், பருதது நூலையுங் கொண்டு ஆடையாக்க லும் சுமத்தலும் உழுத்தலுமாம. அரசன் காவாதவிடதது அந்தண ராதியோர் தந்தொழில் மறப்பர்; அவவிதம் மறதததலால் வைசிய சூதிரர் பசுவினைப் போறலர்; போறலராகவே பசு பால்கறவாது குன்றும்; குனறியவிடத்து * அவியில்லாமையாலும், அவ்வவியைக் கொடுத்தறகுரிய அந்தணராதியா மந்திரம் † கற்பம் எனபனவற்றை ஓதாமையாலும யாகம் நடவாதாம; யாகம் நடவாதாகவே மேகம் மழைபொழிதலைச் செய்யாதாம்; மழைபெய்யாதாகவே தேவர்க ளுக்கும் இவ்வுலகத்திலே மக்களாற் செய்யப்படும் திருவிழாவும் பூசையும் நடவா; தானமும் தவமும் உளவாகா; எவவகை மேம் பாட்டினை யுடையவாக்கும் உலகியல் நடவாதெனபதாம.

---

* அவி - நெய் முதலிய தேவருணவு.

† கற்பம் - வேதாங்கம் ஆறினுள் ஒன்று.

பொருளை விரும்பிக் குடிகளை வருத்தும் அரசன் பகைமை பற்றிக் கொலை செய்பவர்களிலும் கொடியவனுவன் * எனன்பதும்; அமைச்சர் புரோகிதரோடனறித் தனித்து நின்று அச்சுறுத்திக் குடிகளிடத்து வரிப்பணமல்லாப் பொருள்வேண்டி நிற்கும் அரசன் வழிப்போகனை வாளைகாண்டு வெருட்டிப் பொருள் பறிக்கும் கள்வனை யொப்பானெனபதும்; தன்னாட்டிலே தோனறும் கீமை களை நாடோறும் ஆராய்ந்து அவைதோனறாமற் செங்கோலாட்சிகுப் பொருந்தக் காரியஞ்செய்யாத அரசனது நாடு நாடோறும் கெடுமெனபதும்; மேல் விளைவை எண்ணாமல் முறைதப்பிச் செப்பும் அரசன அச்செயலால் முனனே சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளையும் பின் அது சம்பாதித்தற்குக் காரணமாகிய குடிகளையும் ஒருசேர இழப்பானெனபதும்; அவனது முறைசெயயாமையை குடிகளை அணைப்பட்டு அழுத கண்ணீரே அவனது செலவத்தை ஆவிகரும் கருவியாகுமெனபதும்; பொங்குசீரால் அரசனுக்குப் புகழில்லை † யெனபதும்; தனக்குரிய பொருளோடு அரசரையும் மடலும் விரும்பி முறைதப்பி நடக்கும் அரசனது நாடழிவு அடிகுதிக் மரத்தினனையை பொருளுடையாகும் ஆதலால், அரசாட்சியில் ஈரமுள்ள குடிகளுக்கு அவ்வுடைமை வறுமையினும் கொடிதென்பதும் ஆகிய அதிகாரத்துக்கு அமைந்தனவாம்.

நிஎ. வெருவந்தசெயயாமை.

அஃதாவது குடிகள் அஞ்சுவதும், பகுதி எனறு சொல்லப்படுகிற மந்திரி முதலாகிய ஐவகைகள் அஞ்சுவதும், தான அஞ்சுவதும் ஆகிய தொழில்களைச் செயயாமை அவை செய்தல் கொடுங்கோனமையிலே சேர்தலால், இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

---

* அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத் தினபமேயாக, இவன் செய்வது எப்பொழுதுந் தினபமாதல்பற்றி இவனை அவரினுங் கொடியனுவான் எனறறிக.

† "இங்கிலதது மனனுதல வேண்டின இசை நடுக"

நானமணிக்கடிகை.—

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலனாயி னெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி யாங்கே கெடும். (கூ)

(இ - ள்.) அரசன், கடுஞ்சொல்லன் - கடிய சொல்லையும் உடையவனாய், கண்ணிலன் ஆயின் - கண்ணோட்டமும் இல்லாதவனாயின், நெடுஞ்செல்வம் - அவனது பெரிய செல்வமானது, நீடின்றி - நீடுதலில்லாமல், ஆங்கே - அப்பொழுதே, கெடும், கெடும், எ - று.

வேட்டம் (வேட்டையாடுதல்), கடுஞ்சொல், மிகுதண்டம், சூது, பொருளீட்டம் (அநியாயமாய்ப் பிறர் பொருளை அபகரித்தல்), கள், காமம் எனப்பட்ட விதனங்கள் (வேதனைகள்) ஏழனுள் கடுஞ் சொல்லையும் மிகுதண்டத்தையும் இவர் இவ்வெருவந்த செய்த லுள் அடக்கினர். கண் என்பது கண்ணோட்டத்தை உணர்த்துத லால் கருவியாகுபெயர். கடுஞ் சொல்லும் மிகுதண்டமும் செய்த பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்து அன்றாயினுமென்பார் 'நெடுஞ் செல்வம்' என்றார். நீடுதல் - நீடித்தல்.

ஒருவன் தன்னின் மெலியவனுக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து அதனை நடுவாய்நின்று ஆராய்ந்து, பின்னும் அப்படிப்பட்ட காரி யம் செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற்கொப்பத் தண் டிப்பவனே அரசனாவனென்பதும்; அவ்விதம் தண்டிக்கத் தொடங்கும்போது அளவிறப்பச் செய்வதுபோலக் காட்டி அளவு கடவாமற் செய்யும் அரசனிடத்துச் செல்வம் நீங்காது நிற்குமென் பதும்; குடிகளால் அஞ்சப்படுங் காரியங்களைச் செய்யும் அரசன் கடிதிற் கெடுவானெனபதும்; தன்னைக் காண வேண்டுவார்க்கு அரிதாகிய சமயத்தை யுடையனாய்க் கண்டால் இனிமையல்லாத முகத்தினை யுடையவனது செல்வம் பேய் கண்ட செல்வம்போல் ஒருவருக்கும் பயன்படாதொழியுமென்பதும்; கடுமொழியும் கைதீ கந்த தண்டமும் அரசனது வலிமையை யழிக்குமென்பதும்; அர சன் அமைச்சருடன் ஆலோசியாது செய்தகாரியம் தவறியவிடத்து அவர்களைக் கோபிப்பானாகில், அவர்கள் அவனை அஞ்சி அகல, அத னால் அத்தவறு தீர்த்தலும் இராச்சியபாரம் இனிது செலுத்தலும் இயலாதவனாய் இறுதியை யடைவானென்பதும்; போர்வருதற்கு

முன்னே தனக்குக் காப்பிடமாவதோர் அரண்செய்து கொள்ளாத அரசன் போர்வந்த காலத்திலே காப்பில்லாமையாற் கெடுவா னென்பதும்; கொடுங்கோலரசன் தன்னேடிணங்கிக் கொடுந்தொழில் செய்தற்கு உடன்படும் நீதிநூல் கல்லாதவனையே மந்திரிகளாகச் சேர்த்துக்கொள்வா னென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ருவு. கண்ணேட்டம்.

அஃதாவது தனேடு பழகினவரைக் கண்டால் அவராலே சொல்லப்பட்டவைகளை மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண் ஓடினவிடத்து நிகழ்வதாகலின் அப்பெயர் பெற்றது. இது நாட் சணியமென்றும் முகங்கொடுத்தலென்றும் சொல்லப்படும். முன் னதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டதையே சிறப்புப்பற்றி இதிலே விரித்துச் சொல்லுதலால் இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

பண்ணென்னுமி டாடற் கியைபின்மை றற் கண்ணென்னும்
கண்ணேட்ட மில்லாத கண். (கூ)

(இ - ள்.) பண் - இசையானது, பாடற்கு - பாடற்றொழி லோடு, இயைபின்மேறல் - பொருத்தமில்லையாயின், என்னும் - என்ன பயனுடைத்தாகும், அதுபோல், கண் - கண்ணானது, கண் ணேட்டம் இல்லாதகண் - கண்ணேட்டமில்லாத விடத்து, என் னும் - என்ன பயனுடைத்தாகும், எ - று.

பண் கண் என்பன ஈறுதோன்றாத சாதியொருமைப்பெயர். பண்களாவன பாலையாழ் (வீணை) முதலிய நூற்று மூன்று. பாடற் றொழில்களாவன யாழினிடத்து வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ் தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்னும் எட் டும், பண்ணல், பரிவட்டணை. ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, வீளை யாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னும் ஏட்டும், கண்டத்தி னிடத்து எடுத்தல் படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலம் என்னும் ஐந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணமுதலிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம். இப்பாடற் றொழில்களுடன் பொருந்தாதவிடத்துப் பண்ணல் பயனில்லாத விதம்போலக் கண்

ணேட்டத்துடன பொருந்தாதவிடத்திக் கண்ணுல் பயனில்லை யென்பதாம். தாட்சணியம் ஒருவர்மேல் கண்சென்றவிடத்து உண்டாவதாயிருத்தலால் அக்கண்ணேத் தாட்சணியத்திற்கு இடமாக்கினர். இறுதியிலுள்ள கண்ணெண்பது 'கண்ணகன் ஞாலம்' என்புழிப்போல இடமென்னும் பொருளதாய் நின்றது.

கண்ணேட்டமெனறு சொல்லப்படுகிற சிறப்புடைய அழகு அரசரிடத்தே உண்டாயிருக்கையாலேதான் உலகம் உண்டாகா நின்றமெனபதும்; உபகாரஞ்செய்தல், காப்பாற்றல், பிழைபொறுத்தல் என்று இவை முதலாய உலகநடையானது கண்ணேட்டத்தினிடத்தேத் நிகழ்வதாகுமெனபதும்; கண்ணேட்டமில்லாத கண்கள் பயனில்லையெனபதும்; அக்கண்ணேட்டமும் அளவுக்கு மிஞ்சினுல் கெடுதியைப் பயக்குமெனபதும்; கண்ணேட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையவரல்ல ரெனபதும்; அவர் மரப்பாவையை யொப்பர் ரெனபதும்; கண்ணுடையவர் கண்ணேட்டம் இலராதல் இல்லையெனபதும்; அரசர் முறை செய்தலாகிய தமது தொழில் அழியாமல் மன்னேட்டஞ் செய்யவேண்டுமென்பதும்; தம்மை வருத்துபவரிடத்தும் கண்ணேட்டமுடையவராகிக் குற்றத்தைப் பொறுத்தலே மேன்மக்களுக்குச் சிறந்த குணமாகுமெனபதும்; யாவராலும் விரும்பத்தக்க கண்ணேட்டத்தை விரும்புவோர் பழகினவர் தமக்கு நஞ்சிடக்கண்டு வைத்தும் கண் மறுக்க மாட்டாமையால் அதனேயுண்டு பினனுர் அவரோடு பொருந்தினர்* ரெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

ருசு ஒற்றாடல்.

அமைச்சரது பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்று மூன்று திறத்தாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறிதற்கு ஒற்றரை (வேவுகாரரை) ஆளுதல். முன்னே சொல்லிய இலக்கணமுடையவரை அரசனுக்குத் தன்னுடு காக்கும்போதும் பிறர் நாடு பிடிக்கும்போதும்

* "மூன்றை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பின், நஞ்சு மூண்பர் கனிகா கரிகர்"—நற்றிணை.

வேண்டுமவைகளோச சொலலத தொடங்கினராதலால அவவிரண்டு காரியங்களுக்கும அதிகியம வேண்டுவதாகிய இது முனனே வைக்கப்பட்டது

ஒறுத முசைசானற நூலும மினவையிரணடும
மெதறறொக மனனவன கண (ச)

(இ - ள) மனனன அரச, ஒறறல - ஒறறுமை, உசை சானற புகழ நினைநத நூலும - நீதிநூலும, உலை இரண்டும - ஆகிய இவை யிரண்டினையு, கண தன இரண்டு கண்களுமாக, ஓம்பென்க தெளியக்கடவன, எ று.

ஒருவனுக்கு தன கண செலலாட்டாத நூலெலலாம போலகணடு அநதிக நடநதலை யெலலாம அறிவிதலாலும, நூலானது அநநடநதலைகளுக்குத தன அறிவு செலலமுடியாத சொழிலகளோயெலலாஞ சொலலி அறிவிதலாலும, இவவிரண்டினையுமே தனக்கு ஊனக்கண்ணும ஞானக்கண்ணுமாக நிசசயித்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவ னென்பதாம வேந்தனே வேந்து என்று பண்பாகுபெயராய கூறுவது போனறு ஒருவனே ஒறறு என்று தொழிலாகுபெயராய கூறப்பட்டது தெறறனக என்பது தெறறென என மறறு டசசொல உருபாகப பிறந்த வினைமுற்று தெரிநிலை யெனப்படும பகுதியாதல், தெறறிறன என்பது பகுதியாதல், தெறறிறன என்னும செயவெனெனும வினையெசசத்தோடும அற்க இதனால ஒறறினது சிறப்புச சொலலப்பட்டது அவ்வொறறலை இலக்கணங்களாவன—தங்காரியஞ செயவாசூறறுதல பகைவரென்று சொலலப்பட்ட அனைவரையு செலலாலும செயலாலும ஆராயதலும, ஒறறப்பட்டார கண்டால அவராற சங்கிக்கப்படாத பாபபாவணிகா முதலாயினோ வழிவோடு பொருந்தி அவா சங்கிதது அறியத தொடங்கினால கோபித்துப பாரக்கினற அவா கண்ணிறகு அஞசாது நினறு சாம தான பேத தண்டமாகிய நானகு பாயங்களும செயதாலும மனதிலுள்ளவைகளை வெளிப்படுத்தாதிருத்தலும, முறறத்துறந்தாராயும விரதவொழுக்கினராயும போகக கூடாத விடங்களிலெலலாம போய ஆராயவேண்டியவைகளெலலாம ஆராயந்தறிந்து அவவிடத்தோ சங்கித்துப பிடித்து எல

லாத தனபழகு செய்து கேட்டாலும் தனனை வெளிப்படுத்தா திருத்தலும, ஒற்றப்பட்டார மறையசசெயத செபலகள அவாக குளளாயினாற கேட்கவல்லனெய சேடடறிந்த செயல்களிற பின ஐயப்படாது துணியும வல்லமையுடை தாயிருத்தலும.

எலலாரிடத்தும நடப்பவைகள எல்லாவறறையும தினக் தோற ம ஒற்றினாலே விரைந்தறிதல் அரசனுககு உரிய தொழி லாகுமெனபதும, அவவிதம செயயாக அரசன வெறறியடையா னெனபதும; ஒற்றாயச சென்றவந்த ஒருவன ஒரப்பட்டாரோடு கலந்து நினறு மாறபடச சொலலுதலும கூடுமாகையால, அவன மறைவாயறிந்துவந்து அறிவித்த காரியததையும பினனும ஒரொறற னாலும அறிந்துவரச செயது, ஒப்புமைகாணடு கொளளவேண்டு மெனபதும; ஒறறரை ஆளுமிடதது ஒருவன மறறொருவனை அறி யாதிருகுமபடி ஆளவேணடுமெனபதும; அபபடி ஆளப்பட்ட மூவரை ஒருபொருணமேமல மவறறவேறற விட்டால அம்மூவரு டைய சொகளும பயனால ஒதிருகுமாயின அப்பொருள மெய் யென தெளியபபடுமென்பதும, மறறதவைகள அறிந்து சொல்லிய ஒறறனிடதது செய்யும சிறப்பை அரசன பிறறியச் செயயாதிருகக கடவனெனபதும; அப்படிச செய்தாலனால சிறப்புப் பெற்ற இவன யாரென்றும, இது பெறுதற்குக காரணம யாதெனறும வினவுவாரும பதில சொலலுவாரும அயலாராதலால, தனனுள்ளே அடககப்படும இரகசியங்களைத் தானே வெளிபிட்ட வனுவானெனபதும் இங்கு அறியத்தககவைகளாம்

சுயி. ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம தளர்வில்லாமல் தொழில்செய்தலிலே எழுச்சியை உடைததாதலாம். ஒறறரால் நடந்தவை அறிந்து அவைகளுககு ஏறறதொழில் செயவோனுககு இஃது அவசியம வேண்டுதலால், ஒற்றுடலினபின் வைக்கப்பட்டது.

உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதிலார்
மரமக்க ளாதலே வேறு. (கo)

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, உரம் - திடமான அறிவானது, உள்ள வெறுக்கை - மனவெழுச்சியென மிகுதியாம், அஃது - அம் மனவெழுச்சியை, இல்லார் - இல்லாதவர், மரம் - (மனிதராகார்) மரங்களாவார், வேறு - சாதிமரங்களோடு இம்மாங்களிடத்து வேற்றுமை வடிவு, மக்களாதலில் - மனிதவடிவாயிருக்கையே, வேறில்லை, எ - று.

உரமென்பது அறிவாதல் நீத்தார்பெருமை யதிகாரத்திலே 'உரனென்னுந் தோட்டியா ரேனைந்துங் காப்பான், வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து' என்னுங் குறளினாலுமறிக. [இதன் பொருள் - திடமான அறிவென்னும் அங்குசத்தினாலே பொறிகளாகிய யானைகள் ஐந்தையும் தத்தம் புலன்களினமேற் செல்லாமற் காப்பவனை எல்லா நிலங்களிலும் மேலானதென்று சொல்லப்படுகிற முத்தி நிலத்துக்கு ஓர் வித்தாவான் என்றவாறு]. மரமென்பது சாதியொருமைப்பெயர். மனிதருக்கு இருக்கவேண்டிய நல்லறிவும் காரியமுயற்சியும் இல்லாமைபற்றி 'மரம்' என்றும், மரத்தில் உண்டாம் பயன இல்லாமைபற்றி 'மகளாதலில வேறு' எனறும் சொல்லினர். மரத்திற்குப் பயன பழமுதலானவையும், ஆலயம், வீடு, தேர், மரக்கலம் இவைகளுக்கு உறுப்பாதல் முதலானவையும் ஆம். ஊக்கத்தினால் முயற்சியும், முயற்சியினால் பொருளும், பொருளினால் கொடை (வறியார்க்கு ஈதல்) யும், கொடையினால் புகழும் உண்டாமாதலால் ஊக்கமில்லாதவர்க்குப் புகழில்லை எனபதும், மேலே புகழதிகாரத்திலே 'தோன்றிற புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார், தோன்றலிற் றோனறாமை நனறு' என்றதனால் ஊக்கமில்லாதவர் மனிதராய்ப் பிறததலிலும் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று எனபதும் பெற்றாம். இதனால் ஊககமிலலாதாரது இழிவு கூறப்பட்டது.

• ஊக்கமில்லாதார் அவவூக்க மில்லாமையால் தாம் முன அடைந்து நின்ற பொருளைக் காகக்கும் ஆற்றல் இலராகி இழப்பாதலால், ஒருவரை உடையரென்று சொல்லுதற்குச் சிறந்த காரணமாயிருப்பது ஊக்கமேயாகுமென்பதும் ; அவருக்கு அவவூக்கமுடைமையே நிலைபெற்ற உடைமையாகுமென்பதும் ; மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போமென்பதும் ; நிலைபெற்ற ஊக்

கத்தையுடையவர் கைப்பொருளை யிழந்தாராஞலும் அதற்காக வருந்தாரென்பதும்; இங்ஙனண் முதலியவற்றால் தளராமைக்குக் காரணமாகிய உலக்கத்தையுடையவனைச் செல்வம் தானே சென்றடையுமென்பதும்; நீர்ப்பூகளின் தாள்கள் நீர் மிகுந்தமட்டும் நீளுவதுபோல மக்களும் தங்களது உலகம் மிகுந்த அளவுக்கு உயர்வாரென்பதும்; முயாச்சியுடையார் உயர்ச்சியடைதல் விதியசதகிஞலே ஒருவேளை கூடாமற்போயினும், அவா முயற்சியிலே தளாச்சியில்லாமையால் இகழ்ச்சியடையாராகி, அப்போதும் புகழ்ச்சியையே யடைவரென்பதும்; யானையானது அம்புகளின்மேலே புண்பட்டவிடத்தும் தளராது தன் பெருமையை நிலைநிறுத்துவதுபோல், உலக்முடையவர்களைப் பொருட்படுத்தாது முயலாறு முடித்திதம் பெருமையை நிலைநிறுத்துவரென்பதும்; புலியைகாட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த தந்தமும் உடைய தாயினும் யானை உலக்மில்லாமையால உலகத்தினையுடைய அப் புலிக்கு அஞ்சுமாறுபோலப் பகைவரைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல் வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையவராயினும் அரசர் உலக்மிலராயின் அதனையுடைய அரசர்க்கு அஞ்சுவரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

கூக. மடியின்மை.

அஃதாவது நினைக்கப்பட்டனவைகளைச் செய்யும்போது சோம்புதலில்லாமையாம். உலகமுடையவர்க்கு ஒரோவிடத்தே குணவசத்தால் சோம்பல் வருதலுங் குறிதது, இஃது அதனின் வைக்கப்பட்டது.

நெடுநீர் மறவி மடிதுயி லைந்தும்
கெடுநீரார் காமக் கலன் (ரு)

(இ - ன்.) மடி - சோம்பலும், நெடுநீர் - விரைவிற் செய்தற் குரியவைகளை நீட்டித்துச் செய்யுங் குணமும், மறவி - மறதியும், துயில் - தூக்கமும், நான்கும் - ஆகிய நான்கும், கெடு நீரார் - இறக்கும இயல்பினையுடையவர், காமக்கலன் - விரும்பியேறும் மரக்கலமாம், எ - று.

மடி நெடுநீர் மறவி துயில எனறு முனனிறக வேணடியதான மடியெனபது செயயுளை நோககி 'நெடுநீர் மறவி மடி துயில' எனறுவே நினறது நெநிமைபாநிய காலபபணபு அகாலதநில நடபபதான தொழிலினமேல நினறது காலதாமதநதையுடைய செயல, மறநதி, துயில எனனும மூனறும தாமதகுணதநில உணடாகி மடியுடனநடபபனவாதலால மடியுடனஒருமிதெணணபபடடன இறகும இயலபு வாழநாள கெடுதல மடி முதலிய காணகும இனபுறநனமை யுடையவாகளுககு இனபந தருவன போலக காணபிதது அவாளை விரும்பிக கொணடவிடதது துனபதநில தளளுதலால, வாழநாளகெடடவாகுச செலவதநைத தருவது போலக காணபிதது அவா விரும்பியேறிய விடதநுக கடவில விழசெயயும நபபலியாகும எனனும உவமானக குறிபபுக காமகக்லன எனனுஞ சொல பாற பெறபபடடது காமகக்லன எனபதறது விரும்பித தாகும ஆபரணமெனறு பொருள கூறுவாருமுணடு [எபபடி பாகக்லம மரணம சமீபிதநவாகளுககுப பெருகக்ந தருவதுபோலத தோனறி அவா விரும்பி எறியவிடதநுக கடலிலே விழுதநுமோ, அபபடிமீய மடி முதலிய நாளகும துனபஞ சமீபிதநவாகு இனபஞ செயபலை மேலத தோனறி அவா விரும்பிகொணட விடதநுத துனபதநிலே விழுதநும எனபதாம]

உலக நடையுளள வரைகும இடையறாது ஒளவிட பிறநத வரை விளகும குடியாகிய விளகக்னது ஒருவனது சோமபலாகிய இருள நெருஙக மழுஙகிக கெடு * மெனபதும, அதனால தாம

---

* "இலலக விளகக்து இருள கெடுபபது" (அப்பர்தேவாரம்) "பொருளெனனும பொயயா விளகக்ம இருளறுகும" (திருக்குறள்) எனனும கடடுரைகளுக கிணஙக எலலா விளக்குகளும இருளை கெடுபபனவாயிருக்க, மடியெனனும இருள குடியெனனும விளகக்கை கெடுதலால, அவவிருளின வலிமை இததகைதெனபதை இஙகே குறிதநுணாக

பிறந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக வேண்டுபவர் சோம்பலைக் கெடுத்தொழுகக் கடவரென்பதும்; விடத்தகுவதாகிய சோம்பலைத் தனனுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதவன் பிறந்த குடியானது அவனினும் முற்பட அழியுமென்பதும்; சோம்பலிலே ஆசைப்படுதலால் திருந்திய முயற்சியில்லாதவராயினவர்க்கு குடி மடிதலோடு நெடுநீர் மறவி துயிலென்னும் குற்றங்களும் அதிகரிக்குமென்பதும்; சோம்பலுடையார் பெருஞ் செல்வம் பெற்றாராயினும் அதனாற் பயன் பெறாரென்பதும்; அன்னவர் நட்பாளர் மூன கண்டித்துப் புதிதுசொல்லி அதனாற் பயன காணுமையிலாலே பின இகழ்ந்து சொல்லும் சொல்லைக கேட்பரென்பதும்; அரசனிடம்மே சாம்பலுண்டாயின் அஃது அவனைப் பகைவாக்கு அடிமையாக்கு மெனபதும்; ஒருவன சோம்பலுடைமைக்கு ஏதுவாகிய தாமதகுணத்தை ஒழிப்பானுயின் அவனது குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் அச்சோம்பலாலனறி முன்னை வேறு காரணஙகளாலுண்டான குற்றங்களும் அவனது முயற்சியினால் ஒழியுமென்பதும்; * தன் அடியளவினாலே எல்லா வுலகத்தையும் அளந்திருமால் தாவியளந்த சுவர்க்க மதிய பாதாளமெனனும் மூன்று லோகத்தையும் சோம்பலில்லாத அரசனை ஆளப்பெறுவா னெனபதும்; இவ்வாழ்

---

† பலிச்சக்காவர்த்தி யெனபவன மண்ணுலகத்தோடு வானுலகத்தையும் வசப்படுத்திக்கொண்டு ஒரு பெரிய யாகத்தைச்செய்ய தக்கார தகவிலாரென்னும் தாரதம்மியமினறித் தன்னை அடைந்தோர் அனைவருக்கும் அளவிறந்த தானத்தைக் கொடுத்துவரும் நாளில், திருமாலானவர் காசிப முனிவருக்கு அதிதியினிடம் அவதாரஞ்செய்து ஒரு குறுகிய வடிவுடன் வளர்ந்து அச்சக்காவர்த்தியிடம் சென்று மூன்றடி மண் யாசித்துப்பெற்றுப் பிறகு மகத்தான ஒருருக்கொண்டு, மண்ணுலகத்தை ஓரடியாலும் வானுலகத்தை மற்றோரடியாலும் அளந்து, பிறிதோரடியை அப்பலியின் தலை மேல் வைத்து, அவனைப் பாதாள லோகத்திற்குச் செலுத்தினரென்பது கதை.

வாக்கு மடிமையன்றி உலகப பறறினையொழிதது முதறினையை விருமபி முயலுவாகதம மடியினமை இனியமையாததாகு * மெனபதும இதறகு அறியததகவைகளாம.

கூட. ஆளவினையுடைமை

ஆஃதாவது ஒருவரிடமுத மெயபபடறினை யுடைய ராதல. அம மெயபபமுப சிலரிய காரணம ஆரவினையபடாரிபதத கூறபபடடதால ஆது காயமாகு பெயராநது சேமபலைக கெடுதலும தொமிலை முயறிய லலலாமல ஆளர கூறணமையினலே, இது மடிபினைபினபி னைவைக படடது

இனபம விழையான வினவிழைபவான றனகிளா
துனபம துடைதது தூனறுந துணை (கூ)

(இ - ள) இனபம விடைபான தனகு இனபதைத பிரும பாதவறறி, ஈரவிடைபானை தொடி டுதலபோல விருமபு வோனை, தனகிளா தனை மடிவ ருட பாராருமாகிய கிளா ரதது, துனபப பாரதது துடை தது நீஙகி, வினை றும அதனைத தாஙகுவ தாகிய, நாண தூணம எ றும

தன கேளிரைத தாஙகுபவனை ராணைனா உருவகபபடுதது அதறகே ப யகிளைபோல பாரமெனற உருவகபபடுதது விடுத கமையால ஆஃது ஏகதேசவுருவக மாயி று. கிளரதது வறுமை யுந தீரதது ஏவரைக காதது லுஞ செயய வலலவரு மெனவே, தனகு அவை செயது கொளளுதல செலவ வேணடுவ தலலவா யிறறு. காரியமாகிய இனபததை விருமபாமல காரணமாகிய முயற சியை விருமபுவோனை எலலாப பயனும தடையி லனனதலால, காரணமாகிய முயறசியை விருமபாது காரியமாகிய இனபததை

---

* மடிமையெனு மொனறை மறறதனமீரு வெனனை
அடிமைகொளல வேணடு மரசே பராபரமே.—தாயுமானவர்.

விரும்புவோன ஒருபயனும் அடையானெனபது பெறப்பட்டது. இதனல் முயற்சியுடையவனது நனமை கூறப்பட்டது.

தமது சிறுமையை நோக்கி நாம் இத்தொழிலை முடிததல் அருமையையுடைத்தென்று நினைத்துத் தளராது முயற்சி செய்தால் அம்முயற்சியானது அவர்கது அவரிய தொழிலை முடித்தற்கேற்ற பெருமையை உண்டாக்குமெனபதும்; மேற்சொண்ட காரியத்தை முற்றுப்பெறச் செய்யாது விட்டவரை உலகம் கைவிடுமெனபதும்; முயற்சியுடையவரே பிறாக்கு உபகாரஞ்செய்ய வல்லவராவரென்பதும்; பேடியானவள் தனகைபிலுள்ள வாளால பகைவரை வெட்டுதற்குக கருத்திடையவளாயினும் அஃது அவளச்சத்தால் முடியாதவிதம்போல, முயற்சியில்லாதவன தனிடத்துள்ள தேகபலத்தாலும் வேறு பொருள் முதலிய சாதனங்களாலும் பிறர்கு உபகாரஞ் செய்தற்குக கருத்துடையவனாயினும் அஃது அவன் முயற்சியினமையால் முடியாதென்பதும்; முயற்சியுடையவனிடத்துச் சீதேவிசெனறு தங்கிச் சகலசெல்வாக்கும் வளரப்பாலெனபதும்; சோம்பலுடையவனிடதது மூதேவி செனறு வறுமையை அடைவிப்பாலெனபதும; பயனைத் தருவதாகிய விதியில்லாமை ஒருவற்கும பழியாகாதாக, அறியவேண்டுமெவற்றை அறிந்து தொழில்செய்யாமையே பழியாகுமெனபதும்; முயற்சித்துச்செய்த தொழில் ஊழ்வகையால் நினைக்கப்பட்ட பயனைத தாராதாயினும், முயற்சியானது உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தினை அளவுக்குத் தக்க பயனைத் தருமென்பதும்; பயனை விலக்குவதாகிய ஊழையும், அவ்விலக்கிற்கு இளையாமல் முயல்பவர், விலக்குவரென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

கூகூ. இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது தொழிலிலே முயல்பவன் வுழுஞலாவது, பொரு ளில்லாமையிலாவது, மெய்வருத்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து, அதற்கு மனங்கலங்கா மை. அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

மடுத்தவா யெல்லாம பகடன்ன வுற்ற
இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. (ச)

(இ - ள்.) மடுத்தவாயெல்லாம தலைப்பட்ட விடங்களெல்லா வற்றிலும, பகடனைய - வண்டியை யிழுத்துச் செல்லுங் கடாப் போலே தொழிலே மேற்கொண்டு செலுத்துபவனை, உற்ற - வந்தடைந்த, இடுக்கண் - துன்பமானது, இடர்ப்பாடு - தானே ர்பப்படுதலே, உடைத்து - உடையதாம, எ - று.

மடுத்தவாயெல்லாமென்பது வண்டியை யிழுத்துச் செல்லும் கடாவிற்கும் தொழிலே மேற்கொண்டு செலுத்துபவனுக்கும் பொதுவாக நின்றமையினாலே, வண்டிகருச் சேறுறு நிலம, மணல் நிலம், களர் நிலம, மேட்டுநிலம முதலியவாகவும் தொழிலுக்குத் தடைகளாகவும் கொள்க. தடைமேற்பட்டபோது கடாவானது பக் கங்களில் உராய்ந்துபு நிலத்தில் மூக்கை வுராய்யும காலைக்ள மடக்கி வைத்துத் தவழ்ந்துபு அரிதாக வண்டியை இழுகுமவிதம்போலத் தொழிலே மேற்கொண்டவன தடை மேற்பட்டபோது சரீரப் பிரயா சையை மேற்கொள்ளல் முயற்சிசெய்து அதனைச் செலுத்துபவான எனபார் 'பகடன்னை' எனறார. இதனால் உண்மையறிவுடைய ஒருவன் வினையிலே தனக்கு இடைதடுபங்கள நேர்ந்தவிடத்து அவைதாமும் உயிர்க்கு இயல்பனறிக் கணப்பொழுது நிறபதாய் மனத்தினிடதடே உண்டாகும் சோட்பாடுகளாகலின அவவின் பத்தை விரும்பாதவனாகி, தன்னுடம்பு தடைபத்திறகு உறையிடமா யிருத்தலையும் வினையால் துன்பமடைதல் இயல்பாதலையும உள்ள படி உணர்ந்து அத்துன்பத்திற்கு அழியாமல் மனமகிழ்ச்சியுடையவ னாகி அதனாலே தொடங்கிய தொழிலே நன்கு முடிப்பானென்பது பெறப்படும்.

அரசியல்

தொழில் செய்பவன் அத்தொழில் முடிவிற்குரிய நேரம் வரும்போது அதனைத் தள்ளிப்போடாமல் அத்தொழில் நன்றாக முடிந்தவிடத்தில் ஊனமாகும் தன்மையதான மகிழ்ச்சியை உடையவனாகிறான். அவன் மனைவி தொழிலால் அதனைத் தெரிந்து அத்தொழிலைச் செய்வானை முடிக்கும் வல்லமையுடையவளாவாள். எதற்கும் பெரியதினம் நேரிடவிடாது. அதற்கு மாறுபட்டவளாக நினைக்க அதனால் ஏமனை வெறுமைப்படும், பாரும் பார்த்தோரும் அதனால்வரும் இன்பத்தைத் தரும் தன்மையாது, அதுபோன்ற பிறருடன் கலந்து அனுபவிக்கும் ஒருவனை தெரிந்தால் வறுமையுற்றவரின் முன் அவனால் ஏற்படவுள்ளதை விடுவிக்காமல் துயருறுதலால், அவன் உற்றதை அன்பரை அடைபவனைப்போல் நல்லோர் முன் நற்பெயர் இன்பர் வந்தவிடத்து அவனின்பத்தை உணர்ந்து தொண்டை மனத்தால் விரும்பாதவன், தீவினையால் தன்க தன்னம் வந்தவிடத்து துன்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு மனத்தால் வருந்தாமலன்பதுபோல், தொழில் செய்பவர் முயற்சியாலும் தன்னம்பிக்கையும் தனக்கு இன்பமாக கற்பித்துக்கொண்டவனை தன் நடவினையால் மடுத்தேமையன்றிப் பகைவரால் நன்கு மதிக்கப்படுவோமன்னாடும் இதற்கு அறியத்தக்கனவாம்.

அரச்யல முற்றிறறு

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியலே நடத்துதலிலே ஒன்றற்கொன்று துணையாகிய அங்கங்கள் ஆறனது இயல்பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களாலே சொல்லத்தொடங்கி, அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆஞ்ஞாசக்கரத்தைச் செலுத்துதலிலே அவ்வரசனுக்குச் சமானமாகிய அமைச்சனது இயல்பு பத்து அதிகாரங்களினாலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே அமைச்சுச் சொல்லுகின்றார்.

கூசு. அமைச்சு.

அமைச்சனது மந்திரியினது இயல்பு. அவ்வியல்பு அவன குணங்களும் செயல்களுமாம்.

மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை. (க)

(இ - ள்) மதிநுட்பம - இயற்கையாகிய நுண்ணறிவை, நூலோடு - செயற்கையாகிய நூலறிவோடு, உடையார்கு - உடையராய மந்திரிகளுக்கு, அதிநுட்பம் - அதிக நுட்பத்தையுடைய ஆலோசனைகளாய், முனனிற்பவை - முன்னிற்பன, யாவுள - எவையுள, எ - று.

நுட்பமதி எனபது மதிநுட்பமெனறு வந்து பின்மொழியாற் பொருள் சிறந்து நிறறலால் அது பினமொழிநிலையல். அம்மதி நுட்பம் ஊழ் தரவேண்டியதாதலால் முன்னே கூறப்பட்டது. நூல் என்பது நூலிலுண்டாகும் அறிவையும் அதிநுட்பம் என்பது அதிக நுட்பத்தையுடைய ஆலோசனையையும் உணர்த்துதலால் முறையே கருவியாகுபெயரும் பண்பாகுபெயருமாய் நின்றன. அதிநுட்ப மென்பதிலுள்ள அதி யென்பது வடமொழியில் மிகுதிப்பொருளை யுணர்த்துவதோ ரிடைச்சொல்; அது தற்சமமாய் நுட்பமென்பதனோடு தொடர்ந்து நின்றது. முன்னிற்றல்

பகைவரது ஆலோசனைகள தமது ஆலோசனையால அழியாது நிற்றல. இனி அதிருடபமெனபதனை அதிஷ்டப்பமெனறு பாடங் கூறி, அதறகு அதனின நுட்பம எவையெனறு பொருள கூறு வாருமுளா, அவவாறு கூறுபவா ஆலோசனைககு இனமாய் முனனே சுட்டபபடுவதொன றிலலாமையையும, அது இது முதலிய சுட்டுபபெயாகள இன எனனும ஐநதாம வேறறுமை யுருபு எாரவிடதது இன சாரியை பெறறு அதனின இதனின எனறு றிறபனறி அதின இதின எனற நிலலாமையையும அறிந் திலா பகைவா ஆலோசிபபனவாறைத தாம அறிநது அழிதது அபபகைவாறிநது அழிகாதனவறைத தாம ஆலோசிபபரென பது கருதது இதனால அவரது சிறபபுச சொலலபபடட.

மதிநுடபம இயறகையறிவம நூலறிவு செயறகையறிவும ஆம

மதிநுடபமும நூலறிவும உடைய ஒருவன தொழிலசெய் யுமபோது அதறகு வேணடும சாதனஙகளும, அதறகு ஏறற காலமும தானசெயயும விதமும அவவிதஙகளில செயயபபடும அவ வரிய தொழிலகளும பொருநத எணண வலலையிருபபதுடன, அதனதொழிலை செயதலிலே சோமபலிலலாதவனையும முயற்சி யுடையவனையும விதி விலகுகளை உலகவியறகைபோகு அறிநதவ னையும, ஒரு காரியதனைச செயதல பலவிதமாகத தோனறினல் அவறறுள ஆனைை ஆராயநது செயதலிலும, அது செயயுமபோது பலிககும விதம ஆராயநது செயதலிலும, சிலரைப பிரிததல பொருததல செயதலிலே உபாககு இதுவே செயயதகக தெனறு தணிவுபிறகும வகை செலலுதலிலும வலலவனையிருபபானெனப தும, அரசன அறிநது சொலலிடவரது உறுதிமொழிகளை மனத திற கொளளாமல மேலும அவரை இழிவுபடுததிப பேசித தானும் அறியானேயாயினும, அகுறறம நேராகி வனைக கைவிடாமல் அவனுககு உறுதியானவைகளைச சொலலுதல மநதிரியினது முறைமையாகு மெனபதும, அரசன தனககு அறியாமையாற் செயத குறற நோகக அவனுககுத தெரிவுசெயய நினைககும மந்திரி அவனுககு எழுபதுகோடி பகைவரிலும கொடியவனெனபா தும; செய்யபபடும தொழிலகளை முடிதததறகேற்ற கூறுபாடில்லா தவா அவைகளை முனனே அமைவுபட ஆலோசிததிருந்தும, செய்

யும்போது அவை முடிவிலவாகவே செய்யாநிற்பரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கூடு. சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் நினைத்த தொழில் முடியும் வழியால் மந்திரியினது தன்மை நடத்தற்குக் காரணமான சொற்களைச் சொல்ல வல்லவனாகுதல். முன்னதிகாரத்தில் "தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச், சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு" என்னுந் திருக்குறளில் 'ஒரு தலையாச் சொல்லலும் வல்லது' என்றதையே விரிப்புப் பற்றி விரித்துச் சொல்லுதலால், இஃது அதன்பின் வைக்கப் பட்டது.

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகைபவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். (கூ)

(இ - ள்.) கேட்டார் - நட்பாய் வ ழகொண்டவரை, பிணிக் கும் - பின் வேறுபடாமற் கட்டும், தகை - குணங்களை, அவாய் - விரும்பி, கேளாரும் - மற்றைப் பகையாய் எற்றுக்கொள்ளாதவரும், வேட்ப - பின் அப்பகைமை யொழிந்து நட்பினை விரும்புமாண்ணணம், மொழிவது - சொல்லப்படுவதே, சொல்லாம் - மந்திரிகளுக் குச் சொல்லாவது, எ - று.

அக்குணங்களாவன வழுவில்லாமை, சொற்சுருங்குதல், பொ ருள் விளங்குதல், இனிதாதல், மேலானபயனைத் தருதல், முறை யின் வைப்பு, உலகம் மதியாமை, உதாரண முடையதாதல், ஓசை யுடைமை, ஆழ்ந்த கருத்துடைமை என்பனவாம். அவைகளை அவாவுதலாவது அச்சொல் சொல்லுவான குறித்த பொருளையே யன்றி வேறு பதிதநட்ப முடையவராலே கொள்ளப்பட்ட பொருள்களின் மேலும் கருத்துடையதாதல். அவாய் என்னும் செய்தனெச்சம் மொழிவது எனனும் செயப்பாட்டுவினை கொண் டது. இனிக் கேட்டார் கேளாதார் என்பதற்கு நூல் கேட்டார் கேளாதார் எனவும் வினவினர் வினவாதார் எனவும் பொருள்

உரைப்பாரும் உளர். தகையவாய் என்பதற்குத் தகுதியையுடைய வாய் என்று பொருளுரைத்தல் பொருந்தாது; தகைய எனனும் பன்மை மொழியது எனனும் ஒருமையோடு பொருந்தாமையால். இதனால் சொல்லினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

மேலே கூறியபடி நட்பாய் ஏற்றுக்கொண்டவரைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிப்பதோடு பகையாய் ஏற்றுக் கொள்ளாதவரையும் வேட்பச் செய்வதாயுமுள்ள சொல்லே அமைச்சர் தம்முடையவும் கேட்பாருடையவுமான குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம் உருவம், பருவம் எனபவைகளால் வரும் தகுதி வேறுபாடுகளையும், அவைகளாலே தமக்கும் அவர்க்கும் உண்டாகிய உயர்வு தாழ்வுகளையும் அறிந்து, அவரவர்க்குத் தகுந்த மரபிலே சொல்ல வேண்டுமென்பதும்; அப்படிச் சொல்லுதல் உயர்ந்தோர் நடையோடு பொருந்த நடத்தலும் இனிமையையும் தருதலாலும் தமது காரிய முடிதலினாலும் அதைப்பற்றச் சார்ந்த அழகும் பொருளும் வேறில்லை யென்பதும்; தான் சொல்லத் தகுந்த சொல்லைப் பிறரால் மறுக்கப்படாதபடி ஆலோசித்துச் சொல்லவேண்டு மெனபதும்; பிறாகதது தாம் சொல்லுமிடத்து அவர் பின்னும் கேட்டலை விரும்பும்படி சொல்லி, அவர் தமக்குச் சொல்லுமிடத்து அச் சொற்களிலே குற்றமுளவாயினும் அவை நோகாதபடி இகழாது அச் சொற்களின் பயனைக் கொண்டுவிடுதல் அறிவுடையாரது செய்கையாகுமென்பதும்; தான் எண்ணிய காரியங்களை அவை காரியமல்லாதவையா யிருந்தாலும் ஆமென்று நம்பும்படி பிறர்க்குச் சொல்லுதல் வல்லவனாகி, அவை மிகவும் பலவானிடத்தே னனறினும் சோர்வில்லாதவனாகிச் சபைகளு அஞ்சாதவனைப் பேச்சில் பிறர் வெல்லுதல் முடியாதெனபதும்; சொல்லப்படுங் காரியங்களை ஒழுங்குபடக் கோத்து இனிதாகச் சொல்லுவாரது வார்த்தையை உலகம் விரைந்து ஏற்றுக்கொள்ளு மென்பதும்; குற்றமற்றன வாய்ச்சிலவாகிய வார்த்தைகளை முனனே சொல்ல வேண்டியவை யும் பினனே சொல்ல வேண்டியவையும் அறிந்து சொல்லமாட்டாதவர் பலவாகிய வார்த்தைகளைத் தொடுத்துச் சொல்ல விரும்புவ ரென்பதும்; தாம் கற்றுவைத்த நூல்களின் பொருளைப் பிறர்

அறியும்வண்ணம் விரித்துரைக்க மாட்டாதவர் கொத்தினிடத்தே மலர்ந்திருந்தும் மணக்காத பூப்போல்க வெனபதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்,

ஆகாவது செய்யப்படுந் தொழில்களை பொருளை மாத்திர மல்லாமல் அதுமை புகழுந் தந்து நல்லவையாதல். சொல்லியல் லாமல் செயலும் நன்றாகவேண்டு மென்கினாமையால், இது சொல் வனமையினபின வைக்கப்பட்டது.

எற்றென் றிரங்குவ செய்பற்க செய்வாரினல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. (நு)

(இ - ள்) எற்றென்று - நான செய்தது எப்படிப்பட்ட தென்று, இரங்குவ - பின் தானே இரங்குந் தொழில்களை, செய் யற்க - ஒருகாலுஞ் செய்யாதிருக்க கடவன, செய்வாரினல் - அல் லாமல் ஒருகால் மயங்கி அவைகளைச செய்துந் தனமையதையின னையின, மற்று - பினனிருந்து, அன்ன - அவ்விரங்கல்களை, செய் யாமை - செய்யாதொழிதல், நன்று - நல்லது, எ - று.

'இரங்குவ' என முன்னே வந்தமையினலே பினனே இரங் குவ எனக கூறாது, அதனை 'அன்ன' எனச் சுட்டியொழிந்தார். அவ்விரங்கும் தொழில்களது பன்மையால், தொழில்களை பற்றி புண் டாம் இரக்கமும் பலவாயின. இரங்குந் தொழில்களைச் செய்து விட்டு அச்செயலுகளாகப் பின்னிருந்து இரங்குவானையின, அது தீரும்வழி அறிந்திலனென்றும், தைரியமில்லாதவ னென்றும், பயனில்லாதவைகளைச் செய்கினறனென்றும், தன் பழியைத் தானே தூற்றுகினறனென்றும் எல்லாரும் இகழுவராதலால் பினபு இரங்காமை நன்று என்றார். இரங்காமையும் நல்லதொழில் செய்வோர் செயலாதலால் உடன சொல்லப்பட்டது.

ஒருவனுக்குத் தனையினது நனமை செல்வம் ஒன்றைமட் டுமே கொடுப்பதாயிருக்கத் தொழிலினது நனமை இம்மையில்

அறமம, பொருள, இணபம, புகழ், ஒளி, செலவாககு முதலியனவ
களேயும, மறுமையில் தான விரும்பிய பதவிகளேயும கொடுகக
மெனபதும; புகழ ஆரமுதலியன பயவாத தொழில்களே ஒரு
காலதது்கும செய்யககூடாதெனபதும, தெளிந்த அறிவினேயுடைய
வா சிறிதுபொழுதிலே நீஙகுவதாகிய அனபததை நோககி எபபோ
தும நீஙகாத இழிவு அடையுங தனமையதனனெறனபதையும, அவ
விழிவை அடைநதாலும வருவதாயுளள அததுனபமானது வநதே
தீருமெனபதையும அறிவாராயலால, அவா தாம ஈததகைய தினபத
திலே படவரினும அது சாதறபொருடடு இழிவான மதாழிலைச
செயயமாட்டா ரெனபதுர; ஒருவன தனனபவிபப காயனது
பினைய வறமையாற கணடிரஙகுங தினமைய தாயி ரெனனினும
அதனைக குறிதது மூழி மதாழிலாச செயயாரிருதலே மேணடுமென
பதும, நிலையாத செலவதகின பொருடடு நிலையுளள பழியை
அறிவுடையார மேறகொளளார எனபதும, அறிவிலாரகிய
சாதாரணகளாச செயபது அதனைப பரிசோதிதது பாரதது கரமமஙகளைத
பொரு செலவதனைக காடடி லும, அறிவுடையார அபபழியை நீமன
கொளளாது அதனபினகு ரை ரணமேய உயாநததெனபதை, பெரி
யோரா விலகிய தொழிலகளாத தாழரா விலககாது, பொருளைக
குறிதது செயதலாகு அரதொழிலகள தாயனபலனை யால
மூடியாமெனபதும, அனைவ ஒருவழியால மூடிநாலும எனன
பதனையே தருமெனபதும, ஒருவன தீய மதாழிலைச செயது
பிறரை அழசசெயது கொணடபொருளைவிடம இமமையிலே
அவனை அழசசெயது மேறகுமெனபதும, நலல மதாழிலால வநத
பொருளைக முன இழநதாலுமபினவநது பயனகொடுகக
மெனபதும, தினபணடம வைகபபடட பசசைமணபாணடத
திலே வாதத தணனீர அப பாணடதனைடம அதனிறதுளள
பணடதனையும அழிதத தாலும வீணபப போவதுபோல, ஒருவ
னுககுத தீய மதாழிலால வநத பொருளானது அவனேயும அவனிட
முளள வேறு பொருளேயும அழிதது தானும அழியுமெனபதும்
இஙகு அறியதகக வைகளாம.

ஈஎ. வினைத்திட்பம்.

ஆஃதாவது அப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டுவதாகிய மனவலிமையாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

உளறொறா லுற்றபி னெல்காமை யிவ்விரண்டின்
ஆறென்ப ராய்ந்தவர் கோள். (உ)

(இ - ள்.) ஆய்ந்தவர் - முன்பு நீதிநூலை ஆராய்ந்த மந்திரிகளது, கோள் - துணிபு, உளறு - பழுதுபடுந் தொழில்களை, ஒரால் - செய்யாமையும், உறாபின் - செய்யுந்தொழில் உழுநிலைபோல் பழுதுபட்ட விடத்து, ஒல்காமை - அதற்குத் தளராமையும் ஆகிய, இவ்விரண்டினை - இவ்விரண்டினது, ஆறு - வழியாகும், எனபர் - என்று நூலோர் சொல்லுவர், எ - று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் மந்திரியாயிருக்குந் தன்மையை மேற்கொண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிவைத் தொகுத்துப் பின்னே நீதிநூலுடையோர் சொல்லியபடி சொல்லுகின்றமையால், இங்கே வினைத்தூய்மையும் உடனே சொல்லினர். பழுதுறுதலை யுடைய தனை முன்னே 'உளறு' எனறு கூறினதினால் 'உறாபின' என்றும், வினைத்துய்மையும் வினைத்திட்பமுமாகிய இவ்விரண்டினிடத்தே பொருந்தியதென்பார் 'இரண்டினை' எனறும் சொல்லினர்.

செய்யப்படுந் தொழிலை முடிவிலே வெளிப்படும்படி அதற்கு முனனெல்லாம் *மறைத்துச் செய்வதே திட்பமாகுமென்பதும்; அவ்விதமல்லாமல் நடுவிலே வெளிப்படுமாயின் அது செய்தவனுக்கு †நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்குமென்பதும்; யாம் இத்தொழிலை இவ்விதத்தாலே செய்வோமெனறு ஒழுங்குபடச் சொல்லுதல்

---

* மறைத்துச் செய்தலாவது நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்னும் அங்கங்களுள்ளதையும் பாறித் தான் யோசிக்கும் வகையைப் பிறர் அறியாமலும், தான் அறிந்ததும், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செயல், சொற்களால் அவர் ஆலோசித்து அறியாதிருக்கவும் அடக்கிச் செய்தல்.

† நீங்காத துன்பங்களாவன - பகைவர் முனனறிந்து அத் தொழிலை விலக்குதலும், செய்வானை விலக்குதலும் செய்வாராதலால், அவ்விலக்குதல்களால் வருவன.

யாவர்க்கும் எளிதாகுமெனபதும்; அதனை அச்சொல்லிய விதத்தாற் செய்தல் யாவர்க்கும அரிதாகுமெனபதும; ஒரு பொருளை அடைய எண்ணியவர் அப்பொருளை அடைதற்கு வழியாகிய தொழிலினிடத்து எளிமையுடையவராகப் பெற்றால், அப் பொருளை அவ வெண்ணியபடியே அடைவரெனபதும்; தீதினை அச்சாணி வடிவாம் சிறிதாயிருந்தே பெரிய பாதகத்தைக் காண்பி செலுத்துகிற வலிமையை உடைத்தாயிருத்தலைப்போல வடிவா சிறியராயிருந்தே பெரிய தொழில்களைக் காணபித் செய்ய தகுதி வலிமையுடையவரும் உலகில் உளராதலால், அவரை வடிவினாது யிறைமைநாடி இகழாது அவரது வலிமைநோக்கி அரிந்து செயளை வேண்டுமெனபதும்; மனந்தளர்ந்து செயலத்துளைந்த தொழிலினிடத்துப் பின அசைதலில்லாமல் * ஆலசியத்தை யொழித்தது செயலமேவனை மெனபதும்; முதலிலே மெய்ம்மை யாகிபிறகிலே தமக்கு தீனபம் மிக வருமாயினும் அதுநோக்காது தளராது முடிவிலே இனபம் பயக்கும் தொழிலை துணிந்து செயதல் வேண்டுமெனபதும்; மனத்தினிடத்தில் வலிமையில்லாதாருக்கு மாரி வலிமையில்லாம இருப்பினும் தொழில் முடியாமல்போனபோதும் இங்கு அறிவுறுத்தகவைகளாம்.

கூக. வினைசெயல்வகை.

ஆராய்ந்து அவ வலிமையினையுடைய அமைச்சரைனவன அத்ன செய்யுந் திறமாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்,

ஒல்லும்வா யெலலாம் வினைநன்றே யொலலாக்கால்
செல்லுவாய் நோகசகெச் செபல். (கூ)

(இ - ள்.) தொழில் செய்யுமபோது, ஒல்லும்வாயெல்லாம் - கூடுமிடத்தெலலாம். வினை - தண்டநஞ்செய்தல், நனறு - நல்லதாகும்; ஒல்லாக்கால் - அது கூடாதவிடத்து, செல்லும் வாய்நோக்கி-

* ஆலசியம் - செய்யலாமெனறு நிச்சயிகபபட்ட தொழிலைச் செய்ய வேண்டுங் காலத்தில் செய்யாது சோர்ந்திருத்தல்.

மறுனை பூனறு உ பாபங்கரிமேல அகு முடிவதோ உ பாயம நோககி, செயல - செயயகக்டவர ள ற

கூடுமிடம - பகைவனிை ர தான வலியவறுகிய காலம பகைவனிடம தான எலிய றெகிய காலத்தில தண்டமே நன்று எனற கூறினார, டமைவா பய படுவது அதனண்டதகி ாகேயாத லால கூடாதவிடம - பாகவன வலிைாருத தான தெதுளளகால மும இ்ரதுளள கால மும அவமானதகாலதது இனனாத காலதிற சாமம்பத தா வரனறு உ பாபங்களிமேல அகவதாறில முடியு உ பாடதா செய்க எனறு கூறினார, அசசாம முதலி யவை வொரவிகா ற மீறாறம யுடையனவா யிருபபினறு சம மதிதகச செயய பிரயோசனதகால கமமுனனோ ஒக்கிருகக லால இதனால வலியான ஒபபா ர பெரியான எனறு கிலை முவ ாகப படுமெனபதும, அவறறுள் ஸ்ரீனதி சாபமும கூறபபட்டன

ஆலோசனைககு எலலாவ கு ஆலோசிபபனை துணி வுத தபபாதெனறும துணிவைை ச ர யாகுமெனபதும, அத ால துணிவுபெறாவரை ஆலோ சனையை ம யாபதும, அப டித துணிவுபெறற பினாபி பிரா யலாயதசில கருமாரம்ப முதல முடையதாகு மெனறு எ ாரந்து செயயவேணடிய வதாறி லை விரைந்தும தாமதிதகச செயயவேணடிய வெதறிலத ாமத மும செயதலவேணடு மெ ாறறு விளைந்தவறறும பகைக்கஞ்சு மதியினை குறைபோ த தலமை டையவ ரப பினவராரந்து கெடுகதுமெனபதும, ஒருவன தெறிலை செயபவரி–தது அறியும பொருளும ஆகுப வொரு ரும தனனுயிரும பகைவர வயிரும தனக காஙகாலமும அவாகாஙகாலமும தான வலலதெறிலும அவரவலல தெறிலும தான வெலலுமிடமும அவர வெலலுமிடமும ஆகிய இவைகளை மயககமற ஆலோசிதது செயதலவேணடு மெனபதும; தொழில செயயுமிடதது ஆகு முடிதறகுளளதாகிய முயறசியையும அதறகுவரும இடையூறறையும அவவிடைபூறறு நீகி முடிகால தான அடைபும பெருமபயனையும சீதாகசிச செயதலவேணடு மெனபதும, அவவாறறாறற செயயபபடாத தொழிலைச செயயத தொடங்கினவன அத்தொழிலை முனசெயது கைவந்தவனது கருத

தினை யறிந்து தானும் அவ்வுபாயத்திலேலே செய்து பயனை அடைவானென்பதும்; மரங்கொண்ட யானையிலேலே அப்படிப் பட்ட பிறிதுமோர் யானையைக் கட்டுதல்போல், தொடங்கிய தொழிலிலேலே வேறுபொரு தொழிலை முடித்தற்கு உபாயமாகும் விதத்தை எண்ணிச்செய்தல் வேண்டுமெனபதும்; அப்படிச் செய் யவே அந்தக்கிரமத்திலேல் எல்லாத் தொழிலும் இலேசில் முடியு மென்பதும்; தொழில் செய்பவன் தனது நட்பினருக்கு நல்லவை களைச் செய்தலிலும் தனது பகைவருடன் பகைத்துப் பொருந்தா திருப்பவரைத் தனக்கு நட்பாகசிக்கொள்ளுதல் நனறென்பதும்; ஆராய்டஞ்சிறியராகிய மந்திரிகள் தம்மின்மிகுந்த வலியவர் எதிர்ந்த விடத்தே தமது அங்கங்கள் நடுங்குதலுக்குப் பயந்து அங்கிலைக்கு வேண்டுவதாகிய சந்திசெய்யுமாயின், அவ்வலியவரைத் தாழ்ந்து அதனை ஏற்றுக்கொள்ளுவரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ாசாக. தூது.

அமைசாவது பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேறரசரிடத்தே செல்வாரது தன்மை. அவரிரண்டனையும் முன் வினைசெயல் வகை என்றமையால், இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துச் சொல்லுவோன், பிசால்லியது சொல்லுவோனெனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்றேனை மந்திரியோடு சமான னுவான் ஆகலாலும் பின்றேனை அவனிலுங் காற்பங்கு குணங் குறைந்தோன் ஆகலாலும் இஃது அமைச்சியலாயிற்று.

கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்து
எண்ணி யுரைப்பான் றலை. (எ)

(இ - ள்.) கடன் - வேற்றரசரிடத்துத் தான் செய்யுமுறை மையை, அறிந்து - தெரிந்து, காலங்கருதி - அவர் செவ்விபார்த்து, இடனறிந்து - சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கேற்ற இடத்தைத் தெரிந்து, எண்ணி - சொல்லும் வழியை முன்னே விசாரித்து, உரைப்பான் - அவ்விதம் சொல்லுவோன், தலை - தூதரில், மிக்க வன், எ - று.

செய்யுமுறையாவது வேற்றரசர் நிலையும், தன்னரசனிலையும், தன்னிலையும் நன்றாக ஆராய்ந்து அவைகளுக்குப் பொருந்த வேற்றரசரைக் காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் அவ் வேற்றரசரது குண முதலியவற்றை அறிதலும். செவ்வி - தன் சொல்லை யேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலத்தின் வசத்த தாகலால் 'காலம்' என்றார். இடன் - தனக்குத் துணையாவார் கூட இருக்கின்ற இடம். எண்ணுதல் - தான வந்தகாரியத்தைச் சொல் லும் விதமும், அதற்கு அவர்சொல்லும் உத்தரமும், அதற்குப் பின தான்சொல்லுமவைகளுமாக இவ்வழியால் மேலுமேலும் தானே யெண்ணுதல். வடநூலார் தான் வகுத்துக் கூறவான, கூறியது கூறுவான என்னும் இருவரோடு ஓலை கொடுத்து நிற்பாரையுங் கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை கடையெனறு வகுத்துக் கூறினராகலின், அவர்மதமுந் தோன்றத் 'தலை' என்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது.

தன சுற்றத்தாரிடத்து அன்புடையவனாய் அவர்க்குத் தீங்கு வராமல் தானே காத்து நடத்தலும், மந்திரித்தொழில் செய்தற் கமைந்த குடியிலே பிறந்து தன் முன்னோரது தூதிபல்பைக் கேட் டறிதலும், அரசர்சாதி விரும்பும் குணமுடையவனுதலும் தூத னுக்கு இலக்கணங்களாகுமென்பதும்; தம்மரசனிடத்து அன்புடை மையும், அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும் அறிவுடைமையும், அவை களை வேற்றரசரிடத்துச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையும் தூதுரைக்க வரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்களாகு மென்பதும்; இயற்கையாகிய அறிவும் கண்டார் விரும்பும் தோற்றப் பொலிவும் பலரோடும் பலகாலும் ஆராயப்பட்ட கல்வியுமென நன்கு மதித்தற் கேதுவாகிய இம்மூன்றனது கூட்டத்தையுடையவன் தூதுசெல்லுதற்கு உரியவனென்பதும்; வேற்றரசர்க்குப் *பலகாரியங்களைச் சொல்லுமிடத்துக் காரணவகையால் தொகுத்துச்

* பலகாரியங்களுக்கு உடம்படாதவர் பரம்பரையால் அப்பல வும் முடித்தற்குக் காரணமான ஒருகாரியத்தைச் சொல்ல அதனால் அவை பயன்படும் விதத்தை ஆலோசித்தறிதல் அருமையாலும் சொல்வது சுருக்கமாயிருத்தலாலும் உடம்படுவர் என்றறிக.

சொல்லி † இனிமையில்லாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து வெய்ய சொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களால் மனமகிழச் சொல்லுபவனே தன்னரசனுக்கு நன்மையுண்டாக்கும் தூதனுவானென்பதும்; நீதிநூல்களைக் கற்றுத் தான் சென்ற கருமத்தைப் பகையரசர் மனங்கொளச் சொல்லி அவர் கோபித்துப்பார்த்தால் அப்பார்வைக்கு அஞ்சாது ‡ காலத்தோடு பொருந்த அது முமக்கத்தக்க உபாயத்தை அறிபவனே தூதனுவானென்பதும்; அத்தகைய தூதனுக்குப் பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப் பொருட்டுத் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சி சொல்லியவிடத்தே எம் போல்வார்க்கு அஃது இயல்பெனறு சொல்லி அவர் கோபத்தை நீக்கற்பொருட்டுத் தனக்கு அவர் மந்திரிகள் நேயராந்தன்மையும், இதுசொன்னால் இவர் துன்பஞ் செய்வாரென்று ஒழியாமைப் பொருட்டுத் துணிதலுடைமையும், யாவராலும் நம்பப்படுதற் பொருட்டு மெய்ம்மையும் ஆகிய இந்நான்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிலக்கணங்களாகுமென்பதும்; தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுதற்குரியவன் தனக்குவரும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி அவருக்குத் தாழ்வான வார்த்தையை வாய்சோர்ந்தும் சொல்லாத வலிமையையுடையவனாவனென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எஇ. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தி நடக்கும் விதம். இது 'வேந்தவாம் பண்புடைமை' என முன்னதிகாரத்திலே "அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம், பண்புடைமை

† இனிமையில்லாத காரியங்களுக்கு உடம்படாதவர் தமது மனமகிழச்சொல்ல அவ்வினிமையில்லாமை தோன்றுமையால் உடம்படுவர் என்றறிக.

‡ அவ்வுபாயம் அறிதற்பொருட்டு நீதிநூற் கல்வியும், அதனுலன்றி வேறொன்றால் முடியுங்காலம் வரின் அவ்வாறு முடிக்க வேண்டுதலால் காலத்தோடு பொருந்த அறிதலும் இலக்கணமாயின.

தானரைப்பான் பண்பு" என்னு முதற்குறளிலே வேண்டப்பட்ட படியால், தானின் வைக்கப்பட்டது.

போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. (கூ)

(இ - ள்.) அமைச்சர், போற்றின் - தம்மைக் காத்துக்கொள்ள வெண்ணினால், அரியவை - அரிய பிழைகள், போற்றல் தம்மிடத்திலே வராமற் காக்கக்கடவர்; கடிதபின் - அவைகளை வந்தவைகளாகக் கேட்டு அவ்வரசர் சங்கோசிதசால், தேற்றுதல் - அவரைப் பின் தெளிவித்தல், யார்க்கும் - எவ்வகையார்க்கும், அரிது - கூடாது, (ஆதலால்) எ - று.

அரியபிழைகளாவன- அவராலே பொறுத்தற்கரிய கீழறுத்தல், அரசருக்கு உரிமையாயுள்ள மகளிருடன் கூடுதல், கிடைத்தற்கரிய பொருள்களை அபகரித்தல் என்றிவை முதலாயின. அவைகளைக் காத்தலாவது ஒருவன் செல்லிய விடத்தைத் தகுமோ வென்று சந்தேகப்படாமல் தகாதனவே யென நம்புப்படி நடத்தல். பின் ஒருவழியால நம்புவித்தாலும் கடனெகாண்டவரைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் கடனெகாடுத்த பொருள் தோன்றும் பிதற்பால் தம்மைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அவரிய பிழைகள் நினைகப்படுதலால் 'யார்க்குமரிது' என்றார்.

விரைவில் மாறுபட்டுக் கோபிக்குந் தன்மையுடைய அரசர், மிக நீங்கினால் குளிர் நீங்காது மிக நெருங்கினால் சுடுவதான நெருப்புப்போல், மிகநீங்கினால் பயன்கொடாது மிகநெருங்கினால் மதியாமைபற்றி வருத்தமுறாதலால், அவரைச் சேர்ந்தொழுகுவோர் அவரை மிகநீங்காமலும் மிக நெருங்காமலும் நெருப்பிற் குளிர்காய்வார்போல் நடுவிடத்து நிற்கக்கடவரென்பதும்; அவ்விதம் அரசரைச் சேர்ந்தொழுகுவோர் அவர் உணவன அணிவன அவரது மேன்மை என்ற இவைமுதலாக அவர்க்குச் சிறப்பாக வரியவற்றை அவர்க்குச் சமமாய்த் தோன்றற்கு அஞ்சித் தாம் விரும்பாதிருக்க வேண்டுமென்பதும்; அவ்விதம் விரும்பாதொழியவே, அவ்வச்சம் நோக்கி அவ்வரசர் தாமே எல்லாச் செல்வமும் தருவரென்பதும்;

அரசரால் அனுபவிக்கப் படும்வற்றை விரும்பினவர்க்கு அவவிருப் பம் கேட்டைத் தருமென்பதும்; அரசர் முன்னிலையில் ஒருவன் காதிலே சொல்லுதலையும் ஒருவன் முகநோக்கி நகைத்தலையும் செய் தால் அவர் தங்குற்றங்கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வாராதலால், அவை செய்தலாகாதெனபதும்; அரசன பிறரிடம் இரகசியம் பேசும்போது அது ஆராய்த குரிய பொருளாயிருந்தாலும் அதனைச் செவிகொடுத்துக் கேளாமலும், அவனை வலிந்து வினவாமலுமிருந்து, அவன் தானே சொல்லிற் கேட்கக் கடவரென்பதும்; அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லும்போது அவனது மனக்குறிப்புக் காரியத்தி லன்றிக் காமம் வெகுளி யுள்ளிட்டவைகளில் நிகழுமிடத்தும், அதற்கு ஏற்காத காலத்தும் சொல்லுதல் பயன்படாமற் போதலால், அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனது குறிப்பினை அறிந்து, சொல் லுதற்குத் தகுந்த காலத்தையும் நோக்கி, அவன் உடம்படாத காரியங் கள் முடிவுபெறுமையாலும், பயனில்லாதவையும் பயன் சுருங் கியவையும் ஆகிய காரியங்கள் செய்தலை அவன விரும்பாமையாலும் அத்தகைய காரியங்களை நீக்கி, அவனுக்கு வெறுப்பில்லாதனவும் வேண்டுவனவுமாகிய காரியங்களை அவன மனம் விரும்புப்படி இனி யவையாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற் களாலே சொல்லக்கடவரென்பதும்; பெரும்பயனுள்ளவையுமாய் அரசன் விரும்புவனவுமாகிய காரியங்களை அவன் கேட்டிலதையினுஞ் சொல்லி, பயனில்லாதவற்றைத் தானே கேட்டாலும் சொல்லாது விடக்கடவரென்பதும்; இவர் எமக்கு இளையவரென்றும் எமக்கு இன்ன முறையினை யுடையவரென்றும் அரசரை அவமதியாது அவரிடத்து நின்ற * ஒளியோடு பொருந்த நடக்கவேண்டுமென்

---

* ஒளி - காப்புக்கடவுளாம் காரியமாலானவர் திருமகளுடனே திருப்பாற்கடலில் ஆலிலையென்னும் அமளியிலமர்ந்து அறிதுயில் கொண்டு அவனியை யளித்து ஆதரித்தாற்போல, தாம் உறங்கா நிற்கவும் உலகங் காக்கினற அரசரது தெய்வத்தன்மை. அதனோடு பொருந்த நடத்தலாவது - அவர் தேவரும் தாம் மனிதருமாக நடத் தல். அவ்வொளியினுலே நீக்கப்பட்ட இளமையும் முறைமையும் பற்றி இகழ்வாயின், தாமும் நீக்கப் படுவரென்பதாகுந்து.

பதும்; நல்லறிவினையுடையவா அரசனுல் யாம் நன்குமதிக்கப் பட்டோமென்று கருதி அவன விரும்பாதவைகளைச் செய்து அழி வடையாது, தமமை முனனேயாராகவே கருதி அஞ்சி நடப்பானென பதும்; அரசனுகது யாம பழையோமென்க கருதித தமகது இயல் பல்லாதவைகளைச் செய்யும உரிமை அவனிதம செய்பவர்க்குக் கேட்டினைத்தரு†மெனபதும இதது அறியதகதகவைகளாம்.

எக. குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசா நினைதத ை வா சொலலாமலறிதல், இது, மனனரைச சேர்ந்து நடபபவாகது அவசியமான தாகலால் அதனபின வைகக்பட்டது

நுணணிய மென்பா ளளகுங்கோல் காணுங்கால
கணணல்ல தில்லை பிற. (ய)

(இ - ள.) நுணணியமெனபா - யாம ந்ட்ப அறிவுடையேம் எனறிருகும மகளிரிகள, அளகதுங்கோல - அரசரது கருத்தை அளக்குங் கோலானது; காணுங்கால ஆராயுமிடதது, கணணலல - அவரது கணகளலலாமல, பிற - வேறு, இலலை, எ - று.

அறிவினது நுட்பத்தை அவயறிவுடையா மேலேறி 'நுண் ணியமெனபா' எனறு கூறினதிறுல இஃது இடகது நிகழ் பொரு ளின் பண்பு இடததின மேலாய உடசாரவழகது. இடம

† அரசன் பொறுகாது கருதுமபொழுதில அப்பழமை நோக்கி முகங்கொடாமல உயிரைக கொதலால, அவன வேண்டா தன செயதறகுக காரணமாகிய உரிமை கேடுதரும் எனறறிக.

• "பழமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரார
கிழமை பிறிதொன்றுங் கொளளார் - வெகுளினும்
காதன்மை யுண்டே யிறைமாண்டார்க் கேதிலரும்
ஆர்வலரு மில்லை யவர்க்கு" — நீதிநெறி விளககம்.

[காதன்மை - அன்பு. உண்டே - உண்டோ இல்லை யென்றபடி.]

வுடையார் இடத்து நிகழ்பொருள் அறிவு இடத்து நிகழ்பொருளின் பண்பு நுணுமை நுங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல என பவை முதலாகப் பிற கருத்தளைகின்ற அளவைகள் பல, அவையாவும் முனை நிறைந்தவிடத்தே அவரால் மறைக்கப்படும்; பாவை மனத்தோடு கலத்தலால் அவ்விடத்து மறைக்கப்படாதென்பது பற்றி, அதனையே பிரிந்து கூறினார் இனி அளக்குங்கோல் என்று பாடங்கூறி நுட்ப அறிவுடையே மென்றிருக்கும் அமைச்சரை அரசர் வருந்துங் கோலாவது கண்ணென்று சொல்லி, தன்னுக் கோபப்பாவையால் அவர் அரசர்க்கு மிகப்பகுதிப்பினை நிக என்று கருத்தாகக் கூறுவாறும் உளர் இதனால் நுண்ணிய கருவி பாவை யென்பது சொல்லப்பட்டது

ஆன்ற அறிவினை யுடைய அமைச்சனை அரசனுக் குறிக்கப் பட்ட காரியத்தை அவன் சொல்லல் வேண்டாவகை அவன் முகத்தி னுலும் கண்ணினாலும் பார்த்து அறிவானென்பதும், ஒருவனுடைய மனத்தினிடத்தில் நிகழ்வதனைச் சந்தேகப்படாமல் உணர்வா னென்பதும், தன் நாட்டில் நிகழும் விருத்தத்தைப் பிறர் சொல்லப் பயிற்சி தன்மை உடையவரை யிருப்பானென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

எ - அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த சபையினது இயல்பை அறிதல் காரியஞ் சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலே யல்லாமல் இதுவும் வேண்டுதலால், இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

அவையறி காலாயந்து சொல்லுக சொல்லின்
செவையறி நிந்த தூயமை யவர். (க)

(இ ள) சொல்லின் தொகை சொல்லின் கூட்டதனை, அறிந்த தெரிந்த, தூயனமையவர் பரிசுத்த குணமுடையவர், தாம் ஒன்று சொல்லும்விடத்து, அவை அப்பொழுதுள்ள சபையை, அறிந்து தெரிந்து, ஆராயந்து - ஆராய்ந்து, சொல்லுக சொல்லுகடவர், எ - று.

சொல்லின் தொகையெனவே, செஞ்சொல் (வெளிப்படைச் சொல்), இலக்கணைச்சொல் (உரியபொருளை விட்டு அப்பொருளின் சம்பந்தியை யுணர்த்துஞ் சொல்), குறிப்புச்சொல் (செம்பொருளும் இலக்கணைப் பொருளுமை அல்லாத வேறு பொருளை யுணர்த்தும் சொல்) எனனும் மூவகைச்சொல்லும் அடங்கின. தூய்மை - அச்சொற்களில் தமக்கு ஆகாதவை ஒழித்து ஆமவை கொள்ளல். சபையென்றது இங்கு அச்சபையின அளவினை. அவ்வளவு மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வு எனை மூவகைப்படும். அறிதல் - தம்மோடு நூலகி அறிதல். ஆராய்தல் - இச்சபையிலே சொல்லப்படுங் காரியம் இது, சொல்லும்விதம் இது, சொனனால் அதனை முடிவு ாென்று இவை யுள்ளிட்டனவைகளை ஆராய்தல்.

சொற்களின் நடையை * ஆராய்ந்தறிந்தவர் சபையில் ஒன்று சொல்லுங்கால் அது கேட்குதலில் விருப்புடைத்தாயிருத்தலை ஆராய்ந்தறிந்து, செய்குற்றம் பொருட்குற்றமெனனும் இருவகைக் குற்றங்களும் இல்லாததாய் மிகவுந் தெளிந்து சொல்லக்கடவரென்பதும்; சொல்லின் வகையறியாதவர் சபையின அளவறியாது பேசத்தொடங்கி இகழப்படுவரா ரெனபதும்; அறிவால் தம்மின் மிக்காரும் தம்மைபொத்தாரும் இருக்கும் சபையில் தமது நூலறிவும் சொல்வன்மையுந் தோனற விரித்துரைத்து, அறிவிலாரது சபையில் தாழும் அறிவிலார்போல் இருக்கக்கடவரெனபதும்; தம்மினு மிக்காரைக்கண் தக்குழையவும், அவர்மிகுதியும், அவர் சொல்லுதற்குமுன்னே சொனனதை யுண்டாகிற குற்றமும், சொல்லாவிட்டால் வருகிற நனமைபும் அறிந்து அடங்கும் அடக்கம் ஒருவர்க்கு இது நன்றென்று ஜாரப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்களெல்லாவற்றுள்ளுந் சாநந்ததாருமெண்பதும்; விரிந்த நூற்பொருள்களை உட்கொணடு அவைகளினை மெய்ம்மையை அறியவல்லவர் சபையில் வல்லாரெனருவன சொல்லிழுக்குப்படுதல் முதலியவைதற் பொருட்டு நனகெறியில் நினறு வெளருவன அந்நெறியினினை யும்

---

* சொற்களின நடையாவது - மூனனர்க்கூறிய மூவகைச்சொல்லும் செம்பொருள் இலக்கணைப்பொருள் குறிப்புப்பொருளெனனும் அருத்தத்தை உணர்த்தும் விதம்.

தவறிக் கூடாவொழுக்கத்தனதலே யொக்குமென்பதும் ; குற்றமறக் கற்றவரது சபையிலேயே கற்றவரது கல்வி விளங்கித் தோன்று மென்பதும் ; நல்லார்சபையில் நல்லபொருள்களே அவர் மனங் கொள்ளச் சொல்லுதற்கு உரியவராயவர் அவையறியாத புல்லறி வாளரிருந்த சபையினிடத்து மறந்தும் அவைகளைச் சொல்லா தொழியக் கடவரென்பதும் ; சொல்வாராயின், தமக்குரிய சபை யை அறியாமையைக்குறித்து நல்லார் சபையும்,சொன்னபொருளே அறியாமையால் புல்லர் சபையும் அவரை இகழுமென்பதும் ; அவ்விதம் புல்லர் சபையிற் சொன்னசொற்கள் சீர்தூக்கி நிந்திய அமிர்தத்தையொத்துக் கெடுமென்பதும இங்கு அறியத்தக்கவைக ளாம்.

எஉ. அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய சபையை அறிந்து சொல்லுங் கால் அச்சபைக்கு அஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல். (ச)

(இ - ள்.) கற்றார்முன - பலநூல்களையும் கற்றோர் சபையி னிடத்து, கற்ற - தாம் கற்றவைகளை, செல - அவர் மனங்கொள் ளும் வழியால், சொல்லி - அஞ்சாது கூறி, தாங்கற்ற - தாம கற்ற வைகளிலும், மிக்க - அதிகமான பொருள்களை, மிக்காருள் - அவ் வதிகமாகக் கற்றவரிடத்து, கொளல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவர், எ - று.

எல்லாம் ஒருவருக்குக் கற்றல் கூடாமையால் வேறுவேறுய கல்வியடையவர் பலரிருந்த சபையில் தாம் கற்றவைகளை அவர் மனங்கொள்ளும்படி சொல்லக்கடவர ; சொல்லவே, அவரும் அவை களையெல்லாம் சொல்லுவாராதலால், மற்றைக் கற்கப்பெறுதவை யெல்லாம் கேட்டறியலா மெனபதாயிற்று. இதனால் அவையஞ் சாமையினது ஒருசார்பயன் சொல்லப்பட்டது.

சொற்களது தொகையெல்லா மறிந்த பரிசுத்தகுணமுடையவர் கற்றுவல்ல சபை மூடசபை என்கிற சபையின் வகையினையறிந்து, கற்றுவல்ல சபையில் ஒன்று சொல்லும்போது, அச்சத்தாற் பிழை படச் சொல்லா ரெனபதும்; கற்றோர் சபையினிடத்தே அஞ் சாமலே தாம் கற்றவைகளை அவர் மனங்கொள்ளும் வகை சொல்ல வல்லவர் கற்றவரெல்லாரிலும் இவர் நன்றாகக் கற்றவரென்று உலகத்தாராற் புகழப்படுவாரென்பதும்; சபையில் அஞ்சாது பேச வல்லவர் சிலரேயென்பதும்; வேற்றரசர் சபையில் அஞ்சாமல் அவர் சொலலிய சொற்களுக்கு உதாரஞ் சொல்லுதல் நிமித்தம் அமைச்சர் சொல்லிலக்கண வழியாலே வாத செற்ப வித்தண்டை களும் சலசாதிகளு முதலிய அளவை(தருக்க)நூல்களைக் கற்றல் வேண்டுமெனபதும்; சபையிலே பேசுதற்கு அஞ்சுவோர் கற்ற கல்வி யுதாகரணத்திலே அதனை யஞ்சும் பேடியின் கையிலுள்ள வாளைப்போன்று பயனற்றதாகு மென்பதும்; நல்லவர் சபையில் குற்றமாச் சொல்லாதவர் பலநூல்களைக் கற்றிருந்தாலும் அவற் றுற் பயனில்லை யெனபதும்; நூல்களைக் கற்றிருந்தும் அவைக ளாலே பயனை அறிந்திருந்தும் நல்லவரிருந்த சபையை அஞ்சி அவ் விடத்திலே சொல்லாதவரைக் கல்லாதவரிலுங் கடையரென்று உலகம் சொல்லுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அங்கவியலில் அமைச்சியல்
முற்றிற்று.

எ சு. நா டு.

இனி அவ்வரசனாலும் அமைச்சனாலும் கொண்டு செலுத்தப் படுவதாய் மற்றை அரண்முதலிய அங்கங்களுக்கு அவசியம் வேண் டும் சிறப்பினையுடையதாகிய நாடு ஒதிகாரத்தினாலே சொல்லு கின்றார். அஃதாவது இப்படிப்பட்டதென்பதும் அதிகாரமுறை மையும் இதனுள் விளங்கும்.

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. (அ)

(இ - ள்) பிணியின்மை - நோயில்லாமையும், செல்வம் - பொருள், விளைவு - நெல் முதலியவற்றின் விளைவு, இன்பம் - சுகம், ஏமம் - காவல், என்றிவை புடைமையுமாகிய, இவ்வைந்து - இவ்வைந்தினையும், நாட்டிற்கு - நாட்டினுக்கு, அணி - அழகாகும், எனப - என்று நூலோர் சொல்லுவர், எ - று.

பிணியின்மை - நிலநலத்தால் வருவது. செல்வம் - கப்பல்களிலும் வண்டிகளிலும் வியாபாரிகள் கொண்டுவரும் பொருள்களும், வரிப்பணமும், கூலங்களுக்கும் பொன்முதலிய உலோகங்களும், நிலத்தில் விளையும் தானியம் பயறு முதலிய உணவுப் பொருள்களும், மலையில் விளையும் பலவகை பொருள்களும், பிறவுமாம். இன்பம் - திருவிழாவும் வேள்வியும் சான்றோர் புடைமையாலும், அறுபவிப்பவை உடைமையாலும், நிலமீதுள்ள நன்மையாலும் வாழ்வார்க்கு உள்ளே நிற்பது. காவல் என்பது அரசன் காவலும், வாழ்வோர் காவலும், அரண்காவல் என்றிவை. பிறதேசங்களிலுள்ளாரும் இச்சித்து, பிரிவின்றி அவைகளை நினைபாமைக்கு ஏதுவாகிய அகன்ற நிலத்தில் இச்சொல் பட்டது.

அத்தகைய நாட்டானது குன்றாத விளைவினை செய்பவராய் உழவரும், * தூங்காத ஆக்கமான முதலாகிய அறிவாற்றல், ஒழுங்குகெடாத செல்வத்தினை புடைபரந்த கூழ்வாழ்வும் ஒன்றியினை புடையதாய், அரசனது நாற்றிசையிலும் மிகுபெயல், பெயல் இன்மை, ஈவி, விட்டில், கிளி என்பவற்றால் வருங்கேடும், அவ்வகை தீதிலும் வேற்றரசர் கிட்டுதலால் வருங்கேடும் இல்லாத விளைவினை புடையதாயிருக்கு மென்பதும்; பிறநாடுகளிலுள்ள மனிதர் கூட்டமும், பசு எருமை முதலாகிய விலங்கினக் கூட்டமும் தமது தேசங்களிலே பகைவர் வந்து தங்கி ஈரூழிலாவது அரசனை முன்னிட்டாவது உணவில்லாமையாலாவது சுணங்கிடாது வந்தார், அவற்றாலும்

* "நறுவலஞ் செய்வாராகிடம் தயவுசெய்வாருக்கு மஃதிடம்" என்றார் பிறரும். [சீவகசிந்தாமணி - இதனபொருள் - நல்லவை செய்வாராகிய முத்தியடையுமாறு நல்லதவத்தினைச் செய்பவராகும் இடம், மறுமையினபங்கருதி இல்லறம் நடத்துவோர்க்கும் அந்நாடு இடமென்பது.]

தாங்கி அதன்மேலும் தன்னரசனுக்கு இறைப்பொருள் முழுதை யும் உடன்பட்டுக் கொடுக்கு மென்பதும்; உழவருடைமையாலும் மிகவினைதலாலும் அந்நாட்டிலுள்ளார்க்குப் பசித்துன்ப மில்லையென் பதும்; தீக்காற்றும் மிக்க குளிர்வெப்பங்களும் உண்ணப்படுமவை களது தீமையும் இல்லாமையால், அங்கு நோய்த் துன்பமில்லையென் பதும்; அரசன் வலிமையும், எப்போதும் மாறுபடாமல் நிலத்திருக் கும் சேனையும், காடு நீர் மதில் மலை என்னும் நால்வகை யரண் களும் உடைமையால் அங்குப் பகைத்துனபமில்லை யென்பதும்; சாதி பற்றியும் சமயம்பற்றியும் உண்டாகும் சங்கேத (கட்டுப்பாடு) வசத்தால் மாறுபட்டுக் கூடும் பல கூட்டமும், உடனிருந்து கொண்டே பாழாகச செய்யும் * உட்பகையும், சமயம்வந்தால் அரசனை அலைக்கின்ற கொலைத்தொழிற் குறும்பரும் அந்நாட்டில் இல்லையென்பதும்; அரசனது வலிமையாலும் கடவுட்பூசை அறங்கள் என்றிவைகளைச் செயதலாலும் அந்நாடு கேடறியாதகாய் அரிதின் கெட்டதாலுலும் அப்போதும் தன வளம் குறையாததா யிருக்குமெனபதும்; கீழ்நீரினையுடைய நிணறுகளையும் சிறுகுளங் களையும், மேல் நீரினையுடைய ஏரி ஆறுகளையும் மழைகாலத்தில் உட்கொண்டுள்ள நீரை வெயிற்காலத்தில் வெளிப்படுத்தும் மலையையும், அழியாத நகரதனதையும் தனக்கு அவயவங்களாகவுடைய தெனபதும்; குடிகள் தேடி வருந்தாமல் அவர்களுக்குச் சகல பொருள்களையும் கொடுக்கவல்ல †தெனபதும்; மேற்கூறிய குணங் களை எல்லாவாறுலும் நிறைந்திருந்தகாயினும் அரசனேடு பொருந்து தல் இல்லாதவிடத்து அந்நாட்டிற்கு அக்குணங்களாற் பயனில்லை யென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

* உட்பகை - வழியிலத்துப் பொருள்பறிப்போர் கள்வர் கோள் சொல்வோர் முதலாகிய மக்களும், பன்றி புலி கரடி முதலா கிய மிருகங்களும்.

† "பொருள் செய்வார்க்கு மண்டதிம்" என்றாரபிறரும். [சீவக சிந்தாமணி - இதனபொருள் - நிலையாத பொருளைச்சேர்க்க விரும்பு வார்க்கும் அவர்கள் அதனைத் தேடி வருந்தாமல் அடைவதற்கு அவ் வேமாங்கத நாடு இடமாம் என்பது]

எடு. அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்கு உறுப்பாய் அடங்குமாயினும் பகைவரால் தொலைவு வந்தவிடத்து, அதற்கும் அரசனுக்கும் காப்பாதற் சிறப் புப்பற்றி வேறேரூர் அங்கமாகச் சொல்லப்பட்ட அரண் இவ்வதிகா ரத்தால் சொல்லுகின்றார்.(அஃதாவது இன்னதெனபதும், அதிகார முறைமையும இதனுள விளங்கும.)

உயர்வகலந திண்மை யருமையிற் நான்கின்
அமைவர ணெனறுரைக்கு நூல். (கூ)

(இ - ள்.) உயாவு - உயர்ச்சியும், அகலம்-அகலமும், திண்மை - வலிமையும், அருமை - அருமைபும, எனறு சொலலப்பட்ட, இந் நானகினை - இந்நானகினது, அமைவு - மகுதியையுடைய மதிலை, அரணெனறு - அரணெனறு, நூல் - நூலோர, உரைக்கும் - சொல் லுவர, எ - று.

அமைவு அதனையுடைய மதிலுக்காதலால் பண்பாகுபெயர். நூல் அதனை ஆக்கியோராகாதலால் காரியவாகுபெயர். உயர்வு - ஏணிக்கு எட்டாதது. அகலம் - புரத்தோராகுத் தோண்டக்கூடாத அடியகலமும், உளளிடததோர்கு நினறு வதாழில் செய்தறகாந் தலையகலமும். திண்மை - கருங்கல் செங்கல்களாலே செயதலால் குத்தப்படாமை. அருமை - பொறிகளாலே சோதற்கருமை. பொறி கள்-எந்திரப்பாவைகள். அவையாவன:—† "வளைவி ற் பொறியுமயிற் செறி நிலையுங், கருவிரலூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும், பரிவுறு வெங் நெயும் பாகடு குழிசியுங், காய்பொன னுலைபுங் கல்லிடு கூடையுந், தூண்டிலுந் தொடகு மாண்டலை யடுப்புங், கவையுங் கழுவும்புதையும் புழையு, மைவிதத் தலாமுங் கைபெய ரூசியுஞ், செனறெறி சிரலும் பனறியும் பிணையு, மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கிணையமுங், கோலுங் குந்தமும் வேலுஞ் சூலமும்" எனறிவை முதலாயின.

† சிலப்பதிகாரம் - (இதனபொருள்) - வளைந்து தானை யெய்யும் எந்திரவில்லும், கரிய விரலையுடைய குரங்குபோ லிருந்து சேர்ந்தாரைக் கடிக்கும் பொறியும், கல்லையுமிழும்

மேற்கூறிய மதிலேயன்றி அதன்புறத்திலே செயற்கையா லமைக்கப்பட்ட எந்நாளும் வற்றாத நீரையுடைய அகழியும், அதன புறத்திலே இயற்கையாலமைக்கப்பட்ட நீரும் நிழலுமில்லாத மரு (பாலை) நிலமும், அதன புறத்திலேயுளள மலையும, அதனபுறத்திலே யுள்ள நெருங்கிய காடும் நாட்டிற்கு அரண்களாகுமெனபதும்; அவ

கவணும, காய்ந்திறைத்தலால் சோந்தாரை வருத்துவதாய வெய்யும், செம்புருகுகுய, (அன்றி அங்ஙனம் இறைத்தற்குப் பாகுகாயுங குழிகளுமாம்), உருகுகாய்ச்சி யெறிதற்கு எளிதாகப் பட்டிருக்கும் உலைகளும. இடங்கணிப பொறிகளுக் கல்லிட்டுவைக்கும் கூடையும், தூண்டில் வடிவாகப் பணணிப் போகட்டுவைத்தாக கிடங்கு நீங்கி மதில் பறறுவாரைக் கோதது வலிகுமு கருவியும், கழிகோல்போலக கழுதிற் பூட்டி முறுகுஞ் சங்கிலியும், (கயிறறுத் தொடக்குமாம்), ஆண்டலைப்புள் (கோழி) வடிவாகப் பண்ணிப் பறக்கவிட உச்சியைக கொத்தி மூளையைக் கடிகும் பொறி நிரைகளும், கிடங்கிலேயின மனியதத்தள்ளும் இருப்புக கவையும், கழுக் கோலும, அமபுகூட்டம, எலலறைகளும், பற்றுக் கைகுலுக்கிப் போகட்டவிட்டமும (அனைக எதனை யஞ்சாதபடி கற்கவி தொடங்கி நாற்றுமை நிலைமுமாம், சாணைப்புக் கூடனபாரும் சிற்றம் புகள் வைதெய்யும இயந்திரமெனபாருமுளர்). மதிற்றலையைப் பற்றுவாரைக் கையைப் பொதிர்குமு ஊசிப்பொறிகளும் (இனிக் கதவோடு சேராதபடி வைதத நிரைகழுவெனினும் அமையும்), மாற்றூர் மேற் சென்ற கண்ணைக் கொதது சிச்சிலிப்பொறியும், மதிற்றலையில் எறிலுருடலைக கோட்டாற் கிழிக இரும்பாற் செய்துவைதத பன்றிப பொறியும், மூங்கில் வடிவாகபபண்ணி அடித்தற்கமைத்த பொறியும், கதவுக்குவலியாக உள்வாயிற்படியிலே நிலத்திலே வீழ விடுமரங்களும், கணையமரமும், கோலும், குந்தமும், வேலும், சூலமும் முதலியனவுமாம. பிறவும் - சதக்கினி, தள்ளி வெட்டி, களிற்றுப் பொறி, விழுங்குப் பாம்பு, கழீகுப் பொறி, புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு, சகடப்பொறி, தகர்ப்(ஆட்டுப்)பொறி, அரிநூற்பொறி என்பனவும் என்பது [இஃது அடியார்க்கு நல்லார் உரை.]

வாண் புறத்தோராலே கொள்ளுதற்கரியதாயும், அகத்தோர்க்கு வேண்டும் பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் உள்ளே யுடைத்தாயும், புறத்தோரால் அழிவடையுமளவில் அது வாராதபடி உதவிக்காக்க வல்ல அரசனிடத்து அன்பும் மானமும் மறமும் சேர்வினமையு முடைய வீரர்களை யுடைத்தாயும் இருக்குமெனபதும்; அதனால் அது அறிவு ஆண்மை பெருமையெனனும் மூவகைவலிமையு முடையவராய்ப் பிறர்மேற் செல்வார்க்கு அவவிதம் செல்லுங்கால் அவர் உரிமை மகளிரையும் பொருளையும் பிறர் அபகரியாமற காப்ப தோடு, அப் பெருமை தொலைந்து முடிவுவந்தவிடத்துக் கடலி னடுவே உடைந்த கப்பற்காரர்மேற்று சிறு காப்புக காணுத தனை அடைந்தாரைபும காகரும் சிறப்பினை யுடையதெனப தும் இங்கு அறியத்தக்கனவகளாம்.

எசு. பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பாலும நாட்டாலும் அரணாலும் வளர்க்கவும் காக்கவும படுவதாகிய பொருளைச் சம்பாதித்தலின விதம் இவ்வதி காரதாலே சொல்லுகிறார். (அஃதாவது இனனதெனபதும் அதி காரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும்).

அருளொடு மன்பீன குழவி பொருளென்னும்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு. (எ)

(இ - ள்.) அனபு ஈன - அனபினால் ஈனறிடப்பட்ட, அரு ளென்னும் - அருளெனகின்ற, குழவி - குழந்தையானது, பொரு ளென்னும் - பொருளென்று உயாத்திச் சொல்லப்படும், செல்வம் - செல்வத்தையுடைய, செவிலியால் - செவிலித்தாயால், உண்டு - வளரும், எ - று.

சமபந்தம் பற்றுமலே வருத்தமடைந்தவரிடத்துச் செல்வ தாகிய அருள் சம்பந்தம்பற்றிச் செல்லும் அனபு மிகுந்த விடத்து உண்டாவதாகலால் அதனை 'அன்பீன குழவி' என்றும், அது வறிய வர்மேற் செய்வது அவ்வறுமையை நீக்கவல்ல பொருளுடையவர்க்

காதலால் பொருளை அதற்குச் 'செவிலி' என்றும், அஃது உலகிற் செவிலியர் போலாகாமல் தானே எல்லாப் பொருள்களையும் உதவி வளர்த்தலால் 'செல்வச்செவிலி' என்றும் சொல்லினர்.

ஒரு பொருளாகமதிக்கப்படாத அறிவீனரிடத்தும் இழிகுலத்தாரிடத்தும் பொருளை உண்டாயினை அறிவாளரும் உயர்குலத்தாரும் அவரிடத்திற்போய் கிடவாராதலால், ஒருவனுக்கு அப்பொருள் போனால் பொருள் பிறிதொன்றில்லை யென்பதும்; எல்லா நன்மையும் உடையவராயினும் பொருளில்லாரை யாவரும் இகழ்வ ரென்பதும்; எல்லாத் தீமையும் உடையவராயினும் அஃதுடை யாரை யாவரும் உயர்ச்சிசொல்வ ரென்பதும்; பொருளென்னும் * பொய்யா விளக்கானது தனக்குச் சம்பாதித்தவர்க்கு அவர் நினைத்த இடத்தெல்லாம் சென்று பகைவரையெல்லும் இருளைக் கெடுக்குமென் பதும்; அப்பொருளைச் சம்பாதிக்குமிடத்தும் தீமை விலக்கி அருளோடும் அன்போடும் ஈட்டவேண்டுமென்பதும்; அவ்விதம் நல்ல வழியிலே சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருள் சம்பாதித்தவர்க்குக் கடவுட்பூசை தானமாகிய அறத்தினைச் செய்தற்கும் இன்பமனுபவித்தற்கும் உதவியாய்நின்று, அவ்வா றன்றி பயனுகிய புகழையும் வீட்டையும் பயக்கு மென்பதும்; தான பிரிவிடத்துக்குச் செய்யும் கருணையோடும் பிறர் தம்மிடத்துச்செய்யும் அன்போடும் கூடியாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலத்துள வார்த்தவைத்த நீர்போல எட்டிய வினையுங் கொண்டிறத்தலால் அப்பொருளீட்டத்தை விரும்பாராகி நீங்கக்கடவ ரென்பதும்; வைத்தாரிடத்து மீளாக நெடுங்காலம் நிலத்தினுள்ளே கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததும் தாயாதிகள் பொருததுமாய பொருள்களும், மரக்கலங்களிலும் வண்டிகளிலும் வரும் பண்டங்களுக்கு வாங்கும் வரிப்பொருளும், பகைவரை வென்று திரையாகக்கொள்ளும் பொருளும் அரசனுக்குரிய பொருள்களாகு மென்பதும்; பொருளுள்ளவன் மேற்கொண்ட தொழில் அச்சமும் வருத்தமுமின்றி இனிது முடியுமென்பதும்; பகைவரது

* பொருளை எல்லாக்குடிமக்களும் அவசியம் வேண்டுவதாய் வருதல்பற்றியும் பகையாகிய இருளைக் கெடுத்தல் பற்றியும் பொய்யா விளக்கெனப்பட்டதென் றறிக.

செருக்கைக் கெடுக்கும் ஆயுதம் பொருளாயிருத்தலால், தமககு மேண்மையுண்டாகக் கருதுபவர் பொருளைச் சம்பாதிக்ககடவ ரென்பதும், இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எஎ - படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளினால் ஆவதாய் வெல்வதாகிய படையை இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே படை மாட்சி சொல்லுகிறார். அஃதாவது சேனையினது நனமையாம். (அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்).

தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. (எ)

(இ - ள்.) தானை - சேனையாவது, தலைவந்த - பகைவராலே வகுக்கப்பட்டுத் தனமேல்வந்த, போர் - படையின போரை, தாங் குந்தன்மை - விலக்கும் வகுப்பை, அறிந்து - தெரிந்து வகுத்துக் கொண்டு, தார் - அவரது தூசிப்படையை, தாங்கி - தன்மேல் வாராமல் தடுத்து, செல்வது - தான அதன்மேலே செல்வதே எ - று.

படைவகுப்பாவது மியூகம் ; அஃது எழுவகை உறுப்புகளை யுடையதாய், வகையால் நான்காய் விரியால் மூப்பதாம். அவயவம் எழாவன - உரம், இறக்கையிரணடு, மத்தியம், பிரதிக்கிரகம், பிரிட் டம், கோடியென்பவை. வகை நானகாவன - தண்டம் (சேனையைக் குறுக்காக நிறுத்தல்), மண்டலம் (பாம்பு மண்டலமிடுவதுபோல நிறுத்தல்), அசங்கதம் (வேறு வேறாக நிறுத்துதல்), போகம் (யானை, தேர், குதிரை, காலாட்களை ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாக நிறுத்துதல்) என்பவை. விரி மூப்பதாவன - தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், அசங்கதவிரி ஆறும், போகவிரி ஐந்தும் என்பவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் இங்கே சொல்லப்புகில் விரியும். அவையெல்லாம் வடநூல்களிற் கண்டு கொள்க.

தேர் யானை குதிரை காலாள் எனனும் நானகுறுபபுக்களாலும் நிறைந்து போரிலே காயம்படுதற்கு அஞ்சாது நினறு பகையை வெல்வதாகிய படை அரசன செலவங்கள எல்லாவறறுளளுமு முதனமையாகிய செலவமெனபதும்; அபபடை மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப் படை என ஆறுவகைப்படுமெனபதுமம; அவறறுள் அரசன்முன னேரைத தொடஙகிவரும மூலபபடை அழிவினமையால் வீரமும எப்பொழுதும் தமது நிலைமையில தாழாமையும, ஊழிறுல் குறைவு வந்தவிடதது உயிர வாழாமையும உடையதாபும, அரசனிடதது அனபுடைமையால பகைவரால வஞசிகக்படாததாயும இருகக மெனபதும; அஃது அததனமையதா யிருத்தலால் தான சிறிதாய விடததும அரசனுககுப போரில் அழிவுவநதால தன்மேலே காயம் படுதறகு அஞ்சாது நினறு தாஙகும செளரியததை யுடையதெனப துமம; பகைவரைக கடிதிறகொனறு நிறறறகேதுவாகிய தறுகணமை யும், அரசனுககுத தாழ்வுவராமற காததறகேதுவாகிய மானமும், தோறறோடுவா முதுகின்கண் வாளை வீசாமைக கேதுவாகிய முன வீரராயினா செனற நல்வழியிலே செல்லுதலும, பகைவரால் வஞ சிகக்படாமைக கேதுவாகிய (அரசனால்) நமபப்படுதலும் அம்மூலப படைக்கு அரணுகுமெனபதும; அததகையபடை அலங்காரிகக பட்ட தோ யானை குதிரைகளுடனும பதாகை (பெருங்கொடி), கொடி, குடை, பல்லியம (சஙகீதம), காகளம் (எககாளம) முதலிய வற்றின தோற்றப்பொலிவாலே பெருமையை அடையுமெனபதும இங்கு அறியததகக்வைகளாம.

எஅ. படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அச்சேனையினது வீரமகுதியாம. அதிகார முறை னமயும் இதனாலே விளங்கும.

பேராண்மை யென்ப தறுகணினான் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதனைஃகு. (கூ)

(இ - ள்.) தறுகண் - பகைவரிடததே முகங்கொடாமற செய் கின்ற வீரத்தை, பேராண்மை என்ப - நூலோா மிகுந்த ஆணமை யாகுமென்று சொலலுவார்; ஒன்றுற்றக்கால் - அவர்க்கு ஒரு தாழ்வு

வந்தாயின், முகங்கொடுத்து அதனைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு, ஊராண்மை - உபகாரஞ்செய்தலே, அதன் - அதற்கு, ஏஃகு - கூர்மையாகும், என்ப - என்று நூலோர் சொல்லுவர், எ - று.

என்ப என்பது ஏஃகு என்பதனோடும் பொருந்தி நின்றது. ஊராண்மை - உபகாரஞ் செய்யுந்தன்மை. அஃதாவது தனதுசேனை முழுதும் போரிலிறக்கத் தனியனையகப்பட்ட இலங்கைக்காசனை இராவணனது நிலைமையைப் பார்த்து, அயோத்திக்காசனை இராமபிரான் போர்செய்யாது இன்று போய் நாளை உனது சேனை யோடு போருக்கு வாச்சுடவாயென்று விட்டாற்போல்வது. மற்று - அசை. இதுவும் "கான முயலெய்த வம்பினில் யானை, பிழைத்தவே லேந்த லினிது" என்னும் முன்பாட்டும் தழிஞ்சி. தழிஞ்சி - இளைத்தவரை எதிராது தழுவல்.

வீரனெனப்படுவானொருவன் காட்டில் ஓடுகிற முயலைத் தப் பாமல் எய்த அம்பை எந்நுதலினும் வெளிநிலத்திலே நின்ற யானையை எறிந்து தப்பிய வேலை எந்நுதலைத் தனக்குச் சிறப்பாக மதிப்பானெனபதும்; தன் கையிலேந்திய வேலினால் யானையை யன்றி எறியானென்பதும்; கோபமிகுதியால் வேறொரு வீரனால் எறியப்பட்ட வேல் தன் மார்பிலே பிளந்து புதைந்ததை யறியா னென்பதும்; பகைவனை வெகுண்டு நோக்கியகண் அவர் வேலைக் கொண்டெறிய அதற்காற்றாது அந்நோக்கை யழித்து இமைக்குமா யின் அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்தலாகக் கருதப்படுமாதலால் வீரர் அதனைச் செய்யாரென்பதும்; வீரனெனவன் போரில் காயப்படாத நாட்களைத் தனக்குப் பயன்படாது வீணாகக் கழிந்த நாட்களாகக் கருதுவானென்பதும்; புகழை விரும்பிய வீரன் உயிரை விரும்பா னென்பதும்; வீரர் போர்பெற் றறியாமையால், அது பெற்றால் தம் முயிர்ப் பொருட்டு அஞ்சாதவராய்த் தம்மரசன் அது வேண்டா வென்று தடுக்கினும் நில்லா*ரென்பதும்; இன்னது செய்யேனெனில்

---

* "புட்பகத் தேவ னுகலிற் சாவேம் யாமென, நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப".—புறநானூறு. இதன்பொருள்—புட்பக விமானத்திற் செல்லும் தேவனுக ஆதலால் யாம் போரிற் சென்று பகைவரோ டெதிர்த்து மடிவோமென்று தம்முள் நீங்குதலில்லாத வீரர் தம்முடைய பூரித்த தோள்களைக் கைகளால் தட்ட என்பது.

நகவெனத் தாங்கூறின சபதம் தப்பாமற் பொருட்டுச் சென்று சாகவல்ல வீரரைக் குற்றங்கூறுவா ரில்லையென்பதும் ; வீரர் தம்மரசன் தாம்செய்த உபகாரங்களை எண்ணி உருகியழுமாறு போரில் இறப்பாரெனபதும் ; அததகைய இறப்பானது இரந்தாயி னுங் கொள்ளுந் தகுதிபையுடைய † தெனபதும இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

எகூ. நட்பு.

இனி அப்படைபோல் அரசனுகுத தொழிலிடதது உதவுவ தாகிய நட்பினை ஐந்ததிகாரம் உடமபாட்டு வாயிலாலும் பனிரண் டதிகாரம் எதிரமறை வாயிலாலும் சொல்லதொடங்கி, விதிமுக வதிகாரம் ஐந்தினுள்ளும முதலிலில நட்புச் சொலலுகின்றார். அஃ தாவது இனனதெனபதும் அதிகார முறைமையும இதனுள் விளங் கும்.

செயறகரிய யாவுள நட்பினதுபோல
வினைககரிய யாவுள காப்பு. (க)

(இ - ள்.) நட்பின - நட்புப்போல், செயற்கரிய- சமபாதித்துக் கொள்ளுதற்கு அரிய பொருள்கள், யா - எவைகள், உள - இருக் கின்றன ; சம்பாதித்துக்கொண்டால், அதுபோல் - அதுபோல, வினைக்கரிய - பகைவர்செய்யுந் தொழிலுகுப் புகுதற்கரிய, காப்பு- காவலானவை, யா - எவைகள், உள - இருகினறன, எ - று.

நட்புச் செய்தறகு ஆவாரைப் பெறுதலும், பெற்றால் செய் யும் உபாயமும், செய்தால வேறுபடாமல் நிறறலும முதலானவை அருமையாகலால், நட்புப்போல் செய்தற்கரியனவில்லை எனறும், செய்தால் பகைவர் அஞ்சிப் போர்தொடங்காராதலால் அதுபோல் போர் வாராமற் காத்தறகு அரிய காவலில்லை எனறும் சொல்லினார். நட்பு இயற்கை செயறகையென இருவகைப்படும. அவைகளில் இயற்கைநட்பு பிறப்புமுறையா லாகியதும் தெயமுறையா லாகியதும்

† சுற்றத்தார் அழ வீட்டினிடதது நோயினால சாவார பழ வினைப்பயனையே அடைதலால், அப்போது அடுத்த வினையால வானுலகத்தை அடைவிககும் இறப்பு இரந்து கொளளத்தக்க

என இருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாகலால் அது சுற்றந்தழாவில் அடங்கிற்று; மற்றது பகையிடையிட்ட தேயத்தாகலால் அது துணைவலியென வலியறிதலுள் அடங்கிற்று. இனி இங்கே சொல்லப்படுவது முன்செய்த உதவிபற்றி வருவதாகிய செயற்கைநட்பே யாகலால், அதன் சிறப்பு இதனுட் கூறப்பட்டது.

அறிவுடையவர் நட்புக்கள் பிறை நிறையுந்தன்மைபோல் நாடோறும் நிறையுந் தனமையனவாகுமென்பதும்: அறிவில்லாதவர் நட்புக்கள் நிறைந்த சந்திரன் பின்னே குறையுந் தனமைபோல் நாடோறும் குறையுந் தன்மையனவாகு மென்பதும்; அறிவுடையவரும் அறிவுடையவரும் செய்த நட்புக்கள் முன்னே சுருங்கிப் பின்னே பெருகுவதற்கும், அறிவில்லாதவரும் அறிவில்லாதவரும் செய்த நட்புக்கள் முன்னே பெருகிப் பினனே சுருங்குதற்கும் காரணம் தம்முள்ளே முன்னே அறியாமையும் பின்னே அறிதலுமே யாகுமென்பதும்; நூற்பொருள் கற்குந்தோறும் கற்பவர்க்கு இன்பம் மிகுந்து வருதல்போல நற்குணமுடையாரது நட்புப் பழகுந்தோறும் அவர்க்கு இன்பம் மிகுந்துவருமென்பதும்; ஒருவனேனும் ஒருவன் நட்புச் செய்தல் தங்களுக்குள் நகைசெய்தற்கு வற்றவை சொல்லி நகையாடற் பொருட்டல்லாது, அவர்கு வேண்டாத செய்கை உண்டானவிடத்து முற்பட்டுக் கண்டித்துப் புத்திசொல்லுதற் பொருட்டே யென்பதும்; ஒருவனேனும் ஒருவன் நட்பாதற்கு அவர் ஒரு தேசத்தாராயிருக்கையும் பலதரங்கண்டும் பேசியும் கூடுதலு மாகிய காரணங்கள் வேண்டாது * கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும் போன்று அறிவு ஒத்திருக்குமாலில் அதுவே உடனுயிர் நீங்கும் உரிமையினை யுடையதாய நட்பினை யுண்டாக்கு மென்பதும்; கண்டவிடத்து உள்ளமொழிய முகமாத்திரமே மலரும்வகை நட்குமது நட்பாகா தென்பதும்; அன்பால் அகமும் மலர நட்குமதே நட்பாவ தென்பதும்; உண்மையான நட்பின

* பாண்டிநாட்டிலுள்ள பிசிரென்னும் ஊரில் இருந்த பிசிராந்தையார் என்னும் புலவர் உறையூரில் அரசாட்சி செய்த கோப்பெருஞ் சோழன என்னும் தனது நண்பன் செல்வந் துறந்து உயிர் துறந்ததைச் செவியுற்றுத் தாமும் உடனே உயிர்துறந்தா ரென்பது கதை.

னினைப்படுபவன தன் நட்பினனைத் தியவழியினின்றும் நீக்கி நல்ல வழியிற் செலுத்தி அவனுக்குத் துன்பம் வாராது காப்பதோடு, ஊழினலே துன்பம் வந்தவிடத்து அப்பொழுதே சென்றுதவி அத் துனபத்தை நீக்கமுடியாமையினல் உடனிருந்து அனுபவிப்பா னென்பதும்; ஒருவரையொருவர் சிறப்பித்துச் சொல்லும் நட்பு நட்பாகாதென்பதும்; ஒருநாளும வேறுபடாமல் கூடுமிடத்தெல் லாம் மறுமை யிம்மைகளுக்கு உறுதியாகிய அறம பொருள்களிலே தளர்ந்தவிடத்து அத்தளர்ச்சி நீகி அவைகளில் நிறுத்துதலே நட் பிற்கு மூடிந்த எல்லையாகுமெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைக ளாம்.

அ. நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கண முடையவனை ஆராய்ந்தறிந்தே சிநேகிக்க வேண்டுதலால், அவரை ஆராயுந்திறம். அதிகார முறைமையும் இதனலே விளங்கும்.

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல. (கூ)

(இ - ள்.) ஒருவனுக்குக கேடெனபது, கிளைஞரை - தனது சிநேகிதராகிற நிலங்களை, நீட்டியளப்பது - குறையாமல் அளப்ப தாகிய, ஓர்கோல - ஒருகோலாம்; ஆகலால், கேட்டினும் - அக் கேட்டினிடத்தும், ஓர் உறுதி - அவராலே பெறப்படுவதொரு நல் லறிவு, உண்டு, (எ - று).

தமது தமது சிநேகத்தினெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வ மூள்ள காலத்திலே புறத்து வெளிப்படாமல் வந்தவர் பின் கேடு வந்தவிடத்துச் செயல் வேறுபடுவதால் அக்கேட்டால் அச்சிநேகத் தின் எல்லைகள் அளவுசெய்து அறியப்படு மென்பதுபற்றிக் கேட் டினைக் கோலாக்கியும், அதனல் அவரை அளந்தறிந்தால் அவ ரையே கொள்ளுதலால் அவ்வறிவை 'உறுதி' என்றும் சொல்லி னர். கிளைஞர் - ஆகுபெயர். இஃது ஏகதேசவுருவகம்.

"பொடியணி மெய்யர்போலும் பொங்குவெண் ணூலர்போலுங்
கடியதோர் விடையர்போலுங் காமனைக் காய்வர்போலும்
வெடிபடு தலையர்போலும் வேட்கையாற் பரவுந்தொண்டர்
அடிமையை யளப்பரீபோலும் ஆவடு துறையனீரே"—

என்னும் திருநேரிசையின் கருத்து இவண் ஊகித் துணர்தற்பாலது.

ஆராய்ந்து கொள்ளப்படாத நட்பும் ஆராய்ந்து கொண்ட நட்பை விடுதலும் துன்பந்தரு*மென்பதும்; ஒருவன் குணத்தையும் குடிப் பிறப்பையும் குற்றத்தையும் † சுற்றத்தையும் பலகால் பலவழிபால் ஆராய்ந்து அவனோடு நட்புச்செய்தல் வேண்டுமென்பதும்; உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து தன்னிடத்து உலகத்தார் சொல்லும் பழிக்கு அஞ்சுபவனது சிநேகத்தை அவன் விரும்பியதைக கொடுத்தாயினுங் கொள்ளல்வேண்டு ‡ மென்பதும்; தாம் உலகநடையல்லாததைச் செய்யக்கருதின் அழும்வகைச் சொல்லி விலக்கியும், செய்தக் காற் பின்னும் செய்யாவகைக் கண்டித்துப் புத்தி சொல்லியும், அவ்வுலகநடையைச் செய்யாவிடத்துச் செய்விக்கவும் வல்லாரை

* துன்பந்தருவது - சிநேகித்தால் தாம் அவனெனும் வேற் றுமையில்லாமையால் அவரிடத்துப் பழிபாவங்கள் தம்மையையாக லால் என்பதறிக.

† குற்றமில்லாதார் உலகத்திலே இல்லாமையால் உள்ளகுற்றம் பொறுக்கப்படுவதாயின், அவர் நட்பு விடற்பாற்றன்று என்பதை இங்கு குறித்துணர்ந்துகொள்க. "குண(ம்)நாடிக் குற்றமு(ம்) நாடி யவற்றுள், மிகைநாடி மிக்க கொளல்" எனுந் திருக்குறளின் கருத்தும் இங்கு உணர்தற்பாலது.

‡ உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவன் பிழை செய்யாமையாலும், பழிக்கு அஞ்சுபவன் பிறன்செய்த பிழையைப் பொறுத்தலாலும் உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்து பழிக்கஞ்சுபவனது நட்பு மிகவும் அருமை யுடையதாதலால் அது விலை கொடுத்தும் கொள்ளற்பால தாயிற்று. "இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச், செப்பமு(ம்) நாணு மொருங்கு" (திருக்குறள்).

ஆராய்ந்து, அன்னவரது நட்பினைக் கொள்ளல் வேண்டுமென்பதும்; மூடரது நட்பையும், ஆபத்திற் கைவிடுவாரது நட்பையும் ஒழித்தல் வேண்டுமென்பதும்; உலகத்தோடொத்துக் குற்றமற்றார் நட்பினையே பழகுதல் வேண்டுமென்பதும்; உலகத்தோடு ஒத்தவில்லாதவரது நட்பை அறியாது கொண்டால் அந்நட்பினை அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுத்தாயினும் விடவேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அசு. பழமை.

அஃதாவது நட்பினரது பழையராந் தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தனபொறுத்தல். பழமையெனலும் காரணப்பெயர் அப்பழமைபற்றிச் செய்யும் பிழைத்தன பொறுத்தலாகிய காரியத்திற்கு ஆயிற்று. ஆராய்ந்து நிகேகிக்கப்பட்டாராயினும் பொறுக்கப்படும் குற்றமுடையராகலாலும் ஊழ்வகையாலும் நட்புக்கொள்ளப்பட்டவரிடத்துப் பிழையுளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின். (ரு)

(இ - ன்.) நோதக்க - தாம் வெறுக்கத்தக்கவைகளே, நட்டார் - நிகேகித்தவர், செயின் - செய்தாராயினும், அதற்குக் காரணம், பேதைமை ஒன்றே - அறியாமையொன்றே யல்லாமல், பெருங்கிழமை - மிகுந்த உரிமையுமாகும், என்று உணர்க - என்று அறிக, (எ - று).

ஒன்றே என்பது எண்ணுப் பொருளில் வந்த இடைசொல். செயினெனவே, தம்மியல்பினால் செய்யாமை பெற்றாம். கைப்பொருள் இழத்தற்குக் காரணமாகிய ஊழாலல்லாமும் பேதைமையார்க்கும் உண்டாகலால் தமக்குத் தீங்குசெய்தாரென்றாலது ஊழ்வகையால் எம்மால் வரக்கடவது ஒற்றுமை மிகுதிபற்றி அவரால் வந்ததென்றாலது கொள்வதல்லாமல் அனபில்லாமையென்று கொள்ளப்படாதென்பதாம். கெடும்வகை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இதனாற் கூறப்பட்டது.

பழைய சிநேகிதர் * உரிமையாலே செய்தவைகளைச் சிறிதாயினும் உல்லங்கனஞ் செய்யாமல் அவைகளுக்கு உடன்படுவதாகிய நட்பே பழமையென்று சொல்லப்படுவ தென்பதும்; அதுவே நட்பிற்கு அவயவமாக மதிக்கப்படு மென்பதும்; அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இனியாதல் அறிவால் நிறைந்தோர்க்கு முறையாகு மென்பதும்; தாம் உடம்படாத காரியமாயினும் நட்பினர் உரிமையினாலே செய்தவைகளுக்குத் தாம்செய்தவைபோல் உடம்படாராயின் அவரோடு பழையதாய்வந்த நட்பு பயனற்றதாகு மென்பதும்; ஒருவர்க்குத் தங்கருமம் தாம் அறியாமல் முடிந்திருக்கையைக் காட்டிலும் மேலான நன்மை வேறில்லாமையால், நட்பினர் உரிமையால் கேளாது தங்கருமத்தைச் செய்தாராயின், அச்செய்கையை அறிவுடையோர் மிகவும் விரும்புவ ரென்பதும்; நட்பின் வரம்புகடவாது அதன்கண்ணே நின்றவர் தம்மோடு பழமையில் வேறுபடாது நின்றவரது நட்பினை அவராலே கேடு நேர்ந்தவிடத்தும் விடா ரென்பதும்; அன்புடனே பழையதாய்வந்த நட்பினையுடையவர் தமது நட்பினர் தமக்குக் கெடுதி செய்தாலும் அவரிடத்து அன்பு நீங்கா ரென்பதும்; நட்பினர்செய்த † பிழையைத் தாமாகவே யல்லாமல் பிறர்சொல்லினும் கொள்ளாத உரிமையறிய வல்லவர் அப்பிழை பொறுத்தலாகிய உயர்ந்த குணத்திலே சிறப்புற்று விளங்குவரென்பதும்; உரிமைகெடாமல் பழையதாய்வந்த நட்பினையுடையவரது நட்பினை அவர் பிழைநோக்கி விடாதாரை நம்மிடத்தும் இவர் இப்படிப்பட்டவ ராவரென்று யாவரும் தாமேவந்து நட்பாக்கிக்கொள்வ ரென்பதும்; அத்தகைய பண்பின் மிக்காரைப் பகைவரும் விரும்பி அடைவ ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவை கூறாம்.—

* உரிமையிற் செய்பவை - கருமங்கள் செய்யும்போது கேளாது செய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டுமவைகளைத் தாமே கொள்ளுதல், பணிவுச்சங்க ளில்லாமை யென்றிவை முதலானவை.

† பிழையாவன - சொல்லாமல் நற்பொருள் வெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலானவை.

அஉ. தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையால் விடத்தக்க தாகிய நட்பு நட்பாராய்த லதிகாரத்திலே சுருங்கச் சொல்லிய அளவால் அடங்காமையால், அதனை இருவகைப்படுத்தி இரண்டதி காரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி, முன்னே தீநட்புச் சொல்லு கிறார். அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம். குணத்தினது தீமை ஒற்றுமைபற்றி அத்தீக்குண முடையாரோடு செய்த நட்பினை மேலாயிற்று. அதிகார முறைமை சொல்லாமலே தரும.

நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவரால்
பத்தடுத்த கோடி யுறும். (எ)

(இ - ள்.) நகைவகையராகிய - தாம் அறிதல் வகையராகாமல் நகுதல் வகையராதற்குக் காரணமாகிய, நட்பின் - நட்பால் வருவன வற்றைப் பார்க்கிலும், பகைவரால் - பகைவரால்வருவன, பத்தடுத்த கோடியுறும் - பத்தடுக்கோடி மடங்கு நல்லவையாம, எ - று.

நட்பு - ஆகுபெயர். அந்நட்பாவது விடம (காமுக)ரும் தூர்த்த (வஞ்சக)ரும், வேழம்ப (கழைக்கூத்த)ரும் போன்று பலவகையால் நகுவித்துத் தாம் பயன்கொண்டொழிவாரோடு உண்டாகியது. பகைவரால் என்பது வருவன என்பதை அவாய் (வேண்டி) நிற்ற லால் அது (வருவன என்பது) வருவிக்கப்பட்டது. பத்தடுத்த கோடி - பத்தாகத் தொடுத்த கோடி. அந்நட்பிலும் வரும் இன் பங்களிலும் அப்பகைவரால்வரும் துன்பங்கள் மிகநல்லவென்பதாம்.

நற்குணமில்லாதவரது நட்பும், நட்பளவுபாராமல் அந்நட் பால்வரும் பிரயோசனத்தளவு பார்ப்பவரது நட்பும், கொடுப்பா ரைக் கொள்ளாமல் அவர் கொடுப்பதைக் கொள்ளும் வேசையர் போல்வாரது நட்பும், பிறர்கேடு நோக்காது அவர் சோர்வு பார்க்கும் கள்வரது நட்பும், போர்வாராத முன்னெல்லாம் தாங்குவதுபோலி ருந்து போர்வந்தவிடத்துக் களத்திடைத் தள்ளிவிட்டு ஓடுகின்ற

† கதியையந்தும் சாரிபதினெட்டும் போர்செய்யுந் திறமும் அறியாத குதிரைபோன்ற மூடாது நட்பும், செய்தவைத்தாலும் காவலாகாத கீழ்மக்களது நட்பும், தம்மாலாகும் காரியத்தை ஆகாதாகவும் ஆகாத காரியதத்தை ஆவதாகவும் நடிப்பவரது நட்பும், சொல்லும் செயலும் வேறுபட்டிருப்பவரது நட்பும், தனியே இருக்கும்போது உறவாடிச் சபையிலே பழிப்பவருடைய நட்பும் ஒழிக்கப்பட வேண்டியவை யெனபதும்; அறிவிலானது மிக நெருங்கிய நட்பைப் பார்க்கிலும் அறிவுடையானது பகைமை நனறென்பதும் இங்கு அறியத்தக்க வைகளாம்.

அஉ. கூடாநட்பு.

இனி ஏனைக் கூடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது பகைமை யால் மனத்தாற் கூடாதிருந்தே தமகுச் சமயங் கிடைக்குமளவும் புறத்திலே கூடி நடப்பவர் நட்பு.

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகசெய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. (கூ)

(இ - ள்) அரசநீதியானது, மிகசெய்து - பகைமைதானது படி புறத்திலே நட்பை மிகச்செய்து, தம்மெள்ளுவாரை - உள்ளே தம்மை இகழும் பகைவரை, நட்பினுள் - தாமும அந்நட்பினிடத்தே கின்று, நகச்செய்து - புறதிதிலே அவர் மகிழும்படிசெய்து, சாப் புல்லற்பாற்று - உள்ளே அம்மகிழ்ச்சி கெடும்படிக்குப் பொருந்தா தனமையுடையது, எ - று.

அரசநீதி யென்பதும் நின்றனபதும் அவாய் நிலையால் வந் தன. உள்ளொன்று புறமொன்றுதல் ஒருவனுக்குத் தகாதாயினும் வஞ்சமனத்தாராய் உறவாடும பகைவரிடத்தாயின் அது தகுமென பது நீதிநூலின் துணிபென்பார், அதன்மேல் வைதுக் கூறினர்.

---

† கதி ஐந்து - மல்லகதி, வானரகதி, மயூர(மயில்)கதி, வல்லிய (புலி) கதி, விடை(இடப)கதி என்பன. கதி - நடை. சாரி - வட்டமரியோடல்.

"மாதர்க்கிதங், கவிவாணர்க்குச் சால வணக்கங், குருநாதர்க்கு நீதியோ டாசாரங், கல்வி நயந்தவர்களுக் கோதற்ற வாசகம், பொய்க் குப் பொய, கோளுக்குக்கோ, ளறிவிலாதாக் கிரட்டிப் பறிவுடை யாரசெயு மாண்மைகளே" எனனும் பாசுரத்தின கருத்து இங்கே உணரத் தக்கதாகும். சாவ என்பதன இறுதிநிலையாகிய வகாவுயிர் மெய்விகுதி செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குனறது, * "கோட் டினவாய்ச் சாககுத்தி" என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப் புல் லெனக் கூட்டுக.

உள்ளே பகைகொண்டு வெளிககு நட்பினாபோல் நடிப்பவ ரது நட்பு இடம்பெற்றால் பெண்பாலார் மனம்போல † வேறுபடு மென்பதும்; கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து உள்ளே பகை பாராட்டும் வஞ்ச நெஞ்சத்தருக்குப் பயப்படவேண்டு மெனபதும்; அத்தகைய பகைவர் பல நல்லநூல்களைக கற்றவிடத தும் அதனால் மனந்திருந்தி நட்பாகாரெனபதும்; மனத்தால் கம் மோடு பொருந்தாதவர் கம்பகைமையை மறைதது பொருட்டு இனியவாகச் சொல்லுகிற வஞ்சனைச் சொல்லை நல்ல சொல்லென நினைதது அவரைக் கருமங்களிலே தெளிதல் முறைமையனறென்ப தும்; பகைவர் நட்பினர்போல் நலல சொற்களைச் சொனனா ராலும் அவரது சொற்கள் நன்மைதாராமை அச்சொல்லிய பொழுதே அறியப்படுமென்பதும்; பகைவரிடத்தே பிறக்குஞ் சொல்லினது வணக்கத்தை தமக்கு நன்மை செய்தலைக் குறிதத தெனறு நினைக்கக் கூடாதெனபதும்; அவவிதமே அவர் அழுதகண் ணீரும் எண்ணதக்கதென்பதும்; அப்பகைவர் தமக்கு நட்பின ராய் நடக்குங்காலம வந்தால் தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புச்

---

* இதன பொருள - எருதுகள தம்மைப்பிடிக்க வருவாரைக் கொம்பினாலே சாகும்படி குத்தி எனபது.

† அவர்மனம் வேறுபடுதல் "பெண்மனம் பேதின ரொருப் படுப் பேனென்னும், எண்ணி லொருவன" எனபதனாலு மறிக - (வளையாபதி) இதனபொருள் - பெண்களினுடைய மனத்தை வேறு படுதலில்லாமல் ஒரு தன்மையதாகச் செய்வேன எனறு கூறுகின்ற ஆராய்ச்சியில்லாத ஒருவன் எனபது.

செய்து மனத்தால் அந்நட்பை நீங்கிப் பின்னா அவமிதம் முகத்தால் நட்புச் செய்தலையும் விடவேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கனவைகளாம்.

அச. பேதைமை.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையினால் விடத்தகுவ தாகிய தீநட்பு, கூடாநட்புகளை எதிர்மறுத்துப் பலக முகத்தாலே சொல்லத் தொடங்கினர். அப்பகைதான பகைவர் மனைவி மக்கள் முதலியோரிடத்துச் சமயமாக்கிச் செய்ய வேண்டுவதாதல் பற்றி முழுவதும் விடக்கூடிய குற்றமில்லாமையினால் உண்டாய * குரோத(கோப)த்தாலும் † காமத்தாலும் வருவாதம். அவைகளுள் குரோதத்தால் வருபவை ஐந்து அதிகாரங்களாலும் காமத்தால் வரு பவை ஐந்து அதிகாரங்களாலுஞ் சொல்லுவார், அவ்விரண்டற்கும் காரணமாகிய மயக்கத்தைப் பேதைமை புல்லறிவாண்மையென இருவகைப்படுத்தி, இரண்டு அதிகாரங்களாலே சொல்லதொடங்கி முதலிலே பேதைமை சொல்லுகிறார். அஃதாவது யாதொன்றும் அறியாமை.

ஒருமைச செயலாற்றும் பேதை யெழுமையும்
தானைக் கழுந்து மளறு. (ரு)

(இ - ள்.) பேதை - மூடனெனவன், எழுமையும் - வரும் பிறவிகளெல்லாம், தானைக்கு - தான புகுந்து, அழுந்தும் - அழுந்து தற்கு இடமாகிய, அளறு - நரகத்தை, ஒருமை - இவ்வொரு பிறப் புள்ளே, செயல் ஆற்றும - செய்துகொள்ள வல்லவனவான, எ-று,

* குரோதத்திற் பிறக்கும் குறைங்கள்-கோள், அணிவு, துரோ கம், பொறாமை, பிறன் குணத்தைச் சகியாமை, பிறன் பொருளை யபகரித்தல், காரணமின்றி யடித்தல், திட்டுதல் என எட்டு.

† காமத்திற் பிறக்கும் குற்றங்கள் - வேட்டையாடுதல், சூதாடுதல், பகலில் தூங்குதல், வம்பளத்தல், பெண்ணைவல் செய்தொழுகல், குடித்தல், பாட்டு கூத்து வாத்தியங்களில் விருப்பம், னை திரிச்சல் எனப் பத்து.

எல்லாப் பிறப்பும் தேவர் மனிதர் விலங்கு பறவை ஊர்வன நீர்வாழ்வன தாவரம் (மரமுதலியவை) என எழுவகை அடங்குதல் ஆறியப்பட்டமையிலை 'எழுமையும்' என்றது முறைமை கெடுதற்கு இவ்விடத்துப்பிறப்புகளிலும் கொடுவினை வசத்தால் அந்நாகத்தினைப்போல் அனுபவித்து வருதலால் எழுமை நுகர்தலும் அளறு' என்றார் முடிவில்லாத காலமெல்லாம் (நெடுங்காலம்) தான நாகத்தினைப் அனுபவித்தற்குக் காரணமாகிய கொடுவினைகளையே அறிந்து சில காலத்துள்ளே செபத்தைக்கொள்ளுதல் பிறர்க்கு அரிதாதலால் 'ஆற்றும்' என்றார் இதனை அவன மறுமைச் செயல் செல்லப்பட்டது

பேதைமைப்பாற்கு கெடுப்பப்பவனாகிய வறுமை பழி பாவங்களைக் கைக்கொண்டு, ஆக்கம் பப்பவனாகிய செல்வம் புகழ் அறங்களைக் கைவிடுதலால், அது ஒருவனுக்கு ஏனைக் குற்றங்களெல்லாவற்றினும் மிகக்கொடியது, இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் விலக்கிய செயல்களை விரும்பிச் செய்தல் ஒருவனுக்குப் பேதைமை யெல்லாவற்றிலும் மிக்குந்த பேதைமைப்பாற்குமென்பதும், பரிபாலகர்களுக்கு நான்மை மந்திரங்களில் செய்யுள் தவிர்வனவற்றை ஆராய்தலும் யாவரிடத்தும் தாட்சண்ணியமில்லாத சொற்செயல்களைமையும் குடிப்பிறப்புக் கல்வி ஒழுக்க முதலிய வற்றைப் பேணாமையும் பேதைப்பது தொழிலென்பதும் மனமொழி மெய்களை அடங்குதற்குக் காரணமாகிய நூல்களை ஓதியும் அவ்வடக்கத்தாலவரும் பயனை அறிந்தும் அதனை அறியுமாறு பிறர்க்குச் சொல்லியும், தான அடங்கி நடவாதவனை பேதையரிற் பெரியவனென்பதும், அத்தகைய பேதையானவன தான மேற்கொண்ட காரியத்தைக் கெடுப்பதோடு தன்னையுங் கெடுத்துக் கொள்வானென்பதும், பேதையானவன பெரிய செல்வத்தை யுழால் அடைந்துவிடத்து, தன்னோடு ஒரு சமயந்தானுமில்லாத கயவர் திருப்தியாயனுபவிக்க, எல்லாச் சமயந்தானுமுடைய நல்லோர் பசிக்கு உணவுமின்றி துன்புறுவரென்பதும், பேதை பொருளை பெற்றாலையின மதுவுண்ட பித்தனைப்போல மயக்கத்தைக் கைவிட்டு தலை தடுமாறுவானென்பதும், மூடரது நடபு முன் நட்பதிகாரத்திற் கூறியபடி தினந்தோறும் தேய்ந்து வருதலால் அந்

நட்புப பின பிரிவு வநதவிடதததித அனபநதாராது இனபந ‘திரு மெனபதும, அசுதத மிதிதத காலைப படுகையினமேல வைததால அபபடுகைக அசுததமாதல போல, மூடன சானறோ சபையில புகுநதால அசசபை இழிவு செயயப படுமெனபதும இஙகு அறியத தகுகவைகளாம

ஙரு. புலனறிவாணமை.

பலனறிவாணமையெனபது புலலிய அறிவை ஆளுதறறனமை என விரியும ஃஃதாவது தாம கிறறறிவினையிருநதே தனனைப பேரறிவினைக மதிதது உயாநதோா சொலலும உறுதிசசொலலைக கொளளாமை

ஏவவுஞ செயகலான முணறுற னவவுயிா
சோழ மாவ மோா ாய. (அ)

(இ - ள.) ஒ னறிவாள ன, வெவ ா தனகு உறுதியானவை களை அறிவுடைோ சொலலாநிாசவும, செபதலான செயயான ஆகுவலலாமல, தான தாமெகவெ, தேறுன இலவை செயயததகு வனவெனறு அறியான அவவயிா அநத உயிரானது, போமளவும உடமபைவிடடு நீஙகுமளவ, ஓாநோய நிலதிறகுப பொறுததற் கரியதொரு நோபாம, எ று

உயிா தான அறிபுநதனமையதாய பிருநதும நினற தேகவசத தால மயஙகுநதனமையதாய வேறபடுதலால அவவுயிா எனறும, உடமபினினறும நீஙகியபொழுதே பூமிககு உயிா உடலெனனும இரணடனுள உடல ஒனறைபபொறுததல கூடுதலால போமளவும' எனறும குலமலை முதலானவைகளைச சுமகினற பூமிகுப பாவவுடமபு பெருஞசுமையாயத தனபஞ செயதலால 'ஓாநோய' எனறும சொலலினாா

அறிவானது ஒருகாலததும அழியாத இயலபினை யுடையதாத லாலும, மறறைப பொருளகளெலலாம ஒருகாலததிற றோனறி ஒரு காலததில அழியும இயலபினை யுடையனவாதலாலும, அறிவுடைய

ஒருவன் மற்றைப் பொருளில்லாவிடத்தும் இம்மை மறுமைப்பயனே இழுவாமையால் செல்வனானே யாவானென்பதும்; அறிவில்லாத ஒருவன மற்றைப் பொருள்களே மிகப்பெறவிடத்தும் அவ்விம்மை மறுமைப் பயனே அடையாமைபால் தரித்திரனே யாவானென்பதும்; புல்லறிவாளா தம்மைத்தாமே யாம் நல்லறிவுடையோமென்று நன்குமதிக்கும் மயக்கத்தினால் பலரவர் செய்தற்கரிய தன்பங்களையும் தாமே தமகது உணடாகிக் கொள்ளுவரென்பதும்; புல்லறிவாளர் தாம் கல்லாத நூல்களேயும கறறவராகத் தாம் மேலிட்டுக் கொண்டு பேசுவரென்பதும்; அதனால் அவர் குற்றமறக் கற்றதொரு நூலுண்டாயின் அதனிடதது பிரார் ஐயப்படுவரெனபதும்; புல்லறிவாளர் தம்மிடதது உண்டாகும் குற்றங்களே ஒழிக்காமல் தம்மை நன்னடக்கையுளளவராகக் கருதுவரெனபதும்; அறிவிலான் பெறுதற்கரிய உபதேசப் பொருளைப் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போக்குவானென்பதும்; அவ்வுபதேசப் பொருளால் அடையும் நன்மையை அறியாமையினால் அவன் தானே தனக்கு மிகுந்த வருத்தத்தை [பொறுத்தற்கரிய கூபத்தை]ச்செய்து கொள்ளுவானெனபதும்; புல்லறிவாளன தனனே எல்லாம அறிந்தவனாக மதித்தலாற் பிறரால ஒன்றை அறிபுந்தன்மையிலா னெனபதும்; அன்னவனுக்கு நல்லறிவை வருவித்தல் ஒருவழியாலும் முடியாதெனபதும்; அவனுக்கு உறுதிப்பொருளை உணர்த்தப் புகுவோன அவனால் பழிக்கப்பட்டு அவமானமடைவா னென்பதும்; உயர்ந்தோர் பலரும் உண்டென்று சொலலும் சுவருளும், மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும் முதலாகிய பொருள்களைப் புல்லறிவாளன இல்லையென்று சொல்லுவானெனபதும்; அதனால் அவன் மனிதனெனக் கருதப்படாது பூமியிலே காணப்படுகிற ஒரு பேயெனறு கருதப்படுவானென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அசூ. இகல்.

இனிப் பேதைமை புல்லறிவாண்மைகளால் வரும் கோபம் காமங்களுக்குள்ளே அரசருக்குக் கோபம் பெரும்பான்மையதாக இருப்பதாகலின். அதனைவருங் குற்றங்களைச் சொல்லத்தொடங்கி, முதலிலே இகல் சொல்லுகின்றார். அஃதாவது இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வலிதொலைதற்குக் காரணமாய மாறுபாடு.

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து. (சூ)

(இ - ள்.) இகலின் - பிறரோடு மாறுபடுதலினால, மிகல் - மிகுதல், இனிதென்பவன் - எனக்கு இனிதெனறு தும் மாறுபடுதலைச் செய்பவனது, வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை, தவலும் - பிழைத்தலும், கெடலும் - முழுதுங் கெடுதலும், நணித்து - சிறிதுபொழுதில் உண்டாம், எ - று.

மிகுதல் - மேலுமேலு மெழும்பல். இனிதென்பது தான் வெல்லுதல் குறித்தல். பிழைத்தல் - வறுமையாலே துன்பமுடையனுதல். முழுதுங் கெடுதல் - இறத்தல். தவலும் கெடலும் என்னும் இவைகளோடு நணித்து என்பதனைத் தனித்தனி கூட்டி, உம்மைகளை எதிரதும் இறந்ததுந் தழீஇய எச்சவும்மையாக வுரைத்துக் கொள்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் பிறரோடு மாறுபடுதல் மிகுந்தபொழுதே உண்டாகுமென்பதாம்.

துன்பந் தருமவைகளைச் செய்தால் அதனால் பகைமைவளரத் தாம் தாழ்ந்துவருதலாலும், ஒழிந்தால் வெறுப்பவைகள் ஒய்ந்து போகத் தாம் ஒங்கிவருதலாலும், தம்மோடு கூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானையினும், அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தாம் அவனுக்குத் துன்பந் தருமவைகளைச் செய்யாமை உயர்ந்ததென்பதும்; ஒருவன் மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற நோயைத் தன் மனத்தினின்றும் நீக்குவானையின அவன் எல்லாராலும் நேசிக்கப்பட்டு எல்லாச் செல்வமும் பெற்றுக் கொடைமுதலிய காரணங்களால் எந்நாளும் அழிவில்லாத புகழை அடைவானென்பதும்; பகைவரின்மையால் மிகு சந்தோடமுடையவனையிருப்பானென்பதும்; மாறுபாடு மனத்திற் றோன்றியவிடத்து

அரசனை வற்றுக்கொளளாது தாழ்ந்து நடக்கவேண்டு மென்பதும்; மாறுபாட்டிறனிலை அறிவு கலந்ததலால மாறுபட்ட அறிவினை யுடையவர் நீதிநூலபொருளை அறியமாட்டாரென்பதும்; பிறரோடு மாறுபடுதலேயே தனக்கு இனபமெனறு செயகவருபவனை வறுமை யடைந்து துனபமுற்று இறபபானெனபதும், ஒருவனை தனனிடதது ஆகாம வருமபோது காரணமுணடாய்ம இகலை நினையாது, தனகுக கேடுசெயது கொளளுமிடதது அதனை நினைபபா னெனபதும் இங்கு அறியதகுகனவைகளாம.

அஎ. பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவிலலாமை, பெரியோரைத துணைகொளளாமை, சிற்றினஞசேருதல், வலி காலம இடங்களை அறியாமை, சேமபலலுடைமை முதலிய குறறங்களுடையையால் பகைகையை மாட்சிப்படுததல. அரசனகு எவவழியாலும பகையினமை கூடாமையால மேமேல பொதுவகையால விலகப்பட இகலை இவ விடததே சிறபபுவகையால விதிகினறாராகலால், இஃது அதனபின வைகபபட்டது.

வலியார்க்கு மாறேறறற் லோமபுக லோம்பா
மெலியாரமேன மேமக பகை. (க)

(இ - ள்) வலியாரக்கு தம்மின வலியவரகு, மாறேறறல் - பகையாயெதிரதலை, ஓம்புக - ஒழியக்கடவா; மெலியார்மேல மற்றை மெலியவர்கு, பகை - பகையாதலை, ஓம்பா - ஒழியாமல, மேக - விரும்பக்கடவா, எ - று.

வலியாரொன்றவிடதது துணைவலியும அஃகலால, மெலியா ரொன்றவிடத்துத் துணைவலியில்லாமையும் கொளளப்படும். அத் துணைதான் படை, பொருள, சுறறத்தார், நடபினர் முதலாகிய வேற்றுமைத் துணையும், நல்லறிவு உடைத்தாயிருத்தல், நீதிநூல்

வழியில் ஒழுகுதல், அமைச்சர் புரோகிதர்களின் ஆலோசனைக்கு இணங்கி நடத்தல், செய்யுங் காரியங்களில் மறதியில்லாமை, ஊக்க முடைமை முதலாகிய ஒற்றுமைத்துணையும் என விரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லாரை வெல்வ ரிச்ச வலிமை தொலையாமையால் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. * சிங்கநோக்காகிய இதனுள் பகைமாட்சி பொதுவகையாலே சொல்லப்பட்டது.

தான வலியிலனெனிற் துணைவலியும் சுற்றத்தாரிடத்து அன்பும் இல்லாதவனும், அச்சமும் அறியாமையும் நட்பின்மையும் உலோப குணமும் உடையவனும், † நிறையில்லாமையை உடையவனும், பழமையா ராதியாகவழங்கிவந்த நீதிநூலெக்கல்லாமலும அது விதித்த தொழில்களைச் செய்யாமலும் தனக்குவரும் பழியைப் பாராமலும் பண்பில்லாமலும் இருப்பவனும், தன்னையும் பிறரையும் தான் அறியாமைக்குக் காரணமாகிய கோபத்தையும், மேலுமேலும் வளராகின்ற மிகுந்த காமத்தையும உடையவனும் பகைவர்க்கு மிகவும் எளியவராவரென்பதும் ; தொழிலெத தொடங்கியிருந்து அதற்கு ஏலாதவற்றைச் செய்பவனது பகையைச் சிலபொருள் அழியக் கொடுத்தாயினும் கொள்ளவேண்டு மென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கனவைகளாம்.

* சிங்கநோக்கு - ஒருதலை இருபுறமும் பார்த்தல். சிங்கத்தினது பார்வை முன்னும் பின்னும் செல்லுவதுபோல் இக்குறளிற் கூறிய பகைமாட்சி முன்னதிகாரத்திலும் பின்னதிகாரத்திலும் சொல்லுதல் காண்க.

† நிறை - மறைந்ததொரு காரியம் பிறரறியாமல் ஒழுகுதல் ; நிறையில்லாமை - இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தல்.

அஅ. பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆகுதல் குறைமும், முனைபு உண்டாகினினற பகையுள நட்பாகுந தனமையதும், அயலாக்குந் தன்மையதும், அவைகளிலேல செயவதும, மற்றைக் களையுந் தனமை யுடையத னிடத்தே செய்வனவும, களையும் பருவ (அழிகுங்கால)மும், களையாதவிடத்து நேரிடுங்குற்றமும எனற இவ்விதங்களை ஆராய்தல். இரட்டுறமொழிதல (இரண்டு பொருள் படச் சொல்லுதல) எனனும உத்தியிலே பகைத்திறமென பதனை ஆறும் வேறுமைத தொகையாகச்சுகாண்டு பகைபது திற மெனறும, ஏழாம்வேற்றுமை யுருபும பொருளும உடனே தொக்க தொகையாகக கொண்டு பகையினிடத்துச செயயுந் திறமெனறும விரிகபட்டது. இவையெலலாம் மாட்சிமைப்படாத பகையி னிடதனவாகலால், இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

வில்லேல நுழுவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லேல நுழுவர் பகை. (உ)

(இ - ள்.) ஒருவன், வில் - வில்லை, ஏ - ஏராகவுடைய, உழ வர் - உழவரோடு, பகைகொளினும் - பகைகொண்டானுனும், சொல் - சொல்லை, ஏர் - ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, பகை - பகையை, கொள்ளற்க - கொளளாதொழிக, எ - று.

சொல் ஆகுபெயராய் நீதிநூலின்மேல் நினறது. வீரம் ஆலோ சனை என்னும் வலிமைகளுள் வீரமே யுடையவரோடு பகைகொண் டால் கேடுவருவது நிச்சயமானது, வந்ததானுனும தனக்கேயாம், மற்றை ஆலோசனை யுடையவரோடானுல் தன் கூறிசத்தோர்க்கும் தப்பாது கேடுவருதலால், அது கொள்ளினும இது கொள்ளறக வென்றார். கொளினும் என்ற உம்மையால் வில்லேலுழுவர் பகை யும் ஆகாமை பெறப்படும். இரண்டு முனபவரோடு கொள்ள

லாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. வீரத்தில்லையும் அமைச்ச
ரது சொல்லையும் ஏராக வுருவகப்படுத்தி அது நிமித்தமாக அவ
வீரையும் அமைச்சரையும உழவாராக வுருவகப்படுத்தினமை
யால இஃது உருவகவிசேடம அல்லது சிறப்புருவகவணியாகும்.
சிறப்புருவகமாவது ஒருபொருளை எடுத்து அதற்குச் சிறந்த
உடைகளை உரூபித்து அவாறால் அப்பொருளையம உருவகமாக்கி
உரைப்பது.

ஒருவன பகையெனனும் நீசகுணத்தை * விளையாட்டிலும்
விரும்பாதிருக்கவேண்டு மெனபதும்; கூறாம நட்புப் படை
முதலானவையினறித் தான தனியனையிருந்துகொணடு பலரோடு
பகைகொள்பவன † பித்தங்கொண்டவரினும் அறிவிலனென்பதும்;
வேண்டியவிடத்துப் பகையை வேறுபடுத்தித் தனகு நட்பாகச்
செய்துகொண்டு நடக்கவேண்டு மெனபதும்; தனக்கு உதவுந்துணை
யின்றி நலிவு செய்யும் பகைவர் இருவராய் நினறவிடத்துத் தான்
அப்பகைவர் இருவரில் வலியிருவரை அச்சமயத்திறகு ஏறறபடி
இனியதுணையாகச் செய்துகொள்ளவேணடு மென்பதும்; பகைவனை
முன் தெளிந்திருப்பினும் தனகுப் புறகெதாரு தொழிலால் தாழ்வு
வந்தவிடத்து உடபகையாய்நினறு கெடுத்தல்நோக்கிக கூடாமலும,
தெளியாதிருப்பினும் அவவழிவிறகுத துணையாதல் நோக்கி நீக்கா
மலும் நடுவே விட்டுவைத்தல் வேண்டுமென்பதும; நொந்ததனைத்
தாமாக அறியாத நட்பினர்கு ஒருவன் தனதுநோவைச்
சொல்லலாகாதென்பதும்; தன வலியினமை பாத்திருக்கும் பகைவ

* விளையாட்டிடத்து வேண்டினும் கோபமே விளைந்து மெய்.
யாமாகலால் பகையை விளையாட்டிடத்திலும் விரும்பக் கூடாதென்ப
தாம்.

† தனியனைப்பல்லா பகைகொள்பவனும் பித்தங்கொண்ட
வனும் மயக்கத்தால் ஒப்பாராயினும பித்தங்கொண்டவன் அப்
பித்தத்தினாலே தீங்கடையாமையால், தீங்கடைதலுமுடைய இவன்
அவனினும் அறிவிலனென்பதாம்.

ரிடத்து அவ்வலியின்மை தன்னிடத்திருப்பதாகக் காட்டலாகா தென்பதும்; தான தொழில் முடித்தற்கு ஏற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறதியடையாமல் தன்னைக் காக்கக் கடவனெனபதும்; கூளைய வேண்டுவதாகிய மூன் மரத்தை இளதாகிய நிலையிலே கூளையாது முதிர்ந்த நிலையில் கூளையதெதாடங்குஞல் கூளபவரது கையை அது கூளதல்போல் கூளையப்படுவதாகிய தம பகையை அப்பகை மெலிதாகிய காலத்தே கூளையாது அது வலிதாகிய காலதுதே கூளையத் தொடங்குஞல் தம்மை அப்பகைதான கொல்லுமெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கனவைகளாம்.

அக. உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடமாகிக்கொண்டது அது வெல்லு மளவும உளளாய் நிற்கும பகை. இதுவும் கூளையப்படுவதிலே சேர்ந்ததாகலால், டகைத்திறந் தெரிதலினபின வைக்கப்பட்டது.

வாள்போல் பகைவனை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு (உ)

(இ - ள்.) வாள்போல் - வாள்போல, பகைவனை - வெட்டுவோ மெனறு வெளிப்பட்டு நிறகும பகைவரை, அஞ்சறக - அஞ்சா திருக்கக்கடவர்; அப்படி நில்லாமல், கேள்போல் - உறவினாபோல, பகைவர் - மறைந்து நிற்கும் பகைவரது, தொடர்பு - நட்பினை, அஞ்சுக - அஞ்சக்கடவர், எ - று.

மூன்னையறிந்து காகைப்படுதலால் 'அஞ்சற்க' எனறும், அப்படி அறியவும் காக்கவுங் கூடாமையால் கெடுதல் நிச்சயமெனபது பற்றி 'அஞ்சுக' எனறும் சொல்லினர். பின்செய்யும் பகையினும் கொடிதாகலாலும், காக்குங் காலம் கேள்போல் மறைந்து நடகும் பகைவர் அவ்விதம் ஒழுகுங்காலமாகலாலும், அஞ்சப்படுவது முன் செய்த அவர் தொடர்பாயிற்று. இதனால் உட்பகை ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது. [கேள் - உறவினர்]

ஒருவனுக்கு அனுபவிக்க வேண்டுவனவாகிய நிழலும் நீரும் முன இனபனு செயவனவாயினும பின பெருங்கால பெருவயிறு ாளிராசுா குடடம குணமம முதலிய நோயகளை உணடாகுந்த இனபனு செயவதுபோலவு தபுவ வேண்டுவனவாகிய தன ானதியா இடபுகளுநம முன வெளிடபடாது இனபனு செயவன போலிருந்து பின கூ பொாவிடதுதத தனபனு செயயு மாலால அனனவிடதுச சாகிரதையுடன ஒழுகவேண்டு மெனபதுப எனைய உடபகையிலைரைச சோாமலும அவ ாது செயலகளுக்கு உடமபடாமலும அவரா விலகக்வண்டு மெனடதுா, புாந்திருந்கடது போனறு அகந்திருந்தாத உடபகை ஒருவனுக்கு உணடாவ தா லவுடபக ஆன சுறறதாரை உளாயிருந்து வெறபடுசுமம அதனால வா வேறுபட்ட விடதுதே தான அ ரால நமபபடாமைா பின அ ாறால விளைய நிமைகள பலவ ாையுந தருமெனபது புாதது உறவு முறைத தனமைபோடு கூடிய உடபக ஒருவனுக்கு உணடாவ தாலை அஃது அவனது புாபபகைகளுத துணையாபினறே தான அவவிதப நிறால தோனறுமல அவனுக்குப பல தீமைகளையுஞ செயது அவனைக கெடுக்குமெனபதும, உடபகை சிறிதாயிருந்தாலு அதனாலுணடாகுங் கேடு பெரிதாமெனபதும, மனபொருத்த மிலாதவ ாறாடு கூடிவாழுதல பாமபோடு கூடிவாழுதலை யொகுமெனபதும இங்கு அறியத தக்கனவாம

கம. டெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியராயினாரை அவமதித்து நடவாமை இரட்டுற மொழிதலெனினும் உதயியினாலே பெரியாரெனபது வலிமை யினாலே பெரியாராகிய வேந்தாமேலும தவத்தினாலே பெரியா ராயகி முனிவாமேலும கினைது. மேற்சொல்லாமல் ஒழிந்து குறிப்பாய் கினைதாகலால் இது குரோதத்தால் வருமவைகளது முடிவில வைக்கபட்டது

ஏந்திய கொள்கையா சீறி னிடைமுறிந்து
வேந்தனும வெந்து கெடும் (கூ)

(இ ள.) ஏந்திய கொளகையா காதத்தருமையால உயாந்த விரதகளோ உடையா, சீறின - கோபிபபாராலால, அவா வலிமை யால, வேந்தனும - இந்திரனும, இடைமுறிந்து - இடையே தன் பதம இழந்து, வெந்து கெடும கெடுவன, எ று.

வேந்தன எனபது இகமே இந்திரனமேல கினைறது. இந்திரனுக்கு வேந்தன எனனும பெயரிருத்தல "வேந்தனேய தீம்புன லுலக மும்" எனறு தொலகாபபியம கூறுதலாலறிக (இதன பொருள் - இந்திரன விரும்பியமர்ந்த இனியநீர சூழ்ந்த மருதநிலமும எனபது) கருடனெனனும சந்திர வமிசத்தரசன நூறு அசுவமேத யாகஞ் செய்து இந்திரனது பதவியைப்பெறற எழு முனிவாகளால சுமகபப் பட்ட பல்லகினமேல ஏறி இந்திராணி இருந்த இடத்தருகுச் செல்லுகையில அவவிந்திராணியின மேலிருந்த காதல் மிகுதியினால் தூண்டப்பட்டு சரபப சர்பப (ஓடுஓடு) எனறுகூற, அதனைக்கேட்ட அம்முனிவரில ஒருவரான அகத்தியா கோபித்து அவனைச் சர்ப்ப மாகச் சபிக்க, அதனால் அந்தருடன சாபமெய்தி அவவிந்திரப் பதவியை இடையே இழந்தா னெனபதனை யுட்கொண்டு இவ வாறு கூறினார.

தம்மிடத்தித்த தீங்கு வாராது காக்க விரும்புவோர் எடுத்துக் கொண்ட காரியங்கள் யாவையும முடிக்கவல்ல அரசர் முனிவர் முதலிய பெரியோரது பெருமை அறிவு முயற்சிகளை அவமதியா

திருத்தல் வேண்டுமெனபதும்; அப்பெரியாரை * அவமதித்து நடந்தால் அஃது அவ்விதம் நடப்பவருக்கு இருமையிலும் இடையூறுவரும் † மூவகைத் தண்பங்களையுந் தருமெனபதும்; மூவகையாற்றலு முடையார்க்கு அவையில்லாதார் தாம் முற்பட்டுப் பிழைசெய்தல் தாமேயும் வருந்தனமையறைய கூற்றுவனை இகழ்ச்சிக் குறிப்பாற் கைகாட்டி அழைத்தாலொகுமென்பதும்; வலியுள்ள அரசனாற் கோபிக்கப்பட்டுத் தமது நிலம் விட்டுப்போனவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லையாதலால் அவர் அரசனாற் கோபிக்கப்பட்ட அப்பொழுதே அவ்விடத்திலேயே அழிவடைவரென்பதும்; அவர்க்கு இடங்கொடுப்பார் உளராயின் இவர் இனி ஆகாரென்பது நோக்கி அவ்வரசனுடைய சுற்றத்தாரும் பொருட்டும் தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை அபகரித்தாரும் பொருட்டும் அவரை கொல்லுவரெனபதும்; ஒருவனை தியிலாரு சூடபபட்டாரனைலும் ஒருவழியால் உயிர் பிழைத்தல் கூடும், ஆனால் தவத்தாற் பெரியாரது கோபத்தியாரு சூடப்பட்டவன் எவ்வழியாலும் உய்யா ‡ னெனபதும்; அரசர் தமது செல்வக்களிப்பால் அருந்தவரிடத்து பிழை செய்வாராயின அவரது வாழ்கையையும் பொருளும் அத்தவத்தினை

---

* அப்பெரியாரைக் "காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது, வேலீண்டு தானை விழுமியோரா தொலைய, வேண்டிடத் தடுஉம் வெல்போர் வேந்தே" என்றார் புறநானூற்றில். இதனபொருள் - கூற்றுவனும் உயிரைகொள்ளும காலத்தைப் பார்த்து நிறபான; அவ்விதம் காலம் பாராது வேறபடை நெருங்கிய சேனையினையுடைய பெருமையுடைய அரசாகள் சாகுமபடி வேண்டியபோது கொல்லும் வெல்போர் வேந்தே எனபது.

† மூவகைத் தண்பங்கள் - ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதியாத்மிகம் என்பன - இவற்றினை விவரதத்தை நீலம பக்கத்திற் பார்க்க.

‡ "குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி, கணமேயுங் காத்தலரிது" எனனும் நீத்தார்பெருமைத் திருகுறளின் கருத்து இங்கு நோக்கத்தக்கது.

ஈது கோபத்தீயால் திரிபுரம்போல ஏ அழிந்துவிடுமென்பதும் இங்கு அறியத்தகற்பாலனவாம்.

$ மாயையின மகளாகிய தாரகனின மகளாகிய தாரகாக்கன, கமலாக்கன, வித்துவமாலி எனனும மூனறசுரரும பிரமதேவனை நோக்கித் தவஞ்செய்து சத்துருக்களால செயிததறகு அருமையானவையும, தேவர்களாலும் அழிக்க முடியாதவையும், எண்ணிய இடத்திற்கு எளிதிற்செல்லுமவலிமையையுடையவையுமான மூன்று பெரிய வெளளி பொனகளினாலாகசபபட்ட மதிலகளையுடைய மூன்று பட்டணங்களைப் பெறறுப் பினனர அப்பெரும பேறறினால இறுமாப்படைந்து இனறவனனை மறநது நனனெறியினினறும நழுவி அளவிறந்த அவுணச் சேனையுடன திரிபுரங்களிற் சென்று திரிலோகங்களிலுமுளள உயிரகளை உபததிரவபபடுததிவர, அதனைப் பொறுககமாட்டாது, தேவாகன தேவதேவரிடம முறையிட அவர் அத்தீயவவணையைத திரிபுரத்துடன தீககிரையாக்கத் திருவளங கொண்டு அவவமாரால அமைகசபபட்ட தரியமேதார் தேரில ஆரோகணித்தார. அபபோது மேருவிலவாசுகியெனனும பாம்பினை நாணகசகொணட ஓர் வில்லாக அவரது இடககரத்தில அமர்ந்தது. விட்டுணுவானவர் அககினிமுகமாக கூராகவும வாயுதேவனர ஈர்க்காகவுமகொண்ட ஓர அமபாக அவரது வலககரத்தில் அமர்ந்தார். சிவபெருமான யுததசந்நதராய் தவகம்பைப் பிரயோகிகசசித்தமானார். அப்போது பார்கருவிகளாக அமைந்திருந்தவவொருவரும தமமாலேயே திரிபுரதகனம நிகழ்ததாக நினைதததத் தருககினார. அதனையறிந்த பரமனவன பாணதைதப் பிரயோகியாது புனனகை புரிந்தனர். அப்போது அவர வாயினினறும வெளிவந்த தீயினால் திரிபுரம அழிந்தது எனபது சிருத்தாந்தம் இதனைச் சிவமகாபுராணததிலும மகாபாரததிலும பரககக் காண்க.

"கல்லாணிழற் கீழாயிடர் காலா வென வாரேனர்
எல்லாமொரு தேராயன மறை பூட்டினி னமபப
வல்லாயெரி காறறீரகனி மேகாலவாசுகி நாணகல்
வில்லாலெயி லெயதானிடம் வீழிமிழ லேயே."

—சம்பந்தர் தேவாரம்.

"வானாத்த வெஞ்சிலை தாங்கிமேனை மால்கூண செலுத்தி
ஈனாத்த நாண்ணிடை பங்கர்பாத் திளநகை வீளப்பத்
தானாத்த மூவெயிர நீமலிந் தொருகணஞ் செலாமுன
தொனாத்த தீமையோர் மாய்ந்தனர் சாம்பரா யொழிந்தே-"

மகாபாரதம்

கூக. பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தால் வருபவை நேரே பகையல்லவாயினும் பெருகுகஞ்ஞைதைத்தல் அழிவைத்தருதல் என்கிற தொழில்களாலே பகையோடு ஒத்தலால் பகையினிடத்துப் பொருந்துவனவாம்; ஆதலால் அவைகளைப் பகைப்பகுதியின் முடிவிலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே பெண்வழிச சேறல் சொல்லுகிறார். அஃதாவது தனவழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனையாள் வழியே தான் நடத்தல்.

அறவினையு மான்ற பொருளுந் பிறவினையும்
பெண்ணைவல் செய்வார்க ணில். (கக)

(இ - ள்.) அறவினையும் - அறச்செயலும், ஆன்றபொருளும் - அது முடித்தற்குக் காரணமாகிய பொருட்செயலும், பிறவினையும் - அவ்விரண்டின் வேறுகிய இளைப்செயல்களும், பெண்ணைவல் - தம் மனையாளேவலே, செய்வார் கண் - செய்பவரிடத்து, இல் - உண்டாகா, (எ - று).

காமவின்பம் செவியாதி ஐம்புலனகளாலும் அனுபவித்தற் குரித்தா யிருத்தலாலே அதனை ஒருமையாற் கூறுது * பிறவினை என்று பன்மையாற் கூறினர். அவ்வின்பச் செயல்களை நோக்கி அறச்செயல்களை முன்னை ஒழிந்தார்க்குத் தலைமை அவளிடத் திருத்தலால், பின் அவ்வின்பச் செயல்களும் இல்லையென்பது தோன்ற அவற்றைப் பிறவினையெனப் பிரித்துச் சொல்லினர். இதனால் மனையாளேவல் செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

தன் ஆண்மையை விரும்பாமல் விட்டுத் தன் மனையாளது பெண்மையை விரும்புவோன் அடைந்து நின்றதான செல்வத்தைக் கொடுத்தலும் அனுபவித்தலும் முதலாகியபயனை அவள்கொள்வதைக் கண்ட ஆடவர் யாவரும் அவளாண்மைச் செய்கை அவளிடத் தாயிற்றென்று நாண, அதனாலே தன்னாண்மை யில்லாமையை யறிந்து பின்னே தானும் நாணுவானென்பதும்; மனையாளுக்கு

* 'பிற' என்பது 'பிறிது' என்பதன பன்மை.

அஞ்சுபவன் அவ வச்சமில்லாத நல்லாரைக் காண நாணுவா னென்பதும் ; அவனுக்குத் தொழிலையாளுந் தன்மை உண்டாகிய விடத்தும் நல்லோராலே கொண்டாடப்படுதல் இல்லையென்பதும் ; தான் தேடிய பொருளேயாயினும் அப்பொருளால நல்லவர்களுக்கு உதவிசெய்ய முடியாதென்பதும் ; மனையாளுக்கு அஞ்சுவோன் தேவர்போலச் சிறப்புற்று வாழ்ந்தாலும் பெருமை யடையா னென்பதும் ; நாணமில்லாமல் தனது மனையாளது எவற்றையுழிலைச் செய்து திரிகின்றவனது ஆண்தன்மையைக் காட்டிலும் நாணத்தை யுடைய அவள் பெண்தன்மையே மேம்பாடுடைய தென்பதும் ; மேற்கொண்ட கருமத்தை ஆலோசித்தலிற்சென்ற மனத்தினையும், அவ் வாலோசனையினாலாகிய செல்வத்தினையும் உடையார்க்கு மனையாளே விழை(விருப்பு)தற்கும், அஞ்சுதற்கும், அவள ஏவலைச் செய்தற்கும் காரணமாகிய பேதைமை ஒருகாலத்தும் உண்டாகா தென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஈஉ. வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தமது போகத்தை இழிகுலத்தோர் உயர்குலத்தோர் வயோதிகர் இளையோர் என்பாரில் விலைகொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பதல்லாது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என்னும் வரைவில்லாத மகளிரது இயல்பு ; ஆகலால் இளமைப் பருவத்தில் பிதாவினாலும் யௌவன பருவத்தில் கணவனாலும் வயோதிக பருவத்தில் புத்திரனாலும் காக்கப்படுதலை இகழ்ந்த தமக்குரிய மகளிரால் வருங் குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியார்
இன்சொ லிழுக்குத லான். (க)

(இ - ள்.) அன்பின் விழையார் - ஒருவனே அன்புபற்றி விரும்பாது, பொருள் விழையும் - பொருள்பற்றி விரும்பும், ஆய்தொடியார் - மகளிர், இன்சொல் - அது கைவருமளவும் தாம் அன்புபற்றி விரும்பினவராகச் சொல்லும் இனியசொல், அவனுக்கு, இடுக்கு - பினபு தன்பத்தை, தரும் - உண்டாக்கும், எ - று.

'பொருள் என்றவிடத்து இன்சாரியை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கதெனினுமாம். சாரியை பெற்றுநின்றால் பொருளின் என்றாம். இன் என்பது இங்குப் பற்றி எனனும் பொருளில் வந்தது. ஆய்தொடியார் - ஆராய்ந்தணிந்த வளையலையுடைய பெண்கள். ஆய்ந்த தொடியினை யுடையார் எனினுமாம். இனியசொல் எனினுமாம். அவ வாய்தொடியாரது (மயக்கும்) சாதனம் சொல்லப்பட்டது. அவ வினிய சொல் அக்காலத்திற்கு இனிமை தருவது போன்றிருந்து பின்பு தரித்திரதனை யுண்டாக்குதலால் அதனைக் கொள்ளலாகா தென்பதாம்.

பொருளுக்குத்தழுவும் பாதகையர் கருத்தும் செயலும ஆராயாமல் சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதானைக் கூடும்போது கூலிக்குப் பிணமெடுப்பவர் காணப்படாத தோரிடத்தில் சம்பந்தமில்லாத தோர் பிணத்தைக் கூலிக்காக எடுப்பாரை யொத்தது அகத்தால் அருவராகின்றும், பொருளை நோக்கிப் புறத்தால் தழுவுவரென்பதும்; இயற்கையறிவும் செயற்கை யறிவுமுடையாராய் அருளோடு கூடிய பொருளை ஆராய்ந்து சம்பாதித்தவர் வயதால் சிறியரேயெனினும் அறிவால் பெரியராவர் ஆதலால் இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லிய மெய்ந்நலத்தை விரும்பி அதனால் தாம் அடையக்கிடக்கும் அறமாகிய அரும்பொருளை இழக்கமாட்டா ரெனபதும்; பொருளும் அப் பொருளால் படைக்கப்படுவனவும் விரும்புகிற நெஞ்சு அவைகளின் மேலிருத்தலால் புணர்வது அவருடம்பு மாத்திர மென்பதறியாது அப்புணர்ச்சியின் வழியே ஒடாநிற்கும் நிறை நெஞ்சமில்லாத

மூடரை வேசையரைச் சேர்வரென்பதும் ; உருவ சொற் செயல் களால் வருந்திக்கும் மகளிரது முயக்கம் முன இனிதுபோன்ற பின் உயிர்கொள்ளுதலால் அம்முயக்கத்தைத அவ்வஞ்சனையை ஆராய்ந் தறிபும் அறிவுடையாரல்லார்க்கு அணங்கு தாக்கென்ற தாலார் சொல்லுவரென்பதும் ; உயர்ந்தோர் இழிந்தோரென்று பொருள் கொடுப்பவர் யாவரையும் கூடிய தோள்கள் கீழ்மக்கள் அடைந்தும் நாகமாகக் கருதப்படுமென்பதும் ; பரத்தையரும் கள்ளும் நூதும் திருமகளால் கைவிடப்பட்டார்க்கு நட்பாமென்பதும் இங்கு அறியத் தகுவனவாம்.

கூஉ. கள்ளுண்ணாமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில் அப்பாத்தையொத்து ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணாமையினது சிறப்பினை எதிர்மறை முகத்தாலே சொல்லுகிறார்.

கையறி யாமை யுடைத்தீ தபொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். (நி)

(இ - ள்.) ஒருவனை, பொருள் கொடுத்து - விலைப்பொருளாகக் கொடுத்து, மெய்யறியாமை - கள்ளாலே தனக்கு மெய்ம்மறப்பினை, கொளல் - கொள்ளுதல், கையறியாமை - அவன் பழவினைப் பயனாகிய செய்வதறியாமையை, உடைத்து - தனக்குக் காரணமாக உடைத்து, (எ - று).

தன்னையறியாமை சொல்லமேவ, ஒழிந்தவை யாவையும் சொல்லல் வேண்டாவாயிற்று. ஈண்டுக் கையென்பது செய்வது என்னும் பொருளில் வந்ததைப் ''பழவுடைப் பெருமரம் வீழ்ந்ததனைக் கையற்று'' என்பதனாலு மறிக. (இதன் பொருள் - பழங்களையுடைய பெரியமரம் பழுத்து மாறியதென்று செய்வ தொழிந்து என்பது). அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்றைக் கொளலுங்கால் தீயதைக் கொள்ளாமையால், மெய்யறியாமை கொளல் சன்மாந்தரதிற் செய்த தீவினையின் பயனை அறியாமையால் வந்ததென்பதாம்.

கட்குடிப்போ பகைஞரால் அஞ்சப்படாமையேயன்றி முன் பெற்றுநின்ற மதிப்பையும் இழப்ப ரெனபதும் ; அவர்க்கு மன மொழி மெய்கள் தம்வசப்படாமையால் நாணம் அழியுமெனபதும் ; நாணமழிதலால் பெற்ற தாயும் அவரை வெறுப்பா ளென்பதும் ; களஞண்பா அறிவினமைபற்றி நஞ்சுண்பாரை யொப்பாரெனப தும் ; களஞே மறைந்துண்டு அகளிப்பால் தமமறிவு தளாவார் பிற ரால் ஈரித்தவமதிகளப் படுவரெனபதும் ; மறைந்துண்டு வைத்து யான களஞண்டறியேயெனனறு உண்ணுதபொழுது ஆசாரஞ் சாலலில அவவுண்டபொழுதே பிறரறிந்தால் தவறுமெனறு முனனா மனதில் ஒளித்த குற்றமும முனனேயளவிலும் மிகுந்து வெளிப்படுமாதலால, களஞண்ணாமருவன அவவிதம ஆசாரம் பேசுதலே ஒழிகளக் கடவனெனபதும ; களஞண்டு களித்தா ரெனருவனே ஓஃது ஆகாதென்ற காரணங்காட்டித தெளிவிதல் நீரினுள்ளே மூழ்கினை யெனருவனே மற்றொருவன வினகினால் தேறுதலேயாகுமெனபதும் ; களஞணபவன அதனே யுண்ணுமல் தெளிந்திருந்த பொழுதில அதனா உணடுகளித்த பிறனக காணு மிடதது அச்சான உண்டபொழுது உணடாகும ஆசாரவையும், அத னால் தான அடையும இழிவையும ஆலாசித்து அறிந்தாரையின், அவன குடியாவெனபதும இவ்வு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கூசு. சூது.

இனி அகளஞண்டல்போல் அறம் பொருளினபங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலும் பிணியனுபவித்தலும சொல்லதொடஙகி, முதலிலே சூதினது இயல்பு சொலலுகினறார.

அகடாரா ரலல லுழப்பர் சூதென்னும்
முகடியான் மூடப்பட் டார். (கூ)

(இ - ள்.) சூதெனனும் - தனது பெயாசொல்லல் மங்கல மல்லாமையால் சூதெனறு வேறு பெயராற் சொல்லப்படுகின்ற, முகடியால் - மூதேவியால், மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டவர், அகடு

ஆர் - இம்மையிலே வயிறு நிறையப்பெறுர். அல்லல் உழைப்பர் - மறுமையிலே நரகத்துன்பம் அனுபவிப்பர், (எ - று).

செல்வங்கெடுத்து வறுமை கொடுத்தற் றொழில் வேறு படாமையால் 'சூதினை முகடி' எனறும், வெற்றி தோல்விகள் நோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகலால் இங்கு 'அகடாரார்' என்றும், பொய்யும் களவும் முதலிய பாவங்கள் சம்பாதித்தலால் அங்கு 'அல்லலுழப்பர்' என்றும் சொல்லினர். வயிராமுமை சொல்லவே, மற்றை ஆடை அணிமுதலாகிய விடயங்களை அனுபவிக்கப் பெறுமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பர் எனபது எதிர் காலத்தெரிநிலை வினைமுற்று.

சூதில் வென்று பொருள்பெறுவார் இல்லையென்பதும்; உண் டெனறால், அவ்வென்ற பொருளும் இரையால் மறைந்த தூண்டி லிரும்பை இரையெனக்கருதி விழுங்கிய மீன தூண்டப்பட்டு உயி ரிழப்பதுபோல வெனறவர் அத்தொழிலினின்றும் நீங்காமைக்குப் போடப்பட்டதோர் விலங்காகி, இனமும் அதிகமாகப் பெறுவோ மென்னுங் கருத்தால் அறமும் இன்பமும் பெற்று உய்யும்வகைக்கு உறுப்பாயுள்ள கைப்பொருள் இழந்து வறியராகிச் சபதியந்தவறிப் பொய்மேற்கொண்டு புகழழிந்து குணங்கெட்டு ஒளிமழுங்கி ஊரறியும் ஆடையுமினறிக் கற்றகல்வியையும் மறந்து அறிவிலாப் பேதைய ராய் அல்லலுழந்து ஆருயிர்துறப்ப ரென்பதும்; உயிரானது உடம் பால் மூவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும் அதன்மேல் ஆசையை விடாததுபோல், சூதினை சூதாடலால் இருமைப் பயன்களையும் இழக்குந்தோறும் அச்சூதின்மேல் ஆசைப்படுவா ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

ஈரு. மருந்து.

முற்பிறவிகளிற் செய்த கருமத்துலையும் காரணங்களாலும் மனிதர்க்கு வாதமுதலாகிய பிணிகள் வரும்; அவைகளுள் பழவினையால் வருவன ஆவினை கழிக்க மந்திரதந்திரமில் தீராமையால் அவையொழிந்து, மானுட காரணங்களால் வருமவைகளைத் தீர்க்கும் மருந்தின் திறம் சொல்லுகின்றார். காரணகாரியமான உணவு செயல்களினது விதிதியாசமாகலால், நோய்களும் காரணத்தால் வருவனவாயின

அறற தறிந்து கடைப்பிடிதது மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசிகது. (ச)

(இ - ள்.) அறறது அறிந்து - முனனுணடது அறறபடியை யறிந்து, துவரப்பசிதது - பினனை மிகப்பசித்து, உண்ணுமபோது, மாறல்ல - மாறுகொளளாத உணவுகளை, கடைப்பிடிதது - குறிக கொண்டு, துய்கக - உண்ணக்கடவன, எ - று

'அற்ருல் அளவறிந்து உணக' எனற முனறாவதில் சாலலிய ஆசிரியர் 'அறற தறிந்து' எனறு பினனுஞ் சாலலியபது அதனை உறுதிப்படுதத றற பொருட்டு. உண்டதாகிய உணவு அற்ருலும அதனசாரம் ஆருதாகலால் அதுவும அருமபெண்டுமெனபார் 'துவரப்பசித்து' எனறார். பசிதத்லாகிய வயிறறினவிகார இங்கே அதனையுடையவனமேல் நினறது. மாறு கொள்ளாமையாவது உணபவர் சரீர சுபாவதமோடு மாறுகொளளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களால் தம முள்ளே மாறுகொள்ளாமையுமாம். அவையாவன மூமமைய வாத பித்த சிலேற்பனங்களாலாகிய சரீர சுபாவங்களுகது அடைவுபடாத வைகளைச் செய்வனவாதலாலும * பெருமபொழுது † சிறுபொழுது

* பெருமபொழுது - கார், கூதிர், முனபனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என்னும் ஆறு பகுதிகளை யுடைத்து. அவற்றின் காலவளவு ஆவணிமுதல இவ்விரண்டு மாதங்களாகும்:

† சிறுபொழுது - மாலை, யாமம, வைகறை, காலை, நண்பகல் - எற்பாடு என்னும ஆறு பகுதிகளை உடைத்து. அவற்றின காலவளவு ஒவ்வொன்றற்குப் பத்து நாழிகை (இரண்டரை மணி) யாகும்.

என்கிற காலவேறுபாடுகளுள்ளே ஒன்றற்கு ஆவன பிறிதொன்றற்கு ஆகாமையும், தேனும் நெய்யும் தம்முள ஒத்து நஞ்சாதல் போல்வனவுமாம். அவைகளைக் கவனியாமல் மனங்கொண்டபடி உண்டால் அதனாலே நோயும் மரணமும் வருதலால் 'கடைப் பிடிதது' என்றார்.

உணவும் செயல்களும் ஒருவன சரீர சுபாவத்துக்கு ஒத்த அளவினவன றி மிகினும் குறையினும் உடம்புக்கு இயல்பாகிய வாத பித்த சிலேற்பனமென்னும் மூவகை நோயும் அவனுக்குத் துன்பஞ் செய்யுமெனபதும்; ஒருவன முனனுண்ணப்பட்டது சீரணித்த படியைக குறிகளாலே தெளிந்து பின அளவறிந்துண்டாலையின அவனுடம்பிறகு வேறுமருந்து வேண்டாவென்பதும்; மிகவும் பலவாய வேறு சரீரங்களினினறுந் தப்பி இம்மை மறுமை வீடுபேறுகளை அடைதற்குரியதாகிய இம்மானுட யாக்கையை அரிதிற்பெற்ற ஒருவன் அதனை நெடுங்காலங் கொண்டுசெலுத்தி அவ்விம்மை மறுமை வீடுபேறுகளைப் பெருகச் செய்துகொள்ளுதற்கு அவசியம் உண்டல் சாதனமாகு மென்பதும்; மானுடதேகத்துக்கு மாறுபாடான பொல்லாவுணவை ஆசைமிகுதியால் அளவுக்குமிஞ்சி உண்பவனிடத்து நோய் நிலைபெறுமென்பதும்; அந்நோயைத் தணிக்கும் வைத்தியன் நோயாளியிடத்து நிகழ்கின்ற நோயை அதன் குறிகளால் இன்னதென்று துணிந்து, பின் அது வருதற்காரணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து, பின் அது தீர்க்கும் உபாயத்தினை யறிந்து, அவ்வுபாயத்தினைச் செய்யும்வழிப் பிழைபடாமற் செய்யக்கடவனென்பதும்; அன்னவன் அவ்வுபாயத்தினைச் செய்யுங்கால் நோயுற்றவனது சரீரசுபாவம் பருவம் வேதனை வலிகளினளவினையும்,

உணவு ஒத்தலாவது - சுவை வீரியங்களாலும் அளவாலும் பொருந்துதல். செயல்கள் ஒத்தலாவது - மன மொழி மெய்களாலே செய்யுந் தொழில்களை அம்மன மொழி மெய்கள் வருந்துவதற்கு முன்னே யொழிதல். இவையிரண்டும் இப்படியல்லாமல் மிகுதல் குறைதல் செய்தால் அவை தத்தம் நிலையிலே நில்லாமல் வருத்து மென்பதாம்.

சாத்தியம் அசாத்தியம் † யாப்பியம் என்னும் சாதிவேறுபாட்டை யும், தொடக்கம் நடு ஈறென்னும் பருவவேறுபாட்டையும், வன்மை மென்மைகளும் முதலாகிய நோயினளவையும், தன் செயற்கேற்ற மேலே சொல்லப்பட்ட பெரும்பொழுது சிறுபொழுது என்னும் காலத்தினையும் நோக்கி, அவைகளோடு பொருந்தச் செய்யக்கட வனென்பதும்; நோயுற்றவனுக்குப் பொருளுடைமை வைத்தியன் வழிநிற்றல், நோய்நிலை யறிவித்தல்வன்மை, மருந்தின் துன்பம் பொறுத்தல் என இவை இன்றியமையாதன வென்பதும்; வைத்தி யன் பலபிணி நோய் பார்த்தற்கு அஞ்சாதவனையும், ஆசிரியனை வழிபட்டு ஓதிய கல்வியும் நுண்ணறிவும் உடையவனையும், மன மொழி மெய்கள் பரிசுத்தமானவனையும் இருத்தல் வேண்டுமென்ப தும்; மருந்து பல பிணிகளுக்கும் ஏற்றதாயும், சுவை வீரியம் விளைவு ஆற்றல்களால் மேம்பட்டதாயும், எளிதிலே பெறப்படுவ தாயும், சரீரசுபாவத்தோடு பொருந்தியதாயும் இருத்தல்வேண்டு மென்பதும்; அம்மருந்தினைத் தப்பாமல் செய்பவன் நோயாளி யிடத்தே அன்புடையவனையும், மன மொழி மெய்கள் பரிசுத்த மானவனையும், சொல்லியவற்றைச் சொன்னபடியே செய்யவல்லவ னையும், அறிவுடையவனையும் இருத்தல் வேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அங்கவியல் முற்றிற்று.

† யாப்பியம் - பெரும்பான்மை தீர்க்கத் தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கத்தகாதது மாயுளது.

ஒழிபியல்

இனி அவவரசியலிலும் அங்கவியலிலும் அடங்காதொழிந்தவை களினியல்பைப் பதின்மூன்று அதிகாரங்களாலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே குடிமை சொல்லுகிறார்.

கூகூ. குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தன்மை. உயர்ந்த குடிப்பிறப்பு பிராமணர் சத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நால்வகைச் சாதியார்க்கும் இன்றியமையாத தாதலால், அச் சிறப்புப்பற்றி இது முன்வைக்கப்பட்டது.

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. (எ)

(இ - ள்) குடிப்பிறந்தார்கண் - குடியிற் பிறந்தவரிடத்து உண்டாகிற, குற்றம் - குற்றமானது, தான் சிறிதேயாயினும், விசும்பின - ஆகாயத்தில், மதிக்கண் - சந்திரனிட்டது, மறுப்போல் - களங்கம்போல், உயர்ந்து - ஓங்கி, விளங்கும் - தோன்றும், எ - று.

உயர்ந்த குடிக்கு விசும்பும், அதிற் பிறந்தோருக்கு மதியும், அவர் குற்றத்துக்குக் களங்கமும் உவமானங்களாய் ஒத்துநிற்க, மதி யென்னும் ஒன்றனபால் உவமானத்துக்குப் பிறந்தானென்னும் பலர் பால் உவமேயம் மாறுபட்டது. குடியினது உயர்ச்சியினாலும், சந்திரன் போன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுகலாலும் அக் குற்றமானது உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம்.

உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்க்குக் கருத்தும் சொல்லும் செய லும் தம்முள் மாறுபடாத செம்மையும் பழிபாவங்களின் மடங்குத லாகிய காணமும் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமல் தாமேயுண்டாகு

மெனபதும், மறறவாகளாலை கறபிததவிடதது நெடி
கிலலாவெனபதும், அகருடிபபிறநதா * ஒழுகததிலும வாயமை
யிலும நாணததிலும கலவியறிவாலலாமல தாமாவே வழுவா
ரெனபதும, அனனோகரு வறியவரிடதது முகமலாசகியும, அவா
விரும்பியதொனறை மனமுவநது கொடுதது மும அவரிடம
இனசொற சொலலுதலும, அவரை † இகழாமையும உரிமையாகு
மெனபதும, அளவிறநத டொருளாப பெறறாராயினும, தமது
ஒழுககங குனறுதறகுக காரணமாகிய தொழிலகளாச செயயா
ரெனபதும, தொனறுதொடடு வருகினற குடியிலே பிறநதவா தாம
கொடுககும பொருள முனனோ வளவிலே சுருஙகியவிடதது
தமது குணமுடைமையினி னறும நிஙகாரெனபதும, வறுமைய றற
விடதது அமைவிலாததொழிலகளாச செயபாரெனபதும, குலநல
முடையாளைப வருகினறவனிடததே அனபினமை தோனறின
உலகம அவனை அகருலப பிரபபிடததே சநதேகபபடுமெனபதும,
நிலததினியலபை அதனகண முளளதது முளள காடடுவதுபோலக
குலததினியலபை அதனகட பிறநதா வாயிலுணடாகும சொல
காடடுமெனபதும, ஒருவன தனகது நலனுடைமையை வேணடுவா
னுயின தான நாணமுடையனதால வேணடகடவ னெனபதும,
குலமுடைமையை வேணடொனறின பணியபபடுவா யாவ
ரிடததும இருகைகையெடுதல எகினாசெலலுதல முதலாகிய பணிதலை
வேணடகடவ னெனபதும இஙகு அறியததககவைகளாம

* ஒழுககம பிராமண முதலிய நானகு வருணததாரும தமககு
விதிகபபடட பிரமசரிய முதலிய நானகு ஆசிரமஙகளில நினறு
அறததின வழுவாது ஒழுகுதல. ஒழுகமும வாயமையும நாணமும
மூறறையே காயததிறகும வாகதிறகும மனததிறகும உரியவையாதலை
யறிக

† "இலலாரை யெலலாரு மெளளுவா செலவரை, எலலாருஞ
செயவா சிறபபு" (பொருள செயலவகை) எனபது பொதுவழகலே
யெனினும, எலலா நனமையு முடையராயினும பொருளிலலாரை
இகழதலும எலலாத தீமையுமுடையராயினும பொருளுடை
யாரைப புகழதலுமாகிய தீகுணஙகள நறகுடியிற பிறநதாரிடதது
உளவாகா எனறறிக.

கூள. மானம்.

ரிக் குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் சொல்லத் தொடங்கி, முதலில் மானம் சொல்லுகின்ரூர். ஃஃதாவது எந் காலும் தங்நிலையிலே தாழாமையும், ஊழால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயர்வாழாமையுமாம். இஃது, அக்குடிப்பிறப்பினை அழியாமல் நிறுத்துதலாலே, அச்சிறப்புப்பற்றி மூளவைக்கப்பட்டது.

மருந்தோமற் ரூனேனும்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை பீடழிய வந்த விடத்து. (அ)

(இ - ள்.) பெருந்தகைமை - உயர்குடிப்பிறப்பானது, பீடு - தன்வலியாகிய மானம், அழியவந்தவிடத்து, இறந்துபோகாமல், ஊனேனும்பும் - பயனில்லாத உடம்பைக் காப்பாற்றும், வாழ்க்கை - வாழ்வானது, மற்று மருந்தோ - பின்னும் இறவாமைக்கு மருந்தாமோ, எ - று.

மற்றெனனும் இடைச்சொல் ''ஒட்டார்பின் செனெறுருவன் வாழ்தலின் அந்நிலேயே, கெட்டான் எனப்படுதல் நனறு'' எனனும் மேற்குறளிற் கூறியுள்ள இறப்பென்னும் வினையை மாறறி இற வாமையென்னும் வினையைத தந்து கினறது. அக்குடிப்பிறப்பு நற்குணங்களுக்கெல்லாம் இடனுதற் சிறப்புப்பற்றிப் 'பெருந் தகைமை' என்றும், அகுணங்கள் எல்லாவற்றிலும் மானமானது அக் குடிப்பிறப்பிற்கு வலியாதற் சிறப்புப்பற்றிப் 'பீடு' என்றும், அம் மானம் அழிந்தால் நின்ற வெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலால் அதனை 'ஊன்' என்றும், பின்னுமிறத்தல் நிச்சயமெனபார் ஊனேனும்பும் வாழ்க்கையை 'மருந்தோ' எனறும் சொல்லினார். மானத்தினது தொழில் அதற்கிடமாகிய குடிப்பிறப்பினமேல் நின்றது. மானம் கெடவருமிடத்து உயிர்துறந்தேனும் அம்மானத்தைச் சிதைவுரூ காக்கவேண்டுமென்பதும் * உயிர் காத்தற்பொருட்டு மானத்தைச்

---

* தாம் இறக்கவருமிடத்தே இழிதொழில்களைச் செய்தாயினும் பிழைக்கக்கடவரெனனும் மனுதருமசாத்திர முறைமையை மறுத்து உடம்பினது நிலையில்லாமையையும் மானத்தினது நிலையுடைமை யையும் ஆராய்ந்து அவை செய்யவேண்டா வென்பதாம்.

சிதைக்கும் இழிதொழில்களைச் செய்யலாகாதெனபதும் இதனாற் பெறப்படும்.

புகழுடனே மானத்தை நிறுத்துதலே விரும்புபவர் புகழ் சம்பாதிக்குமிடத்தும் தம் குடிப்பிறப்பிற்கு ஒவ்வாத இழிதொழில்களைச் செய்யமாட்டா†ரென்பதும், குடிப்பிறந்தவர்கு நிறைந்த செல்வம் உண்டானவிடத்து அஃது உயர்ச்சிசெய்யத் தாம் தாழ்தலும், குறைந்த வறுமை உண்டானவிடதது அது தாழ்வு செய்யத் தாம் உயர்தலும் வேண்டுமென்பதும்; குடிப்பிறந்த மனிதர் தம் முயர்ந்த நிலையைவிட்டு அந்நிலையினினறும் தாழ்ந்தவிடத்து, தலையினினறும் வீழ்ந்த மயிரினைப்போல் அவமதிக்கப்படுவரென்பதும்; குடிப்பிறப்பால் மலைபோல் உயர்ந்தவரும் பழிகப்படுமி செயல்களை ஒரு குன்றிமணியளவாயினும் செய்வாராஞல் தாழ்வாரெனபதும்; மானத்தைவிட்டுத் தனனை அவமதிப்பவர் பின்னை செனறு பொருள்பெற்று, அதனால் உயிர்வாழ்வதைவிட, அது செய்யாது இறத்தலே நனறென்பதும்; தன மயிர்த்திரளில் ஒரு மயிர் நீங்கினும் உயிர் வாழாத கவரிமானைபோப்பார், உயிர் நீக்கத்தால் மானமெய்தும் எல்லவரினை, அவயிரைத் தாங்காது விடுவ†ரென்பதும்; அவவிதம் உயிரைவிட்ட மானிகளது புகழ்வடிவை உலகத்தார் எந்காலும் தொழுது நிதியாநிற்ப‡ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவை களாம்.

† உயிரும் மானமும் உடனில்லாதவிடதது, பின்னும் போவதாகிய உயிரைவிட்டு எக்காலும் நிற்பதாகிய மானத்தை அடைவரெனபதாம்.

‡ ''புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின், உலவ னேவா வான வூர்தி, யெய்துவ'' ராகலின், இளிவரின் வாழாத மானமுடையாரா சுவர்க்கமடைதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. [சூ-ம் பகரும் அடிக்குறிப்பினைப் பார்க்க.]

கூஅ. பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியவற்றைச் செய்தல், செருக்கில்லாமை, பிறர்குற்றங் கூறாமை என்ற இவை முதலாகிய நற்குணங்களாலே பெரியராயினோது தன்மையாம். * "நன்னிலையினு மேன்மே லுயர்த்தற்" றன்மையவாகிய இக்குணங்கள் உண்டாவது நிலையி லிருந்து தாழாமை உள்ளவிடத்தேயாகலால், இது மானத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல். (க)

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி - ஒளியாவது, உள்ள வெறுக்கை - பிறரால் செய்தற்கரியவைகளைச் செய்வோமென்று நினைக்கிற மனவெழுச்சியின் மிகுதி; ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இளி - மாசாவது, அஃது இறந்து - அச் செயலை யொழிந்து, வாழ்துமெனல் - உயிர்வாழுக கடவோமென்று நினைதல், எ - று,

ஒளி - தான் உளதாய காலத்து மிகுந்தோன்றுத லுடைமை. †"ஒளிநிறுன் ஒங்கு புகழ்செய்யான" என்றார் பிறரும். மேலும் (நீத்தார்பெருமை அதிகாரத்தில்) ‡ "செயற்கரிய செய்வார் பெரி யர்" எனறாராயினும் இங்கே அவை அளவிறந்த உபகாரம் ஈகை

---

* நாலடியார்-அறிவுடைமை - "நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப் பானுந் தன்னை, நிலைகலக்கிக் கீழ்டு வானு - நிலையினு, மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானுந் தன்னைத், தலையாகச் செய்வானுந் தான்" [நிறுப்பான் - நிறுத்துபவன.]

† நாலடியார் - இதன்பொருள் - மதிப்பை நிறுத்தான் வளர் தென்ற உரையும் பாட்டுமாகிய புகழைச் செய்யான என்பது.

‡ இதன்பொருள் - ஒத்த பிறப்பினராகிய மூனிதரில் மனம் வேண்டியவாறே அதனைப் பொறிவழிகளாற் புலனகளிற் செலுத்த லும் ஆசைகொள்ளுதலும் கோபித்தலும் முதலாகிய செய்தற் கெளியவைகளைச் செய்யாமல், செய்தற்கருமையான இயம நியம முதலியவற்றைச் செய்பவரே பெரியாராவர் என்பது.

முதலானவையாம். அவைகளிலுலாகிய பெருமையை அதன் காரணத்தின்மேல் வைத்து 'உள்ள வெறுக்கை' என்றும், அதி தன்னையே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறினர். ஊக்க மில்லாதவர்களுக்குப் பெருமையும் பெருமையில்லாதவர்களுக்கு ஒளியும் உண்டாகாமை இங்குப் பெறப்படும். இதனாற் பெருமை யின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

வினைவசத்தால் பஞ்சபூத காரியமாகிய உடம்பைப் பொருந்தி நின்று அதனபயனை அனுபவித்தலாகிய பொதுவியல்பு எல்லாச் சாதியாருக்கும் ஒக்குமேயாயினும், அவராற் செய்யப்படுவனவாகிய நல்லனவும் தீயனவும் இரண்டுமாயினவும் இரண்டு மல்லனவுமாகிய அளவிறந்த தொழிற்பாகுபாடுகளால் உளவாகும் பெருமை சிறுமை எனப்பட்ட சிறப்பியல்புகள் * ஒவ்வாவென்பதும்; செய்தற்கரிய வைகளைச் செய்யமாட்டாமல் சிறியராயினோர் பெருஞ்செல்வ முடையவராய் உயர்ந்த ஆதனமுதலியவற்றின் மேல் இருந்தாராயி னும் பெரியராகா ரென்பதும்; செய்தற்கரியவைகளைச் செய்து பெரியராயினோர் வறியராய்த் தாழ்ந்த வெறுநிலத்தில் இருந்தாராயி னும் சிறியராகா ரென்பதும்; பிளவுபடாத மனத்தினையுடைய பெண்கள் கற்பினின்றுந் தவறாது தம்மைத் தாம் காத்துக்கொண்டு நடக்கும் விதம்போல, சிறையினின்றுந் தவறாமல் தம்மைத் தாம் பாதுகாத்துக்கொண்டு மன மொழி மெய்களை அடக்கி உபகார முதலானவைகளைச்செய்து ஒழுகுபவரிடத்தே பெருமையுண்டா மென்பதும்; செய்தற்கரியவைகளைச் செய்துவந்ததினால் பெருமை யுடையராயினோர் தாம் வறியராகியவிடத்தும் பிறராலே செய்தற்கரிய தம்செயல்களை விடாமல் அவை செய்யும் வழியால் முடிவுபெறச் செய்யவல்லவராவ ரென்பதும்; அப்படிப்பட்டவராகிய பெரியாரை வழிபட்டு அவ்வியல்பினை நாம் கொள்ளுவோமென்னும் எண்ணம்

* "பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங், கருமமே கட்டளைக் கல்" என்றார் தெரிந்துதெளிதல அதிகாரத்தில்.[கட்டளைக் கல் - உரைகல்.]

மற்றைச் சிறியாரது மனத்தினிடத்து உண்டாகா † தென்பதும்; தனக்கொத்திருக்கும் பெரியாரிடத்து அடங்கியிருத்தலைச் செய்வ தாகிய சிறப்புதானும் தனக்கொவ்வாத சிறியவரிட்த்து உண்டா மாயின், அடங்கியிருத்தலை யொழித்து அவரைச் செருக்கடையச் செய்யு மென்பதும்; பெருமையுடையார் குடிமை செல்வம் கல்விகளினாலாய சிறப்புண்டாகிய காலத்திலும் தருக்கின்றி அடங்கி நடப்பாரென்பதும்; மற்றைச் சிறுமையுடையவர் அச்சிறப்பு இல்லாத காலத்திலும் தம்மை வியந்து சிறப்பிப்பரென்பதும்; பெருமையுடையவர் பிறர் மானத்தையே கூறி, அவமானத்தை மறையா நிற்பரென்பதும்; மற்றைச் சிறுமையுடையார் பிறர் குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடுவ ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவைகளாம்.

௬௬. சான்றாண்மை.

அஃதாவது பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளுதற்றன்மை. பலகுணங்களாலும் என்றது சால்புதல் (நிறைதல்) என்னும் தொழிலால் பெறப்படுதலால், அவைகளை என்னும் செயப் படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுள் அடங்காத பல குணங்களையும் தொகுத்துக்கொண்டு நின்றமையால், இஃது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றேரு்வி
தூலையல்லார் கண்ணுங் கொளல். (௯)

(இ - ள்.) சால்பிற்கு - சால்பாகிய பொன்னின் அளவறிதற்கு, கட்டளை - உரைகல்லாகிய செயல், யாதெனின் - யாதென்றால், அது, தேர்வி - தம்மின் உயர்ந்தவரிடத்துக் கொள்ளுந்

† குடிமை செல்வம் கல்வியென்ற இவற்றது உண்மை மாத்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பாரைக்காட்டிலும் அவை நமக்கியல்பென்று அடங்கியிருப்பாரை வழிபட்டு அவ்வியல்புடையாராதல் தென்பதாம்.

தோல்வியை, தூலியல்லார் கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும், கொளல் - கொள்ளுதலாம், (எ - று.)

தூலை - சமானம். தூலியல்லார்கண்ணும் என்ற எதிரதுதழுவிய எச்சவும்மையால் உயர்ந்தார் இழிந்தாரென்னும் இருதிறத்தாரிடத்தும் தோல்விவேண்டுதல் பெற்றாம். கொள்ளுதல் - வெல்லும் வலிமை யுடையவராயிருந்தே தோல்வியை ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லநினைத்துத் தமக்குச் சமானமாக்கிக்கொள்ளாமல் தோற்பினும் அவரிலும் உயர்வராயின், அதனாலே சால்பினளவு அறியப்படு மென்பதாம்.

நமக்குத் தகுவது இதுவென்றறிந்து பலகுணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளுதற்றன்மையை மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு நல்லனவாய குணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்கு * மென்பதும், அக்குணங்களாலாய நலமே அவர்க்கு நலமா மெனபதும்; அஃதொழிந்த குடிப்பிறப்புக் கல்வி கேள்வி முதலிய உறுப்புக்களாலாகிய நலம் ஒருநலத்திலும் உள்ளதன்றென்பதும்; சான்றோர் சுற்றத்தார் மேலேயன்றிப் பிறர்மேலும் உளதாய அன்பும், பழிபாவங்களில் நாணலும், யாவரிடத்தும் உபகாரஞ் செய்தலும், பழையார்மேற் கண்ணோடலும், எவ்விடத்தும் மெய்ம்மை கூறலும் உடையராயிருப்ப ரென்பதும்; தவத்தினுக்குக் கொல்லாநலம் சிறந்தாற்போலச் சால்பினுக்குப் பிறர்குற்றம் சொல்லாநலம் சிறந்ததாகுமென்பதும்; சான்றோர் எப்பொழுதும் வணக்கமுடையவராயிருத்தலால் அவர்க்குப் பகையில்லை யென்பதும்; தமக்குத் தீமை செய்தவர்க்கும் நன்மையே செய்வா † ரென்பதும்; சால்புடையார் வறுமை நேரிட்டவிடத்தும் அதனால் இளிவடையாது மேம்படுவ ரென்பதும்; சால்புடைமையாகிய கடலுக்குக் கரையெனறு

* நல்லனவாய குணங்களில் சிலகுணங்கள் இல்லாதவிடத்தும், உள்ளகுணங்கள் இயல்பாயிராமல் பிறரது சேர்க்கையால் செய்துகொண்டனவாயவிடத்தும் சானறாண்மை யென்னும் சொல்லுக்கு சால்பை ஆளுதற்றன்மை யெனனும் பொருள்கூடாமையறிக.

† தமக்குத் தீமை செய்தவர்க்குத் தாமும் தீமை செய்வாராயின் தம்முடைய சால்பால் ஒருபயனுமில்லை என்பதறிக.

சொல்லப்படும் சான்றோர் ‡ மற்றைக்கடலும் கரையுள் நில்லாமற் காலம் வேறுபட்டாலும் தாம் வேறுபடா § ரென்பதும் ; அன்னவர் ஒருக்கால் மாறுபடுவராயின் உலகம் தன் பாரத்தைத் தாங்காதாய் முடியுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஈ. பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது நின்றே எல்லாரியல்புகளும் அறிந்து அவற்றிற்கு ஒத்து நடத்தல். * "பண்பெனப்படுவது பாடறிந் தொழுகல்" எனவோர் பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. (க)

(இ - ள்.) யார்மாட்டும் - யாரிடத்தும், எண்பதத்தால் - எளிய சமயத்தா யிருத்தலால், பண்புடைமை யென்னும் - அரிதாகிய பண்புடைமையென்று சொல்லப்படுகின்ற, வழக்கு - நல்வழியை, எய்தல் - அடைதல், எளிது - இலேசு, என்ப - என்று சொல்லுவர் நூலோர், எ - று.

‡ "பெருங்கடற் காழி யனையன் மாதோ" என்றார் புறநானூற்றில்.

§ "மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் புடிமற் றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர் வீழினும் அஞ்சல்நெஞ்சே
திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோந் திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலிணையே."

"வானந் தளங்கிலென் மண்கம்ப மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் தளங்கித் தலைதடு மாறிலென் தண்கடலும்
மீனம் படிலென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்
டேனமொன் றில்லா வொருவனைக் காட்பட்ட வுத்தமர்க்கே."

என்னும் அப்பர் அருண்மொழியின கருத்தினை இவண் ஓர்க.

* கலித்தொகை - இதன்பொருள் - பண்பெனப்படுவது உலகவியல்பை அறிந்தொழுகுதல் என்பது.

ஒழிபியல

குணங்களால நிறைநது எளிய சமயததரு மாகியவிடதது பண புடைமை தானே உணடாமாகலால 'எணபதததா லெயத லெளிது' எனறும அஃது உலகததையெலலாம தன வசபபடுததற றனமையதாக விருததலால அதனைப பழையோா செனற நலவழியாகியும, அதனை எளிதிலடைதறகு இது நூலோரோதிய உபாயமெனபா அவாமேல வைததும சொலலினா இதனால பண புடையாராதறகுக காரணம சொலலபபடடது

பிறாமேல ஆனபடையறுதலும உலகததோடமைநத குடியிற பிறததலும ஆகிய இவவிரணடும ஒருவனுககுப பணபுடைமை யெனறு உலகததா சொலலு ம நலவழி யெனபதும, ஒருவனுககு நனமகளேனறு பொரபடும ஒபபாவது உயரினவேறிய நிலமெடறுத உடமபொததலனறு ம் வலலாமல நிலபெறுதலுடைம பண பொததலாகலால, அபபடிபபடட நனமகளபணபினையுடைபவனுக வெனபதும, நீதியைடம அறதததையும விரும்புதலால பிறாகுந தமககும பயனபடுத லுடைபாரது பணபினை உலகததா மிகவும கொணடாடா நிறபரெனபதும, தனனை இகழுதல ஒருவனுககு விளையாடடினிடததும தினபதருவதா மாகலால, பிரா இயல பறிநது நடபபாரிடதது பகையுணடான விடததும அஃது உள தாகாது இனியவாய பணபுகளே உளவாவன வெனபதும, அதனால அவா தமமைப பகைததவரையு ம நெஞசது அவாககு இனியவே செயவா ரெனபதும, அவராமேலேய உலகியல நடைபெறுகினற தெனபதும, அரமபோலக கூரிய அறிவினை யுடையராயிருப பினும அவவிசேட அறிவிறகுப பயனை மககடபண பிலலாதவா ஓரறிவினதாய மாதரினையே * யொபபா ரெனபதும, தமமோடு பகைசெயது நடபபவரிடததும தாம பணபுடையவராய நடவாமை அறிவுடையவாககு இழுகெனபதும, பிறரோடு நடபுச செய் தொழுகும பணபிலலாதவாககு உலகியல தெரியாதெனபதும; பண பிலலாதவன முனனை நலவினையினால அடைநத பெருஞ செலவம நலல பசுவினபால ஏறற பாதரிரததின குறறததாற கெடடாற் போலப பயனபடா தொழியுமெனபதும இஙகு அறியத தககவை களாம

---

* சுரு ம பககம பாரகக.

ரக. நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ரடடியவனுகதும பிறாகதும பயனபடதலில்லாத செல்வததி னியல்பு செலவ முடையானது குறறம செல்வதனை மேல ஏற்றப்படடது அதிகார முறைமை முனனதிகாரததில் "பணபிலான பெற்ர பெருஞசெல்வ(ம) நனபால், கலந்தீமை யாற் றினிந் தறறு" எனறுய கடைசிச செய்டளில் தோறறவாய் செய் வதனைற் பெறறும.

பொருளானை மெல்லாரென நீபா திவணுப
மருளானை மாணுப பிறப்பு. (உ)

(இ - ள.) பொருளான பொருளானறு முணடாக அப் பொருளினால, எலலாம, ஆம உண்டாகும, எனறு எனறு அறிநது, அதனைச சம்பாதிதது, ஈயாது பின பிறாகதுக கொடாது, இவறறம- உலோபததனவஞ் செயயும, மருளான - மயகததினாலே, மாண - நிறைதலில்லாத, பிறப்ப - பேய்ப்பிறபபு, ஆம - ஒருவனுகது உண் டாம், எ - று.

ஆருமையிலு அடையும இனபஙகள பலவும அடஙக 'எல் லாம' எனறும, பொருளைச சம்பாதிததறகு முனனே உண்டாகிய அறிவானது சமபாதிதத பினனே மயஙகுதலால 'மருள' எனறும, பொருள உணடாயிருககப் பிறருடைய பரி கணடிருநத பாவததால் உணவுகள உண்டாயிருககப் பசிதது வருந்தும் பிறப்பு உண்டா மெனறும் சொல்லினா.

பெரும பொருளைச சமபாதிதது வைதத ஒருவன அதனை யனுபவியாது செததவிடதது அப்பொருளி னிடதது அவனால் செய்யக கிடந்ததோ ருரிமை இலலையாதலால், பொருள் பெற்ர னொருவருன பெறற காலததிலேயே தகதாகதவித் தானும் அனு பவிககக் கடவனெனபதும; அவவிதம் செய்யாதவன உயிரோ டிருககுங் காலத்திலும இறநதவனுகமே கருதப்படதத்தக்கவனுவா னெனபதும; ஈகையால் இருமைக்கும் உறுதியாகிய அறதனைச் செய்து அதன பயனுகிய இசையையடைய விரும்பாது, நாம் பிறரைக்காட்டிலும மிகுதியாகச் சம்பாதிப்போமென்று பொருள்

சம்பாதிக்கை மாத்திரத்தையே விரும்பி அப்பொருளினை * ஈட்டற் றுன்பத்தையும் காப்பாற்றற் றுன்பத்தையும் இழத்தற்றுன்பத்தை யும் அனுபவிக்கும் அறிவிலாப் பேதையர் உலகிற்குப் பாரமாவா ரென்பதும்; உலோபியானவன் ஒருவராலும் விரும்பப்படா னென்பதும்; அன்னவனுக்குப் பொருளால் அடைதற்பாலதாகிய அறப்பயனும் இன்பப்பயனும் இல்லையாதலால், அவன் எவ்வளவு அதிகப் பொருளைச் சேர்த்து வைத்திருப்பினும் தரித்திரனே யாவனென்பதும்; அப்பொருள் பிறரால் அபகரிக்கப்படுமென் பதும்; அனுபவிக்கப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்கு உரியபொருளை அல்லதாக்குதலால் அவ்வுலோபி அப்பொருளுக்கு ஒரு நோயாவா னெனபதும்; இலராய் இரந்தார்க்கு ஈயாதான்செல்வ மானது பெண்டிரின் மிக்க † நலத்தினைப்பெற்ற ஒருத்தி கொடுப்பா ரில்லாமையினாலே கணவனினறித் தனித்தவளாய் மூத்து, கொடுப் பாரும் கணவனுமின்றித் தானும் பயனிழந்து கழியுமாறுபோல வீணையழியு மெனபதும்; வறியார்க்குச் சமீபனாயிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாதவன் செல்வம்பெறுதல் நடுநாளில் எட்டி பழுத்ததை யொக்குமெனபதும்; உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்தும் மேகம் மழை பொழிதலால் நீரின்றி வறுமையடைந்தவிடத்தும் அவ் வறுமை வினாவில் நீங்கிப் பின்னும் மழைபெய்து உலகத்துக்கு உதவுவதுபோல், வறியார்க்கீயும் சீருடைச்செல்வர் அவ்வீகையால் வறியராயவிடத்தும் அவ்வறுமையினின்று விரைவில் நீங்கிப் பின் னும் அவ்வறியார்க்குப் பயன்படுவ ரென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

---

* "ஈட்டலுந் துணபமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்
காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பந்—காத்த
குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்
குறைபதி மற்றைப் பொருள்"—நாலடியார்.

"தீயாலோ நீராலோ தேர்வேந்தர் தம்மாலோ
மாயாத தெவ்வர் வலியாலோ—யாதாலோ
இப்பொருள்போய் மாய்கின்ற தென்று பொருள்வைத்தார்
எபபொழுது(ம்) நீங்கா ரிடர்"—பாரதம்.

† நலம் - வடிவின் நலமும் குணத்தின் நலமும்.

ஈஉ. நாணுடைமை.

அஃதாவது முன் சொல்லப்பட்ட சால்பு பண்பு முதலாகிய குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத் தகாத கருமங்களில் நாணுத லுடையராந் தன்மை. அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

கருமத்தகா ணுணுத ணுணுக் கிருநுதல்
நலலவர் நாணுப் பிற. (க)

(இ - ள்.) நாணு-நன்மக்களது நாணுவது. கருமத்தால்-இழிந்த கருமங் காரணமாக, நாணுதல் - நாணுதலாம், பிற - அஃதல்லாமல் மனமொழி மெய்களது ஒடுகுகத்தால் வருவனவோ எனரூல், அவை அவரளவல்ல, திருநுதல் - அழகிய நெற்றியையுடைய, நல்லவர் - குலமகளிரது, நாணு - நாணங்கள், எ - று.

பிற குலமகளிரது நாணினாறதனுல் மற்றது நன்மக்களது நாணினபதும், நாணுத லெனாறதனுல் கருமத்தினது இழிவும் பெற்ரும். திருநுதல்நல்லவரெனபது புகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த குறிப்புச் சொல்- காரணத்தினை பனமைபறறிப் பிற என்ரூர். இனி அற்றமறைத்தல் முதலியன பொதுமகளிர் நாணேடு ஒக்கு மென்று உரைப்பாரும் உளர் அவர்க்கு நாண் கேடுபயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவா பெயராற் கூறப்படாமையானும், அஃது உரையனமையறிக. இதனுலை நாணினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

உணும் உடையும் உறகுகுழ அச்சமும் காமமும் மக்கள் உயிர்க்கெல்லாம் பொதுவாயிருக்க, நனமக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே யாகுமென்பதும். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனடையாதவாறுபோல, நற்குணங்களின் நிறைவானது நாண் எனகின்ற நற்குணத்தோடு கூடியல்லது பயனடையாதெனபதும்; சானரூராவார் பிறர்குவரும் பழியைத் தமக்குவரும் பழியாகக் கருதி நாணுவாரெனபதும்; அக்கருத்துடையரா பெரியராகலின் அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும் பகழ்வரென்பதும்; உயர்ந்தவர், பழி பாவங்கள் அடையாமற் காக்கவல்ல நாணம், அப்பழிபாவங்கள் புகும் வழியாகிய உலகம் என்னும் இரண்டனுள் ஒன்றனைக்கொள்ள

நேர்ந்தவிடத்து அந்நாணத்தைக கொள்வதல்லது உலகத்தைக் கொள்ள விரும்பாரெனபதும்; அப்பெரியார் தமது நாணங் கெடவரின் உயிர்துறந்தேதனும் அந்நாணதைக் காப்பரெனபதும்; கேட்டவரும் கண்டவரும் நாணத்தக்கபழியை நாணுது செய்பவரேனவிட்டு அரம் நீங்குமென்பதும்; நாணினமை ஒருவனிடத்து உண்டாகுமாயின, அந்நிலை அவனது பிறப்பு கல்வி குணம் செயல் இனம் எனறிவற்றால் வந்த நன்மைகளையெல்லாம் கெடுக்குமென்பதும்; நாணில்லாத மக்களது இயக்கம் எந்திரகயிற்றினால் இயங்கும் மரப்பொம்மையினது இயக்கம் போல்வதல்லது உயிரியக்கமல்லவென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஈஈ. குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவன் தானபிறந்த குடியை உயரச்செய்தலின் விதம். இது தாழ்வினிடத்து நாணுடையவர்க்கு உண்டாவதாகலால் நாணுடைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடைப்பு. (கூ)

(இ - ள்.) குடும்பத்தை - * ஆதிதைவிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதியான்மிகமென்னும் மூவகைத் துன்பமும் அடையுந் தன்மையதான தன்குடியை, குற்றமறைப்பான் - அம்மூவகைத் துன்பங்களும் அடையாமற் காகக முயல்பவனது, உடம்பு - தேகம், இடும்பைக்கே - அம்முயற்சித துன்பத்திற்கே, கொள்கலங்கொல் - கொள்கலமா மவ்வளவோ? அஃதொழிந்து இன்பதிற் காதல் இல்லையோ? (எ - று.)

* இவை மேலே நூல - வது பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பினில் விளக்கப்பட்டிருத்தலைக் காண்க.

† ''உறைப்பெய ரோலை போல, மறைக்குவன் பெருமநிர் குறித்து வருவேலே'' என்றவிடத்தும் மறைத்தல் காத்தல் என்னும் பொருளினதாயிற்று. எனகுடி முழுதும் இன்புறறுயரவே நான் இருமையும் பெறுதலால் இம் மெய்வருத்தமாத்திரம் எனக்கு நல்லதென்றுமுயலும் அறிவுடைய ஒருவன் அம்மெய் வருத்ததை ஒருநாளும் விடாமையை நோக்கி 'இடும்பைக்கே கொள்கலங கொல்லோ' என்றார். இது குறிப்பாற் பொருளுணர்த்தலிலுலே குறிப்புமொழியாகும். ஓ - அசை. இதனால் குடிசெய்வார் அது செய்யுமியல்பு சொல்லப்பட்டது.

தன்குடி செய்தற் பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமத்தைச் சலிக்காது முடிப்பவனுக்குச் செல்வமும் புகழுமெய்தி குடியுயாந்து அதனால் மேம்பாடுடைய பெருமை யுண்டாகுமென்பதும்: விடாமுயற்சியும் நிறைந்த வறிவுமுடைய ஒய்வில்லாத கருமச செயலால் அவனது குடி உயருமென்பதும்; அவ்விதம் முயல்பவனுக்குத் தெய்வசகாய முண்டென்பதும்; அதனால் அத்தொழிலை முடிக்கும் விதத்தை அவன் ஆலோசிக்க வேண்டாமல் யாதொரு தடையுமினறித் தானே முடிவுபெறுமென்பதும்; அறநீதிகளுக்கு விரோதமான காரியங்களைச் செய்யாமல் தன்குடியை உயரச்செய்து கடப்பவனை உலகத்தார் அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே சூழாநிற்ப ரென்பதும்; அவ்விதம் தன் குடியை உயர்த்திக் கொள்ளுதல் அவனுக்குச் சிறந்த ஆண்மையாகுமெனபதும்; குடியின் பாரத்தைத் தாங்குதல் அக்குடியிற் பிறந்தார் பலரில் தகக ஒருவரிடத்தே யாகுமென்பதும்; அன்னவர் எடுத்த காரியத்தை வெயில் மழை பனி யென்பன நோகாகிப் பின்னே செய்வோ மென்றுசோம்பி இராரென்பதும்; இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற இக்காலத்தத் தன்பமுறுவோன் யாரேனென்று உட் கொண்டு அசட்டைசெய்யா ரென்பதும்; தான் வீழும்பொழுது மூட்டுக்கொடுத்துத் தாங்கவல்ல நல்ல ஆண்மகனில்லாத குடியாகிய

---

† புறநானூறு - இதன்பொருள் - மழையை மேலேவிழ வொட்டாது ஓலைக்குடை காப்பதுபோலக் காப்பாற்றுவனென்று உன்னைக் குறித்து வருவேன் பெருமானே - என்பது.

மரம் துன்பமாகிய கோடரியானது புகுந்து தன்முதலே வெட்டிச் சாய்க்க ஒருபற்றில்லாமல் விழுந்து கெடு * மெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ாச. உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் † பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றொழில். இது செய்விக்கும் போது பிராமணர் முதலாகிய மற்றவர்க்கும் உரித்தாகும். இது, மூனனே குடி உயர்தற்கு ஏதுவென்ற முயற்சிவகையாகலால், குடி செயல்வகையினபின வைக்கப்பட்டது.

பலகுடை நீழலுந தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர். (சு)

(இ - ள்.) அலகுடை - உழுதற்றொழிலால் நெல்லினையுடையராகிய, நீழலவர் - தண்ணளியுடையோர், பலகுடை நீழலும் - பல வேந்தர் குடைநிழலதாய பூமிமுழுதையும், தங்குடைக்கீழ் - தம் வேந்தர் குடைக்கீழே, காண்பர் - காணுவர், எ - று.

அலகு - கதிர்; அது இங்கே அதன் முதலாகிய நெல்லுக்காதலால் சினையாகுபெயர். உடைய எனனும் குறிப்புப்பெயரெச்சம் உடை என ஈறுகுறைந்து நின்றது செய்யுள் விகாரத்தால். உழவாரிடத்துள்ள இரக்கச் சிததம் வெப்பதினால் வருந்தி வந்தடைந்தவருக்கு அவர் வருததத்தைத் தீர்க்கும் நிழல்போல் பசியால் வருந்தி

---

* "தூங்குசிறை வாவலுறை தொனமரங்க ளன்ன
ஓங்குகுல(ம்) நையவத னுட்பிறந்த வீரர்
தாங்கல்கட வுகுந்தலே சாய்ப்பவரு தீச்சொல்
நீங்கன்மட வார்கள்கடன்"—சீவகசிந்தாமணி.

(இ - ள்.) ஆலமரங்கள் கெடவரும்போது அம்மரங்களின் விழுதுகள் அவற்றைத் தாங்கிஞற்போல, தமது குலமானது உதவியின்றிக் கெடவரும்போது அக்குடியிற்பிறந்த நனமக்கள் அதனைக் கெடாவண்ணம் காப்பாராக, மூடர் அவ்விதம் தாங்காது நீங்கிப் போவார் என்பது.

† ாஉய-ம் பக்கம் பார்க்க.

வுத்தடைந்த வறியார்க்கு உணவு உதவுதலினால் நீழலெனப்பட்டது. நீழலவரெனறது இரப்போரக்கெல்லாம சுதல நோக்கி. அரசாது உனனத நிலை உழவரது உழைப்பின பயனுதல்பற்றி அவவாசரது குடையை உழவரது குடையாகககொண்டு 'தங்குடை' எனறார். குடை நீழலெனபது அதற்குத் தானமாகிய பூமிக்காதலால் தானி யாகுபெயர். * "ஊன்றுசான மருங்கி னினறதன பயனே" எனறத னால் தமமரசனுககு வெற்றி பெருகி மண்முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்பரெனபதாம். † "இரப்போ சுற்றமும் புரப்போர் கொறறமு முழவிடை விளைப்போர்" எனறார் பிறரும். "வரப் புயர நீருயரும நீருயர நெல்லுயரும் நெலலுயரக குடியுயரும் குடியுயரக கோவுயரும்" எனற சொல்வழகின கருத்தும் இங்கு உணரதறகது.

உலகத்தவரிற் பெரும்பாலார் உழுதலால் வரும் உடல்வருதத நோக்கிப் பிறதொழில்களைச் செய்து பொருள் பெறறவிடத்தும உணவினிமிதத உழுவாரிடத்துச் செல்லவேண்டுதலால், எல்லா வருத்தமுறறும உழுதலே தலைமையாகிய தொழிலெனபதும்; வருத்தமில்லையாயினும் பிறதொழில்கள் கடையெனபதும்; அவ வுழுதலைச் செய்யமாட்டாமல் பிறதொழில்கள்மேல் செல்வோர் யாவரையும் தாங்குதலால் உழவுதொழில் செய்வோர் ‡ உலகத்தா ராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாவாரென்பதும்; யாவரும் உண்ணும்படி உழுதலைச்செய்து அதனால் தாமும் உணடு வாழுகின்றவரே தமககு உரியாராய் வாழ்கின்றவரென்பதும்; தாமும மனிதப்பிறப்பினராய்ப்

* புறநானூறு - இதன பொருள் - கலப்பை நிலததில் ஊன றிய சாலினிடத்து விளைநத நெல்லினது பயனே எனபது.

† சிலப்பதிகாரம் - இதன் பொருள - இரப்போரது சுற்றத் தாரையும் காவலரது வெற்றியையும் உழவினிடத்தே உண்டாக்கு வோர் எனபது.

‡ "காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டு" [பத்துப்பாட்டு] எனறற்போல உழுவாரெனபது உழுவிப்பா மேலுஞ் செல்லும என்றறிக.

பிறந்திருந்தும் பிறரைத் தொழுது அவர் சிலபொருள கொடுக்கத் தம்முயிர்காத்து அவர்பின்செல்வரா தமகு உரியரலலரென்பதும்; ஒருநாளும் அழிவில்லாதசெல்வமாகிய தமதுகையால் உழுதுண்டலே இயல்பாக வுடையவரா பிறரை யாசிக்கமாட்டா ரெனபதும்; யாசிப்பவராக்கு அவர் வேண்டியதொரு பொருளை ஒளிக்காது கொடுப்பா ரென்பதும்; உழவுத்தொழில் நினறவிடதது உணவில்லாமையால் தாமுணடலும இல்லறஞ் செய்தலும யாவர்க்கு மில்லையாக, அதனால் உலகத்திற இமமை மறுமை வீடெனனும் பயனகள நிகழாவெனபதும்; உழுத புழுதி நனறாய்க் காய்ந்த பின பயிரிடும் நிலம் நனறாய் விளையுமெனபதும்; அப்பயிர்கு உழுதலுடன எருப்பெய்தலும, களைபிடுங்கலும, நீர்பாய்ச்சலும், பட்டிமாடு முதலிவற்றால் அழிவடையாமற் காததலும வேண்டுமெனபதும்; அந்நிலதறகு உரியவன அதன்கண் பிறரை ஏவியிராமல் தானே நாள்தோறும் போய்ப்பார்த்து வேண்டியவை செய்யவேண்டு மென்பதும்; அவவிதஞ் செய்யாமல் சோம்பியிருந்தாலும் அந்நிலத்தினினறும் அடையக் கிடப்பதாகிய போகத்தை இழப்பானென்பதும்; நிலமகள பயிர்செய்வா யாவர்கும் செல்வங்கொடுத்துவருகினறதைக் கண்டிருந்தும் அதுசெய்யாதுயாரம வறியேமெனறு சொல்லிச் சோம்பியிருப்பவர் பேதையராவரெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஈடு. நல்குரவு.

அஃதாவது அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை. (கூ)

(இ - ள்.) நல்குரவென்னும் - வறுமையென்று சொல்லப்படுகிற, நசை - ஆசை, தொல்வரவும் - தன்னுலே புற்றப்பட்டவருடைய பழைய குடிவரவினையும், தோலும் - அதற்கேற்ற சொல்லினையும், தொகையாக - ஒருமிக்க, கெடுக்கும், எ - று.

ஆசையில்லாதவிடத்து வறுமையும் இல்லையாகலால் நல்குரவை கசையாக்கி, அஃது அக்குடியிற் பழியோர்க்கு இல்லாத இழி தொழில்களையும் அவமானச சொற்களையும் உண்டாக்கலால் அவ்விரண்டினையும் தொகையாக ஒருமிகக் கெடுக்கும் எனறார். † "குடிப்பிறப்பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்" எனறார் பிறரும். தோலாவது ‡ "இழுமென் மொழியால் விழுமியது உவறல்" என்றார் தொல்காபபியனாரும். மீதாலெனபதற்கு உடம்பென் றுரைப்பாரு முளர். அஃது அதறகும பெயராயினும் உடம்பு கெடுக்குமெனறற்கோ பொருட்சிறப பில்லாமையறிக.

ஒருவனுக்கு வறுமைபோலத் துனபஞ்செய்வது பிறிதொன றில்லையெனபதும்; வறுமையுடையாருககு இம்மையின்பமும் மறுமையினபமு மில்லையெனபதும்; வறுமையானது அவமானச் சொல் பிறவாத உயர்ந்த குடியிற பிறந்தவரிடததேயும் அவ வவமானசசொல் பிறததறகுக காரணமாகிய சோர்வினை உண்டாக்கு மெனபதும்; வறியாரெருவனுக்கு அவவறுமைத்துனபங் காரண மாகச் செல்வர் மனைவாயில் மீதாகிச்செல்லுதற றுனபமும், அவரைக் காணுதறறுனபமும், கண்டபின் மறுத்தவிடத்து உண் டாகுந் துனபமும், மறுக்காதவிடதது மவர் கொடுத்ததை வாங்குதற் றுனபமும், அப்பொருளைக் கொண்டுவந்து அனுபவிப்பனவைகளைக் கூட்டுதற்றுனபமும முதலான பல துனபங்களும் வந்து விளையு மென்பதும்; வறியார மெய்ந்நூற்பொருளைத தெளிய அறிந்து சொன்னாராயினும் யாம் இவர் சொல்லியவறறை விரும்பிக் கேட்டோமாகில் முகங்கொடுத்து இவர் அடைகின்ற குறையைத் தீர்க்கவேண்டி வருமென்றஞ்சி யாவரும் கேளாமையால் அவர் சொல் பயனில சொல்லாக முடிந்து, அதனால் அவர் கல்வியும் பயன்படாதாகு மெனபதும்; வறியாரெருவனை அவனிடத்தே

† மணிமேகலை - இதனபொருள் - பசிப்பிணி தீனனும் பற்றப் பட்டாருடைய உயர்குடிப்பிறப்பையும் அக்குடிக்கிருந்த சிறப்பை யும் கெடுககும் எனபது.

‡ இதன்பொருள் - மெல்லெனு மொழியால் அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் சிறந்தபொருளுண்டாக மொழிதல் என்பது.

கொள்ளப்படுவதொன் றில்லாமையேயன்றி அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் உண்டாதலால் அது நோக்கி அவனைப்பெற்ற தாயும் * அவனைக் கைவிடுவாளென்பதும்; வறுமை நெருப்பினுங் கொடிதென்பதும்; அதனால் அதனைச் சகித்தல் அரிதென்பதும்; அனுபவிக்கப்படும் பொருள் ஒரு சிறிதும் இல்லாதவர் சுற்றந்தானே விட்டமையால் ஒருவழியால் துறந்தாராக, நின்ற தம்மூடம்பினையுந் துறந்து அதனால் தம்மானமழியாமற் காத்தலே தகுதியாமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஈசு. இரவு.

இனி மானங்கெடாத இரத்தல் (யாசித்தல்) இரவாமையோடு ஒத்தலால், அவ்விரவினாலும் வீடுபெறுதற்கு உதவி செய்வதாகிய உடம்பு காக்கப்படுமென்னும் அறநூல் வழக்குப்பற்றி முன் அதிகாரத்தின் "†அப்புர வில்லார் அவாத் துறவாமை, உப்பிற் குங் காடிக்குங் கூற்று" என்னும் கடைசிக்குறளிற் பெறப்பட்ட அவாத் துறத்தலென்னும் இறத்தலே விலக்குதற் பொருட்டு இரவு சொல்லுகின்றார். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறுஅ வரின். (உ)

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இரத்தல் - யாசித்தல் தானும், இன்பம் - இன்பத்திற்கு எதுவாம், இரந்தவை - இரந்த பொருள்கள், ஈவாது அறிவுடைமையால், துன்பமுறு - தான் துன்பமுறுமல். வரின் - வருமாயுல், எ - று.

---

* "தாயும்பகை கொண்ட பெண்டிர் பெரும்பகை தன்னுடைய
சேயும்பகை யுறவோரும் பகை யிச்செகமும் பகை
ஆயும்பொழு திருஞ்செல்வ நீங்கிலிங் காதலினால்
தோயு நெஞ்சே மருதீசர் பொற்பாதஞ் சுதந்திரமே."
பட்டினத்தார்

† அப்புரவு - அனுபவிக்கப்படும் பொருள். அவாத்துறத்தல் - முழுதுந்துறத்தல் (இறத்தல்).

இன்பம் அதன் காரணத்திற்காதலால் காரியவாகு பெயர். உரிமையென்பது உரு எனக் கடைக்குறைந்து நின்றது. துன்பம் - சிறுதோன்றுத சாதியொருமைப் பெயர். துன்பமாவன - சுவாமிடத்துக் காலமும் இடமும் அறிந்து செல்லுதலும், அவர் குறிப்பறிதலும், அவரைத் தம்வசப்படுத்தலும், அவர்மனமிரங்கத் தக்கவை காடிச் சொல்லலும் முதலானவைகளால் வருவனவும், மறுத்தவிடத்து வருவனவுமாம். அவையுரிமை வருதலாவது அவர் முன்னறிந்து கொடுக்கச் சொல்லுதல். இரந்தவர் துன்ப முறுவரின் என்று பாடமோதி இரக்கப்பட்டவர் இரக்கப்பட்ட பொருளின்மையால் துன்புறுது எதிர்வந்துசுவாராயின் என்று பொருளுரைப்பாருமுளர். இதனால் வறுமையால் உயிர்நீங்கு மளவில் அவமானமில்லாத இரவு விலக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.

வறுமைப்பட்டவர் தம்குறையைச் சொல்லுமுன்னே குறிப்பாலறிந்து மருமற்கொடுக்கும் சிறந்த இயல்பினையுடையாரைத் தெரிந்து அவரிடத்து யாசிக்கக் கடவரென்பதும்; அத்தகைய சிறந்த இயல்பினையுடையார் உலகத்தில் அரியரென்பதும்; அவரிடத்தே இரந்தார்க்கு இரவால்வரும் இழிவில்லையென்பதும்; அவர் கொடுத்தலிலே குறைகாட்டா ரென்பதும்; ஒரு சமயம் குறைகாட்டுவாராயின் அப்பழியானது பரிசுத்தமான வெண்புடவையில் அழுக்குச் சேருதல்போல் அவரிடத்துக் கடிதுசெல்லுமென்பதும்; ஒளிக்காது *மானமறிந் தீவாரிடத்து யாசித்தலும் ஓரழகாகுமென்பதும்; ஒளிக்காது கொடுப்பவரிடத்து யாசித்தல் தான் புகழ் பயவாதாயினும் முன்னுளதாய புகழ்கெட வாராமையால், அன்னாரிடத்து யாசித்தலும் வறியார்க்குக் கொடுத்தலே போலுமென்பதும்; உலகத்திலே வறியார் குறிப்பறிந்து உள்ளதை ஒளிக்காது கொடுக்கும் தருமசீலர் சிலர் இருக்கின்றபடியினாலேயே மானமுடைய வறியார் உயிர்காத்தற் பொருட்டு யாசித்தலை மேற்கொண்டு ஒழுகுகின்றா ரென்பதும்; அத்தகைய தருமசீலர் இல்லையாயின் வறியார் மானம்

---

* மானம் என்பது "சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு" எனும் வறியாரின் இலக்கணம். அதனையறிதலாவது சொல்லத் தொடங்கிச் சொல்லமாட்டாமைக்குக் காரணமாகிய அம்மானத்தின் இயல்பினை அறிதல்.

விடமாட்டானமையால உயிரவிடுவரெனபதும, தமமை அவமதித்து இழிவு சொலலாத நனகுமகிதது இனியவை கூறிப பொருள கொடுபபாரைக மணடால இரபபவாகதது தமமிடததுளள வறுமைத தினபஙகளெலலாம முதலறக கெடடு அகமகிழசசியுணடாகு மெனபதும, உலகததிலே இரபபவரிலலையாயின ஈதலிலலையாகப பொருளுடையா அபபொருளே ஈதலாலாகும பயனகளாகிய புகழை யும புணணியததையும அடையாமல * வறிதே இறபபரெனபதும; இரப்பவா இரஙதும ஈயாபபேதையா மரபபாலை போலத தரணியி லியஙகி நடைபபிணமெனன நாடடினிலுலவி இயமலோகததிற் கோகபபடுவ†ரெனபதும, கொடுபபவன பொருளிலலை யெனற விடதது அவன தனகேயலலாமல மறறை யிரநதவாகும அனறைகனறு பொருள சமபாதிததறகுப படுநதினபதததை தனகேயாகவைதது தான படுகிறதினபம தானறிநது இரபபவன அவனெக கோபியாதிருததல வெணடுமெனபதும இஙகு அறியத தககவைகளாம

ஈஎ. இரவசசம்.

அஃதாவது மானஙகெடவரும இரததலுககு அஞசுதல். அதிகார முறைமையும இதனுலே விளஙகும

கரபபவாக கியாஙகொளிக தஙு கொலலோ விரபபவா
சொலலாடப போஒ முயிர். (ய)

(இ ள) சொலலாட - ஒளிபபவா இலலையெனறு சொல்லிய மாததிரததே, இரப்பவா இரபபவாகது, உயிரபோம உயிர்போகா

* "ஈவாருங கொளவாரு மிலலாத வானதது, வாழ்வாரே வனகணவா' எனறா பிறரும

† "இரபபவாக கியலைவததா ஈபவாக கருளுமலைவததா
கரபபவா தஙகட்கெலலாங கடுநர கஙகளலைவததா
பரபபுநீர கஙகைதனனெப படாசசடைப பாகமலைவததா
அரகனுக கருளுமலைவததா ஐயன ஐயாறனரே"—திருநேரிசை

கின்றது, காபபவாகு இனிச சொலலாடுகினற அவவொளிப் பவாககு, உயிர பினனை இருததலால அபபொழுது, யாககு - எப் புரையுள (எவவுடடலலாயுள) ஒளிககு ஙகொல புகுநதொளிநது நிறகுமோ, எ று

உயிர போதலாவது இரபபவர இனி யாம எனனசெயவோ மெனறு எஙகிச செயலறற நிறல, * "புறதது தன னினமை நலிய வகதது தன, நனறான நீகசி நிறீஇ - பொருவலை, ஈயா யெனகெனன றிரப்பாரை லநகிலேயே, மாயாலை மாறறி விடின" எனறா பிறரும கேட்டாறாக கொலலவல்லதாகிய சொல் சொலவாரைக கொலலுதல காணகினறிலம இஃதெனலை வெனபதாம. வறுமையுறாவிடதது மறையாது யாசிகக்படுவா ராகிய சுறறதாரகளுககும அவவறுமையை இரப்பவர சொலல உயிர்போம, ஆனபின மறைகக்படுவாராய பிறாககுச சொல் லாடியகால போகாது எஙகே ஒளிதது நிற்கும இரணடானும் போமே யனறெனவெனை இரவுஞசி மெலலிருவன கூறறககி உரைபடாருழா இதனால அவவிரவின குறறமும காவின குறறமும ஒருஙகு கூறப்பட்டன

தபகுளளனை ஒளிகக்காமல இவர வரபெறறேமெனறு மன மகிழ்நது கொடுககும கணபோற சிறநத தருமசீலரிடதது மிர வாமலே, செயயவலலமதா மூயாசியுற சீவனஞசெய்தலே நல்ல தெனபதும, மகளுயிராகவெலலாம வாடாளும, அதறகு வேணடிய தாகிய உணடியும, அதறகுக காரணமாகி செய்தொழிலும, வினை வசததால கருவோடு கலநத வபபோதே சறபிகக்பபட்டனவனறே அவைகளுள சிலவுயிராககு யாசிதது ஒரு செயதொழிலாக ஏறபடுதது படவிலலை யெனபதும, வறுமையினாலே வரும னபதனை முயறசிசெய்து நீகக்கடவோ மெனறு நினையாமல்

* நாலடியார இதனபொருள - தனது தரிதது ரம புறமான உடலை வருதது, தனது மனதது ள நலல அறிவை நீகசி அறி வில்லாமையை நிறுதது ஒருவனைக குறிதது எனகுப் பொருள் கொடுப்பாயெனறு யாசிபபாரைகில அவன இல்லையெனறு சொல்லில் அவனிடததே இறவாமை எனபது.

இரந்து நீக்கக்கடவோ மென்று நினைப்பது ஒருவனுக்கு அறியாமையினும் அறியாமையாகு மெனபதும; அனுபவிகவேண்டும் பொருள்களின்றி வறுமைப்பட்டவிடத்தும் பிறரிடத்துச்சென்று யாசித்தலே உடம்படாத அமைதி எல்லா வுலகமும் ஒருசேரப் பொருந்தினலும் கொளளாத பெருமையுடைய தெனபதும; நெறியாய முயற்சியாற் கிடைதத கூழ் யாசித்தலாற கிடைத்த அமிழ்ததைவிட இனியதெனபதும; தண்ணீர் பெருகி இறக்கும் நிலைமையதாகிய ஒரு பசுவினைக கண்டு, தருமநோக்கி இதற்குத் தண்ணீர தரல்வேணடுமெனறு இரந்து சொல்லும்போதுமை அவ விரவுபோல் ஒருவன் நாவிற்கு இழிவினைத்தருவது. பிறிதில்லை யாதலால் அததகைய தருமமும் முயனறு செய்வதல்லது யாசிதது செய்தலாகா தென்பதும், இரப்பவர் யாசித்து நிற்றலின கொடுமையைவிட அந்நிலையைக கண்டிருந்தவர் இல்லையெனறலின கொடுமை மிகத தியதென்பதும் இஙகு அறியத்தககவைகளாம.

ஈஅ - கயமை.

அஃதாவது முனனே அரசியலுளளும் அஙகமியலுள்ளும் சிறப்பு வகையாற் சொலலப்பட்ட குணங்களுள வற்புடையவை களைக குறிப்பினால் யாவராகும் பொருந்தவைத்தலையால் அங்கே குறிப்பாற சொல்லியவையும் இங்கே ஒழிபியலுள வெளிப்படச் சொல்லியவையும் ஆகிய குணங்கள் யாவுமிலராகிய கீழோரது தன்மை. அதனால் இஃது எல்லாவற்றிற்கும்பின வைகைப்பட்டது.

நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர். (உ)

(இ - ள்.) நன்று - தமக்கு உறுதியானவைகளை, அறிவாரின - அறிவாரைக்காட்டிலும், கயவர் - அவையறியாத கீழ்மக்கள், திருவுடையர் - தன்மையுடையவராவர், அவர்போல அவைகாரணமாக,

நெஞ்சத்து - தமது நெஞ்சினிடத்து, அகலமிலர் - கவலையிலராதலால், எ - று.

நன்றென்பது - ஈறுதோன்றாத சாதி யொருமைப்பெயர், உறுதிகளாவன - இம்மை மறுமை வீடுகளுக்கு உரியவாகிய புகழ் புண்ணிய ஞானங்கள். இவைகளையறிவார் இவை செய்யாதின்றே அதிகமாகச் செய்யப் பெறுகின்றிலோ மெனறும், செய்கின்ற இவைகளுக்கு இடையூறு வருமோவென்றும், இவைகளுக்கு மாறுகிய பழி பாவம் அறியாமை என்பவைகளில் யாதுவினையுமோ வென்றும் இவ்வழியாலே கவலையடைவர்; கயவராவார் அப்புகழ் முதலானவைகளை விட்டுப் பழிமுதலானவைகளைச் செய்யாதின்றும் ஒருகவலையும் இல்லாதிருப்ப ராதலால் 'திருவுடையர்' எனக் குறிப்பால் இகழ்ந்தபடி. இதனால் கயவர் பழிபாவ முதலானவை களுக்கு அஞ்சாரென்பது சொல்லப்பட்டது.

மேன்மக்களுக்கும் கீழ்மக்களுக்கும் வடிவொத்தலால் குணங்களின் இருப்பினாலும் இல்லாமையாலும் அல்லது வேற்றுமை அறியப்படாதென்பதும்; கீழ்மக்கள் தம்மைத் தடுப்பாரினறித் தாம் விரும்புமவைகளை விரும்பியவாறே செய்வரென்பதும்; கீழாயினன் தன்னிற் குறைந்தபட்டியாய் * நடப்பாரைக் கண்டாலுயின் அந் நடக்கையிலே அவரைக்காட்டிலும் தான் மேம்பட்டு அதனால் தன் மிகுதிகாட்டி இறுமாப்பா னெனபதும்; கீழ்மக்களுக்கு ஆசாரம் பெரும்பான்மை அச்சம் சிறுபான்மை பொருட்பேறு என்னும் இவ்விரண்டாலு மல்லாமல் இயல்பாக உண்டாகா தென்பதும்; கீழ்மக்கள் தாங்கேட்ட இரகசியங்களை இடந்தோறுந் தாங்கிக்கொண்டு போய்ப் பறையறைந்தாற்போலப் பிறர்க்குச் சொல்லுவரென்பதும்; அன்னர் தம்மை வருத்துபவர்க்கன்றி இரப்பவர்க்கு ஒன்றுங் கொடாரென்பதும்; கீழ்மகன் பிறரது

* பட்டி - மனவடக்கமும் காவலுமின்றி ஆள்வாரிலி மாடு போல் ஆலையும் அயோக்கியன்.

ஆக்கங்கண்டவிடத்துப பொருமைகொணடு அவரிடத்துக குற்ற மில்லேயாகவும உணடாகக வலலவறவா னெனபதும; கயவர் உணவில்லாமையாகவாவது வேறுகவாவது ஒரு தினபமவந்து உற்றமாத்திரதிலே தமமைப் பிறாககு விறறு அடிமைப் படுதது கிற்பரெனபதும இங்கு அறியதகக்கைகளாம.

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று

திருசசிறறமபலம.

அரகன வல்லரட் டாகுகொழிச தாருள
பெருகக செய்த பிரானபெருந தணமையை
அருதது செய்தறி யபபெறு வினறலா
கருத்தி லாக்கிய வக்கணத தேர்களே—திருகருநதொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரும்பத அதிகார அகராதி

அட்டவணை.

அகத்திய ... ஸ்அ
அகங்காரம் ... எக
அகலிகை ... நய
அங்கம் ... ஸச
அங்கவியல் ... ஸ்ரந
அங்குலி ... க
அசரம் ... ஸ
அடக்கமுடைமை ... உ
அடடமா ... ரு
அநித்தம் ... ஸ்அ
அநுஷ்டா அறுதொழில் ... ஸடய
அபாவம் ... ஸ்சு
அபாஷை ... எய
அமைச்சு ... ஸ்நரு
அரச அறுதொழில் ... ஸடய
அரசியல் ... அ
... ஸ்ருசு
அருத்தாபத்தி ... கூ
அருவுடமபு ... சுக
அருளுடைமை ... கரு
அவசாப்பிணி ... எஅ
அவாயநிலை ... ஸக
அவாவறுத்தல் ... எள
அவி ... ஸடய
அவையஞ்சாமை ... ஸ்ருட
அவையறிதல் ... ஸ்ரிய
அழுக்காறுமை ... நட
அளவை ... ச்சு
அளவைநூல ... ஸ்ரிட
அறம் ... க,உ
அறனவலியுறுத்தல் ... ய
அறிவுக்கு மாட்சிமை ... கூய
அறிவுடைமை ... கூட
அறுஷ்ணம் ... ச

அற்றமறைமை ... ச்சு
அஸ்புடைடை ... யசு
அக்மம ... ஃசு,ஸ்ரெ
ஆகாயம் ... ளெ
அகாரம ... கூெ
ஆஞ்ஞாசக்கரம ... ஸ்நரு
ஆண்டலேபபுள் ... ஸ்ரிக்சு
ஆதிணம ... க
ஆதிதைவிக்க ... ஸ்ரய
ஆதிபௌதிகம ... ஸ்நய
ஆதிபாணமிகம ... ஸ்நய
ஆலசயம ... ஸ்ரஉ
ஆளவிரனடைமை ... ஸ்ரநக
ஆறறல ... ஸ்ரநு,ஸ்யசு
ஆகு ... ஸ்ரெசு

ஸ்றிதல ... கூெ
இடுக்கணழியாமை ... ச்சு
இயமம ... ஸ்ட்ட
இயாறறிழி ... அ
இரசசு ... அெ
இரட்டுறமொழிதல ... சுசு
இரவசசம ... ஸ்ரெக
இரவு ... உகசு
இரேசகம ... உகச

இலகணை ... ய
இலலறம ... அெ
இலவாழ்கைக ... ஸ்நிக
இறைப்பொருள் ... உ
இறைமாட்சி ... ய்உ

இனனசெய்யாமை ... ய்உ
ஈகை ... அக
உ ... உக
ஊ ... சுக
ஏ ... சக

ஈறறிவுயிர் ஈங
உட்பகை கூசை, ஈருநு, ஈஅக
உணவு ஒத்தல் ஈகஙக
உதானன எய
உபசாரவழக்கு அசை, ஈஙை, ஈசகஙக
உபதை ஈஅ
உபாதி ய
உபாயம் கூஎ, ஈக
உருவகவிசேடம் ஈஅய
உருவுடமபு சுஙக
உரையசை சுஙை
உலகை கூருி
உவமானம் சுசு
உழவு உஈய
உறசர்ப்பிணி எஅ
உற்பாதம் கூஎ
உளகம ஈருசு
உளகமுடைமை ஈஉசு
உளரிண்மை ஈகஉ
உளழ அய
எடுததுகாட்டுவமை ச
எண்குணம் ருி
எகதேசவுருவகம ஈசுருி
எறிவிடுதல ஙக
ஐயறிவுயிர சுஙை
ஒப்புரவறிதல் ஙைக
ஒழிபியல் ஈகருி
ஒழுகமுடைமை உஎ
ஒழுகம க, ஈகஙசு
ஒனி ஈசஅ, ஈகஙக
ஒற்றுடல் ஈஉச
ஒற்றுமைத்துணை ஈஎஅ
ஓதுவார் உஙக
ஓரறிவுயிர் சுஙை
கடவுள வாழ்த்து ஙை
கடுமபற்றுளளம் கூருி
கட்டியங்காரன ஈயக
கணிதநூல் அஎ
கணேணட்டம் ஈஉ ஙை
கதி ஈஎய
கயமை உகஅ
கருமேந்திரியம் சுஙக
கலலாமை அஅ
கலவி அருி
கலவ ஈருசு
கள்ளாமை ருிச
களளுணணமை ஈஅஙக
கறபம ஈஉய
காணபதம உஙக
காமமீனகுற்றம ஈஎஉ
காமம் கூச
காமவினவிளவு எய
காரணசரீரம் சுஙக
காருகவினை ஈஉய
காலமறிதல் ஈச
கானமுளள ருிக
கீழ்நீர ஈருருி
குடபபாமபு ஈருஎ
குடிசெயல்வகை உஈஅ
குடிமை ஈகருி
குணம ஙை, ருிசு, ஈகசு
குமபகம ய
குரோதமீன குற்றம ஈஎஉ
குயிலுவத்தொழில ஈஉய
குழிசி ஈருசு
குறிப்பறிதல் ஈசஙக
குறிப்புசசொல் ஈருிக
குறிப்புமொழி உஈஙக
குறறங்கடிதல கூச
குறறம எஙை, கூச, ஈக
கூடாநடபபு ஈளஎய
கூடாவொழுகம ருிஉ
கேசரி ஙை
கேவலப்பொருள எச
கேள்வி கூய
கொடுங்கோன்மை ஈகஙக

கொல்லாமை ௯௫
கோப்பெருஞ்சோழன ௧௯௮
கோமுகம ௯
கௌமாரம ௨௯
சகதுருபம ௭அ
சகனம ௯
சங்கேதம ௧௫௫
சஞ்சிதம ௯௯ ௭ெ
சதகஇனி ௧௫ள
சத்தியவம் ௫ஙு
சந்தேகவணாவு ௭ஒ
சமாதி ய
சமானன ௭ய
சரம ௯ஙா
௧௫ஈ
சாக்தம ௨ஙு
சானமுண்மை ௨௧க
சிங்கநோக்கு ௧ெஅ
சிரல் ௧௫ஙு
சிவதருமோத்தரம ள ெ
சிறப்புருவகம ௧அய
சிறுபொழுது ௧ஙஒ
சிற்றினஞ்சேராமை ஙஅ
சீவனி ஙூ
சுகம ய
சுக்கிலத்தியானம ெ ச
சுவத்திகம ஙூ
சுற்றந்தழால் ௧ஙஒ
சூக்குமசரீரம ஏய
சூது ௧ஙூய
சூத்திரா அறுதொழில் ௧ஒய
சூனியம அய
சேங்கோணமை ௧ஙள
செஞ்சொல் ௧௫க
செம்பொருள் ஏங
செய்யுட்டொடை ௧ஙஈ
செய்ந்நன்றியறிதல் ஒ ஒ
செல்வச்செவிலி

செருப்பம் ௧௫ஙூ
சேரந்தாரைக்கொல்லி ஙூக
சைதனனியம் ஏஅ
சைவம் ஒ ஙூ
சொரூபதியானம் ஙூச
சொலவணமை ௧ஙூள
சொறகளின்நடை ௧ஙூக
சொறசுவை ஙூக
சொறபொருட்பின்

சௌரம் ஙூள
ஞானம் ஒ ஙூ
ஞானேந்திரியம் ச௫, ஙூச
தண்டம ஙூக
தனிசிமுன்னிவா க ஙக
தத்துவஞானம் ய அ
தத்துவம ெ ஒ
தமசு ஙூ
தமம ஙூ
தவம ஏஅ
தழுவுச சஙூ
தளளிவெட்டி ஙஅஒ
தன்மாதத்திரை ஙூள
தாரணை ஙூ
தானம ய
தியானம ஙக
திரிபுரதகனம ய
திருட்டு ஙஅங
தீவினையச்சம ஙஅ
துப்புரவு ஙூ ஙூ
துவரத்துறத்தல் ஒ ஙூ
நிறவறம ஒ ஙூ
நிறவு ஙூ
நூது ஙூ ஙூ
நூலசரீரம ஙூ ஙூ
தெரிந்து செயல்வகை ஙூ
தெரிந்துதெளிதல் ஙூ ஙூ
நயாடல் ஙூ ஙூ

உஉச அருமபத அதிகார அகராதி அடடவணை

தொலவரவு ட நஉ
தொழிலுவமை நி
தொழில சகக
தோல உ நஉ
நகுடன அங
நட ர கூஅ
நடுவினை எஎ
நடுவுநிலைம உச
நட பாராயதல ஈசுநி
நட ப ஈசுங
நததம சங
நலகுரவு உக
நனறியலசெலவம உ ர ந
நாடு ர ந
நாணுடைமை உஈஎ
நாலறிவுயிர கு ங
நிசசகிர பு ர நங
நிமிர தகாரணம எங
நியதி அ ஏ
நியமம அ
நிரதிசயவானநதம எந
நிலையாமை சுசு
நிறை ர ஙச
நீததாரபெருமை எ
நுணணுடைமபு எய
பகவன் ச
பகைததிறநதெரிதல ஈஎகூ
பகைமாடசி ஈஙஎ
பஞசகாவியம உஉ
படைசசெருகக ஈசுந
படைமாடசி ஈசு ர
படையுறுபபு ர சுய
படைவகுபபு ஈசுய
படைவகை ஈசுய
படைவிரி ஈசுய
பணை ஈநிசு
பணபுடைமை உஈ
பதமம கூ
பதிகரம ய
பரலிலசெலலாமை சு
பலசசகரவாதது ர நூய
பழமை ஈசுஎ
பாயுரு கூசு
பாணமுளை நிக
பிசிராநதையர ஈகச
பிதுரா யட
பிமபப பிரதிபிமப டாவம ச
பிரகிருதி அய
பிரதிபாகார ய
பிரமாணம சுசு
பிராண ன எய
பிராணயாமம ய
பிறபபு யநி
பிறனிலவிழையாமை உகூ
பிறிதுமொழிதல ஈசு ஈஎ
பினமொழி நிலையல ஈடநி
பினவினை எஎ
புகழுடமபு சுநூ
புகபு சுநூ
புதலவரபெறுதல யநி
புதை ஈநிசு
புரோகிதர கூசு
புலனமறுதல சுஅ
புலனிவாணமை ஈஎச
புழை ஈநிசு
புறஙகூறாமை நூநி
பூதவுடமபு சுநூ
பூரகம ய
பெணவழிசசேறல ஈஅசு
பொய அறஙகளாச
சிதைததல உச
பெரியாரைத
தினைகதகாடல கூசு
பெரியாரைப
பிழையாமை ஈஅநூ

பெருமை ராகக
பெருமபொழுதி ராகஉ
பேதம் ராக
பேதைமை ராஎஉ
பொச்சாவாமை ராகநி
பொயயாவிளகு ராநிக
பொருட்சுவை கூக
பொருளசெயல்வகை ராநிஅ
பொறி ராநிசு
பொறையுடைமை நூய
பொறகைப்பாண்டியன ராகஅ
மடியினமை ராஉஅ
மதம கூநி
மமகாரம எக
மயூரம் ய
மரு ராநிஎ
மருந்தி ராகஉ
மனுநீதிச்சோழன் ராகஅ
மனனரைச் சோந்தொழுகல் ராசசு
மாதகள் கூய
மாயை எஅ
ராகஎ
முதற்காரணம் எநூ
முத்தம் ய
முத்தியையிகழ்தல் நிநி
மூனவினை எஎ
மூவறிவுயிர் சுஙூ
மெய்யுணர்தல் எஉ
மேல்நீர் ராநிநி
யாகம் யக
யாப்பியம் ராகசா
யோகவிலை அ,எநி
யோனிபேதம் வரைவினமகளிர ராஅஎ
வலியறிதல் ராநூ
வழகு க
வளையாபதி உஉ
வனிதாதமதோறாறம எஅ
வாதம ராநிநூ
வாயு எய
வாயசசுவை கூக
வாயமை நிப
வாரி ராய
வாழகைகதகிணைநலம் யரூ
வானசிறப்பு நி
விதணடை ராநிரா
விதப்பு நிக
விதனம் ராஉஉ
சா
விபரீதவுணாவு எஉ
வியானன எய
வியூகம் ராசுய
சரு
விருந்தோம்பல் யக
விழுமம் உஉ
வினசெயல்வகை ராசஉ
வினதிதிட்பம் ராசக
வினதிதூய்மை ராநூக
வீரம் க
வெஃகாமை நூச
வெகுளாமை நிஅ
வெகுளி கூநி
வெருவந்தசெய்யாமை ராஉக
வேதாத்தியயனம் யங
வேளவி யக
வேறறுமைத்திணை ராஎன
வைசியர் அறுதொழில் ராஉய

திருக்குறளின் பால், இயல், பகுதி, அதிகார விவரங்கள்.

பால்	இயல்	பகுதி	அதிகாரத் தொகை		அதிகார எண்.
அறம்	பாயிரம்	...		ச	க — ச
	இல்லறம்	...	உ ய	ந ங	ந — உ ச
	துறவறம்	விரதம்	க		உ ந — ங ந
		ஞானம்	ச		ங ச — ங எ
பொருள்	ஊழ்	...		க	ங அ —
	அரசு	...	உ ந	எ ய	ங க — சு ங
	அங்கம்	அமைச்சு	ய		சு ச — எ ங
		நாடு	க		எ ச
		அரண்	க		எ ந
		கூழ்	க		எ சு
		படை	உ		எ எ — எ அ
		கட்பு	ய எ		எ க — க ந
	ஒழிபு	...	ய ங		க சு — ா அ
இன்பம்	களவு	...	எ	உ ந	ா க — ா ய ந
	கற்பு	...	ய அ		ா ய சு — ா ங ங

வீடொன்று பாயிர(ம்) நான்கு விளங்கறம்
நாடிய மூப்பத்து மூன்றொன்றூழ் - கூடுபொருள்
எள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை - சிறுமேதாவியார்.

குறிப்பு :—மேலே குறிக்கப்பட்டுள்ள விவரங்களைத் திருக்குறட் கோவையுடன் ஒத்துப்பார்த்து அதனில் இன்ன பால் இயல் பகுதிக்குரிய அதிகாரங்கள் இவை என்பதையும், இன்ன அதிகாரம் இன்ன பால், இயல், பகுதிக் குரியது எனபதையும் எளிதில் தெரிந்து மனதில் பதியச் செய்து கொள்ளுதல் கூடும் என்றறிக.

சிவாக்கினைத் திருமத்திரமென்னும்
திருக்குறட்கோவை - நூற்றெட்டு.

[இது மாணவரும் வினையாரும் பிரதினமும் பாராயணம் செய்தற்கென அமைக்கப்பட்டது.]

பாயிரம் - அதி. ச - (க - ச.)

க. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு— (கடவுள்வாழ்த்து)

உ. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு— (வான்சிறப்பு)

ங. சுவையொளி யூரோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு— (நீத்தார்பெருமை)

ச. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்— (அறன்வலியுறுத்தல்)

அறத்துப்பால் - இல்லறவியல் - அதி. உஅ - (ரு - உச)

ரு. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றானென்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை— (இல்வாழ்க்கை)

சு. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித் தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை- (வாழ்க்கைத்துணை
நலம்)

எ. எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மாக்கட் பெறின்— (புதல்வரைப்பெறுதல்)

அ. அற்றதற்றீக்க வன்புசார் பெனப வறியார்
மற்றதற்று மஃஃத துணை— (அன்புடைமை)

கூ. இன்னாதுன்னாத தெனப்படுகான் றில்லில் விருந்தின்
துன்னாதுன்னா வேளாண்மை பயன்— (விருந்தோம்பல்)

ல. அல்லல்வை தேய வறம்பெருகு(ம்) நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்— (இனியவைகூறல்)

லக. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவா தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு— (செயந்நன்றியறிதல்)

லஉ. சான்றசெயற் சோர்ந்தாக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க்கு கணி— (நடுவுநிலைமை)

லங. ஒருமையு ளாமைபோ லொற்றடக்க லாற்றின்
எழுமையு மேமமாப் புண்டாகும்— (அடக்கமுடைமை)

லச. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றும்
கல்லா ரறிவிலா தார்— (ஒழுக்கமுடைமை)

லஞ. அறனகடை நின்றாருட் டொல்லாம் பிறனகடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில்— (பிறனில்விழையாமை)

லக. உண்ணாது நோற்பா ரெனினும் பிறர்சொலும்
இன்னாசொ னோன்றலிற் றின்— (பொறையுடைமை)

லஎ. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான
கேடு(ம்) நினைக்கப் படும— (அழுக்காறாமை)

லஅ. அருளல்வெஃகி யாற்றினக் கண்ணுங் பொருளல்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழ்க்கை விடும்.— (வெஃகாமை)

கல. எற்றிலா குற்றமும்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.— (புறங்கூறாமை)

உடி. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற பயனிலாச் சொல்.—(பயனிலசொல்லாமை)

உக. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு— (தீவினையச்சம்)

உஉ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்— (ஒப்புரவறிதல்)

உஙு. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகை மற்றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து— (ஈகை)

உச. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது— (புகழ்)

துறவறவியல் - அதி. ஙக - (உஙி - ஙஎ.)
விரதம் - அதி.கூ - (உஙி - ஙக.)

உஙி. நல்லாற்றா னீடி யருளாள்க பல்லாற்றால்
தேரினு மஃதே துணை— (அருளுடைமை)

உசு. உண்ணுமை புள்ள துயிர்நிலை யுண்ணுண்ணா
அண்ணுத்தல் செய்யா தளறு— (புலான்மறுத்தல்)

உஎ. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார் மற்றல்லார்
அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு— (தவம்)

உஅ. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்— (கூடாவொழுக்கம்)

உக. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேறாது தவர்— (கள்ளாமை)

ஙி. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற— (வாய்மை)

ஈக. சினமென்னுஞ் சோகாரைக் கொலலி யினமென்னும்
ஏமப புணையைச சுடுமம— (வெகுளாமை)

ஈஉ. அறிவினு ளுகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தன்னோய் சபாற் போறறுக கடை (இனனாசெய்யாமை)

ஈஈ. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புதல நூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந தலை— (கொல்லாமை)

ஞானம் - அதி. ச - (ஈச - ஈஎ)

ஈச. ஒருபொழுதும வாழ்வ தறியார கருதுப
கோடியு மலல பல— (நிலையானமை)

ஈஙி. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க் குடபபு மிகை— (துறவு)

ஈசு. பிறப்பெனனும சபதைமை நீஙகச் சிறப்பென்னும
செம்பொருள காணப தறிவு— (மெய்யுணர்தல்)

ஈஎ. அவாவெனப வெலலா வுயிரககு மெஞ்ஞானறும
தவாஅப பிறபபீனும விகது— (அவாவறுதல்)

ஒழுக்கம் - அதி. க - (ஈஅ).

ஈஅ. வகுததான் வகுதத வகையலலாற கோடி
தொகுததாகுந துய்தத லரிது— (ஒழுக்கம்)

பொருட்பால் - அரசியல் - அதி.உஙி - (ஈக - கூஈ)

ஈக. அறனிழுக்கா தல்லவை நீகி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு— (இறைமாட்சி)

சுயி. கற்றக கசடறக் கறபவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக— (கல்வி)

சக. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு— (கல்லாமை)

சஉ. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினு மென்— (கேள்வி)

சஙு. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள காண்ப தறிவு— (அறிவுடைமை)

சசு. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும்— (குற்றங்கடிதல்)

சஞ. உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும் [கோடல்)
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்—(பெரியாரைத் துணைக்

சசு. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநலம்
எல்லாப் புகழுங் தரும— (சிற்றினஞ்சேராமை)

சஎ. எண்ணித் துணிக கருமந துணிந்தபின்
எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு— (தெரிந்துசெயல்வகை)

சஅ. நுனிக்கொம்ப ரேறினு ரஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறு தி யாகி விடும— (வலியறிதல்)

சகூ. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடதது— (காலமறிதல்)

ஙய. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலின்
நீங்கி னதனைப் பிற— (இடனறிதல்)

ஙக. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச(ம்) நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும— (தெரிந்துதெளிதல்)

ஙஉ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் தூற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை— (தெரிந்துவினையாடல்)

ஙஙு. விருப்பறுச் சுற்ற மியையி னருப்பறு
ஆககம் பலவுந தரும— (சுற்றந்தழால்)

ஙசு. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நரப்புக்கொன் றாங்கு— (பொச்சாவாமை)

ஙஞ. ஓர்ந்து கண்ணோடா நிறைபுரிந் தியார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை— (செங்கோன்மை)

ஙசு. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பார்
காவலன் காவா னெனின்— (கொடுங்கோன்மை)

நஎ. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி யாங்கே கெடும்— (வெருளாதசெய்யாமை)

நஅ. பண்ணெனினும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணெனினும்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்— (கண்ணோட்டம்)

நக. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்— (ஒற்றுடல்)

கூ. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதிலார்
மாமக்க ளாதலி னேவறு— (ஊக்கமுடைமை)

கக. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி லைந்தும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்— (மடியின்மை)

கஉ. இன்பமு விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்று தூண்-(ஆள்வினையுடைமை)

கங. மடித்தவா யெல்லாம் பகடன்ன னுற்ற
இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து— (இடுக்கணழியாமை)

அங்கவியல் - அதி. கஉ - (கூச - கூரு).

அமைச்சு - அதி. ஐ - (கூச - எக)

கூச. மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை— (அமைச்சு)

கூரு. கேட்டார்ப் பிணிக்குந கையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்— (சொல்வன்மை)

கூக. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று— (வினைத்தூய்மை)

கூஎ. ஊதியமா வுற்றபி னெல்காமை யிவ்விரண்டின்
ஆதிறன்ப மாய்ந்தவர் கோள்— (வினைத்திட்பம்)

கூஅ. ஒல்லுவ வெல்லாம் வினைநன்றே யொலலாக்கால்
செலலுமவாய் நோக்கிச் செயல்—(வினைசெயலவகை)

கூக. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்து
எண்ணி யுரைப்பான் றலை— (தூது)

எய. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் [தொழுகல்)
தேறறுதல் யார்க்கு மரிது — (மனமைச் சீர்ந

எக. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்ல தில்லை பிற— (குறிப்பறிதல்)

எஉ. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்— (அவையறிதல்)

எங. கற்றாழுற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல்— (அவையஞ்சாமை)

நாடு - அதி. க - (எச)

எச. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து— (நாடு)

அரண் - அதி. க - (எரு)

எரு. உயர்வகலந் திண்மை யருமை யிந்நான்கின்
அமைவர ணென்றுரைக்கு(ம்) நூல்— (அரண்)

கூழ் - அதி. க - (எசு)

ரு. அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னும்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு— (பொருள்செயல்வகை)

படை - அதி. உ - (எஎ - எஅ)

எஎ. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து— (படைமாட்சி)

எஅ. பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதனை ஃகு— (படைச்செருக்கு)

நட்பு - அதி. யஎ - (எசு- கூரு).

எக. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு— (நட்பு)

அய். கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளபபதோர் கோல்— (நட்பாராய்தல்

அக. பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்—(பழைமை)

அஉ. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும்— (தீநட்பு)

அங. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று— (கூடாநட்பு)

அச. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையும
தான்புக் கழுந்து மளறு— (பேதைமை)

அஞ. ஏவவுஞ் செய்கலான் ஞன்றேறு னெவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய்— (புல்லறிவாண்மை)

அசு. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு(ம்) நணித்து— (இகல்)

அஎ. வறியார்க்கு மாறேற்ற லோமபுக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை— (பகைமாட்சி)

அஅ. வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை— (பகைத்திறந்தெரிதல்)

அகூ. வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல பகைவர் தொடர்பு— (உட்பகை)

கூய. வந்திய கொள்கையார் சீரி னிடைமுறிந்து
வேந்தனும் வெந்து கெடும்–(பெரியாரைப்பிழையாமை)

கூக. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்–(பெண்வழிச்சேறல்)

கூஉ. அன்பின் விழையார் பொருள்விழைப்பு மாய்தொடியார்
இன்சொ லிழுக்குத் தரும்— (வரைவின்மகளிர்)

கூங. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்— (கள்ளுண்ணாமை)

கூச. அகடாரா ரல்ல லுழப்பர் சூதென்னும்
முகடியான் மூடப்பட் டார்— (சூது)

கூடு. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து— (மருந்து)

ஒழிபியல் - அதி. ஐந - (கூசு - ாஅ).

கூசு. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குறறம் விசும்பின்
மதிகனை மறுப்போ லுயாது— (குடிமை)

கூஎ. மருந்தோமற் றூணுமபும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து— (மானம்)

கூஅ. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்— (பெருமை)

கூக. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றேரல்வி
தொலையலலார் கண்ணுங் கொளல்— (சான்றாண்மை)

ா. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யாமாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு— (பண்புடைமை)

ாக. பொருளாற மெல்லாமென் றீயா திவறும்
மருளாற(ம) மாணப் பிறப்பு— (நன்றியில்செல்வம்)

ாஉ. கருமத்தா னாணுத னாணுத திருநுதல
நல்லவர் நாணுப் பிற— (நாணுடைமை)

ாஙூ. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பதகைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு— (குடிசெயல்வகை)

ாச. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர்— (உழவு)

ாஞ. தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நலகுர வெண்ணு(ம்) நசை— (நல்குரவு)

ாசு. இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முழுஅ வரின்— (இரவு)

ாஎ. கரப்பவாக் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒ முயிர்— (இரவச்சம்)

ாஅ. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்— (கயமை)

திருக்குறட்கோவை - நூற்றெட்டு முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
யசு	உள	சக்கியாசி	சந்நியாசி
உகூ	ரூ	மழறு	மளறு
உஞ	உஉ	அவனை	அவர்
சசு	ஙய	ஒழித்துண்பான்	ஒளித்துண்பான்
சஅ	உய	பாமில்லை	பாவமில்லை
ஙக	யசு	இறையவன்	இறையவர்
ஙசு	உள	இராசு	இராசசு
எஞ	லரு	மெய்பொருள்	மெய்ப்பொருள
அல	உச	வகுத்தகையால்	வகுத்தவகையால்

தெய்வப் புலமைத திருவள் ளுவர்தந்த திருக்குறளின்
மெய்வைத்த சாரா முணர்த்துமிந் நூலை வியனுலகில்
சைவத் திருமக்க ளேயனறி யேனைத் தமிழ்மக்களும்
கைவைத் தறிந்துய்யு மாறருள்வா யெங்கள் கண்ணுதலே.

தி. சா. பரமசிவன்.

ஸ்காபில் பிரஸ், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.